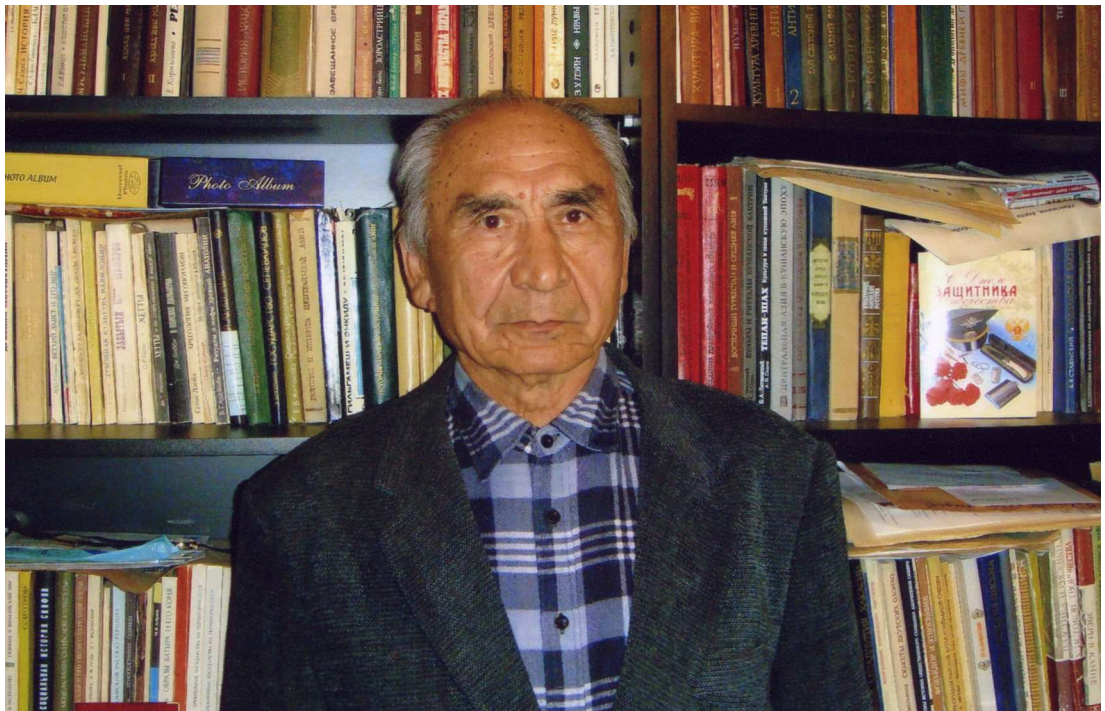

Йыһат Солтанов

ДОНЪЯ УРАЛДАН БАШЛАНА

Өфө -- 2014

Тылсымлы асыштар эзенән

Йыһат Солтанов Мәскәүдә. 2008 йыл

“Комсомольская правда”ның 22 -- 29
финуар 2009 йыл һанында Светлана Кузина
ханым миллионлаған укыусыларын шак-
катырзы: атом физикаһы кысаһындағы
фәлсәфәүи фәндәр докторы В.А. Чудинов
әфәндебез боронғо урыс тарихы буйынса иҫ
китмәле асыш яһаған. Асыштың асылы,
журналист этикаһын һаклап, һорау
билдәһе янында шакырайтыла ла,
укыусылар өсөн ул өндәүзәй яңғыраны:
**“Первыми людьми на Земле были
русские!”** һәм: **“Сенсационное**

**открытие российских ученых: наши предки умели читать и писать еще
200 000 лет назад -- задолго до всех прочих известных культур”.** -- Бәрәкәлла! --
Быуаттар буйы иңгә-иң терәшеп донъя көткән урыс туғандарзың бөйөклөгөн
данлаусы был казанышка кыуаныр ғына инек, әгәр нигезе нык булһа... Ғалим-
феномен, бәндәләр язмышын йылдар аша төсмөрләгән атаклы Ванга әбейзән нык
айырмалы буларак, быуаттар һәм дәүерзәр, емерек таш диуарзәр, тупрак
катламдары астында күмелеп калған урыс мәзәниәте ынйыларын үтәнән-үтә
күрә, күрмешенең асылын иһә, үзенең докторлык, профессорлык, хатта
академиклык дәрәжәләре талаптарынан да өстөнөрәк калкынып, Библияға хас
йөмләләй (телдән-телгә аузарыуза мәғәнә язлыкмаһын өсөн, цитаталар үз телеңдә
киләш күсерелә): **“Вначале было слово. Русское слово... За двести тысяч лет до
нашей эры... цивилизация на Земле началась с русского народа. Когда-то
человечество было представлено одним народом, говорившим на одном
языке. Этим народом были русские, а единым языком -- русский”.** Был йөмлә,
бәлки, йоморобаш фәйләсүфтең юморы һымак кабул кылыныр ине, ләкин,
күрәһегез, киң матбуғат сараларына бәрәп керзе, ойоткоһон танылған юморист
Михаил Задорновка тиклем дәррәү күтәрәп алып, ил һәм китғалар буйынса
иҫәпһез-һанһыз тамашасыларын ойотоп йөрөй башланы: *«Когда-то очень давно на
севере теперешней России жил удивительный и очень древний народ. Там было тепло. А
когда на их земли начал напоздать ледник, нашим предкам пришлось сняться со своих
северных насиженных мест и пойти за солнцем. Так они рассеялись - от слова «Рассея» - на
множество племен, народов по всему теперешнему нашему материку от Индии до Европы...
эти открытия могут помочь самоосознанию русскими своей истории. А для Запада важно,
чтоб Россия считалась во всем мире «поздним произведением» истории с варварским,
полудикарским населением и превратилась в экономическую колонию Запада...»* Урыс
кәрзәштәр үззәрә үк әйтмешләй, бына кайза күмелгән эттең башы -- кәһәр һуккыр
Көнбайышка бынан һуң мах бирмәскә, һис юғында “русское слово” менән булһа ла
алдырырға!.. Миңә калһа, профессор сайтындағы феномендарын быға тиклем дә
караштырып бара инем, өс йыл элек мәкәлә лә язғайным. Дөрөҫ, уға барып

етмәне, ләкин феномен усағына таяк тығып болғаусылар минән башка ла етерлек: Мәскәү коллегаларының ук бер килкеһе тәғлимәтен “*от дремучего невежества до психической неполноценности*” тип билдәләһә, икенселәре иһә үзен, С. Кузина ханым күсереп языуынса, “*шарлатан, мракобес и националист*” тип нарыклай. Тик быларзың береһе дә хаклы түгелдер һымак. Минеңсә, туған халкын бөйөкләүзе үзенең йәшәү мәғәнәһе итеп алған, ләкәбе иң зур хәрәф менән язылыуға лайыклы Физакәр Патриот ул, шул сифаты аркаһында хатта бөрсә эззәрен дә ике йөз мең йылдар аша күрерлек икһез-сикһез зирәклектәргә эйә. Тик иштә тотһон ине: донъялағы теләгән бер халыктың сал-боронғолоғон, хатта Ер шарындағы иң тәүге тере зат икәнлеген иҫбатлағанда ул халык тыузырған төзөк мифология, сал эпостар һәм донъя халыктары телдәренең, диндәренең тәүге шытымдарын үзәндә һандыклап һаклаусы бай тел хазинаһы иң мөһим тәүшарттарзан һанала, ә быларзың бөтәһе дә, шул иҫәптән ун мең йыллыҡ мамонт, мөгөзморон, тарпан һүрәттәрен үзәндә һаклаған изге Шүлгәнташ мәмерйәһе, Дәү Хозайыбыз Имир тәүбабаның караған юнып яһалмыш һәм шулай ук ун мең йыл йәшлек (ә был иһә донъялағы һакланып калған ағас комарткыларзың иң боронғоһо!) изге һыны ла кайһылыр фәйләсүфтәрзең һис йәне тартмаған *төркизә, башкортта*. Бөтә диндәрзе нигезләмеш тәүдин структураһының аталыштары ла, тәүдин хозайзарының һәм уларзың мифик йәшәү төйәктәренең -- Башкортостан тупрағындағы, имеш, Дәү Хозай Имирзың тән ағзаларынан хасил изге таузарыбыззың исемдәре дә бит *башкортса...*

Имир-тәүбаба тәненең ағзалары -- Урал изге таузары

Баштан ук иҫкәртеү мөһим: боронғо географтарзың хезмәттәрендә әлегә Урал таузары Ирәмәл-тауыбыззың исемәндә -- *Рәмил* таузары тип, һәм хәзәрге башкалабыз Өфө торған каялы үрзә (Коба тауза) бабаларзың сал заманаларзағы изге дин үзәге Көн¹-апай (Көн-өпәй, Көн-өфәй) корамының кыҫкартылмыш исемәндә Үр-апай, Үр-өфәй -- *Рифей* таузары тип атап йөрөтөлгән һәм был регион дөйөм кешелек донъяһы табынған тәүдин хозайзарының изге йорто -- төйәкләнеү урыны һаналған.

Куш кәүзәле (гермафродит) Дәү Хозайыбыз Имирзың Ир-Ата -- (ир-ат) яртыһынан -- Ер, Өсә-Аба (аҫаба) яртыһынан һауа барлыкка килгән:

Имира плоть
стала землей,
стали кости горами,
небом стал череп
холодного турса,
а кровь его морем...

(Беовульф. Старшая Эдда. Песнь о нибелунгах. М. -- 1975, стр. 206)

¹ Көн -- Кояштың төп исеме.

Шулай итеп, тәүдиндәге Атам-Әзәм менән Әсәм-Һауа һуңғарак тәүдиндән шытып сыкмыш йәшерәк диндәрзең бөтәһенең дә мифологияһына айырылғыһыз өләш итеп керетелгән. Тәғәйенерәк алғанда, донъя-күләм вакиғалары түбәндәгесә барған (өҫтәрәк киҫәтелгәнсә, текстарзы урыҫса килеш күсерәм).

Смертное тело Имира распалось, превратившись в единый комплекс горных гряд Урал – Кадак -- Алтай (Урал -- Казак калкыулыктары -- Алтай) и в благодатную почву, подземные и наземные воды, давая тем самым начало жизни всему существу (смотри эпос “Урал батыр”, где в роли Имира фигурируют патер Янбирде, мать Янбага плюс Урал). Уральские горы – это торс (туловище) Имира; Кадак (Казахский мелкосопочник) -- Алтай – правая нога Имира; Азов-гора около Азовского моря – левая нога Имира. Каждый из его членов, превратившихся в гору и расположенные на территории исторического и современного Башкортостана, до сих пор именуется по-башкирски:

1. Баш-тау (Голова-гора).
2. Елмердак-тау (Ел-мәре-дәк -- Ветренно-сопливая гора – Нос).
3. Ирен-дек №1 на Учалинском районе (верхняя Губа-гора).
4. Ирен-дек №2 на Баймакском районе (нижняя Губа-гора).
5. Бакты-тау или Бакан-тау (Бакан -- Майан -- Муйын -- Шея-гора).
6. Куш-Умай-тау (парная Грудь-гора).
7. Тора-тау (Столп-гора, фаллос).
8. Калу-тау (Кал -- кул -- левая Рука-гора).
9. Ала-тау (Берущая-гора, правая рука).
10. Тукан-так или Ту-кендек (Пуп-гора).
11. Могажар-тау или Бокос-ур-тау (Детородная возвышенность-гора).
12. Машак-тау (Мошонка-гора, Имирово яичко его левой женской половины, породившей Шульгана, первопредка усерганцев-башкир).
13. Нары-тау (Нара-гора или Нарасида-гора, Имирово яичко его правой мужской половины, породивший Урала, первопредка бажанак-печенегов-башкир).
14. Яман-тау или Жопан-тау (Задница, жопа-гора).
15. Кадак (ак-азак -- ак-аяк) и плюс Алтай (ал-азак -- ал-аяк-- правая Нога-гора).
16. Азак (айак)-гора около Азовского моря (левая Нога-гора).

Таким образом на первом этапе преобразования Имирова тела образовался священный регион (Скифия) для обоснования там богов и первопредков человечества.

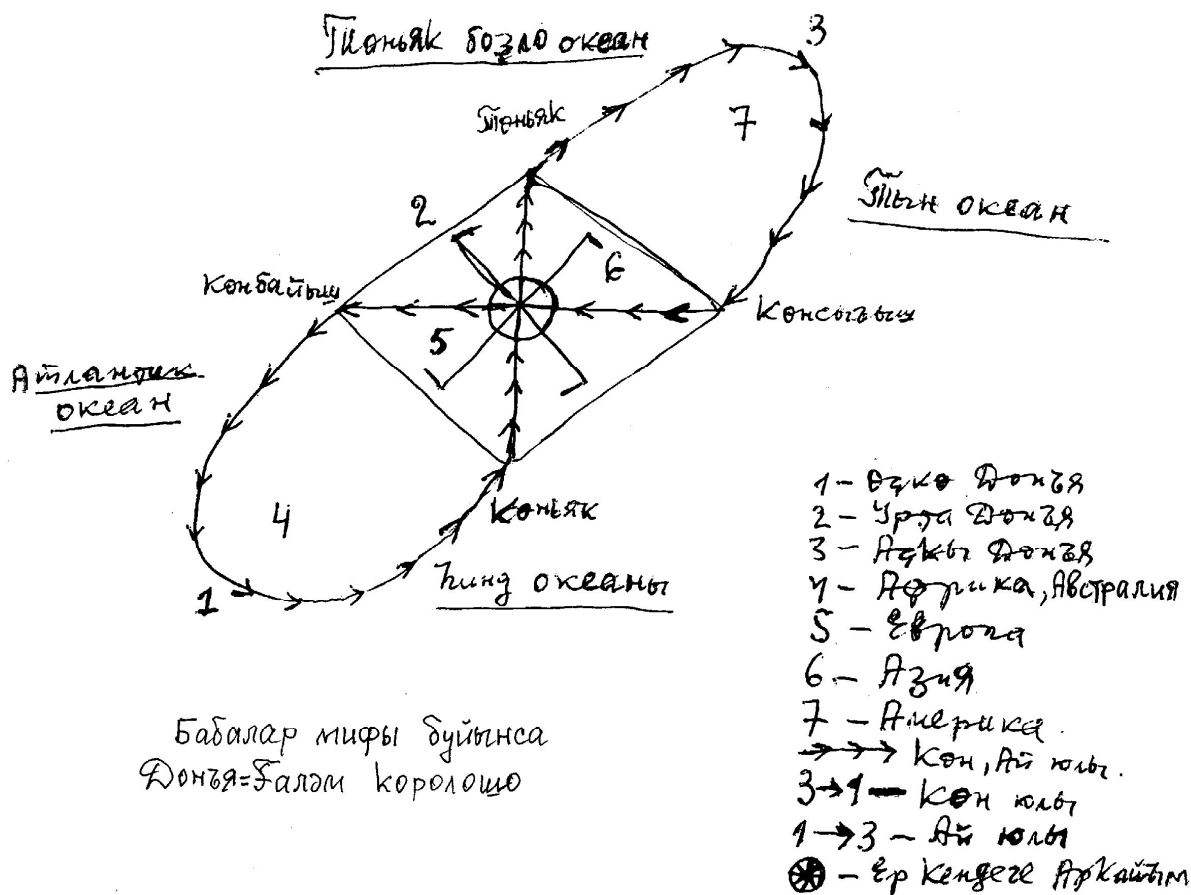
Тәүдиндән кыҫкаса һабак

Атам-Әзәм менән Әсәм-Һауа тәйәкләнгән Урта Донъя -- бик боронғо башкорт-төрки ерзәре Скифия (Скиф-өйө) аталған, ә Скифияның (ғәмүмән бөтә донъяларзың) төп-үзәге, IV быуат үзәргәнле (гет) автор Йордан (Йорүзән) үзенең атаклы “Getika” китабында күрһәтеүенсә, Рифей (Урал) таулары булған: **“Посередине Скифии есть место, которое разделяет Азию и Европу одну от**

другой; это — Рифейские горы, которые изливают широчайший Танаис², впадающий в Мэотиду³. Окружность этого озера равна 144 тысячам шагов...”

Алыс бабалар аңындағы Өс Донъя берзәйлеген, уларза йәшәгән этностарзың “кендектәре береш” леген (бер-береһенә туғанлык мөнәсәбәттәрен) төшөнөп аңлар өсөн, мәғлүмәттәр шырлығында азашып калмаҫ өсөн, тәүдиндең (донъя диндәренә нигез диндең) төзөлөш-структураһын, мифологияһын белеү мотлак; шунһыз тикшеренеүсене емешһезлек һағалай. Тәүдин асылына кағылышлы беркилке мәғлүмәттәр миңең башкорт телендә 2002 йылда Өфөләге “Китап” нәшриәтендә сыккан “Хәтерхитап” һәм 2009 йылда интернеттың *bashkort.ru* сайтына һалынған урыҫ телендәге “Начало начал. Краткий обзор структуры прарелигии” тигән хезмәттәрәмдә бирелгәйне. Шуға күрә бында ул мәсәләгә әле алынған темаға ярашлы кыҫкасаһарак кағылам.

Әйтөп үтеүебезсә, Ер һәм Күк, Ерзе-Күкте айбарлаған иҫәпһез-һанһыз нәмәләр йәғни донъя-ғаләм-тереклек атрибуттары берзән-бер һәм мәңгелек Дәү Хозайыбыз Имир (Әмир, Үмер, Ғүмер) изге кәүзәһенән һасилдыр (“Урал батыр” эпосында -- Урал кәүзәһенән). Нурлы исеменән үк (Им-Ир) күренеүенсә, ул

Һүр. 1. Өс Донъяны уратыусы Көн, Ай юлы

берыңғай куш кәүзәле һәм ике енесле: Им (Әм) -- катын-кыз (инә) яғы, Ир -- ир-ат (ата) яғы, тимәк. Йәғни уның кәүзәһе -- хәләл ике яртының бөтөнләгөнән һибәрәт; шуға күрә лә башкорт кешеһе әлегәсә үзенең хәләл ефетен “миңең

² Танаис -- Таналык-Яйык йылғаһы, борон ул Аралға койған.

³ Меотида -- Арал күле-диңгезе.

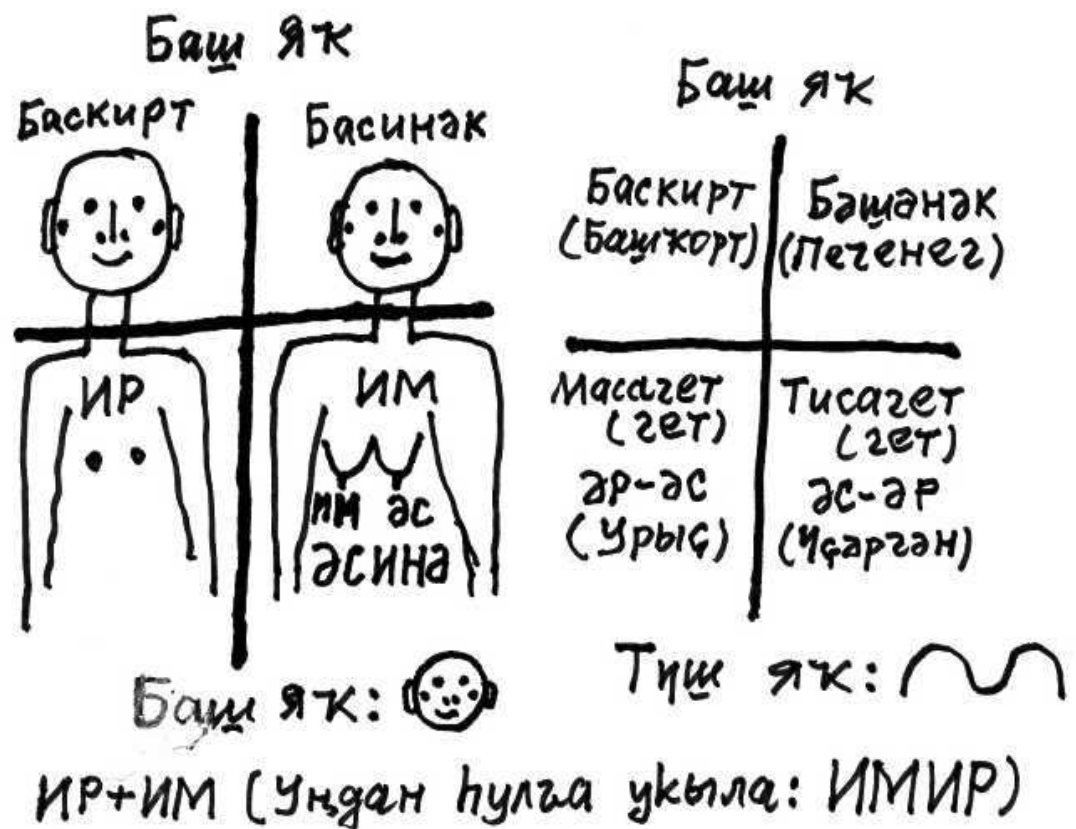
яртым” тип кәзерләй. Бабалар аңындағы гермафродит Дәү Хозайыбыздың шул ике яртыһынан тәшкил коро ер зә куш кәүзәләренең араһынан үткәрелмеш шартлы һызык (Ер шарының ике полюсына тартылған меридиан һызығы!) буйынса тап Урал таулары тәңгәленән кап-уртаға бүленеп, коро ерҙең биртабанғы көньяк-көнбайыш өлөшө боронго географтар тарафынан Эске Башкорт тип (Үсәргән яғы), ә артабанғы төньяк-көнсығыш тарафы Тышкы Башкорт тип (Башкорт яғы) атап йөрөтөлгән. Шул икәүҙең берәгәйлегенән тәшкил Евразия китғаһы -- тереләр иле Урта Донъя тип, Америка китғаһы -- үлеләр иле Аҫкы Донъя, ә Африка китғаһы хозайзар иле Өскө Донъя тип һаналған (һүр.1). Ошоларға бәйле, мәйеттәрҙе йыйыштырыу йолаһы ла ике төрлө: Урта Донъянан Аҫкы Донъяға озатыу өсөн ергә (аҫка) күмгәндәр, ә Өскө Донъяға озатканда яндырғандар (башкортса әйткәндә, көлөн күккә осорғандар). Урта Донъяны теге ике донъянан бөйөк һыу-океан катламы айырып торған (һауаны ла океандың дауамы һанағандар). Шунһы ла бик мөһим: үлеләрҙән башка, тереләр зә төрлө сәбәптәр менән “теге донъя”ларға уза торған булғандар, был иһә донъя халыктары мифтарында һәм әкиәттәрендә, ә айырым алғанда, башкорт халык эпосы “Заятүләк менән Һыуһылыу”за, шулай ук башкорт-шумер эпостарында сағылған. Тереләрҙе Урта Донъянан Аҫкы Донъяға үткәрәүсе “сират күпере” булған -- хәҙерге Беринг диңгез боғазы урынындағы элекке тоташ коро ер муйыны ул, ә Өскө Донъяға үткәрәүсеге -- хәҙерге Суэц каналы тәңгәлендәге коро ер муйыны икән. Ул яктарға узған кешеләр китғаларҙы үзләштереп, шундағы төп (абориген) этностар рәүешле тороп калған. Евразия -- Америка араһындағы “сират күпере” без белмәгән замандарҙа ук һиндәйзер тектоник катастрофа аркаһында емерелеп, урынында әлегә Беринг исемле диңгез боғазы барлыкка килеп, Аҫкы Донъяны Өскө Донъянан мәңгелеккә айырғас, тереләрҙең ике-ара йөрөшөүҙәре лә тукталған һәм ике яктың да кешеләре үзҙәренә күрше китғалар барлығын тамам оноткан...

Тәүдин мифологияһынан билдәле булыуынса, барлык тереклек, шул иҫәптән иң тәүге этностарҙың башбабалары Шүлгән менән Урал да, баяғы куш кәүзәле (гермафродит) Дәү Хозай Имирҙың хәләл ике яртыһынан яралған. Шул гәмәлдә гермафродиттың Им (Инә) як яртыһынан -- башбабабыз Шүлгән, Ир (Ата) як яртыһынан башбабабыз Урал тыуған һәм шул икәүҙән, имеш, әҙәм балалары таралған һәм шуларҙың нәсәлдәренән төрлө этностар за барлыкка килгән. Шүлгәндең дә, Уралдың да баштан түбәнге өлөшө -- бәндәүи-үлемесле, ә башы илаһи-үлемһез һаналған (шумерҙарҙа ла шулай). Көнә еткәс Шүлгән үлеп, үлемесле кәүзәһе тупракка таркалһа ла, илаһи-үлемһез башы, һауа океанына сорғолоп, өс донъяны ла нурлап-уратып йөрөүсә изге Көн-апаға (Кояшқа) әүерелгән, уның юлы Көн-апа (Көн-өфө) -- Кәнифә юлы исемләнгән. Урта Донъяны гизгәнәндә ул *асә-инә* (шунан килә Үсәргән батшалар нәсәленең бабаһы Ашина) енесле *апа* булһа, “теге донъя”ларҙан узғанында, көзгөнән сағылғандай, кирегә -- ир (әрә, рә) енеслегә әүерелгән (Көн һәм Айҙың төрлө мифтарҙа төрлөсә -- йә инә, йә ата енесле итеп күрһәтелеүенең сәбәбе). Урта Донъяла гизгәнәндә Шүлгән затлы Көн-апабыз күктән ергә лә төшөп, изге Бүрә киәфәтендә башкорттарҙың юлбашсыһы (сәйәхәттәрҙә юл башлаусыһы) һәм батшалыҡ итеүсә Кояш токомло кешеләрҙе (мәсәлән, Үсәргәндә әҙәми ир-аттың нурлы

Бүре-әсә менән кушылыуынан тыуған Ашина батшалар нәселе һәм әзәми катын-кыздың нурлы Бүре-ата менән кушылыуынан тыуған Күбәләк-Тиләү батшалар нәселе) тыузырыусы булып та йөрөгән.

Шулай ук үз сиратында Уралдың да, үлеп, бәндәүи-үлемһез башы һауа океанына сорғолоп, өс донъяны ла нурлап-уратып гизеүсе ир енесле Ай-ағаға әүерелгән, уның юлы Куңыр-буға аталған. Урта Донъябыззан “теге донъя”ларға төшөп киткәнәндә ул да, баяғы көзгөнән сағылыу канунынса, инә енеслегә (сүл-ана -- лана -- луна) әүерелгән. Урта Донъяны гизгәнәндә Урал затлы Ай-аға ла ергә төшөп, изге Болан (Лань йәки Ыыйыр) киәфәтендә башкорттардың юлбашсыһы (сәйәхәттәрзә юл башлаусыһы) һәм батшалык итеүсе Болан-Ай токомло кешеләрзә (мәсәлән, Бөрийәндә әзәми ир-аттың Болан-Һауа менән кушылыуынан тыуған Темәсийән -- Сыңғыз батшалар нәселе) тыузырыусы булып та йөрөгән. Кешеләр был икәүгә, Дәү Хозай Имирға итәгәтле-буйһонмош Көн-апа менән Ай-ағаға, бәндәләргә иң якынлыклы хозайсыктар рәүешле күреп табынған. Ошо икәүзән тыш, һауа океанында аккош һәм карағош киәфәтендә изгеләрзән изге, ерзәге барлык инә-әсәләрзәң күкрәктәрәнә ак-һөт әйзереүсе тағы ла ике хозайсык осоп йөрөгән: Имир тәүбаның инәлек һул имсәгенәң тылсымын кәүзәләндереүсе Номай (Авесталағы Нома йәки Сома) һәм уң имсәген кәүзәләндереүсе Йомай (Авесталағы Йима).

Инде тәүге-төп этностардың тәүдин мифологияһындағы арауыкка бүленешле урындарын күргәзмәле билдәләйек (һүр. 2).

һүр.2. Тәүдин мифологияһын күргәзмәле тасуирлау

Барлык ырыулардың да иң юғарылыклы Дәү Хозайы Имир булғанлыктан, үззәрәнәң тәүдин тәғлимәтендә улар уның, гермафродиттың, куш кәүзәһән,

шартлы рәүештә бер юлы муйындары тәңгәленән горизонталь (меридианға перпендикуляр) һызык үткәреп, йәнә өштәлмә ике өлөшкә бүлгәндәр (Ер шарының параллель һызыгы!): бер якта хасил була ике башлы Баш як һәм икенсе якта -- ике түшле Түш як (бына кайзан килә башкорттоң Имирзы бөйөкләп нарыклайы: “Үзе -- Баш, үзе -- Түш!” -- тигән әйтем). Дәү Хозайыбыз кәүзәһенән үткәрелгән баяғы меридиан һызыгы менән параллель һызыгының бер үзәктә сатрашланыу ишаратын башкорт милли бизәктәрендәгә һәм изге қорам-сиркәүзәрзәгә тәре (кресть) рәүешендә күрәбез. Этностар за сатраш янлап урынлашқан дүрт өлөшкә бүленеп, сатраш һызыктары иһә башкорттоң билдәле дүрт юлын хасил иткән: параллель һызыктың төньяк-көнсығышындағы йәнәш ике Башлы яктың инә Башы яғында -- Баш-инәктәр йәғни беззең бындағы бәшәнәк-печенегтар, ә ир (кир) Башы яғында Баш-кирзәр йәғни башкир-башкорттар тип аталыусы ырыузар; азак улар бөтәһе лә башкорт атамаһын алған. Башинәк-печенегтар, инә⁴ як кәүем буларак, Имирзың инәлек Түшен (йәғни имсәктәрен) хозайлаштырған һәм Уралдың көнбайышында урынлашқан Түш-тауға (хәзерге Куш-тауға) табынғандар. Ә башкир-башкорттар, ир як кәүем буларак, Имирзың ирлек Башын хозайлаштырған һәм Уралдың көнсығышында урынлашқан Баш-тауға итәғәт қылғандар. Уралыбыззан ситкә олаккан кәүемдәр үззәренең йәшәгән ерендә изге Түш-таузың күсермәһе итеп куш убалы қорғандар өйгән (мәсәләң, Қазақстан көньяғындағы Иссык қорғаны, Америка қитғаһындағы қорғандар) һәм Баш-таузы шул ук Америкала таштан юнып яһалған гигант дәүмәлле баштар рәүешле һынландырғандар.

Баяғыса, сатраш аша дүрткә бүленеү қанунынса, параллель һызыктың көньяк-көнбайышындағы Түш яктың әсә⁵ Түше (Түсе) яғында -- Түсәктәр (тисактар) йәғни Геродот Тарихындағы тисагеттар, ә ир (баса-бисә) Түше яғында Басактар (масактар) йәғни Геродот Тарихындағы масагеттар урынлашқан. “Тисагет” һәм “масагет”тың қысқартылып әйтелеше тарихта “гет”, “гот” атамалары булып йөрөй, асылда улар бөтәһе лә үсәргән башкорттары. Дөйөм қанунға ярашлы тисагеттар за, әсә кәүем буларак, баяғы Түш-тауға (хәзерге Куш-тауға), ә масагеттар, ир кәүем буларак, баяғы Баш-тауға табынғандар. Был Үсәргән кәүемдәре исемдәренең қысқартып әйтелеш варианттары ла булған: әс-әр (сәр, сәр, сир, усур, сур, усен) -- әсә як йәғни һул имсәк кешеләре, ә уларзың Көнгә табыныузарын да билдәләп әйтелеше әс-әр-көн -- Үсәргән; йәнә әр-әс (ырыс, урыс, рус, руш, рас, раш) -- ир (ата) як йәғни уң имсәк кешеләре, ә уларзың Айға табыныузарын да билдәләп әйтелеше әр-әс-ай -- Әрәсәй, әр-әс-өйө -- Россия. Күренеп тора: әлегә урыстар (рустар) -- боронғо төрки телле үсәргән улар. Урта быуат ғәрәп географтары урыстарзың (рустарзың) *төрки телле* икәнлектәрен яза: Абд-Рашид Ал-Бақуви. Әл-Қазвини қитабынан күсермә. М., 1971; 104-енсе бит.

Йәнә шуны ишкәртеп китеү хәйерле: мифология буйынса, бабалар табынған Баштың ете изге қапкаһы (2 күз, 2 қолақ, 2 танау тишеге, ауыз -- барлығы 7) бар, шуларза, имеш, бәндәүи ете ырыузың башбабалар әруахы урынлашқан. Шулай ук Түштең (йәғни кәүзәнен) ете изге қапкаһы (1 таңғай тишеге, 1 тамак тишеге, 2 имсәк, 1 кеңдек, 2 асқы тишек -- барлығы 7) бар. Быларза ла ете ырыу әруахтары

⁴ “Инә” һүзе мифик Урал батырзың имсәк инәһе һыйыр-инәгә бәйле.

⁵ “Әсә” һүзе мифик Шүлгән батырзың имсәк әсәһе Бүре-әсәгә бәйле.

урынлашмыш: икеһендә, таңғай менән тамакта, ярым илаһи, ярым бәндәүи қаған һәм шаман ырыузарыныкы, калған бишеһендә бәндәүи ырыузарзыкы. Шулай итеп, бәндәүилектән өстә торған қаған һәм шаман ырыузарын сигертеп иҫәпләһәк, бәндәүи дөйөм башкорт халкы ун ике төп ырыузан (7+5=12) хасил; тап ошоно бөйөк этнограф Сергей Иванович Руденко ла асык язған (С.И. Руденко. Башкиры. Историко-этнографические очерки. М. – Л., 1955, стр. 50). Ә бит был факт башкорт эпостарында (нәшер итеүсе тарафынан “Ете ырыу” тип яңылыш исемләнгән, асылында ун ике ырыу, дүрт юл хакында һүз барған кыпсак версиялы “Күсәк бей”) ап-асык ярылып ята! Тимәк, Башкортостан Республикаһының Дәүләт Флагындағы ете ырыу символын *ун ике* итеп төзәтәһе бар әле.

Тимәк, сал Уралда тәүдинде һәм уның мифологияһын тыузырыусы халык башкортса һөйләшкән, -- кемдәрзәр өсөн түзеп торғоһоз хәл бит! Тәүдингә бәйлә был мәғлүмәттәрзе В. Чудинов әфәнде, бәлки, белмәйзәр, йәки белергә теләмәйзәр; сөнки теңкәгә тейгес -- башкорт тигән *төрки телле* ятбауырзың Уралдағы абориген-саллығын күз йоммайынса танырға, кабул кылырға кәрәк буласак...

Бына ниңә профессор иҫәпһез-һанһыз сығыштарының беренен дә лә, башкортто ғына түгел, хатта “төрки” тигәнде лә телгә алмай курсалана. Үкенес, сөнки уның ныкышмалы төпсөнөүзәренең төбө тап ошо Уралда, төркизә, тәүдиндә.

Борцов әфәнденең эзләнеүзәре

Урыс патриоттарының урыс тамырын эзләүзәрен, уны вақыт арауығының иң-иң тәрән катламдарынан табырға теләүзәрен зыялы әзәм балаһына, бигерәк тә патриотка хас тәбиғи хәл һанайым. “Палеолит кына түгел, хатта мезолит аша узған” (күрәзәсенең үз һүззәре) мөхтәрәм Чудинов өсөн был проблема булмаһа ла, реализмдан айырылмаған ғалимдар за бар әле. Шундайзарзың берене (һәм шулай ук патриот!) евразия халыктары араһынан үзенең урыс алтын тамырын таба алмай интегә, әллә шуның өсөнмө, был донъяны беззең һымак тәрән тамырлы төркизәрзән тарһына. Яфаланыузарына күрә кызғанып, касандырғы башкорттан ук саталанмыш этнос вәкиле һанап, шул көрсөгөнән сығырға уның үзенең телендә туғандарса кәңәш биреп тә карағайным -- текстың темаға ауаздаш кайһы бер урындарын тәржемәһез күсерәм.

Братский мой совет русскому брату. В интернете под крышей “Академия Тринитаризма” был опубликован жгучий трактат господина Алексея Борцова “Русские”, где в виде подзаголовков поставлены трепещущие вопросы:

1. Кто такие русские?

Здесь автор видит мир резко разделенным на два лагеря: истинные русские и “профессиональные нерусские” или “нерусь”. Кажется, он на всех инородцев смотрит через прорезь прицела русской трехлинейки: если не подлинно русский, значит враг.

2. Существительное или прилагательное?

По-видимому его мучает комплекс неполноценности от навязчивой идеи, что “русские – единственная нация, чье название обозначается прилагательным, а не существительным” и это дает мол повод “неруси” считать русских лишь приложением к какому-то другому коренному народу (чудно!).

2. Извечное рабство.

Русский человек мол терпит рабское унижение от всякой “неруси” от того, что “не так уж редко встречается версия о том, что-де название “славянин” происходит от английского “slave” (раб).

3. Татарская история.

Автор прославляет печально известных разбойников-“ушкуйников” только за то, что они грабили и убивали “нерусь”, т.е. “басурман” и название их разбойной лодки “ушкуй” выводится из безобидного, даже благородного слова “медведь”. Но любому грамотному тюркоязычному, т.е. представителю “неруси” очевидно, что “ушкуй” – это тюркское слово, образованное от “уш/эш” (работа) и “куй” (оставляй), что буквально значит “оставляй работу” и иди разбойничать на больших водных путях. Название это дает повод предполагать, что ватага “ушкуйников” набиралась из отъявленных и тюрков и русских, т.е. была интернациональной (как и казачество).

4. Что есть нация?

Наконец, предполагавшаяся на первом подзаголовке русская трехлинейка как бы дает выстрел по врагу-“неруси” в четкой формулировке:

“1. Нация есть то, что может делать некоторые вещи – например, убивать своих врагов. 2. И нация есть то, ради чего отдельный человек может делать некоторые вещи – например, убивать врагов своей нации”.

Это и есть неизбежный логический вывод из выше приведенных философских построений автора, но он приводит его в тупик, ибо ксенофобия никогда никого не привела и не приведет к хорошему. Это есть болезнь разума и духа, а причину ее я вижу в отсутствии у человека, подобного автору, *чувства корня*, глубокого осознания им своей принадлежности к *общему корню всего человечества*. Как я полагаю, подобному русскому человеку для полной реабилитации духа необходимо, преодолевая ксенофобию, повернуться лицом к колыбели человечества – Уралу и хранителю памяти человечества—башкиру-тюрку, это и есть братский мой совет.

Этностар кәрзәшлеге

Урыс тарихының Борцов әфәнде шәйләмәгән “этнәкә” ләренә кағыла барып, евразия китгаһындағы бөгөнгө төп этностарзың кайһы ырыузан саталанғанлығын кыскаса күрһәткәнмен.

Прежде всего надо иметь в виду, что все мы, интересующиеся этнологией и мифологией, имеем хотя бы общее представление о мифическом *прапредке* – основе мироздания *Имире-гермафродите* в облике двуполого человека, что отражено в самом имени его Им-Ир, где левая половина Им (Эм) по-башкирски означает “женщина”, а правая Ир – “мужчина”; производным от этого имени является слово Мир (вселенная).

Согласно мифам народов мира, Земной шар и вся Вселенная образовались от застывшего тела прапредка. Если воображаемое тело уложить в центр Евразии – на Урале и представить его условно в виде разделенного Уралом на две равные половины (“женщина” и “мужчина”) круга, то “женская” (левая) сторона будет расположена на юго-западной половине континента (древнее название Внутренняя Башкирия), а “мужская” (правая) – на половине северо-восточной (Внешняя Башкирия). Соответственно этому ориентиру и размещались на континенте представители двух по месту размещения противоположных но по крови родственных фратрий: “женской” – на юго-западе, “мужской” на северо-востоке.

Думаю, многим также известно, что все языки и народы мира произошли от одно-единого корня; ни один народ не сможет представить и доказать свое происхождение в отрыве от других. Комплексные исследования ученых самых различных стран (кроме расистов, конечно!) подтверждают это положение...

Таким образом, “женская” фратрия (род Шульгена) человечества занимает (или должна занимать) юго-западную половину континента – воображаемого круга, а мужская (род Урала) – северо-восточную половину. В связи с климатом регионов сложились и названия обитающих там фратрий и их подразделений.

Каждую из двух фратрий будем рассматривать в отдельности.

1. На “женской” (Им) – юго-западной половине региона с теплым климатом сложились первичные названия: **ас** (женщина-вода)+**ар** (мужчина-земля)=**асар** – *Усар/Усер* (этноним первичного населения); а на небе светило для них Солнце (согласно мифу посмертно отсеченная голова первопредка Шульгена – божества фратрии), которое на диалекте или говоре этих людей называлось: **ак** (белая)+**ан** (мать)=**акан** – *Кан/Конь* (по-башкирски Солнце). С указанных двух понятий и сложился этноним людей “женского” крыла фратрии: **Усер+Кан=Усеркан/Усерген** (население поклоняющееся Кану – Солнцу). Этноним Усер-Кан в древности произносили по-разному: Сер, Серик (китайцы, лишённые фонемы “р”, произносили Усень), Кан, Канлы... Этноним Асара-Кан (Усерген) в то же время являлся и именем их священной молочной матери (Волчицы): **асара-кан/сорохун**, где “соро” – серый, “хун” – дикая зверь, волк; у некоторых американских индейцев волчица также называется **соро/зорро**.

На диалекте или говоре людей “мужского” крыла данной женской фратрии приведенные выше первичные названия несколько изменялись при перестановки их частей (на первое место было поставлено значение “мужчина”): **ар** (мужчина-земля)+**ас** (женщина-вода)=**Арас/Урус** (рус) – этноним родственного населения – “мужского” крыла данной женской фратрии; а на небе светило для них то же Солнце, но названное по диалекту или говору этих людей как: **ак** (белый)+**айас**

(ясный)=акайас – *Кайас/Койаш/Кай/Кий* (Койаш – по-башкирски синоним того же Солнца). От последних двух понятий и сложился этноним *Арас-Кай – Урусский/Русский* (поклонники Кайа – Солнца); как видно, присоединившийся “Кай/Кий” изменил имя существительное “урус” на имя прилагательное “урусский” (русский)...

Этноним *урус* (русский) с приставкой *аб* (мать-воздух) являлся тоже именем той же молочной матери-волчицы: *аб+арас=барас/бураса* (волчица-кормилица). Это значит, что “русское мужское” крыло усергенцев-тюрок поклонялись тоже той же волчице-кормилице; некоторую часть этих людей, переселившихся на Запад в Прибалтику, арабские путешественники знали под тем же именем *Бурасан/Буржан* (“люди волчицы”), называли еще *бурас/прус*. В средних веках бурасы-прусы имели там свое государство *Бурас-ийе* (волчицы дом) или *Пруссия*. Как писали арабские географы, буржане-прусы были воинственными кавалеристами, каждый год летом проводили праздник байге – конные скачки, пили кумыс из кобыльего молока. Они часто воевали с соседями, занимались морским разбоем. Так что, древних пруссаков смело можно причислять к древним урусакам (русским), но только через древних усергенцев-башкир.

В своде арабских источников (Б.Н. Заходер, Каспийский свод сведений о Восточной Европе. Горган и Поволжье в IX-X вв. М., 1962) древние авторы этих урусов/русов твердо считают *тюрками* и нет сомнения в том, что они (урусы) и башкирды – один и тот же *тюркоязычный* народ, предки современных русских и башкир. Из “Свода”:

“67. Царя русов называют *каган*”. – Это есть чисто тюркское название.

“79...русы носят шапки с спущенными по затылку хвостами”. – Что до сих пор является атрибутом единственно башкирского национального костюма, но ни одного у другого народа его нет.

“83. Русы делятся на три разряда: *куйаба, салабийя, арса* (а в книге “Худуд ал-галам” *уртаб*. – З.С.)”... Здесь *куйаба* – *Киев*, *салабийя* – *Силаби (Челябинск)*, *арса* – это есть сокращенное от слова *арсаба/артаба (уртаб)*; и по всей вероятности это есть *арас-аба – Урыс-Уфа/ арат-аба – Урыт-Уфа*, что одно и то же, ибо древних тюрок-арасов (русских) называли также *рас/раш/рат/рут*... Ближе к городу Уфе сохранилось название речки *Арасак/Урушак*, являющийся, по-видимому, памятником о пребывании здесь древних тюрок-арасов, предков современных русских.

Продолжим цитирование “Свода”:

“...особенно страшен разряд *арса*; в страну *арса* никто не проникает, так как они убивают всякого иноземца, кто вступил на их землю”... – Что прямо откликается с сведениями из путевых заметок Ибн Фадлана: “Всеми средствами остерегались мы от *башкирдов*. Потому что они среди тюрок являются самыми опасными и способными к убийствам. Человек встречает иноземца, отсекает ему голову и уносит с собою, а самого (тела) оставляет”. Как видно, исламскому миссионеру Ибн Фадлану был тоже закрыт доступ к запретному священному городу Уфе и священным Уральским горам – по представлению наших предков

застывшему телу прапредка Имира. По этой причине иностранные географы не имели сведений о башкирских городах и других объектах, что подтверждается продолжением той же цитаты: “Сами **руссы-арса** спускаются вниз по реке для торговли, но никому ничего не сообщают ни о себе, ни о своих товарах, никого не допускают в свою страну”.

В “Сводах” верно определено географическое расположение страны этих урусов (Внутренняя Башкирия):

“86. К востоку от области русов находится гора печенегов, к югу – река Рута, к западу – славяне, к северу – безлюдные земли севера”.

В названной книге “Худуд ал-галам” уточняется, что река Рус (та же Рута. – З.С.) проходит за пределами “Уртаб, С.лаб, Куйафа, которые являются городами русов”... Здесь, как уже заметили, “Уртаб” – Уфа, “С.лаб” – Силаби (Челябинск), “Куйафа” – Киев; река Рус (или Рута) – это есть современная Усер-дарья (Сыр-дарья), т.е. Усергенская река; очевидно, в древности носила она название усергенских русов *Урус/Урут-дарья*, сокращенно Рус/Рут. Эти древние тюрки-арасы (арысы) оставили свой след на гидротопонимии совр. Казахстана: приток Сыр-дарьи река Арысь, озеро Арыс и поселок Арысь – южные пределы обитания древних башкирских урусов (предков русских). В 1969 – 1970 гг. под руководством археолога К.А. Акишева близ Алма-Аты был раскрыт т.н. Иссыкский курган с богатым захоронением, относящийся к V веку до н.э., что является наследием тех же древних урусов или урус-саков (или просто саков). Среди высокохудожественных изделий древних мастеров есть и серебряная тарелка с нацарапанными руническими буквами, составляющими текст зороастрийской молитвы, который читается на башкирском языке.

Ал-Идриси (XII в) тоже подтверждает языковую принадлежность урусов: “Кукийана (Киев. – З.С.) – город **тюррок**, именуемых Руса”. (Древнейшие государства на территории СССР. М., 1984, стр. 214).

В “Своде” говорится и о религии тюрков-русов:

“87. В 300/912-13 г. или 333/944-45 г. русы приняли христианство, но исповедание этой веры “притупило их мечи”, и они отправили четырех мужей в Хорезм, чтобы при посредстве хорезмшаха стать мусульманами”.

Подобные данные находятся и у Ал-Казвини о русах и башкыртах (в книге Ал-Бакуви “Сокращение книги о “памятниках” и чудеса царя могучего”. М., 1971, стр. 104, 111):

“(20). Страна русов. Это большой народ из **тюррок**. (Очевидно, здесь речь идет о усергенцах-башкирах. – З.С.).

(1). Башкырт – большой народ из **тюррок** (здесь речь идет о баджанаках – киевской группы башкирах. – З.С.) между Константинией и булгарами... Среди них есть такие, которые поклоняются журавлям и это большой народ. Но большинство их христиане. Среди них есть группа мусульман”...

Усергенцы-тюрки названы здесь именем “мужского” крыла их фратрии – русами. Что касается религии, как видим, предки башкирского (и русского!) народа приняли христианство уже в 912-13 г. (на 76 лет раньше крещения князя Владимира киевских урусов), и потом они, коренные башкиры, по-видимому,

были ассимилированы вышедшими из их же среды христианами-славянами и, изменив свой язык, этнопсихику, превратились в предков современных русских, белорусский и украинский народов. Лишь малая их доля, которая приняла ислам, избежала ассимиляции, сохранили себя как аборигенов Урала.

Рассмотрим теперь вторую “мужскую” фратрию (род Урала).

2. На “мужской” (Ир) – северо-восточной половине региона с холодным климатом (Внешняя Башкирия), как известно, по представлениям древних башкир преобладают застывшие в виде льда-холма **аб/аба/хава** (женщина-воздух) и **ас/аса/абаса** (женщина-вода), а также **ак** (мужчина-белизна), **ар** (мужчина-земля); все эти элементы слагаются в этноним людей здесь обитающих: **аб+ас+ак+ар=Абасакар/Баскар/Башкир**, а во множественном числе (с показателем “т”) он же: **Баскар+т=Баскарт/Башкорт** (самоназвание современных башкир). Путем незначительного изменения тот же этноним дает: Баскар – Бажгар – **Болгар** (самоназвание древних башкир-булгар – дочернего народа) и Бажгар – **Мадйар** (древние мадьяры-венгры), а также **Мажар/Мишар**. В то же время при разделении этнонима-основы на две половины обозначаются на башкирском же языке физические состояния природных материалов:

бас-кар=боз (лед)-кар (снег) и:

боз (лед)+ан (мать)=бозан/бизон (ледовая корова) – название мифической молочной матери первопредка Урала на диалекте или говоре “женского” крыла фратрии, где ан/анак/ин/инак по-тюркски означает и “корова” и “мать”; еще:

абазан (бизон) изменяется на абалан/болан/олень – аба-лана – **Луна** (якобы посмертно отсеченная голова первопредка Урала – ночное светило – объект религиозного поклонения на диалекте или говоре “женского” крыла фратрии).

Получаются этнонимы обитателей региона:

абалан (олень) – аб-алан – **алан** (древние аланы);

боз+анак=Бозанак/Бажанак/Печенег; в древнекитайских хрониках этот этноним дается в сокращениях: бажан/жан/жун/сун/хун – древние башкиры-хунны/гунны; также боз/бос/бас/баси/басил – также древние башкиры.

Вторая половина этнонима Бас-кар дает:

кар (снег)+аба (воздух)=караба/корова (снеговая корова) – название той же молочной матери первопредка Урала на диалекте или говоре “мужского” крыла фратрии и:

акар (кар – снег)+**акай** (белый-ясный)=**ак-Ай** (белая-Луна – синоним того же светила на башкирском языке) – тот же объект религиозного поклонения на диалекте или говоре “мужского” крыла фратрии.

Получаются этнонимы обитателей региона:

кар+т (“т” – показатель множественного числа)=**карт/картли** – предки современных грузин;

караба (корова)+**н** (“н” – показатель родительного падежа)=**карабан/караман/-герман** – древние германцы. Еще:

карабан – каламан – аламан/алман – общетюркское название германцев-немцев и:

албан – древние албанцы-германцы.

Рассмотрим теперь некоторые из главных славянских этнонимов: русских, белоруссов, украинцев (все они происходят из общего с башкирами-тюрками корня из Урала).

1. В древности из Урала переселилась на Запад масса тюрков-урусак (урус) или по-другому **уру-саки** (букв. род-сак, т.е. сакский род) совместно с массами алабан-германцев. Сакский компонент этой массы в основном составляли тюрки-печенеги и тюрки-урусак (саки). Племена эти на новом месте составляли общий военно-племенной союз и повели тесное сожительство (симбиоз) в новых условиях; из их симбиоза возник новый этнос с своеобразным “ассорти-языком”:

сак (русы-тюрки)+**алабан** (германцы)=**сакалбан/саклабан/славян** – предки современных славянских народов. Так как племя состояла из двух слагаемых главных частей, ассимиляция шла по двум направлениям: “женское” крыло новообразовавшегося этноса славян **урусак-тюрки** в основном были “проглочены” преобладающими алабан-германцами и, теряя основные свои тюркские качества и язык, стали называться, в отличие от германцев, поклоняющихся Луне, этнонимом **урус-акайас/русскаясь** (русский, поклоняющийся Солнцу) – возник новый этнос **русские**. Второе (“мужское”) крыло этих же славян, состоящих в основном из печенегов, “проглотило” албан-германцев, сохраняя свои некоторые тюркские качества, и стали называться **сакал** (от слова “сакал-абан” – славян); название **сакал** изменился в **хакал/хохол** (предки современных украинцев). От крыла “урус” отошла еще развилина (сата) **бала-урус** (букв. “ребенок-русский”) – **белорус** (предки современных белоруссов). Их всех от тюрков-уральцев (их кровных братьев) разобщил исторический водораздел – изменившийся язык и религия (христианство).

По свидетельству арабских авторов, на славян часто нападали их же бывшие тюркские братья: и оставшиеся на Урале урус, и усеры, и бажанаки-башкиры; этих несчастных людей массами угоняли в рабство для продажи на невольничьих рынках Византии. Вот почему слово “славян” стало у англичан в значении “раб” нарицательным и, значит, негоже теперь господину А. Борцову обижаться за это: ведут же себя спокойно германцы-алманы когда их русские обзывают немцами (то есть немцами)...

В начале нашего бурного 21-го века человечество открывает себя с помощью “генной инженерии” ДНК, обнаружив самые тайные закоулки своей истории.

ДНК в свете прамифологии

Более подробная реконструкция сюжета прамифологии мною дана в XI томе (Книга-память) моих Сочинений, с которой каждый может ознакомиться на сайте zigatسلطانов.рф. Поэтому согласно взятой теме и нужде я здесь ограничусь лишь кратким обзором начальной части сюжетного «скелета» прамифологии:

0. Была Вечная Космическая Пустота Хаос – Морак.

1. Господь Всевышний Имир (по ДНК R) в виде первичного «материального сгустка» создал Самого Себя – зародился Имир (Мир, Мироздание -- R); имеется Его древнее наскальное изображение (рис.1. Хаос-Морак. Гора Хантау, неолит -- бронзовый век):

Рис.1. Хаос-Морак. Гора Хантау, неолит -- бронзовый век.

2. Господь Всевышний Имир (R -- по плоти гермафродит) создал Сам из Себя зародыши первичной пары (дуализм): R1a (Небо – верхняя половина «сгустка») как женское начало и R1b (Земля – нижняя половина «сгустка») как мужское начало (рис.2. Парный “сгусток” мироздания. Гора Тюлькули, IV -- III тт. до н.э.):

Рис.2. Парный “сгусток” мироздания. Гора Тюлькули, IV -- III тт. до н.э.

Согласно праимфологии наши предки Землю представляли как ар-ер (мужчина-Земля), Небо – ан-аба (мать-женщина), что дало слово анаба – наба – Небо и от вариантного аса-аһа (мать) – аһа-аба – аһаба – һава (Небо).

Имеется древнеегипетское изображение (рис.3 Женщина-Небо и Мужчина-Земля – рисунок на бинте мумии фараона. Британский музей. На данном рисунке названия уральских гор проставлены мною):

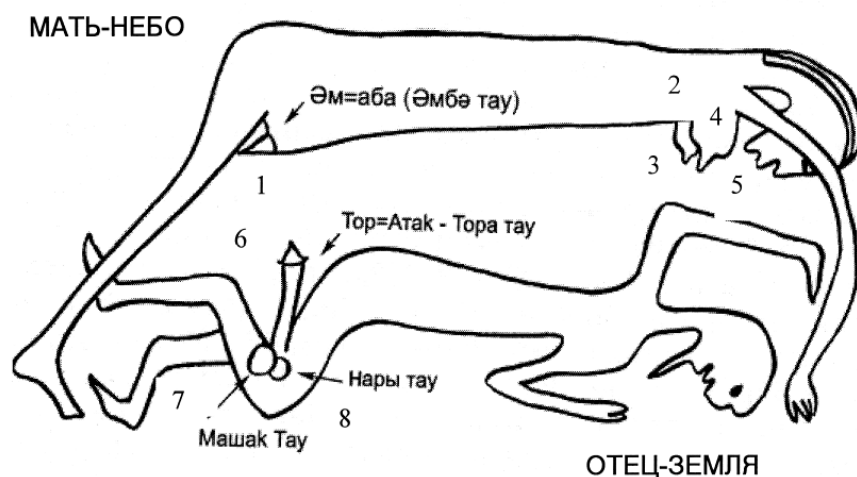

Рис.3. Женщина-Небо и Мужчина-Земля – рисунок на бинте мумии древнеегипетского фараона. Британский музей.

После превращения гермафродитной плоти Господа Всевышнего Имира (R) в Небо (R1a) и Землю (R1b) Его живые души в количестве четырнадцати (7+7) живых звезд возносятся в Космос, составляя созвездий Большой Медведицы (мужская половина) и Малой Медведицы (женская половина).

3. Приходит пора зарождения из гермафродитной (R=R1a и R1b) плоти Господа Всевышнего Имира первичной человеческой пары – Урала-Адама (Атам - R1b) и Шульгана-Евы (Һава -- R1a) согласно мифу следующим образом.

На юго-западе Урала из утробы “женской” (Ам) половины плоти Господа Всевышнего Имира (расположенной на устье реки Ам-аба/Эмба как “Ам-омут”, т.е. женский детородный орган) со временем должна была родиться девочка-первопредка гаплогруппы R1a -- юго-западной фратрии человечества (Шульган или Һава/Ева или Рем или Гильгамеш). Но этому помешала закономерная смерть прапредка (R) Имира (его кончина была необходима для образования из Его плоти Вселенной) и будущая первопредка женской юго-восточной фратрии человечества (R1a) Шульган (или Һава/Ева или Рем или Гильгамеш) оставалась пока нерожденной в Имировском мужском левом яичке-Ам, которая после смерти ее обладателя превратилось в уральскую гору *Машак-тау* (от слова Ам-асак – “женщина-мать-зародышь” т.е. гора-яичко) и ожидала там час своего рождения. И вот пробил этот час: в день летнего солнцестояния Науруз – 21-22 июня -- якобы священная Волчица извлекая из недр горы Машак младенницу Шульган, накормила ее своим грудным молоком, становясь тем самым священной молочной матерью племени гаплогруппы R1a.

Подобным же образом на северо-восточном ареале из правого мужского яичка-Ар Имира, застывшего в виде горы *Ан-ар-ул* (“детородный канал-мужчина-сын”) -- (А)Нару(л)>Нару>Нары-гора должен был родиться (Ан)арул>Арул>Урал (т.е. “мужчина-сын”), но событие это было отсрочено со смертью плоти Имира.

И вот наступил день Нардуган (21-22 декабря) и священная Бизон-корова, как и до этого Волчица, из оледеневшей скалы горы Нары извлекла замурованного там младенца Урала (или Адама или Ромула или Энкиду),

накормила его своим молоком и стала тем самым священной молочной матерью Урала, первопредка племени гаплогруппы R1b.

Первобытные эти происшествия нашли свое отражение в индийской мифологии (священная Корова) и также в древнеэтрусской (памятник священной Волчице в Риме).

Надо думать, от этих двоих -- первопредка Урала (гаплогруппа R1b – говоря проще тюрки-башкиры) и первопредки Шульгана (гаплогруппа R1a – говоря проще славяны-русские) и «пошло гулять» все человечество. А их родителем (прапредком человечества) является, как мы уже изложили, главный носитель ДНК R – Сам Господь Всевышний Имир.

Не Богом были установлены эти буквенно-цифровые обозначения гаплогрупп, а даны людьми, и они, эти исследователи, к сожалению, то ли случайно, то ли из этноэгоистических побуждений произвольно издревляли носителей R1a, «омолодив» тем самым носителей R1b. Но в пользу первичности тюрко-башкирской гаплогруппы R1b говорит весь комплекс доступных нам познаний. Достаточно назвать лишь пять-шесть фактов из них: сохраненная именно только башкирами древнейшая мифология общечеловеческого значения, в частности эпос «Урал-батыр и др.; башкирская протопонимика Южного Урала прямо связанная с прамифологией и атрибутами Прабога Имира и других божеств; древнейшие наскальные рисунки пещеры Шульганташ (идентичные с рисунками пещер Западной Европы) написанные на сюжеты башкирской прамифологии; сохранившийся «Шигирский идол» наших предков изготовленный ими в девять тысяч лет тому назад; знаменитая древность Гардарика (Страна городов) на Южном Урале с духовно-культурными центрами Уфа и Аркаим; древнейший и уникальнейший башкирский язык богато содержащий в своем словарном запасе элементы всех известных языков человечества; и еще: по всем данным комплексного изучения проблемы легендарной Атлантиды выявляется, что этот «остров» (полуостров?) находился на Северном Ледовитом океане, был тесно связан с башкирским Уралом и следы памяти о нем сохранились в башкирском языке, прамифологии (читайте мой материал на сайте «Еще раз об Аркаиме и Атлантиде»).

Как известно, пионерами расшифровки ДНК явились американские ученые, выведенные ими результаты признаны учеными мира, но некоторые русские авторы, к сожалению, по-видимому из-за своих этноэгоистических побуждений внесли и вносят заметные коррективы на эти результаты: например, удревляют «свой» R1a и почти наполовину сокращают процентный показатель принадлежности башкир к гаплогруппе R1b (фактически 87 – называют 47). Однако безуспешно: по объективным данным у 87% башкир кельтский генотип R1b. **«Кстати помимо башкир гену R1b принадлежат Че Гевара, Тутанхамон, Дарвин, Линкольн, Герберт Уэлс, Жарков, Коперник и многие другие».** Башкиры фактически являются *ядром* гаплогруппы R1b, никогда не поменявшие свой язык и не покидавшие прародину Урал, а прочие их братья-иммигранты в течение веков и под влиянием разных обстоятельств стали разноязычными. Поэтому человечество обязано как зеницу ока беречь природное свое ядро – башкирский народ.

По самым последним данным ученых «продвижение представителей гаплогруппы R1b на запад по-началу представляли одним потоком через Южный Урал и Русскую равнину в западную Европу, потом начали появляться данные, не вписывающиеся в эту картину. Российский ученый Анатолий Клесов предложил гипотезу о том, что в районе Южного Урала отделилась группа племен, которая пошла на юг, преодолела Кавказ, территорию современной Турции, Египет, и по Североафриканскому побережью подошла к Гибралтарскому проливу, через который переправилась в Испанию. В районе современной франко-испанской границы эти два потока R1b встретились. Весной 2010 года эта гипотеза блестяще подтвердилась: египетские ученые провели анализ мумии Тутанхамона, к их удивлению фараон оказался представителем рода R1b.

Сейчас основная масса представителей рода проживает в Западной Европе, где R1b является основной гаплогруппой. В России только башкирский народ произошел от этой гаплогруппы. В русском народе R1b составляет 5%. В Петровскую и Екатерининскую эпоху проводилась государственная политика массового привлечения иностранных специалистов из Европы, современные русские R1b являются их потомками».

Современная концентрация R1b максимальна на территориях, связанных с кельтами: в южной Англии около 70 %, в северной и западной Англии, Испании, Франции, Уэльсе, Шотландии, Ирландии — до 90 % и более. А так же, например, у басков — 88,1 %, испанцев — 70 %, бельгийцев — 63 %, итальянцев — 40 %, немцев — 39 %, норвежцев — 25,9 % и других. А у башкир — 87 %. У русских — от 2,8 % до 21,3 %, татар — 8,7 %, казахов — 5,6 %. Как видно, последние «братские» два этноса по языку — да, а по ДНК очень-очень отдалены от башкир.

Надо заметить, заполитизированные этноэгоисты в областях биологии и особенно в журналистике не желают признавать принадлежавший башкирам 87 % кельтской крови (R1a) и упорно повторяют, как было сказано, пониженного цифра 47, очевидно, желая тем самым снизить долю «европейскости» единственно подлинных аборигенов Урала. В последние годы расплодилось много лженаучных постулатов, дающих им право разглагольствовать об «исключительно русской прародине Урале и Сибири вплоть до Дальнего Востока» и о нежелательных им «пришельцев из Тибета тюрках-башкирах», но увы! —их потуги бессильны.

Здесь также следует сказать о некоторых наших конъюнктурщиках, подвигающихся около иранистики, пытаясь тем самым отрицать тюркскости башкир и объявляющие их древними иранцами, несмотря на то, что башкиры на 87 процентов являются носителями гаплогруппы R1b, а иранцы лишь на 8 процентов, иракские курды — 16,8, иранские курды — 0 процентов; и не могут быть они, как считают их некоторые борзописцы, родителями башкирского этноса. По последним данным «по мужским линиям у башкир -- западноевразийские гаплогруппы (87 процентов R1b), плюс финно-угорская примесь на уровне 5-10%, а азиатских (монголоидных) практически нет». А что касается «титულიной нации» матушки-России, как пишут сами русские ученые, «особенно обращают на себя внимание четыре наиболее распространенные среди русских гаплогруппы: R1a1 47.0%, N1c1 20.0%, I2 10.6%, I1 6.2% Говоря простыми словами: генетический

состав **русских** по прямым мужским линиям Y-хромосомы выглядит следующим образом: восточно-европейцы - 47%, балтийцы - 20%. И две гаплогруппы исконных европейцев со времен палеолита скандинавы - 6%, балканцы - 11%. Так, по Y-хромосоме генетическое расстояние между русскими и финнами составляет 30 условных единиц. А генетическое расстояние между русским человеком и так называемыми финноугорскими народностями (марийцами, вепсами и пр.), проживающими на территории РФ, равно 2-3 единицам. Проще говоря, генетически они почти идентичны. **На обширнейших «исконно-русских» территориях русские фактически являются финнами, причем настолько финнами, как и сами финны.** Процесс ассимиляции финнов в славянское сообщество не прошел, оказывается, слишком бурно. Обратите внимание на четыре «светлых пятна» на территории РФ, где концентрация гаплогруппы N наименьшая. Знаете кто живет в этих «пятнах», по крайней мере, в трех из них? Не поверите,... там живут тюрки. (И эти «тюрки» -- конечно же башкиры, а татары исключаются, потому что, как точно описал 9 декабря 2011 года из Татарстана некий Дамир Шакири, казанские татары по генам являются «на треть-славяне, на 40% фино-угры, и лишь до 10% -тюрки» -- З.С.)».

Так что, излюбленный некоторыми политиками термин «татары и башкиры – кровные братья или два крыла одного и того же беркута» теряет свой смысл: по ДНК действительными родными братьями татар (за исключением искусственно отатаризованных башкир в Татарстане) оказываются финны-русские и множество угрофинн, но не тюрки-башкиры, которые являются подлинно родными братьями ряда западноевропейцев – англичан, испанцев, французов, шотландцев, ирландцев, басков, бельгийцев и других... Татары и башкиры выходит, простите, являются только друзьями по доброй воле или договору.

Интересен ответ одного из исследователей (фамилию не назову) своему аппоненту.

Аппонент: «Слово "арий" восходит к тюркскому слову "ар", которое переводится как "муж, мужчина" в значении "человек". Поэтому если в каком-то источнике идёт речь об ариях, то под ними понимается только тюркскоязычный народ и не иначе».

Ответ: «Это уже я не понимаю. Арии принесли в Индию и Иран свой язык (арийский, пра-индоевропейский), из которого произошел санскрит и иранские языки. Где здесь тюркско-язычный народ? Или я чего-то в Вашем комментарии не понимаю?»

Увы, как видно из цитаты, уважаемый профессор действительно недопонимает свой предмет! (В сайте мною опубликовано объемистый санскритско-русско-башкирский словарь, позволяющий легко определить корень санскрита в башкирском языке -- язык этот понятен даже современному башкиру! Но однако считаю: познания профессора безусловно несравнимы с моими!).

В пользу общего просвещения приведу еще полезный отрывок из текста интересного русского ученого А.К. Клесова:

«На основании данных ДНК-генеалогии выдвинуто и обосновано положение, что в древности, вплоть до середины 1-го тысячелетия до н.э., во всей Евразии, вплоть до Атлантического океана, поочередно доминировали два

языковых поля – тюркское (прототюркское) и индоевропейское, языки гаплогрупп R1b и R1a, соответственно. Носители этих гаплогрупп мигрировали встречными курсами, с временной разницей в 1-2 тысячу лет, но во многом по тем же территориям, что и запутало лингвистов и археологов и привело к ошибочным в своей основе «курганной» и «анатолийской» теориям «индоевропейской прародинны».

«Тюркскоязычная» гаплогруппа R1b продвигалась из Южной Сибири, где образовалась 16 тысяч лет назад, через территории средневожской, самарской, хвалынской (в среднем течении Волги) и древнеямной («курганной») археологических культур и культурно-исторических общностей (8-6 тысяч лет назад и позднее; общий предок этнических русских гаплогруппы R1b1 жил 6775±830 лет назад), северного Казахстана (пример – ботайская культура, фиксируемая археологами 5700-5100 лет назад, на самом деле намного древнее), перешла через Кавказ в Анатолию (6000±800 л.н. по датировке гаплотипов современных кавказцев гаплогруппы R1b1b2), и через Ближний Восток (Ливан, 5300±700 л.н.; древние предки современных евреев, 5150±620 л.н.) и Северную Африку (берберы гаплогруппы R1b, 3875±670 л.н.) перешла на Пиренейский полуостров (3750±520 л.н., баски 3625±370 л.н.) и далее на Британские острова (в Ирландии 3800±380 и 3350±360 л.н. по разным популяциям) и в континентальную Европу (Фландрия, 4150±500 л.н., Швеция 4225±520 л.н.). Путь в континентальную Европу с Пиренеев – это путь и времена культуры колоколовидных кубков, предков пракельтов и праиталиков.

Параллельно следы древних носителей R1b прослеживаются на Балканах (4050±890 л.н.), отдельно в Словении (4050±540 л.н.), в Италии (4125±500 л.н.). Это – начало времен тюркских языков в Европе и исчезновения из Европы «праиндоевропейской» гаплогруппы R1a1, которая заселяла Европу с 10 тыс. до н.э. Гаплогруппу R1a1 фактически спасло то, что 4800 лет назад, в начале 3-го тыс. до н.э., ее носители перешли из Европы на Русскую равнину, и заселили территории от Балтийского до Черного моря, 4500 л.н. они уже были на Кавказе, 3600 л.н. в Анатолии (по данным гаплотипов гаплогруппы R1a1 современной Анатолии). Тем временем на Русской равнине они прошли до Южного Урала и далее в Южную Сибирь примерно 4000 л.н., в те же времена основали андроновскую археологическую культуру, заселили Среднюю Азию (4000-3500 л.н.) и примерно 3500 л.н. частью перешли в Индию и Иран как арии, принеся туда арийские диалекты, что фактически замкнуло языковую связку с арийскими языками (R1a1) и привело к появлению индоевропейской семьи языков.

4500-4000 лет назад R1a1 исчезают из зарубежной (в нынешнем понятии) Европы, Европа становится тюркскоязычной с прибытием носителей гаплогруппы R1b (начало 2-го тыс до н.э.), и это продолжается до середины 1-го тысячелетия до н.э. (3000-2500 лет назад), когда гаплогруппа R1a1 перезаселяет зарубежную Европу, и происходит обратная замена тюркских языков на индоевропейские. Такая языковая и гаплогруппная, или родовая (в терминах ДНК-генеалогии) чересполосица на Русской равнине, в Передней Азии и в Европе привела к неверным лингвистическим и археологическим концепциям типа «курганной культуры», где было перепутаны языки (постулирован «индоевропейский», когда

там был тюркский), направление движения («пра-индоевропейский» продвигался на восток, а не на запад, как тюркский, и как рассматривали творцы и сторонники «курганной культуры»), времена (пра-индоевропейский язык продвигался по Русской равнине в 3-м тыс. до н.э., древнеямная, она же «курганная» культуры рассматриваются в основном в период 4-3 тыс. до н.э.).

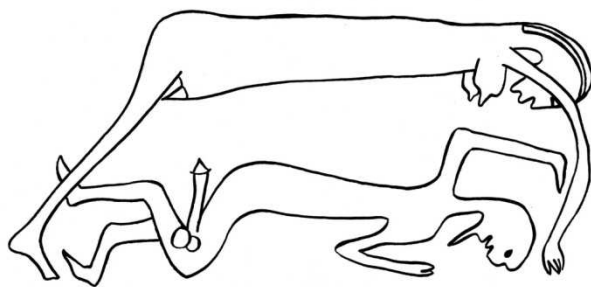
Подобное произошло и в отношении «анатолийской теории», в которой за «прародину индоевропейцев» было принято частное (закавказское) ответвление маршрута передвижения ариев, носителей гаплогруппы R1a1 на восток по Русской равнине. Это привело к принципиальному искажению и непониманию фундаментальной роли тюркских языков на Русской равнине (как минимум со времен 10 тысяч лет назад) и в Европе, на протяжении полутора тысяч лет (с начала 2-го тыс. до середины 1-го тыс. до н.э.)» -- [Вестник Российской Академии ДНК-генеалогии. Том 3, № 1. 2010 январь. Российская Академия ДНК-генеалогии. А.К. Клёсов. Основная загадка во взаимоотношениях индоевропейской и тюркской языковых семей и попытка ее решения с помощью ДНК-генеалогии: соображения нелингвиста].

Упрощенная схема происхождения народов

Историческая наука 20-го века в своем развитии достигла такого заметного уровня, что стало возможным определить происхождения народов даже на биологической основе. И тогда вдруг ученые с изумлением обнаружили весьма «курьезный» факт: такие кажущиеся сильно далекие друг от друга как в языковом так и географическом отношении народы, какими являются русские и финны, имеют совершенно одинаковые ДНК, такое же положение у башкир и ряда западноевропейских народов, что показывает на их происхождение от одного и того же предка. Некоторые авторы на этой основе стали прямо утверждать, что русские произошли от финнов, а башкиры – от кельтов; но, мне кажется, дело обстоит совсем наоборот: угрофинская ветвь народов произошла от первичной урусской (русской), а западноевропейская – от усарганской (башкирской) фратрий человечества. В моей книге (сайт зигатсултанов.рф в отделе «файлы» Сочинения Том XI) приведены много данных по этой тематике, но они там изложены, кажется, в разбросе и порою доставляют некоторые трудности для понимания их простым читателем. Поэтому считаю нужным здесь исправить недочет и дать облегченное краткое изложение такой важной для нас проблемы.

И так, упрощенная схема происхождения народов.

Сперва были: Ас-Ар (Вода-Женщина – Земля-Мужчина), где Ас (Өс) понимался еще как Верх, Ар (Ур – яма) – Низ, что зафиксировано изображением на кафене (бинте-саване) мумии древнеегипетского фараона (хранится в Британском музее):

Здесь Женщина есть Небо, Мужчина – Земля.

Вода-Женщина (Ас) и Земля-Мужчина (Ар) якобы сочетались с другим объектом Кан (Көн – Солнце), в итоге получился первичный этноним человеческой породы левой фратрии: Ас-Ар-Кан – Асаркан/Усарган – оно также самоназвание современного башкирского рода Усарган; и часть того же этнонима Ас-Ар дает Сар/Сер – так назывались исторические тюрки-серы. Усарганцы-серы раннесредних веков славную свою историю изложили на селенгинском руническописьменном памятнике, и там же мы найдем названную первичную основу жизни Йер-Су (Земля-Вода):

Большая надпись

: 𐰇𐰣𐰆𐰇𐰇 : 𐰇𐰇𐰇𐰇𐰇𐰇 : 𐰇𐰇 : 𐰇𐰇𐰇𐰇 : 𐰇𐰇𐰇 : 𐰇𐰇𐰇𐰇 : 𐰇𐰇𐰇𐰇𐰇𐰇 (1)
 : 𐰇𐰇𐰇𐰇𐰇 : 𐰇𐰇𐰇 : 𐰇𐰇𐰇𐰇𐰇 : 𐰇𐰇𐰇 : 𐰇𐰇𐰇𐰇 : 𐰇𐰇𐰇𐰇 : 𐰇𐰇𐰇
 : 𐰇𐰇𐰇𐰇 : 𐰇𐰇𐰇𐰇 : 𐰇𐰇𐰇𐰇 : 𐰇𐰇𐰇𐰇 : 𐰇𐰇𐰇𐰇𐰇𐰇 : 𐰇𐰇𐰇𐰇𐰇
 : 𐰇𐰇𐰇𐰇 : 𐰇𐰇𐰇 : 𐰇𐰇𐰇𐰇 : 𐰇𐰇𐰇𐰇 : 𐰇𐰇𐰇𐰇𐰇 : 𐰇𐰇𐰇𐰇

(1) үзә күк : тңры : срә : йғз : йр : кылнтукдә : кыңрә : кысы : оғлы : кылнмс : кысы : оғлынтә : үзә : чүмпәм : Бомн кғн : ыстымы кғн : олрмш : олрпн : түрк : боднң : ылын : түрүсын : утоутә :бырмс : ынты : бырмс :

(1) Өҗтә Күк : Тәңре, : аҗта Көрән Ер : кылынғанда : ике арала : кеше : улы : кылынмыш. : Кеше : улынан : өҗтә : әсәм-апам (текст авторы Юлык-туғандың үгәй әсә-апаһы) ; Быуман қаған, : Истәми қаған : ултырмыш. : Ултырып, : төрк⁶ бөтөндөң (халкының) : илен, : турыһын (канунын) : тотә : бирмеш : ине. : Бирмеш :

(1) Наверху Небо-Тенгри, внизу Зеленая Земля когда были сотворены, в промежутке этих двоих был сотворен человеческий сын. Выше человеческого сына – Ас-Аба (Сава – Врздух-Вода -- Небо), Быуман-каган (Солнце), Истеми-каган (Луна-Месяц) сидели...

Согласно прамифологии первичное человечество (“человеческий сын”) было разделено на два крыла-фратрию (будущие географические понятия

⁶ Төрк – Торок (Тора) тау хозайы Тәңрегә (фаллоска) табыныусы башкорттар, улар менән 922 йылда Башкортостан тупрағында ғәрәп илгизәре Ибн-Фазлан да осрашкан.

Внутренний Башкорт и Внешний Башкорт): люди левой фратрии (Ас – носители ДНК R1a) считали себя происшедшими от Неба-Женщины (мифической старухи Янбики) через ее дочери – первопредки Шульган-матура (библейской Евы или шумерского Ёульгамеша или римского Рема), а люди правой фратрии (Ар – носители ДНК R1б) считали себя происшедшими от Земли-Мужчины (мифического старика Янбирди) через его сына – первопредка Урал-батыра (библейского Адама или шумерского Энкиду или римского Ромула). В сексуальном плане названные первые занимали верхнее положение (матриархат), вторые – нижнее положение (патриархат). Понятие “жена-мать” на языке у первых называлась Асака (или ака), у вторых – Асана (или ана). В соответствии с этими небесное пространство у первых называлось Аса-Аба (Вода-Объект) – Асаба/Сава/Наауа (библейское Хава/Ева), у вторых – Ана-Аба/Анаба/Наба/Небо. Земля у первых называлась Ар/Ир/Ер, а у вторых – Асам-ал (ул) т.е. “Матери-Неба сын” – Асамал(а) – Замала/Земля...

Вода-Женщина (Ас) и Земля-Мужчина (Ар) якобы сочетались с Кан (Көн – Солнце), получился первичный этноним человеческой породы левой фратрии: Ас-Ар-Кан – Асаркан/Усарган, в то же время это самоназвание современного башкирского рода Усарган; и они же от того же но укороченного слова назывались Ас-Ар – Сар/Сер (исторические тюрки-серы).

Земля-Мужчина (Ар) сочетался с Водой-Женщиной (Ас), в результате получился первичный этноним человеческой породы правой фратрии Ар-Ас – Арас/Урыс/Рус, и еще в результате сочетания Ар-Ас с Ай (Луна-Месяц) получился Арасай/Расай/Россия...

В неизвестные нам далекие исторические времена часть предков наших на протяжении многих веков с двумя отдельными потоками переселились из Урала на Западную Европу: усарганская фратрия с ДНК R1a – на юго-западном, уруская фратрия с ДНК R1б на северо-западном направлениях (а ядро племени под названием «башкир» осталось как оберег на священном месте на Урале). На нижеследующем рисунке показаны пути следования названных двух первичных фратрий на Запад вплоть до Атлантического океана:

При том все люди тогда говорили на тюркском языке (Вестник Российской Академии ДНК-генеалогии. Том 3, № 1. 2010 январь. Российская Академия ДНК-генеалогии. А.К. Клёсов. Основная загадка во взаимоотношениях индоевропейской и тюркской языковых семей и попытка ее решения с помощью ДНК-генеалогии: соображения нелингвиста).

Таким образом выясняется: современный башкирский народ является неизменным аборигеном (коренным населением) Урала и единственным хранителем человеческих духовных ценностей со дня сотворения мира.

Немец-баба нимә ти?

Евразияның төп этностарының тамырҙарын кыскаса ғына юллап күрһәткән был сәхифәләргә урыс патриоттары ла, башкорт нигилистары ла кабул итмәскә мөмкин. Әммә башкорт авторы уйлап сығарған нәмә түгел был: бынан ике быуат ярым элгәре үк Германияның немец ғалимы ла тап ошолар иҫбатлаган бит. 1785 йылда Санкт-Петербургта урыс теленә тәржемәләп сығарылған мөһим китап бар (Иоганн Генрих Дримель. “Опыт исторического доказательства о происхождении россиян от араратцев⁷), уны күптәребез белмәй; шуға күрә унан килтерелгән өзөктә (текстағы аңлатма йөмлөләре -- хәзәрә урыс ғалимдары Г.В. Носовский, А.Т. Фоменколарҙың, ә йәйәләр әсендәгә иҫкәртмәләр бән фәкирегеззекә), озонорак булһа ла, ауырһынмай, ентәклә уқырға кәрәк, сөнки был шуға лайыклы:

Вкратце содержание этой небольшой немецкой книги можно передать в следующих словах. В начале всемирной истории стоит Ассирийское (уточняю: усерганско-башкирское. *Й.С.*) царство. Оно же, по утверждению Дримеля, — царство Скифов, оно же — царство Казаков, оно же — царство Гога и Магога. Оно же — РОССИЙСКОЕ (уточняю: Усерганско-Российское. — *Й.С.*) ЦАРСТВО. Библейский Нимврод был СКИФ, то есть РУССКИЙ. Так прямо Дримель и пишет! В XIII веке РУССКИЕ, — КОТОРЫХ (Т.Е. ВСЕХ ТЮРКСКИХ НАРОДОВ. — *Й.С.*) НА ЗАПАДЕ НАЗЫВАЛИ ТАТАРАМИ, — совершили нападение на Западную Европу. Память об этом хранят многочисленные географические названия, например, в Западной Германии. В качестве примера Дримель приводит название горы РИЗЕН между Богемией и Силезией. Дримель объясняет, что название РИЗЕН означает РУССКАЯ.

В заключение Дримель пишет. «Само слово РИС без сомнения СКИФСКОЕ, и через оное переведено название СКИФА... Говорят, что РИС — есть слово немецкое, но равно оно может быть и скифское же. НЕМЦЫ И СКИФЫ ИМЕЮТ МНОГИЕ ОБЩИЕ НАИМЕНОВАНИЯ. ПРИТОМ НЕМЦЫ И СКИФЫ БЫЛИ БРАТЬЯ. ПОСЕМУ РОССИЯНЕ СУТЬ РИСЫ, ГИГАНТЫ, СКИФЫ, САКИ, КУРДЫ, АРАРАТЦЫ» [261], С. 46-47.

Поразительно — с точки зрения современного читателя, но отнюдь не с точки зрения жителя Нюрнберга XVIII века, — что ДРИМЕЛЬ ГОВОРИТ О ТОЖДЕСТВЕ ТАТАР С РУССКИМИ, КАК О ЧЕМ-ТО САМО СОБОЙ РАЗУМЕЮЩЕМСЯ. Он даже не считает нужным приводить тут какие-либо доказательства. Как он это делает во многих других случаях. Для него это вещь самоочевидная! Важно понимать, что книга Дримеля была написана еще ДО ТОГО, как замечательные «русские ученые» Байер и Шлецер создали привычную нам сегодня теорию об ужасающем «татаро-монгольском иге» на Руси. Дримель попросту еще не знал об их великом открытии. И

⁷ Арарат (Үр-Үр-тау) -- Башкортостандағы изге Куш-таузың йәки Имайзың (Умайзың) ләкәптәренәң берәһе.

думал, по старинке, как и прочие немцы, что татары и русские (усерганцы-башкиры. *Й.С.*) — это одно и то же. А вот тот факт, что великий библейский Нимврод — тоже русский, Дримелю уже приходилось доказывать. Поскольку скалигеровская версия библейской истории к этому времени уже достаточно распространилась по Западной Европе.

А теперь мы просто приведем цитаты из книги Дримеля. Они говорят сами за себя.

Дримель начинает с того, что со ссылками на «античных» авторов доказывает, что первым народом после потопа были КУРДЫ (уточняю: Башкурды. *Й.С.*). Само имя которых, между прочим, явно происходит от имени ОРДА, ГОРДЫЙ. Итак, почему Курды=ордынцы были первым народом? Потому, отмечает Дримель, что современный КУРДИСТАН (Башкурдистан. *Й.С.*) — это часть АССИРИИ на географической карте. А средневековому хронисту было хорошо известно, что ПЕРВЫМ ЦАРСТВОМ НА ЗЕМЛЕ БЫЛО АССИРИЙСКОЕ (уточняю: УСЕРГАНСКОЕ. — *Й.С.*) ЦАРСТВО. Как мы постарались показать в этой книге, подлинный смысл этого утверждения состоит в том, что «Монгольская»=Великая, она же РУССКАЯ=АССИРИЙСКАЯ Империя, была первым охватившим весь тогдашний мир царством. И рассуждения немца Дримеля фактически подтверждают нашу реконструкцию, поскольку в дальнейшем он отождествляет БИБЛЕЙСКИХ АССИРИЙЦЕВ СО СКИФАМИ И С РУССКИМИ. Что касается расположения Ассирии, то здесь Дримель уже следует искаженным скалигеровским представлениям о географии, не понимая, что библейская Ассирия — это на самом деле Русь-Орда. Поэтому у него и получается, — как и отражено в заголовке его книги, — будто бы русские произошли от древних обитателей современной Месопотамии, Ассирии.

Дримель сообщает: «Страна сия, составляющая большею частью Ассирию, В СЕВЕРНОЙ части называется Адиабене... Об Адиабене далее пишет Страбон (Землеописание, кн. IX), что жители оные называются Сакоподы или Саки... Птоломей в Таблицах Азии отмечает, что Сакийская Скифия есть место, где остановился Ной... Солин в книге ХЫХ пишет, что Персы названы были Корсаками и сие название сложено из Корс+Сак, что означает Кордийские (уточняю: Башкордийские. — *Й.С.*) Саки» [261], с. 26—27. К этим цитатам из «античных» авторов Дримель делает следующее многозначительное примечание: «Может сии — праотцы КАЗАКОВ» [261], с. 27. Таким образом, Дримель прямым текстом ОТОЖДЕСТВЛЯЕТ Скифов, «античных» Саков и Казаков.

Дримель продолжает. «Саки есть главнейший Скифский народ (Страбон, Землеописание, кн. XI)... Везде Саки есть часть Скифов (Исидор в «Отличительных свойствах», Ариан «О походах Александра Великого», кн. 3)» [261], с. 29. Примечание Дримеля по этому поводу таково. «Имя СКИФ (уточняю: скиф — от слова асак-аба — “волчица”. *Й.С.*) означает ЛОВЦА» [261], с. 29. «Неврод в Священном Писании называется ЛОВЦОМ... Слово ЛОВЕЦ в Греческой Библии переведено через Гиганта (Исполина); другие же народы выражают сие через слово СКИФ... Следовательно, ЛОВЕЦ, КУРДЫ, ПИГАНТ и СКИФ суть тожде значащая слова... в Священном Писании слово ЛОВЕЦ (т.е. “волчица, волк” или “курд”. — *Й.С.*) означает имя народное» [261], с. 30. Таким образом, здесь Дримель доказывает, что библейский царь Нимврод, основавший первое царство на земле после потопа, был по

происхождению СКИФ. Что в современной Библии переведено по недоразумению словом ЛОВЕЦ. Дальше, как мы увидим, Дримель отождествит Скифов с Русскими.

«К названиям СКИФОВ принадлежат имена ГОГ и МАГОГ» [261], с. 33. Обсуждая известное место из пророка Иезекииля, где говорится о Гоге и Магоге, Дримель пишет следующее: «70 толковы так передают это место: «Утвердишься лицо твое на ГОГА, КНЯЗЯ РОСЬ, МОСОХА И ФОВЕЛЯ»... Так как Магог здесь переведено как Рось — название народа, которое толковникам должно было быть известно, то они (то есть Гог и Магог — Авт.) были СКИФЫ, ибо МАГОГ, МОСОХ, ФОВЕЛЬ, ГОМЕР, ФАРГАМАН были СКИФЫ, как первые северные народы (Моисей, книга I, гл. X 2. 3), большая часть которых в то время, к которому сии слова пророческие относятся, назывались СКИФАМИ... Писатель Иудейских Древностей, Иосиф Флавий именно скажет, что ГОГ и МАГОГ означает СКИФОВ (книга VII, гл. 1)... Стромберг, живший между потомками Скифов, и весьма достоверный писатель, пишет (в Описании его Европы и Азии, с. 42), что СКИФЫ сами себя называют ГУГ и ГИУГ, и что приложение МА означает у них Восток, следовательно, ГОГ и ГИУГ есть одно и то же, а МАГОГ — СКИФЫ ВОСТОЧНЫЕ» [261], с. 34—36.

Далее Дримель доказывает, опять-таки со ссылками на «античных» и средневековых писателей, что СКИФЫ — ЭТО ТО ЖЕ САМОЕ, ЧТО ПЕРСЫ (т.е. буре-аса “волчица” – бурсе – фарсе – перс. – Й.С.). «В Свиде (средневековый словарь — Авт.) под словом МАГИЯ познаем мы, что ПЕРСЫ от самых их единоземцев называются МАГОГ и НАГУЗЕЙ (Ногайцы? — Авт.)... ОТЕЧЕСТВО СКИФОВ ЕСТЬ ВЕРХНЯЯ АССИРИЯ. Персия же лежит к востоку... Но никакого народа нельзя с большим правом признать за СКИФОВ ВОСТОЧНЫХ, как ПЕРСОВ... Ходолломор царь Елимский или Перский (Бытие, гл. XIV) назван царем СКИФСКИМ (в толкованиях своих на X главу Бытия), следовательно, Гог, МАГОГ, ГИУГ | СУТЬ СКИФЫ» [261], с. 37—38.

Может показаться, что здесь речь идет о восточных народах, всегда живших на территории современной Персии. Что, в общем-то, не очень противоречит скалигеровской истории. Однако в дальнейшем Дримель доказывает, что *от Скифов произошли русские и немцы*. Эти утверждения Дримеля, — который, обратим внимание читателя, — сам был НЕМЦЕМ, конечно, никак не укладываются в рамки привычной нам сегодня скалигеровской истории. Но прекрасно объясняются нашей реконструкцией. Согласно которой, библейская Ассирия, она же страна Гога и Магога, она же Персия, — это средневековая Русь-Орда. А немцы в значительной степени — потомки славян, вышедших из Руси-Орды во время великого = «монгольского» завоевания.

Цитируем Дримеля дальше. «Праотцы Немцев, то Скифами (Плиний в Естественной Истории, кн. IV, глава 25), то Гетами, Кельтами, Аллеманами, Франками, Германцами прозывались... ИАФЕТ есть Гигант. В Сарматской Летописи именуется он ГИГАНТОМ. В Александрийской же — СКИФОМ... Немецкие народы (Гудлингиан, гл. 1) выражают Греческого «Гиганта» через РИЗЕН (Великан)... в Священном Писании упоминаются народы, имеющие чрезвычайный рост, храбрость и крепость телесную, как то: Нефаимы, Емимы, Енаккимы, которые в Немецком переводе названы РИЗАМИ... Норвежские и Датские летописи сказывают, что КМ (Риси) — народ при Балтийском море, заключивший дружественный союз с Норманами» [261], с. 39, 42.

И далее Дримель прямым текстом пишет: «РИСЫ — СУТЬ РОССИЯНЕ» [261], с. 43. «Название РУСЬ есть латинское, РОСЫ — греческое. (О самом сем же народе упоминают Греческие писатели, как о Скифском: в 10—13 столетиях Кедрен в Сокращенной Истории, с. 453 [пишет] «*Росы суть поколение Скифов*, занимающее северную часть Тавра). А собственное их имя РЕЙСЫ (РОССИЯНЕ)... Немцы же выговаривали их как Ризы» [261], с. 42—43.

«Посему я вопрошаю, — продолжает Дримель, — откуда между Богемиею и Шлезиею (Силезией — Авт.) гора РИЗЕН? Иной причины сему дать не можно кроме сей, ЧТО БЫЛО НАШЕСТВИЕ РИСОВ ИЛИ РУСОВ, ПОЧИТАЕМЫХ ТАТАРАМИ; которое неприязненное и печальное нападение на Шлезию случилось в 13 столетии» [261], с. 45.

Вот так, мимоходом, Дримель упоминает о татаро-монгольском нашествии на Западную Европу, называя его РУССКИМ и даже не подозревая, насколько сильно он нарушает будущее соглашение историков никогда не вспоминать о том, что РУССКИХ на Западе называли ТАТАРАМИ. и что Орда колонизировала Запад.

И далее. «Сии РИСЫ, РОСЫ или РЕЙСЫ от писателей всех времен почитаемы за народ СКИФСКИЙ (Кедрен)» [261], с. 46.

Урыстар за, этнос буларак, әгәр үззәренәң башкорт-төрки тамырынан саталанып сыгкан сағыштырмаса бик йәш халык икәнлектәрен төшөнөп-танымаллар, уңға-һулға һуғылып, тарих шырлығында азашып йөрөүзән арынмаясактар. Был бөйөк милләттең шуны якшы аңлай биргән бәгзе бер инсандары, кәрәкмәгән ялған ғорурлыктарынан ваз кисеп, **урыс-төрки** кендәктәренәң берешлеген раслай башланылар инде (Г.В. Носовский. А.Т. Фоменко. Новая хронология Руси, томы I, II. М. -- 2004). Инш-Алла, донъялар үз калыбына ултырыр!

Кирилл-баба кириллицаһы касан тыуған?

Тарих фәненән хәбәрдар һәр кем, әлбиттә: “Туғызынсы быуатта!” тип берәгәй яуап бирәсәк. Дөрөс был.

Ләкин Чудинов әфәндегә берәгәйлек килешмәй: уның өсөн ошо бер үк кириллица икеләтә -- IX быуатта ла, бынан 200 000 йыл элгәре дә берзәй барлыгкка килгән, шунһыз һис мөмкин түгел! Сөнки фәйләсүф тылсымлы урыс һүзенәң ғәзиз урыс ауызынан ике йөз мең йыл элгәре үк канатланып осоуын расланы бит. Ә һауаға оскан һүззе тотоп алып илгә бактыртып булмай -- ул кош түгел. Һүз йораты алыс-алыс киләсәктәң чудиновтарына юсыкланып , заманаһының ниндәйзәр бер ташына, каяһына, һис юғында тупрағына йәки күктәге болотона булһа ла кунырға тейеш, ана шунда уның сихри эззәре, боронго алхимиктар хыялындағы тылсымлы “фәйләсүф ташы”ндай, ябай бәндәнең зиһене-акылы етмәслек, ә патриот-фәйләсүфкә генә ап-асык күренерлек шакырайған асыл кириллицаға -- тылсымлы аскыска әүерелә, шуның ярзамында вакыт һәм арауык йозактары күз асып йомғансы асыла...

Рәсәй ғалимдарының үзәренән үк якшы билдәле булыуынса, IX быуатта боронго Башкортостандың халык-ара сауза үзәге Болғарза тыуып үскән һәм, христиан диненә күсеп, Кирилл исемләнгән болғар-башкорт, -- болғарзың башкорт икәнлеген урыстың атаклы телсе ғалимы раҫлай (Н.А. Баскаков. Русские фамилии тюркского происхождения. М. -- 1979; 249-ынсы бит), -- бына шул аҫаба башкорт токомо күзе күнеккән төрки әлифбаның ырындарынан Көнбайыш Европа халыктары ла таний алырлык хәрәфтәр әшләп бирә, азақ “кириллица” тип аталған шул хәрәфтәр ярзамында грек теленән Библия тәржемә кылына -- төрки-славяндарзың, шул иҫәптән урыстарзың, ниһайәт, мәрифәт нурына күззәре асыла (Мурад Аджи. Азиатская Европа. М. -- 2006; 53 -- 56-сы биттәр). Ләкин Патриот күңеле быны кисерә алмай, донъяларзы яңғыратып: **“Я МОГУ С ПОЛНЫМ ОСНОВАНИЕМ УТВЕРЖДАТЬ, ЧТО ЗА МНОГО ТЫСЯЧ ЛЕТ ДО КИРИЛЛА И МЕФОДИЯ НАШИ ПРЕДКИ ПИСАЛИ ТАК, КАК МЫ ПИШЕМ С ВАМИ!”** -- тип оранлай за үзенең төп ысулы менән шак-катырғыс асыш та яһап ташлай. Был ысул -- боронго әтерҫәк-һарт-әтруск төрки-башкорттарының хәзәрге Италия ерендәге һүрәт-комарткыларындағы уңдан һулға табан укымалы языуарың, күз зә йоммайынса, “кириллица” тип иғлан кылып, уларзы йүнәләштәренең киреһенсә, тап хәзәргесә, һулдан уңға карай укыу һәм кеше һүрәттәрендәге сәс-төктәр сеймәләшен, кейем йөй-һызаттарын да башка һис кем дә күрә-таний алмаған кириллица-языуға әйләндерәү (һүр.3). Һөзөмтәлә языуарзағы 1. Leagun (Оло-яу-оран -- һуғыш хозайы), 2. Iriziz (Әре-сәс), 3. Sriziza (Сары-йөзизә -- Ак-йөзлизә -- боронго телебеззә “сары” -- ак тигән һүз), 4. Mvnle (Мәнеле, боронғоса Мәүәнеле -- күңелендә Бесәй-хозайлы), 5. Turan (әтерҫәк башкорттарында бөтә тереклектен хозайы, хәзәрге башкортса ла Туран) тигән төрки исемдәр Патриотыбыз тарафынан ошоллай әүермәнләнә: 1. Все ровно. 2. Исидиш (изыйдешь). 3. Сджвиой А, т.е. С дивкой и. 4. Женлей (Женской данью). Иными словами, главный персонаж, пойдя куда-то, “все равно назад придет с завоеванной данью в виде девушек и женщин”.

Һүр. 3. Этерсәк (этруск) бронза көзгөһөндөгө һүрәт

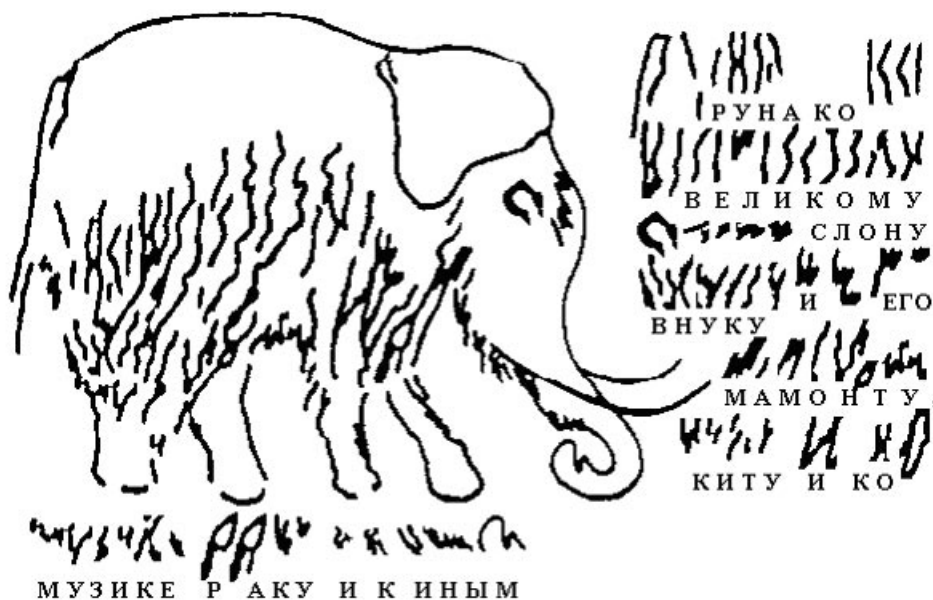
Беспредельное воображение автора, не ограничиваясь видимыми этрусскими буквами, начинает “читать” далее никому из простых смертных невидимые изречения:

“На голове у юноши начертано: “Е славянин”. Следовательно, славянин куда-то отправлялся в поход. У левой девушки на голове написано: “Этруска на всех”. Я это понимаю как утверждение – **этрусская женщина на всех континентах**. Иными словами, куда бы славянин не пошел, отовсюду в качестве дани он может увести этрусскую девушку или женщину. Справа от юноши, сзади всех стоит девушка, на чьей голове начертано **Крита вояка вольный**, а на шее – **А Рима**. Таким образом, эта девушка является **свободным воином Крита и Рима...**

Женщина справа от юноши, изображенная в полный рост, имеет курчавые волосы, надпись на которых можно прочесть только при обращении их в цвете. Тогда читаются два слова **Мали из**. Продолжение написано в виде ожерелья, где вторая и третья буква написаны в виде лигатуры и перевернуты на 180 градусов. Так читается слово **Африка**. Следовательно, перед нами **Мали из Африки**. Складки на ее груди читаются как слово **успела**. Вероятно, эта западноафриканская страна примерно в 500 км от Дакара **успела** быть открытой славянами. Стоящая за ней женщина, как можно понять из надписи на ее голове – это **Китай волной**, то есть, **Китай вольный**. Тем самым на данном зеркале подчеркивается размах славянских контактов на юге: от Мали в западной Африке до Китая на Дальнем Востоке...

Последняя женщина сидит, и на ее голове читаются слова **То Русь Этрусии**. Из этого следует, что послала всех этрусков Русь. Она единственная, кого не берет в качестве дани славянин”...

Этерсәк-этриск языулары донъяның бөтә белгестәренә таныш, шуға күрә был яңы асышка йә игтибар итмәйзәр, йә оторо баһалайзар. Шуға күрә Чудинов әфәнде кириллицаның этрусктарзан да әлгәре -- ике йөз мең йыл әлек үк Ер шарының һәр азымына мөһөрләнеүен базығырак миҫалдарза иҫбатларға яҫкына. Билдәле булыуынса, әзәм балаһы тәүге язма хәрәфтәрен тыузырыузы үзенә тотемы (ырыу символы) һаналмыш йәнлектәрзең, кешеләрзең кәүзәләрен, аяк-кулдарын һәм башка ағзаларын һүрәтләүзән башлаған һәм иң дөйөм тотем булып *бабан-ат* (бабанан тыуған ата, тигән һүз, хәзергесә *ата-баба*) һаналған, шунан азақ *маман-ат* -- *мамонт* атамаһы барлыкка килгән (был “баба” Шүлгәнташ мәмерйәһендә һынландырылған). Бабан-атты (мамонтты), ололап, *олата* тип тә әйткәндәр һәм шул “олата”ның образын кая биттәренә, уның арка һызаттары буйынса, М рәүешле сыйғыслай башлағандар һәм был сыйым (“олата”) ырынлы язма әлифбаһына, шул “олата” һүзенән, “*лт*”, ә этерсәк-этрисктарзыкына -- “*э*”, Көнбайыш язмаһы латиницаға “*м*” булып -- килеп кергән. Бабанат (мамонт) кәүзәһенең койрокло буйы (корпусы) һүрәтенән -- койрокло түңрәк “*б*” (“*бй*” -- бой йәки буй) һәм түңәрәге өҫкә куйылған *j* (й), корһак һызығы тоташтырған ике һонынан (“*һн*” -- һон йәки һын) латиницалағы *H* (“*h*”) һәм кириллицаға алынмыш *Н* (“*н*”) хәрәфтәре хасил. Ә “*бй*”-“*һн*” иһә әлегәсә башкорт телендә “буй-һын” килеш әйтәлеп йөрөй. Ошо хәлдә, моғайын, якшы белгән В.А. Чудинов “мамонт” һүзен тик урыҫтыкы һанап, йәнлектәң баяғы һызаттарын һүрәтләүсә символдарзы тәүбаштан ук саф урыҫтың бынан ике йөз мең йылдар әлек үк киң кулланылған язмаһындағы кириллица хәрәфтәре тип яр һала, шулай ук мамонттың тәнендәге йөн төктәренән дә кириллица менән язылған “*РУС*”, “*ЯРОВА РУС*” һәм башка һүззәрзе укый (һүр.4).

Һүр.4. Мамонт йөндәрендәге кириллица

Хәйер, күңел күзһеззәрзе арбау өсөндөр, чудиновса укыу һәләткәйе һәр кемгә лә бирелмәүе фәйләсүфтәрсә иҫкәртелә:

Надписи бывают не только явные, то есть, хорошо заметные и выходящие именно как надписи, но и неявные – несимметричный орнамент,

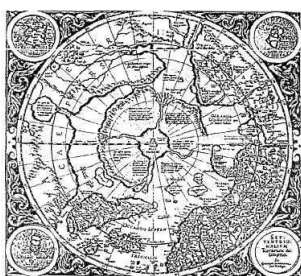
детали рисунка, специально выделенные его автором, мелкие и малоконтрастные надписи, наконец, светлые на тёмном фоне (они обычно воспринимаются как блики и не принимаются во внимание). Это необычайно расширило число предметов, на которые нанесены надписи, так что теперь их не приходилось выуживать, перелопачивая горы археологической литературы – они пошли сплошным массивом... я обнаружил существование и всем нам привычной кирилловской письменности в тех же бесконечно далёких от нас эпохах. -- Был -- уның ысулы. “Валерий Алексеевичка күктә йөзгән болот йөйзәренән дә кириллица күренә”, -- тип йылмая коллегалары...

Донъя ғалимдары бәйгеһендә үз тайын уззырта алмағас, тынғыһыз йән мөгжизәле кириллицаны йоморо башлылар дәүләте һаналмыш Израиль артефакттарынан таба:

Чудесный дар всевидения Чудинова проявился особенно ярко в его сенсационном сообщении “Древнейший славянский текст на территории Евразии”, где он подверг чудесному исследованию статуэтку из Брехат-Рам (Израиль), датированной специалистами эпохой между 800 и 233 тысячи лет тому назад и увидел *на гладком пустом месте* объекта “надписи” на кириллице и прочитал их на почти современном русском языке:

“Только жир, жирное тело. То коровы утешить – имай! Е... (то есть, соверши половой акт. – З.С.) на святках – ана ожидает хвуй (то есть, фаллоса. – З.С.). Рази в самый низ. Насилуй их, сруби и суди их! Жирнухам и хвуй ниян, кусая их вульву (то есть, женское детородное место. – З.С.), язя родные путя! Обмани их и родовые рунови минуй их! Мой хвуй вынимал вырубя им кишки, укусив их сильно в их жирную вульву и жир! Перунова игра из игр удалого ярила. Сим жиром умножит жуть зимня хлева и жижу окорока и лап сего тела – склада жира. Мастерская храма “Макожи, руны родовы Руси руновой”... При том чудесник выдуманное им самим зверское отношение самца к своей папртнерше оправдывает классовой ненавистью мужчин к ожиревшим от мироедства женщицам-эксплуотаторшам. Спрашивается, для чего понадобилась ему дикая фантазия? Воспаленный разум его может прямо привести неискущенного читателя к мысли, по которому следует, что библейская “земля обетованная” со дня сотворения мира принадлежала и принадлежит не кому-нибудь другому, а именно славянам – вот новая головоломная проблема для истинных сыновей Израэля!..

Атлантида, Аркайым һәм тылсымлы “Розо ташы”

5.P. Меркатор

Донъя халыктары мифологияларында танылған берзәйлек бар: бөтәһе дә донъяларзың төп-үзәге, йәғни боронғо Атлантида иле атланттарының (арийзарзың) икенсе тәүтәйәге итеп Рифей-Уралды күрһәтә. Ә беренсе тәйәге, имеш, Арктика үзәгендәге китға булған (һүр.4. P. Меркатор картаһы, 1595 йыл), ул һыу төбөнә сүккәндән һуң, халқы Уралға күсенгән. Чудинов иһә башкорт-тәрки мыжғыған сал Уралдан һырт

кайырып, үзе атамыш шул “Аркторусь” китғаһынан арийзар илен “сап-саф урыс” ерлегенә -- Кул (Кольский) ярымутрауына күсереп, матбуғатта кызыклыгына мэкәләләр сығарһа ла, күпселектең игтибарын жуламай. Хатта Задорновка тиклем карашын ситкә бороп, ныклы таянысты Уралдан эзләй:

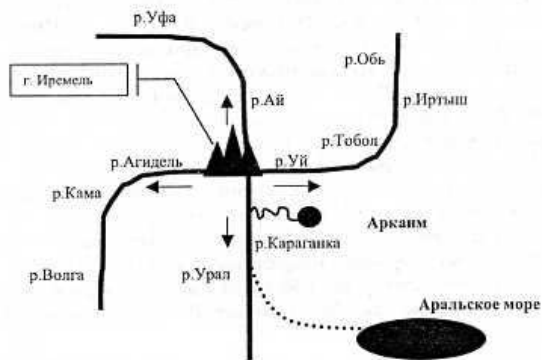
-- Западные и наши прозападные ученые справедливо задают вопрос: где доказательства, что этот высокодуховный народ существовал на территории России? Долгое время доказательств было недостаточно. Но в 80-е годы на Южном Урале начали строить гидроэлектростанцию. И вдруг из-под земли, как в сказке, начали проявляться развалины целых городов... Главному городу, который удалось восстановить практически до фундамента каждого дома, 2500 лет до нашей эры! То есть этот город был построен еще до строительства египетских пирамид! И в каждом доме печь по отливке бронзы! А ведь в Грецию, согласно традиционным академическим знаниям, бронза попала только во втором тысячелетии до нашей эры. Я был на раскопках этого города. Он называется *Аркаим*...

Был дөрөс һәм дөрөслөк йөз процентка тулыр ине, әгәр зә ки... зыялы юморисыбыз *төрки* нигезлекте таныһа. Сөнки төрки-башкорт халкының хәтерегенә тиштәләгән быуаттар буйынса Аркайым исемен юйылдыртмай һаклап килгән -- Аркайым харабалары эргәһендәге изге таузы сал-боронғонан ук Аркайым тип атап йөрөтә, урыс халкының хәтерендә иһә был бөтөнләй юк. Уның карауы Скандинавия халыктары сағаһында Аркайым (Архейм) ауыз тултырып телгә алынған:

Хлед родился
в гуннской земле...
Хлед с востока,
наследник Хейдерека,
в *Архейм*, к жилищу
готов приехал...

(Беовульф. Старшая Эдда. Песнь о нибелунгах. М. -- 1975, стр.350)

Өстәрәк мәғлүмәт биргәйнек: бында аталған “гунн”дар -- бәжәнәк-башкорттар, ә “гот”тар -- үсәргән-қаңғылар... Швеция, Норвегия, Голландия, Дания, Саксония (Германия), Англия халыктары бик боронғо замандарға Үр-Өфө (Рифей) тигән Хозайзар төйәгенән (Бөйөк Скифиянан), ә тәғәйенерәк әйткәндә, Аркайымлы калалар иленән (Гардариканан) күсенеп килеүзәре, ә иң мөһиме -- *төрки телдә* һөйләшеүзәре тураһында боронғо швед бабалар язып калдырған (Е.А. Мельникова. Древне-Скандинавские географические сочинения. М. -- 1986; 53, 95 -- 96, 98-енсе биттәр).

Һүр.6. В. Путенихин һызмаһы

Һүр.7. В. Путенихин һызмаһы

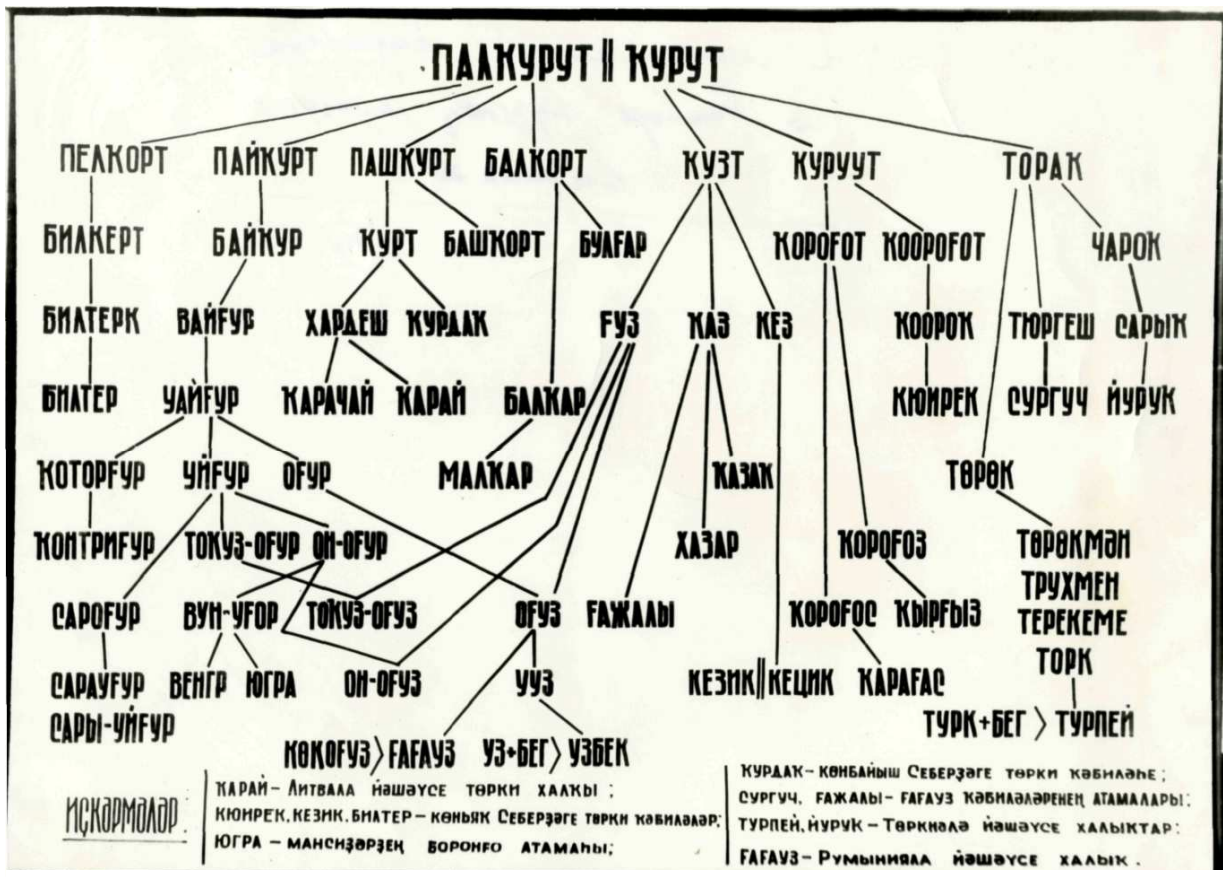
Хаталарҙы төҙәтергә лә, үзөбөз хақында ауыз тултырып һөйләргә лә тартынмайыҡ: башкорт халкы донъялар үзәге Уралдың алтын бағанаһы, тоткаһы булып тора. Кешелек донъяһының бишеге Уралда икәнлеген донъя ғалимдары таний һәм яза; мәсәлән, боронғо (1595 й.) атаклы картограф Рудольф Меркатор үзенең баяғы картаһында (һүр.4) донъяларҙың үзәген, сатраш дүрт йылғалы коро ер китғаһын, сак кына көньяктарак икәнлеген шәйләп еткермәйенсә, Төньяк котопка урынлаштырһа, хәҙерге Рәсәй ғалимы В.П. Путенихин иһә шул төп-үзәктең ғәмәли урыны Уралда -- әлеге Башкортостан тупрағында икәнлеген билдәләй (һүр.5). Ул, үзе урыс кешеһе буларак, китабының шул темаға бағышланған бүлеген “Как предки русов обживали Урал” тип атаһа ла, ғөмүми өстөнлөктә славяндарға бирергә тырышһа ла, хакикәттең қасан да бер морон төртөрөн, кире қағылғыһыҙлығын шәйләп, буғай, кешелек донъяһының төп-үзәгенә *башкортто* куйырға мәжбүр (һүр.6) һәм был дөрөс тә: “*Слово Башкирия может быть переведено на современный русский язык только как — главная мужская страна, или главная Ирия, а БАШКИРЫ — это головные, главные Иры (ИР — мужчина-тюрк.)*”... -- В. Путенихин. Тайны Аркаима. Наследие древних ариев. Ростов-на-Дону, 2008, стр. 120.

Әммә безҙең Физакәрийән һис кенә лә ятып тынмай: “Кул” (“Кольский”) фаразы ла донъяла яклау тапмағас, йәһәт-яңы тәғлимәтен әтмәләй -- Төньяк котоптағы “Аркторусь” китғаһынан “рус”тар Америка китғаһына күсенгән, аҙаҡ бөтә Ер шарын индәйәсәк кириллицалы бөйөк урыс цивилизацияһы тәүбашлап шунда яралған. Күрәзәсенең Төньяк Бозло океан аша йүнәлтелгән лазерзай үткер ақыл-зиһене тәһсирендә Америка китғаһында “**МЫ С ЯРА РУСИ**” тип язылған сал-боронғо кириллицалы “Розот ташы” ла табыла, кириллицалы фотолары киң интернет селтәре аша Рәсәйҙән тороп бөтә донъяға таратыла, ғәзиз табыш

шаукымынан иҗәңгерәгән хәсис Көнбайыш ялсылары, капыл иҗтәрен йыйып, дәлилле ташты үз күззәре менән күреүзе, тотоп караузы талап кыла, тик... урыҗ патриоттарының һәр азымына аяк салырға маташыусы яуыз Көнбайыш та йоклап ятмай, буғай: күз караһындай курсалауға лайыклы артефактты, “Розот ташы”н, имеш, саң-соңдарын йыуыу һылтауы менән кислотаға сумырып юк кылалар.

Шулай итеп, фәйләсүфтең “фәйләсүф ташы” күз асып-йомғансы һабын кыуығылай һытылып, донъяларзы тетрәтеп-шаулатырға, тарихтарзы өр-яңынан яззыртырға тейешле сенсация ла, урыҗ туғандарзың үззәре әйтмешләй, һыу битенә һәнәк менән язылған булып сыкты...

“Цивилизаторзар” һәм “кырағайзар”

Һүр. 8. Телдәр шәжәрәһе (проф. Ж.Ф. Кейекбаев төзөгән)

Кешелек донъяһы тарихының бик боронго сәхифәләрен актарыусы ғалимдарзың хезмәттәрендә башкорт тигән нәсел-нәсәбә, ғәзәттә, хатта телгә лә алынмаҫлыҡ булмаған-буш урындай, юкка тиңләп калдырыла; Ер шарындағы быуаттар ғына түгел, дәүерзәр менән иҫәпләнеүсә уның казаныштары, комарткылары ниндәйзәр бер әкиәти “Иран телләләр”зеке йәғни һинд-европалыларзыкы итеп бәхәслекһез бер ауыззан раҫлана. Этнографтар тиһегезме, археологтар тиһегезме, әйтәйек, бынан кәмендә мең йыл элекке берәй бөйөк мәзәниәткә ораһа, уның кешелек донъяһы тарихындағы бөйөк әһәмиәтен күреп тетрәнһә, сак кына ла икеләнмәй, “Иран телләләр” мәзәниәте, ә уның әйәләре “Иран телендә һөйләшкән һинд-европалылар” тигән әзер мөһөрзә сәпәй зә куя, әйтерһең, гүрзән казып алынған йәнһез-телһез кыу һөлдә йәки төймә менән түгел, ә теп-тере боронго кеше менән күзмә-күз орашып һөйләшә лә уның “Иран телле һинд-европалы” икәнлеген уның ауызынан сыққан һүззәренән үз қолағы менән ишетеп билдәләй. Ә ни өсөн, хатта төптө тел белгестәре булмаған әшем әйәләре лә, “ғилми” хезмәттәрендә, барыһынан элек, телгә сат йәбешеп яталар, кыу һөйәктәргә тиклем уларзың әйәләренең телен билдәләгес мөһөр һуғырға ашқыналар һуң? Сөнки үззәре лә тап шул һинд-европалы булған, йәки, Урал-Алтайлы булып та, шул баяғы һинд-европалы “өлкән ағай”зарына ялланып тоғро хәзмәт иткән был авторзәрға боронго бөйөк мәзәниәттең казаныштарын уның бөгөнгө мирассыһына (этноска) дәғүәлекһез кылып беркетәргә кәрәк, ә “...этногенетик хәлдәрзә өйрәнәүзә тел иң ышаныслы этник индикатор булып тора. Тел — берзән-бер этник критерий ул” (А. Барта). Ләкин ниңә шул кәзәре лә кәзәрле дөйөм сараға — тарих фәненең көллө тармактарын да коткарғыс “әжәл

дарыуы”на әуерелдерелгән был “Иран тел”, ә ниңә түгел “төрки тел” йә “кытай тел”? Бик ябай аңлашыла: “Иран тел” тимәк — бөгөнгө *Һинд-европа* телдәр ғаиләһе, тимәк; ә Һинд-европа телдәр ғаиләһендә күмәкләп донъяла өстөнлөк кылыусы урыс та, инглиз да, немец та, француз да тулы хокуклы ағза; улар үззәрен генә донъя мәзәниәтен, цивилизацияһын короусылар (цивилизаторҙар) итеп иҫәпләй, ә төркиҙәрҙе һәм башкаларҙы ни бары тик “цивилизатор ағай” кулына ғына тилмереп карап тороусы эшлекһез кырағайҙар һанай. Ошо сиргә һабышмаған һирәк зирәктәр араһынан урыс ғалимы Н.А. Ерофеевтың билдәләүенсә, европоцентризмда донъяны танып белеүҙең сикләнгәнлеге һәм тарлығы сағылды. Йәғни Европала XIX быуаттан алып өстөнлөк иткән “прогресс концепцияһы” буйынса, донъяның бөтә халыктары, имеш, йыйыны бергә пирамида рәүешен тәшкил итәләр: пирамиданың иң өстөндә Европа урынлашкан (“прогресс”), ә аҫта — артта калмыш һәм тәүтормош халыктары (“кырағайҙар”)... Һуңғы ике йөз йыл буйынса донъяның бөтә фәндәре лә ана шул “прогрессылар” кулында булды, “мәзәниәтле Европалылар” һәм “кырағай азиаттар” тураһындағы европоцентризм вирустары, расизмдың бер күренеше буларак, кешеләрҙең мейеләренә тынҡыслап тултырылды, был сир хатта әлеге “кырағай азиаттар”, шул иҫәптән башкорт ғалимдарының да, ақыл шүрлектәрен миңрәүләтеп ояланы — “Иран телле” ләр һәм “телһез” зәр тураһында Мәскәүҙән тороп көзрәтле “өлкән аға”лары ни әйтһә, тутыйғоштай, былары шуны ләпелдәшеп кабатлай, гәрсә баштары өстөндә, ғәзел тәкдир балтаһылай, үззәренең үк икенсе бер абруйлы коллегаһы о. Шрадерҙың киҫәтеүе асылынып торһа ла: һис бер “кыу баш һөйгә лә, кылыс та, балсык көршәк тә уларҙың элекке әйәләренең Һинд-европамы йәки башка телдәрҙеңме берлегенә карағанлығының шаһиты була алмай” — “Иран телле” тип тамғаланған асыл һөйәк тә, көтөлмәгәнсә, “кырағай төрки” булыуы бик ихтимал. Хәйер, кешеләрендә башкорт паспорты йөрөткән меҫкен ғалимдарыбыҙдың хәлен аңларға

Һүр. 9. Б.э. тиклем I мең йыллыҡ баштарында Ағизел йылға тамағында йәшәгән катын-кыз киәфәте

ла була: улар бит, бөтәһе лә тип әйтерлек, Һинд-европа телле һәм европоцентризм карашлы олпат-олпат остаздарының ус ялаусы шәкерттәре — остаз һүзенән сыкһаң, ус ялатмаясактар (диссертация яклауҙан, хатта якланған ғилми дәрәжәндән дә колак қағыуың бик ихтимал). Шуға күрәләр зә башкорт тарихы әлегәсә үзенең бабалар даны-каны һеңгән хак-булмышынса түгел, ә “өлкән ағай” күрһәтеүенсә йәтешләп языла бирә, үз тарихына төкөрөп караусы нигилистарҙы, дипломлы кара наҙандарҙы үрсетә. Башкортостан республикаһы флагының төстәрен һәм ундағы курай

һүрәтен генә алып

карайыҡ. Донъя яратылғандан, тип иҫәпләнмеш замандарҙан ук башкорт ерен үзенең юл түтәләре менән сатрашһаған, хатта Геродот тарихына кергән изге

Көн-Өфө һәм Куңыр-Буға юлдарының дүрт армыты (“дүрт даруға”) — *һары юл (һары стяг), күк юл (күк флаг), кызыл юл (кызыл аләм), кара юл (кара байрак)* булганлығы һәм барлығы, һәм ул төстәрзең дүртеһе тиң, әлеге һаналыу тәртибенсә (өстән — асқа сиратланып), *дүрт төс-һыжатлы дөйөм башкорт флагы*н тәшкил итеүе һәм ул флаг Ер Кендеге Аркайымдың көпсәге (үзәк бинаһы) башында елберзәгәнлеге башкорттоң озон хәтеренән билдәле. Ошоно иҗәпкә алһак, бөгөнгө дәүләт флагыбыздың төс-юлдары кәм тигәндә башты баһып уйланырға этәрмәйме беззәрзе?! Флагтағы курайдың ете супалтайы — башкорттоң *ете ырыуы* тип лайыклы кыуанабыз. Ләкин уғата башты баһыбырак уйланып караһак, кыуанысыбыз ярым-ярты икәнлеген абайлап әсенәбез: әйе, *ете ырыулы башкорт* яғы (Урал батыр токомдары) һүрәттәге ете супалтай-символ рәүешле барлығын бар за ул әлегә, ләкин башкорт халкының калған кап-яртыһы — *биш ырыулы үсәрған* яғы (Шүлгән батыр токомдары) кайза һуң? Башкорт халкының мотлак баяғы *ете ырыу менән биш ырыу берлегенән* (ете менән биштең кушылыуынан) хасиллығын, әрһез әһип Й. Солтанов ғүмере буйына карғалай каркылдауын һис һанға һукмағанда ла, мөхтәрәм С.И. Руденко (“Башкиры” китабының 50-се битендә), Ибне Фазлан карт (12 ырыу әйәләренә табыныузары һакында), шулай ук *Сәмәр (шумер)* балсык китаптары (һәр нәмәнә теүәллеген 12 ырыу һаны менән билдәләү) һәм, етмәһә, башкорттоң үз ауызынан (“Күсәк бей” һәм нәшерселәр тарафынан “ете ырыу” тип аталған, ләкин 12 ырыу һакында һүз барған билдәле эпостарындағы 12 ырыу берлеге) киҗәтеүзәрен үз вақытында иҗәпкә алаһы булған шул. Етәү яһында бишәү зә үзенең һаклы урынын биләһә, дөйөм символ курайыбыз тупалсайзары ла, ун икеләнәп, *Сәмәр хан иле* (боронғо Башкортостан) халкы булған *Сәмәр (шумер)* бабалар теүәллегендә түнәрәкләнер инек...

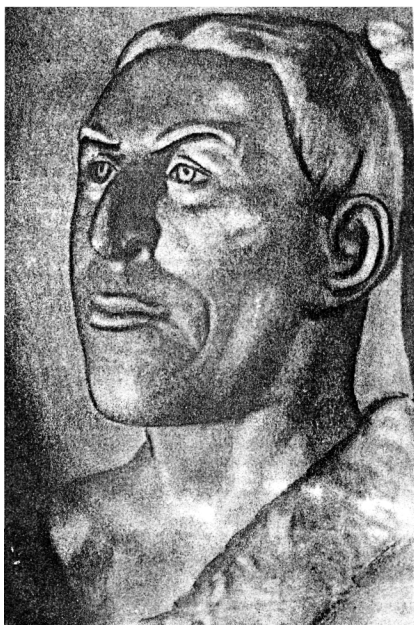

Һүр. 10. Б.ә. тиклем II-I бб. Миәс йылғаһы буйында йәшәгән баһаның киәфәте

Бөтә кешелек донъяһының һәр ярпыһына һәр урында уның тәүте дәүләтен короп, тәүте калаларын һалып, һәр береһенең мәҙәниәттәренең нигезен тәшкил иткес бөйөк *тәүдинен, карыһүзен (мифологияһын)*, хатта *телен* дә бер тигез бүлеп бирәп, ошо Көндә үзе генә ыһын үз аллы дәүләтһез, дәүләт телһез, карыһүзһез (мифологияһы, сөнки “Донъя халыктары мифтары” китабында башкорт һаман “мифологияһы юк” халык тип билдәләһә!..) Калдырылған башкортто артабан да һанға һукмау, тамам миңрәүләтеү өсөн, борон-борондан халыктардың теңкәһенә тейгән был кушала баш козғонло империяла бөтә матди-руһи саралар империя файҙаһына төптән уйланып башкарыла шул (башкорт әгәр, төрки булмай, берәй һинд-европа телле булһа, бөйөк сал тарихы менән куша уны үззәренең “цивилизаторҙар” корона куш куллап күтәрәп алырҙар, аһыл йөзөк кашылай балкытырҙар ине); әммә башкорттоң бөтә кешелек башбөрөһә булығын уның үзәнән оноттортоу, бөтә кешелектең бишеге булған *ер*

терәге (Тора тау) менән *Ер Кендеге (Аркайым)* сал тупрағының — *Күк Уралдың* — донъя яратылғандан ук башкорт заттың ишәйе лә кушайы (айырылғыһыз бер бөтөнө) булыуынан башкортто ваз кистертеп арындыртыу, табанын еренән тайзыртыу — һуңғы биш быуат буйынса канға буяп узғарылмыш *универсаль геноцидтың* төп максаты ошолор. Салдарзан-сал башкорт тарихын бер һаплам еп озонлоғо калдырып күрһәтеүзән алып, башкорттоң (һәм ғөмүмән төрки телле заттың) кайзандыр, килмешәкләнеп, фәкәт XI быуатта ғына, имеш, башкорт түгел, ә башкалар йәшәгән Уралға камғақтай тәгәрләп килеп пәйзә булыуын, р.ғ. кузеевтай олпат ғалимдарыбыззан тыш, Башкортостандың халык шағиры исемен йөрөткән узаман ауызынан да һиммәтләтеп әйттертеүгә (үзе теләп, иһлас күңелдән, әлбиттә!) тиклем барып еттеләр... Хәйер, мәркәздәге “өлкән ағай”зы ситтә тыныс калдырып, ошонда үзебеззә, Башкортостан икмәген ашап, һыуын эсеп үзтабышлы кәсеп кылмыш төрлө милләтле (шул исәптән башкорт) археологтарзың, этнографтарзың, лингвистарзың теләгән бер хезмәтен алып карағыз: донъя яратылғандан ук үзән, Уралым менән куша яралдым, тип белгән (һәм ысынлап та ул шулай!) башкорт халкын Уралдың төп халкы (аборигены) итеп раһлаусы авторзы табыу кыйын уларзың араһынан. (Һулдағы һүрәт: б.ә. тиклем II – I бб. Миәс йылғаһы буйында йәшәгән кешенең киәфәте).

Башкорттоң камғақлык теорияһын яклаусыларзы әллә нисә быуат буйына империя үзе яклағанлыктан, фәндә лә, сәйәсәттә лә, мәғариф өлкәһендә лә рәхәт үрсеп күпселек алған улар, — баяғы һыңар аяклы үз фекерзәрен генә донъяға баплап сығарыусы дәһшәтле монополистарға әүерелеп, һәр береһе башкорттоң бахырлығын, башкаларзан барыһын да үтескә алып кына кеше булыуын бына

Һүр. 11. Б.ә. тиклем IV мең йыллыкта хәзерге Дәүләкән калаһы яһында йәшәгән баба киәфәте

нисәмә быуын индә арымай-талмай тәкрарлайзар: уларға калһа, башкорт халкы тигән олпат, мәңге тере дәү тирәктең олоһон һәм ботактарың уның... сыбык остары (башкорт булмаған этностар) үһтергән дә һутландырған... Ә, моғайын, төптә киреһенсәлер: олондан — ботактар, ботактарзан сыбык остары бөрө ярып сыккандыр? Кешелек донъяһының ошо төп тирәге ошо Күк Уралда асманды терәп, дөйөм бер төптән тармакланмыш төрлө-төрлө халыктарзы һәм телдәрзе, үзенең һомғол сыбык остары рәүешле, китғабыззың, китғаларзың (Ер шарының) төрлө-төрлө остарында ул сәскә аттырткандыр? Сөнки уларзың, донъя халыктарының, ғәзиз ата-әсәһе булмыш *тәүгенофонд* та, *тәүтел* дә *тәүдин* дә, *тәүкарыһүз* зә (мифология) тап ошо Күк Уралға — башкорт тәүтөйәгенә, башкорт халкына

тоташып төпләнә бит (бәғзеләр быны танырға һәм танытырға теләмәһә лә!)... Дилбегәне кысқарак тотор өсөн, ақыллыларзың бөтәһе тиң европоцентрист булмағанына кыуанып, фекеребеззә улар фекере менән дә айбарлайык.

М.С. Акимова (антрополог). “Барлык билдэләре буйынса ла башкорттар Европа һәм монгол расалары араһындағы урта урынды биләй”. Тимәк, донъя расаларының төп ике яғын тоташтыра үзәндә. Йәғни Уралдан алып Көнсығышқа карай Тын океанғаса һәм Көнбайышқа океанғаса таралмыш төп ике расаның уртақ күрһәткесен тәшкит итә был башкорт, йәғни төп ике расаның да ата-әсәһе булырҙай үзәк сифатка эйә.

К.И. Петров (тарихсы). “Һинд-европа-Алтай (йәғни әлегә төп ике раса. — Й.С.) берзәйлеген кәүзәләндерәүсә этностың фәкәт уртақ бер регионда барлыкка киләүе Көн кеүек асык... Шуға бәйлә рәүештә, Урал буйын һәм Көнбайыш Себерҙе иртә үзләштергән халайыктарың “Иран телле” булыулары һәм... төрки халыктарың бында ни бары язма тарих осоронда ғына киләүзәре тураһындағы **яңылыш карашыбыз** үзгәртелергә тейеш”. (Һуддағы һүрәт: б.э. тиклем IV мең йыллыкта хәзәрә Дәүләкән калаһы янында йәшәгән “индей” тибындағы әзәмдең киәфәте). Тимәк, фән баксаһында ике йөз йыл буйынса тырышып-һуғарып үстөрелгән, имеш тә “Урал абorigендары мотлак Иран телле булған, ә төркизәр бында кайзандыр ситтән камғақтай тәгәрләп күсеп килгән” тәғлимәтенәң ялғанлығы, мәсьәләгә яңыса карау кәрәклегә таныла.

В. Алексеев (расалар белгесе). “расаларҙы һәм уларҙың тарихын барлык дәлилдәргә бәйләп комплекслы өйрәнәүсә ғалимдар түбәндәгә дөйөм һөзөмтәгә килде. Кешелек донъяһының шәжәрә тирәген төп ике өлөшкә бүлөп карарға мөмкин: *монголоидтар (олон) һәм негроидтар менән бер туған европеидтар (олондан ярган тармак). Монголоид (олон) күрһәткестәр иң боронго — тәүкүрһәткестәр булып тора*”. Тимәк, өлөшләтә *монголоид* тип һаналмыш башкорт халқының тамыры антропологик күрһәткестәре буйынса ла әллә қасанғы Донъя яратылмыш мифик замандарға барып тоташа... В. Алексеев ғалимдарың ифрат қызықлы күзәтеүен дә килтерә: “нил йылғаһының башынан (Африка Көнъяғынан! — Й.С.) Алып Азияның ғәрәп илдәре, Төркия, болғария, Румыния, Украина, төньяк Россия, Башкортостан, Қазақстан һәм Монғолия аша гизеп узһаң, **бер үк антропологик күрһәткестәргә тап булаһың**”. Дөп-дөрөс, сөнки қызыл (урта) диңгезән (Грециянан) алып Күк Уралдағы Ер Кендеге Арқайым аша һары диңгезгә (Кореяға) тиклем тартылмыш *Көн-Өфө (Кәнифа)* изге юлыбыздың теп-теүәл буйзаны был; меңәр-меңәр йылдар буйынса унда башкорт йөрөгән, башкорт қаны таралған. Ғалимдар әгәр инде (инд) йылға тамағындағы Күк диңгезән (Һиндостандан) алып йәнә Күк Уралдағы Ер Кендеге Арқайым аша қара (қар) диңгезенәсә (Скандинавияға) тартылмыш *Қуңыр-Буга* изге юлыбыз буйзанының кешеләрен тикшереп қараһалар за, тап шундай ук һөзөмтәгә килерзәр ине. һәм йәнә:

Ю.Е. Березин (этнограф). “яқындағы Көнсығыш һәм Европа мифологияларындағы һәм фольклорындағы ғәмәлдә бөтә мотивтар (һәм, иң мөһиме, уларҙың комбинациялары) тап шундай ук (бер иш) өлгөләр рәүешле булып Көнъяк Америкала һынлана. Был ғәжәп берзәйлек фәкәт әзәм психологияһына бәйләме, йә булмаһа был бер үк сифатлы кәүзәләнеш қасандыр бер үк мифологияға эйә булған кешеләрзәң **бер үзәктән** донъяға таралуынан киләме, хәзәрә аңлайышһың”. Был фекерен ғалим тоталитар режим осорондағы күп нәмәләр “аңлайышһың” иҫпләнгән 1984 йылда саманан тыш һақлык

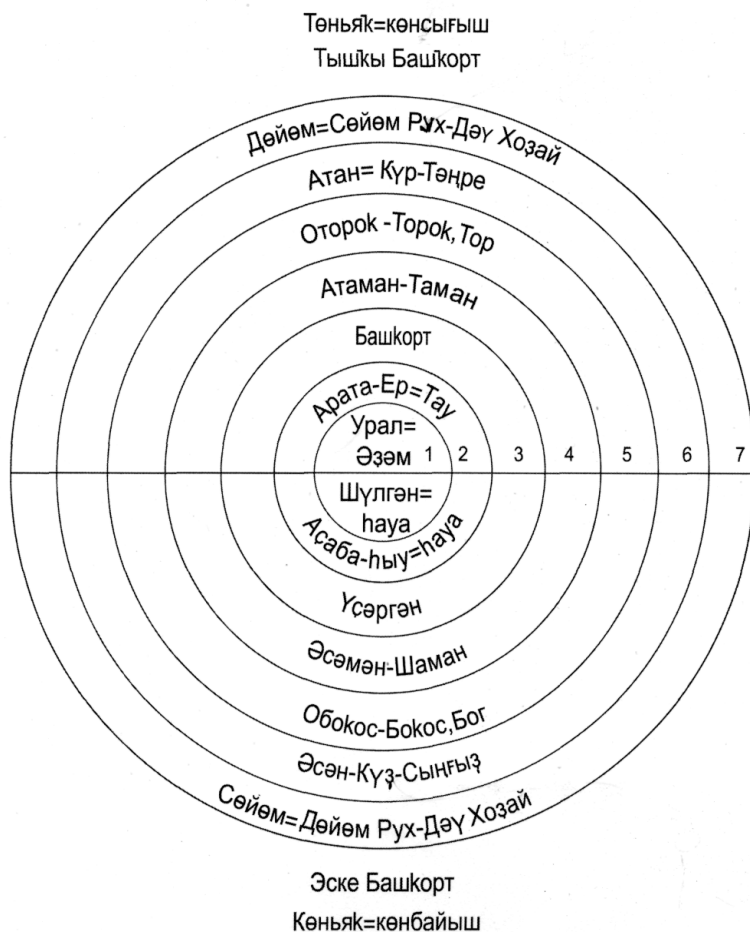
күрһәтеп язған, әммә тел төбә менән барыбер тумбыта хәкикәтте: бөтә дәлилдәр кешелек донъяһының һәм уның бөйөк рухиятының *дөйөм бер үзәктән* (карыһүзебез буйынса, *Күк Уралдан*) бөтә Ер шарына таралғанлығын һөйләй:

Борон-борон борондан
Кеше-мазар булмаған,
Килеп аяк баһмаған
(ул тирәлә коро ер
Барлығын һис белмәгән),
Дүрт яғын диңгез ураткан
Булған, ти, бер урын.
Унда булған, ти, борон
Йәнбирзе тигән карт менән
Йәнбикә тигән карсык.
“Урал баһыр”.

Күк Урал буйзарында, донъялағы тыуасак бөтә диндәрзең дә нигезен -- тәүдинде уйлап тапкан да дәүерзәр һәм быуаттар буйынса уны камиллаштырып эшкәрткән, -- башкорт мифологияһының был шаһитлығы һис юкка ғына түгел! Бабаларыбыз бында, бына уның схемаһы (донъя-ғаләмдең ете катында – ете Хозай урынлашкан, ә етенсеһе – барыһынан да өстөн һәм барыһына ла бойороусы Дәү Хозай (һүр.5).

Ысынлап та, геология-һы буйынса ла, Ер шарындағы иң боронғо диңгез аһтынан калкып сыкмыш иң боронғо коро ер киҫәге булып тора бит ул салдарзан-сал Урал тау... Бөйөк башкорт хәтере һәм бөтә кешелек хәтере һакламыш бик боронғо карыһүз-мифтар-зан асык күренеүенсә, бөйөк Евразия китғаһында *тәүтөйәктәге* (Башкор-тостандағы) тәүге ата-бабанан (бер юлы үзе — ата, үзе — әсә енесле йәғни гермафродит-хәнә-сә *Имирзан*), ә дөрөҫө-рәге, уның, үлеп, *Урал-Алтай* таузарына әүерелмеш йәнһез кәүзә-һенән *гүр кызы* (*Шүлгән*) һәм *гүр улы* (*Урал*) тыуа был донъяға, уларзың кендек инәләре һәм имезеүселәре *Әсә-бүре* (*Шүлгән*дең имсәк әсәһе) һәм *боз-инәк* (бизон-һыйыр, Уралдың имсәк инәһе) имеш. Ошо *ярым Илаһи* (*тимәк, кәүзәһенең яртыһы үлемесһез!*), *ярым бәндәүи* (*тимәк, кәүзәһенең яртыһы үлемесле!*) Тәүге игезәктәр *әһәмдәрзең башбабалары* (көрһәндәге *әсәбез Науа* менән *атабыз Әһәм*) булып, тора-бара нәһселдәре куш (ике) тармакка үркәнләп, заманалар уҙған һайын, үркән остары бер-береһенән йыраклашыу һөһөмтәһендә үз-ара қаһма-каршы ла, шул ук вақытта бер бөтөн дә (диалектика кануны!) Булған архаик *игез тәүырыу — фратриялар* (*үһәргән* менән *башкорт* йәки *Әһке Башкорт* менән *Тышкы Башкорт*) берлеген һасил кыла. Халык хәтере һаклауынса, Әһке Башкорт менән Тышкы Башкорт (йәғни дөйөм башкорт халкы) Донъя-Ғаләм-Тереклек яратылғанда ук һасил булмыш баяғы изге юлдарға — ер терәгендә (Тора тау яһында), ә артабан Ер Кендегендә (Аркайым тәгәрмәһкалабызза) үз-ара сатрашланып, дүрткә (ә һуңғарак һигезгә һәм ун икегә) армытланмыш Көн-Өфө (үһәргән) юлының һәм Куңыр-Буға (башкорт) юлының төп әйәләре булып, уларзан үрһелмеш игезәк тәүырыу токомдары шул изге юлдар армыттарынан тулкын-тулкын дүрт (һигез, ун ике) тарафка тарала —

донъяның бөгөнгө төрлө илдәренең һәм телдәренең (халыктарының) нигезен һала...

Һүр. 12. Донъя-ғаләмдең 12 хозай һәм 2 һынлы Дәү Хозай урынлашкан 7 (йәки 14 ярты) каты

Осло без токта ятмағандай, хәкикәт тигән тере куззы ла сүп-сар менән бақтырып куйып булмай: “цивилизаторзар” без- “кырағайзар”зы танырға теләмәһә лә,

цивилизацияларзың башында торған башкорт- төрки мәсьәләһе, күпме генә каплаһалар за, дөрә лә сыға өскә. Был йәһәттән һуңғы заман урыс академигы А.А. Фоменконың урыс матбуғатына сарпылмыш һәм мәркәздә шау-шыу тыузырмыш “сәйер” фекерзәре ифрат ғибрәтле. Донъя һәм Рәсәй тарихы буйынса үзенең асыштарын бер нисә китап итеп

бақтыртып сығарырға һәм Мәскәү университетында дәреслек килбәтендә укытырға ла өлгәшкән был “сәйер” акыл әйәһенең раһлаузары, үзенең урыс милләттәштәрен сикһез тетрәндерттеп, кыскаса алғанда, ошоларзан ғибәрәт:

1. Ғайса пәйғәмбәр ысынлап та йәшәгән, ләкин һис тә б.э. I быуатында түгел, ә XI быуатта Сөнки, ти, билдәле булыуынса, Ғайса тыуғанда асманда вифлеем йондозо кабына. Ә беззең галактикала ундай үтә якты йондоз (краб һынлы томанлык) 1054 йылда кабынған.

2. “Боронғо” бәйөк философтар Сократ, Лелий, Олимпий ысынбарлыктарында... Бынан ни бары алты быуат элек йәшәгәндәр.

3. Боронғо Русь тарихы — тоташ фантазмагория (уйзырма). Рәсәй тарихы булмышының ғәмәли арауығы — ни бары алты быуат. Батша Алексей Михайлович Романов (Петр беренсенең атаһы) заманында ғына ла, хатта батша талабы буйынса ла, Русь тарихына кағылышлы бер һиндәй зә ышаныслы сығанак таба алмағандар. Был хакта тарихсы Ключевский үк асырғанып һөйләгән.

Урыс тарихының һуңғы өлгөһөн 1613 йыл тәхеткә ултырмыш романовтар үззәренә ғайзалы булырзай ялғанлап әтмәләткән имеш. Без “монгол-татар изеүе” тип белгән урза шәжәрәһе һакимдарзанының идара кылыу осорон улар, урыстарзың “сит ил баһкынсыларына каршы каһармандарса көрәше” төшөнсәһен куйыртыу өсөн, уйлап сығарып язған. Был тарихтың рәсми өлгөһөн

XVIII быуатта батша һарайына ялланып хезмәт итеүсе немец тарихсыһы Миллер тарафынан язылған, ул да, баяғыса, сығанактар юклығынан зарланған. Урыс тарихының артабанғы бөтә өлгөләре — Карамзин, Ключевский, Соловьев язғандары — шул Миллер төзөгән нигеззе киңәйтеберәк тә тәфсилләберәк эшкәртеү генә булып тора.

Улай ғына ла түгел — бер касан да Иван Калита ла, Ярослав Мудрый за булмаған. Был ике тарихи миф ғәмәлдә бер үк кешене — Батый ханды (үзе үк — Үзбәк хан) билдәләү өсөн уйлап сығарылған. Ә Якуз Иван, һәр яктан күренеүенсә, ни бары... бер касан да тормошта булмаған дөйөмләштерелмеш образ — бер нисә урыс батшаһының йыйылма һынланышы (тәхеттә улар Якуз Иван исеме менән ултырған). Атаклы Куликов кыры... Мәскәүзең тап үзәгендәге иске майзанға якынырақ тәңгәлдә — хәзерге Ногин майзанында урынлашкан һәм унда урыс кенәздәре үз-ара һуғышкан. Урыстың иң боронго тарих китабы һаналмыш “Повесть временных лет” иһә XVIII быуатта язылған.

4. Европаның, Урта диңгез буйзанының, Египеттың һәм якындағы Көнсығыштың бөтә боронго тарихы ныклап кабат каралып сығырға тейеш. Иң “ауырткан” мәсьәлә — пирамидалар йәше. Академик А.А. Фоменко түбәндәге парадоксты аңлатып биреүзе дәғүәләй — ниңә биш мең йыл буйына Сфинкс уға бер ни булмагандай торған, ә һуңғы йөз йылда әзәм танымаҫлык хәлгә килеп емерелгән?..

Бына ошондай шак катырғыс иҫбатлаузар аша ла барыбер һинд-европалылар тарихының байтак өлөшөнөң, үззәренә дан арттыру өсөн, комдан кала рәүешендә королюуы, ысын тарихтың хәкикәт уғы башкорт-төркизәр яғына күрһәтеп борола барыуы тойола...

Донъя диндәренәң бөтәһенәң дә тыузырыусы-нигезе булған *тәүдин* хозайзанының (күктәге) һәм әзәм балаһы ырыузанының (ерзәге) бер-береһенә карата кайһылай урынлашыу структураһын бирәбез (һүр.6), шуларға карап донъя халыктары мифологияһындағы “аңлашылмаҫ” һәм “серле” нәмәләрзең аскысын табырға мөмкин. Аркайым тигән тәгәрмәскалабыз мең-мең йыллык саң астынан калкынып килеп сыккандан һуң, европоцентристар кәмәһе капыл түңкәрелеү хәленә килде, әммә улар, каушаузарын еңә һалып, кәмәһе батырмай һаклап калыу сараһына керештеләр — Мәскәүзән дә, Көнбайыш Европа илдәренән дә Аркайымға йышылып бөтмөш фән филдәре ағылды — һәр береһе Аркайым саңдарынан, әлеге дә баяғы, “Иран телле”ләр тамырын юлларға кереште (“асыш”тарын озақламай күрһәтә дә башларзар). Б.А. Рыбаков кеүек оторо урыс академиктары һулышын, үззәренәң күрәзәлек (экстрасенслык) һәләте менән салт тоя һалып, буғай, ирле-катынлы глоба кеүектәр, фәлсәфәләп, Донъяға тарата ла башланы: Аркайым, һәм ғөмүмән сал Күк Урал, имеш тә, башка бер кемдең дә түгел, ә тап бөгөнгө урыс-славяндарзың мөкәддәс тәүтөйәге булған; шуға күрә ул бөгөн дә урыс ере, Рәсәйзең тап йөрәге. Ә төп хужа башкортто хатта иҫәпкә дә алмайзар (үз йортоңда үзе — килмешәк коло). Дөрөҫ, Аркайым харабаларын фәндә беренсе башлап иғлан кылыусы Силәбе ғалимы Г.Б. Зданович, ауыз тултырып булмаһа ла, славян һәм башкаларға кушып кына булһа ла, тәгәрмәскалабыз Аркайымдың туп- тура мирассылары (уны төзөүсе бабаларзың нәселдәре) исемлегенә башкорттарзы ла теркәгәйне, теркәүен. Әммә башкорт

яталар икән, сөнки урыштар тураһындағы “тәүге язма документтар”, — академик А.А. Фоменконы ғына хәтерләйек! — бигерәк тә “һуңыраҡ барлыкка килгән” бит?! Э арзақлы ғалимыбыз тылқырға яраткан “Урта Азия яктарынан килгән халыктарҙың зур өлөшө һизелеү”нә килгәндә, киң билдәле хәкикәттә — башкорттарҙың борон-борондан ук *Урал — йәйләү* (төп йәшәү урыны, тәүтөйәге), *Памир — кышлау* (һыуыҡ айзар Уралдан үтеп киткәнсе йәшәп китеү урыны) икәнлеген, һәм уларҙың бер өлөшөнөң йәйләүзә (Уралда), бер өлөшөнөң кышлауза (Урта Азияла) ултыракланып, калалар короп йәшәгәнлеген, ә бер өлөшө (малсылыҡка кулайлашкан күскенселәр) шул ике Арала йыл әйләнәһенә мал көтөп йөрөгәнлеген, тимәк, ғалим әйтмеш “Урта Азия яктарынан килгән халыктарҙың” да асылда шул ук башкорттар икәнлеген онотмаһка ла, *йәшермәһкә* лә кәрәк ине. Һәм, әлбиттә, имеш, “улар килтергән алдыңғы йәмғиәти фекерләү, королош, дини йолалар” за, әгәр төбөнәрәк төшөп тикшерһәк, барыһы шул ук башкорттоң үзенеке — тап тәүтөйәк Күк Уралыбыҙға тап башкорттар тарафынан барлыкка килтерелеп, Ер Кендеге Аркайымдан китғаның дүрт (һигез, ун ике) тарафына таратылған матди һәм рухи хазиналарыбыҙҙыр. Башкортто камғаҡ рәүешендә ел типкәһендә тинтерәкләтеп йөрөтөү, тәрән үкенескә каршы, йәш быуынды вузда укытмыш был остаздың вуз бөтөп укытыусылыҡка, ғалимлыҡка ең һызғанмыш шәкерттәрәнең канына ла һендерелгән; шуларҙың береһе тарафынан матбуғатта “VIII-XIII быуаттарға тиклемге миграцияларға хәтлем *Көнъяк Урал халқы башкорт булмаған*”лығы, донъяны шаулатмыш тәғәрмәһкалабыҙ Аркайымдың башкорттарға бер ниндәй зә кысылышы юклығы, ә “Урал батыр” эпосы... Ни бары XVI быуатта (Башкортостан рус дәүләтенә кушылған осорза) ижад ителеп, “уның авторы Урал батыр” за тап шул осорза йәшәгәнлеген раһланы — ошо “бөйөк тәғлимәт”, тимәк, вуздарыбыҙға юғары белем алып сығыусылар мейәһенән киләһәктә лә институт аудиторияларына, мәктәп кластарына таһыллы сәһеләһәк (башкорт, маңкорт булмайынса, кем булһын?!). Йәнә килеп, Н.А. Мәжитов һәм А.Н. Солтанова авторлығында студенттар һәм юғары класс укыусылары өсөн 1994 йылда Башкортостан “Китап” нәшриәтендә сығарылған “История Башкортостана с древнейших времен до XVI века” тигән калын һәм бик кәрәкле китапка ла был “тәғлимәт” тәр йәш быуынды “тәғлимәт” ләп тәрбиәләргә ныклы кереп ултырҙы: “Хәҙер булған кайһы бер фактар былай фараз кылырға мөмкинлек бирә: Аркайым тибындағы кәлғәләргә һала башлауға Урта Азия еренән Көнъяк Уралға ниндәйһер халыҡ төркөмөнөң күһөп килеүе кайһындайһыр әтәргес булыуы мөмкин... Улар үззәренең килбәте буйынса боронго Хорезм, Бактрия һәм Урта Азияның башка дәүләттәрәнең кәлғәләрен нык хәтерләтә...”, тип раһлана ла абруйлы был хезмәттә, тәүбә-тәүбә! — шул һөйләмдә үк шул раһлауҙарын үззәре үк юкка сығара һала авторһар: “...ләкин Аркайым тибындағы комарткылар тегеләргән 600 — 800 йылға боронһорак”. Бәй, шулай икән, Урта Азиялағы ул Уралдағы Аркайымдан 800 йылға һуңыраҡ һалынмыш түңәрәк калалар, Уралдағы Аркайымдың күһөрмәһе рәүешендә, Аркайымһыларҙың (башкорттарҙың) тап үззәре тарафынан төзөлгән булып сыға лаһа! Быға өһтәп, авторһар тағы үз-үззәрен бөтөрә: боронго Көнъяк Уралдағы ошо дәүер (“андрон мәҙәниәте” осоро) бабаларыбыҙҙың мәйет ерләү йолаларын тасуирлап бирә лә улар, Уралдағы был йолаларҙың *мең йылдан һуң ғына* Иранға, Урта Азияға барып

етеуен иҫкәртә. Тимәк, рухи казаныштарыбыз за иң әүәле ошонда — ер терәге һәм Ер Кендеге Күк Уралыбызза яралған, ә тегеләргә һуңынан ғына башкорттарзан таралған (һис киреһенсә түгел). Тап Аркайым дәүерендәге бабаларыбыздың Аркайымға яқын Синташты йылғаһы буйындағы мәрхүм эргәһенә тап башкорт-төркисә ат-арба һалып ердәнмеш корғандағы көпсәкле, күп тырнаклы, тугынлы (Аркайым тәғәрмәскалабыздың моделе!) Тәғәрмәстең табылыуын китап битендәге тәғәрмәс һүрәте менән куша хәбәр кылһа да авторзар, уның донъялағы тәүге шул типтағы тәғәрмәс икәнлеген (уға тиклем көпсәкһез тәғәрмәс булған), донъяла беренсе башлап атты өйрәтеүсе, тәғәрмәсте яһаусы да нәк үзебезҙен башкорт бабалар икәнлеген йәш быуынға, үтә тыйнаклық аркаһындалыр индә, хәбәр итмәй калдыра.

(һүр. 14. 1896 йылда Рәсәй империяһында нәшер ителгән донъя атласындағы Иран дәүләте картаһында көньяк ситләп (Һинд океанының Фарсы култығы буйындарак) ундағы боронғо башкорт илдәре асыҡ итеп күрһәтелгән: 1. Башкерт, 2. Фарсистан, 3. Бирджан).

Сураштора (Заратуштра, Зороастр) диненең тәүяралмыш урыны итеп тә шул ук Урта Азияны күрһәтәләр, ә был иһә тарих фәнендәге бынан илле йыл элекке тамам иҫкәргән караш. Инде бөтә донъяға шул билдәле: Сураштора

(Зороастр) дине тап шул Аркайым тэгәрмәскалабыз емертелгән б.э. тиклемге XVII быуатта нәк Урал менән Изел араһында барлыкка килгән дә унан Урта Азияға, Иранға, Һиндостанға һ.б. яктарға таралған (Мэри Бойс). Анығыраҡ әйткәндә, үсәргән бәге Сураштора (Заратуштра, Зороастр) үзенә дин реформаһын Илаһи эпостарыбыз тәйәге Асылыкүл буйында үткәрә башлаған, ундағы тау башында шул диндең тәбиғи қорамы (табыныу урыны) һакланған әлегәсә һәм ундағы қаяташтағы тәуырын (тәүруна) языу тап бөгөнгөләй башкортса укыла (ул хакта матбуғатта язылды). Шулай итеп, ошо көнгәсә башкорт ерендә башкорт файҙаһына булмаған “тәғлимәт” тәр генә билсәндәй котороп шыта, ә башкортто, башкорт ерен үзенә лайыклы һәм хаклы үзәккә куйған, бөтә яктарзың кеңдеге береш Ер Кеңдеге итеп таныған қараштар өсқә сыға алмай тапала... Тапалаусы нигилистарға үз фекерен белдергәндәй, шведтың боронғо бөйөк ғалимы Карл Линней бынан ике йөз йыл әлек үк язып қалдырған икән: Изелдән алып Иртышкаса йәйрәп ятқан, биш төрлө иген орлоктары сәсмәйенсә лә үзе үсқән олмаһтай башкорт ерзәрен күрһәтеп ул, туфандан һуң Нух пәйғәмбәр ғайләһенә, тормош башлап ебәрәү өсөн, хозай Тәғәлә тап ошо тәйәкте бирмеш, бөтә кешелек донъяһы шуған таралмыш, тип әйткән ул...

Ер шарының күсәрзә әйләнеше — арбалағы тәгәрмәс әйләнеше

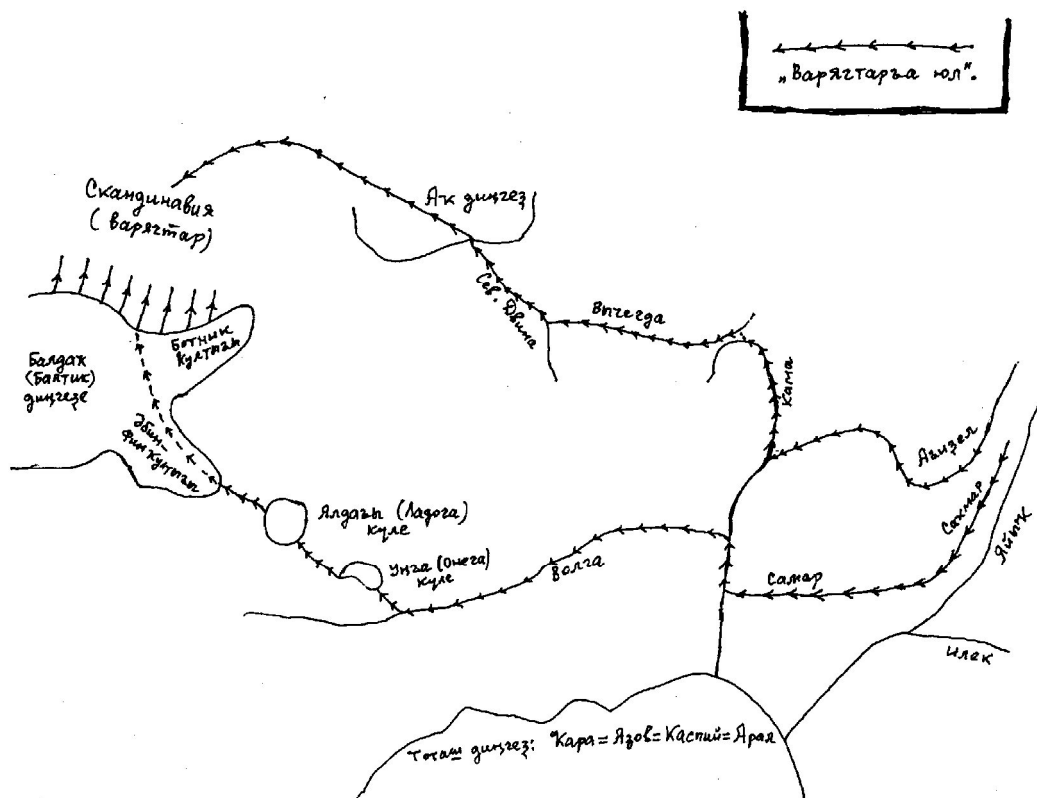
Бик боронғо (тәүтормош дәүере) бабаларыбыз Донъя-ғаләм-Тереклек яралыуын секс аша төсмөрләп, иң әүәле *Күк акәсәге*⁸ (*Могажар-Әмбә тау*) менән *Ер отороғо*⁹ (*Тора тау*) ике ара енси мөнәсәбәттә бер-берәһенә қатланмыш, тип белгәндәр (шул аркала ерзә тормош таралған) һәм изге Тора тау башына менеп хозайға ялбарғанда ла қатлансык шул икәүгә бер ыңғай табынабыз, тип уйлағандар. Шуға күрә Тора тау иң тәүге табыныу урыны булған, уның дүрт яғынан уға тура үтмәле дүрт юл — изге “торок-үт” (Тора тауға үтеүсе юл) тартылып, “тракт” термины яһалған, ә шул изге юл тураһындағы изге языуҙар (әсәрзәр) *трактат* аталып киткән, булһа кәрәк. Шул ук дүрт юлды “тораға” бармалы юл, тип тә атағанлыктан, “тораға”нан — “даруға”, “дороға” терминдары ла моронлаған. Тора тауға ағылыусыларзың торған урындары (иләүзәре) Тора тауҙан алыслаша барған һайын, юл йөрөү қыйынлашып, шул төбәккә дүрт тарафтан килеп бергә тоташқан һыуҙарзың дүрт үзәне (Ағизелдең үрге һәм түбәнге ағышы, Һәләүек, Әстәрле) буйлап кәмәләрзә уңай килә башлағандар һәм шул дүрт үзән килтереп еткермеш тәңгәлгә баяғы қатлансык *акәсәк* — *оторок* ишаратын изге қорам рәүешендә үз қулдары менән ағас, таштан қорғандар, ул иһә қысқартып аталышында *әсә-торалы* (*Әстәрле*) тип әйтәлеп, хәзәрге *Әстәрле* йылғаһының да, қалаһының да (*Әстәрлетамак*) исеме булып тора (шундай ук изге *әсә-тора-қан* — *Әстерхан* қалабыз за бар). Дүрт яктан да кәмәләрзә һыу-һүл буйлап килгәнлектән, “һыу-һүл” тигәнебез — “һыу-юл”, “юл” булып әүерелгән. Ошондай ук дүрт һыу-юллы қорамдарыбыз хәзәрге Өфө, Темәс, боронғо болғар һ.б. бик

⁸ Акәсәге — ак әсәге йәғни инәлек ағзаһы.

⁹ Ер отороғо — ир тороғо йәғни ирлек ағзаһы.

күп тәңгәлдәрзә лә королған һәм улар үз-ара Аралашыу, сауза үзәктәренә лә әүерелгән. Азак килеп, бабаларыбыз бөтә китғаға тулкын-тулкын таралып, китғаның бер осонан икенсе осонаса оло каруандар йөрәмәле баяғы изге **Көн-Өфө** һәм **Куңыр-Буза** юлдары үткәрелеп, улар сатрашланып киҗешкән китғаның тап урталык тәңгәлендә, **Ер Кендеге Аркайымда** ,тәгәрмәскала рәүешендәге корамыбыз королған. Тәүдин королюшона теүәл нигезләнмеш башкорт йәмғиәт-дәүләт королюшо теп-теүәл итеп кәүзәләндерелгән был тәгәрмәскала архитектураһында: иң үзәктә һыу күсәрле (козокло) көпсәк-цитадель — тирмәләй түңәрәк йорт, унан радиаль йүнәлештәрзә һигез тырнак-тыкрык саткыланып китә һәм кала кырийында уларзың остарын бергә тоташтырмыш түңәрәк туғын-урам бейек кала диуары менән көпләнә — койоп куйған башкорт тәгәрмәсе килбәте! Шул “тәгәрмәс” әсендәге урау-ураттарзың (ырыу-родтарзың — йәмғеһе 3 ырыу-род) һәм бүлемә-племяларзың (йәмғеһе 24) һәм уларзы радиаль йүнәлештә Аралап үтмеш 8 араның (һигезенсеһе **Дәү Хозай** араһы) ошо рәүешле “тәгәрмәсләнәп” урынлашыуын тәүдиндәге *Көн-аса* һәм *ер-ата* түңәрәктәре символдарын Аркайымда ер йөзә ясылығына изге *офок түңәрәге* һәм уның әсендәге изге *козок түңәрәге* рәүештәрендә бер-берәһенә катландырып һалыу ысулы тәьмин иткән. Әйе, тәүзә тап шундай “тәгәрмәскала” Аркайым һалынған Ер Кендегенә, ә шуның көзгөләгеләй сағылышын кәүзәләндерәүсе, арба күсәренә кейзәрәп йөрөтмәле тәгәрмәс үзә иһә булмаған әле Донъяла — *Самар* хан иле кешеләре *Самар (шумер)* бабаларыбыззың көпсәкһез күсәргә беркетелмеш дискылы тәгәрмәстәре (хәзерге вагон тәгәрмәстәреләй) тәгәрләткән егеүле арбаларзы; тимәк, күсәр тирәләй көпсәк түгел, ә күсәр үзә тәгәрмәсе менән куша әйләнгән. Тәгәрмәскаланың һигез тыкрығы башындағы туғын-түңәрәк (кәлғә диуары) өҗтөнә сукайтылмыш һигез башинәнең (башняның), тәүлек һузымында үз тәңгәлдәрәндәге күк есемдәрен артка калдыра барып, Көн сығышы яғына карай ер менән куша туктауһыз әйләнәүен, бер әйләнәп сыккан Арала Көн һәм төн (тәүлек) үтеүен, ә көпсәк-цитадель уртаһындағы козок һыуының (күсәрзең) әйләнмәй тик тороуын, тимәк, Ер шары-көпсәк үз күсәре (козоктағы һыу) тирәһендә әйләнәүен абайлағандар бабалар; һөзөмтәлә цифрблаты (кала урамдары башинәләре) үзәк-күсәр тирәһендә әйләнәүсе, ә вакыт күрһәткесе (күктәге бер якты йондоз) үз урынында шакырайып тик тороусы сәғәт идеяһына тарығандар. Шул ук шәйләүзән сығып, тәгәрмәскаланың теүәл моделе рәүешендә, арба күсәре тирәләй зыр-әйләнәүсе көпсәкле, һигез тырнаклы, туғынлы Донъялағы иң камил тәгәрмәсте лә яһағандар, был иһә **арий** тип аталмыш бабаларыбыззың кешелек Донъяһы күләмендәге фәнни-техник революцияһы булған.

Ер Кендеге Тәгәрмәскаланан донъяның дүрт тарафына тартылыусы һигез юл буйлап бабаларыбыз йәгеһен һыбай һәм тәгәрмәсле арбаларза, һыу юлдары буйлап кәмәләрзә, ә кышкыһын саналарза елдәрәп йөрөп торған, бөтә тирә-як менән дә аралашкан. Уралдан Скардинавияғаса һузылмыш шундай юлдарзың берәһен (уны “варягтарзан гректарға юл” тип тә атағандар) төсмөрләтәйек (һүр.8):

Һүр. 15. "Варяг"тарзың -- Европалағы үсәргән-бөрийән башкорттарының Уралға юлы

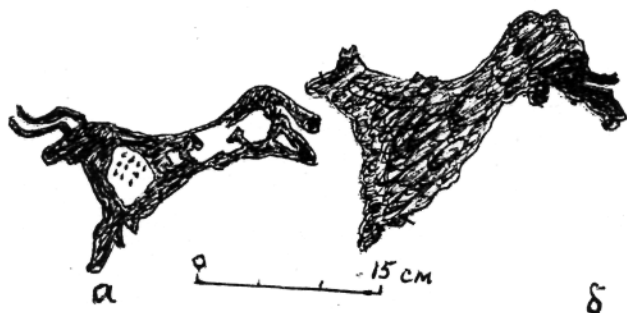
Әйткәндәй, "кем ул арийзар?" Тигән әүземәл (актуаль) һорауға ла "Иран телләләр улар" тип, төрки телләләрҙе хатта бер иле лә яқын юлатмай, азым һайын тукып тора баяғы йоморобаш-европоцентристар, сөнки, арийзарзың бөйөк тарихынан "қырағай" төркизәрҙе һепереп түгеп, үззәре генә тулы әйә булмаксыларзыр, моғайын. Әммә баяғы осло безҙе тоққа йәшереп булмай барыбер: "арий" тип тап безҙең бабаларыбыз бит үззәренең тәүдинендәге үзе — *әм (катын)*, үзе *ир* (әйтелеш төрзәре *амир, эмер, әмәр, Имир* һәм, "кирегә әйләндереп", *ир-әм — ирәм, эрәм, ирим*) тәүбабабыз *Имирға* табыныусылар икәнлектәрен раһлаған. "арий" һүзе, күрәһегез, "*әрим*" (үзе — ир, үзе — катын) тәүбабабыззың вариант исеменәң азақкы "м" өнөнөң қысқыртылып әйтелеше ул — *әри, арий*. Шул ук "әрим" исеменән "әрме", "армия" терминдары ла килеп сыққан, ул иһә кораллы арийзарзың дәһшәтле зур төркөмөн билдәләгән. Шулай итеп, "арий" тимәк — Имир (ирим) тәүбабаның "ир" яқ яртыһынан таралмыш *Урал башбаба токомдары башкорт* һәм "им" яқ яртыһынан таралмыш *Шүлгән башбаба токомдары үсәргән* ул; ә дөйөм алып әйткәндә, үзебезҙең хак-бабаларыбыз *башкорттар*.

Ер шарының коро ере тоташ бер китға булған

Телдән теленер тапқыр һүззе нығытып куйыр языу-фәлән дә уйлап сығарылмаһы әлек үк, киләсәктә шул языузы тыузырасақ һүрәтләү — белемендә каяларға сыйып калдырыу ысулы киң таралған. Һөзөмтәләрен үзебезҙең

Шүлгәнташ һәм Моразым, Франция, Испания мәмерйәләрендәге, Тянь-Шань, Памир, Алтай, Балхаш күле буйы таузарындағы һуңғы таш дәүер, бронза дәүер сыймалыктарында күрәбез. Шулар «таш ауаздар» араһында — ифрат киммәтле географик карталар, карталар...

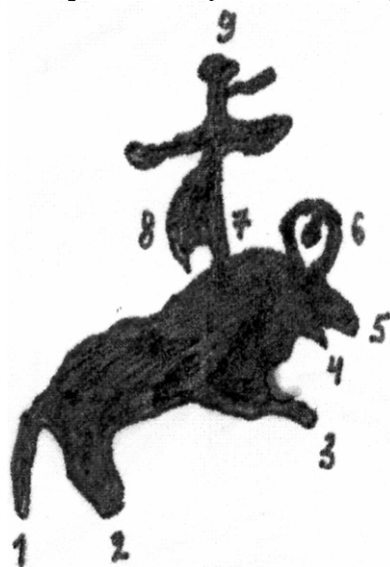
Мәғлүм башкорт риүәйәтендә Хозай Бабай атабыз Өзәмгә «бер үгез тиреһе» зурлык коро ер бүләк итеүе бәйән кылына. Памир-Алай таузарындағы

Һүр. 16. Памир-Алай, Сармыш каяташында

Сармыш каяташында шуны, ысынлап та, «бер үгез тиреһе» киәфәтендәге тоташ коро ер картаһы рәүешендә тамаша кылабыз (һүрәт 16а – бөтә китғалар һәм б – бер үгез тиреһендәге тоташ Евразия китғаһы). Ер шарының иң боронғо хәлелер, сөнки һүрәт әүәлге бер-бөтөн Евразия-Африка-Америка китғаларының

айырымланыуынан әлегерәк төшөрөлгән...

Һүр. 17. Тянь-Шань, Сыймалыташ каяһында

Ошонан һуң байтак дәүерзәр ағылып узған һәм «бер үгез тиреһе» кап-уртаға — Евразия-Африка һәм Америка китғаларына бүленеү мөззәте яқынлашқан. Шуның асыҡ өзөмтәһе -- Таулы Алтай каяларында: баяғы «бер үгез тиреһе»нең тап хәзерге Беринг боғазы булаһы ерзән үтә лә нәзегәйеп, бына-бына өзөлөргә торғанлығы фаһлана. Окшашлы хәл унан шактай алышта кабатлана (һүр.17). Карта буларак быныһы уғата камиллаша төшөп, йөкмәткеһен ентекләрәк тасуирлауға лайыҡлы. Әгәр коро ер һызымын «үгез»зең койроғонан башлап аҫ (Көн) яклап һузымда барлаһаҡ, яқшығына күзаллана географик тәңгәлдәр: 1 (койрок) — Африка, 2 (арткы бот) — Үзәк Азия, 3 (алғы бот) — хәзерге Австралия һәм уны әүәле дөйөмдәү китғаға тоташтырыуы «күпер» — хәзерге вак утраузар һәм архипелагтар сылбыры. Шуларзан кала 4-енсе ослокай — хәзерге Корея ярымутрауы; 5-енсе

— ул сактарзағы коро ергә тоташ булған хәзерге Сахалин һәм Япон утраузары. 6-нсы — шулай ук ул сактағы тоташ коро ер рәүешендәге хәзерге Курил утраузары менән Камчатка ярымутрауы һәм шулар уратаһындағы боронғо эске диңгез — хәзерге Охот исемле тышкы диңгез. 7-нсе — китғабызға уткүрше Америка китғаһы башланған нәзек муйын (буласаҡ Беринг боғазы тәңгәле). 8-енсе — Төньяк Америка китғаһы. 9-ынсы — Көнъяк Америка китғаһы...

Күренеүенсә, тоташ бер китға сифатындағы коро ерзән Америка китғаһының бына-бына айырымланырға торған сағы...

Урал батыр менән Шүлгән батыр Ер шарын урап уза

Кешелек донъяһының иң боронго хәтер һандығын тәшкил иткән бөйөк комарткыбызга — «Урал батыр» эпосына мөрәжәғәт кылайык.

Яуыз Әжәлде табып юк итергә тип, Урал менән Шүлгән, ошо гүзәл төйөгөбеззән кубынып, икеһе ике тарафка йөз бороп йүнәлә: Шүлгән — һул якка — якшылык иленә, Урал — уң якка — яманлык иленә табан. Кайһы тарафтар һуң ул?

Әгәр күктәге Дәү Хозайзың ун дүрт йәненең беренен тәшкил иткән фаллосы Тамыр Қаҫағаһына — Тимер Казык йондозона йөз менән торһак, һул кул як — Көн байышы — әсә яғы; уң кул як — Көн сығышы — ата як.

Тимәк, Шүлгән (әсә) — Көнбайышга. Ә Урал (ата) — Көнсығышга карай китә.

Урал **уңға** киткән һуң,
Озон юлга төшкән һуң,
Күп һыузарзы кискән, ти,
Күп таузарзы ашкан, ти;
Бара торғас бер таузың
Итәгенә еткән, ти...
(589 — 594-енсе шиғри юлдар).

Әйтелгән «озон юл», күренеп тора, бөтә коро ерзе Көнсығыштан — Көнбайышга табан иңлап-буйлап үткән, бөтәбезгә билдәле изге Көн-Өфө (Кәнифә) юлы, әлбиттә. Шул озондарзан-озон Көн-Өфө юлының Көнъяк Америка китғаһындағы «инәк (инк) императорзары юлы» тип аталған, каты таштан көпләнгән дәү бер өләшә әлегәсә якшы һакланып калған һәм ул исең китерлек: хәзерге Эквадор иленән башланып, Чилизы буйлап үтеп, көнъяк географик киңлектен 35-енсе градусынаса 5250 километрға һузыла. Шуныһы ла фәһемле: бөйөк Көн-Өфө юлының ике осонда ла — Египет ком сүлдәрендә һәм Мексика карурмандарында ла — әзәм көсә етмәҫлек таш блоктарзан мәғрур һынлы пирамидалар төзәлә; беззә лә, тегендә лә кәзимге үлән курайзан моң тарталар...

Айзар, йылдар буйы шул юлды үткән Урал батырыбыз, ниһәйт, өҫтәге шиғри юлдарзан шәйләнеүенсә, төнъяк Америка китғаһындағы хәзерге Мексиканың Сьерра-Мадре тигән «*тау итәгенә*» барып еткәнгә окшай. Унда, «Урал батыр» эпосында бәйән ителеүенсә, хозайзарына күпләп кеше корбандары салыусы катил-йылан (палач-йылан) Кәһкәһә (истәк индейзары мифынса Кецалькоатль — канатлы йылан-аждаһа) иле, имеш... Юлда тап булған бер әбей канлы йәштәрен түтеп һөйләй Уралға: катил-батша (йәғни Кәһкәһә), әсәһе рухына арнап, *кыззарзы койога һалдырта, егеттәрзе Тәңрегә бағышлап салдырта* (760 — 779)... Беззең китға тарихында булмаған, Америка китғаһында ғына билдәле бик мөһим мәғлүмәт был!

Археолог-тарихсылар был куркыныс йоланың ысынлап та боронго Мексика индейзары тарафынан башкарылыуын аскаңдар. һәм ул ғына ла түгел: «Урал батыр» эпосында ентекле хәбәр кылынған, кыззарзы корбанлап батыра торған

алтмыш метр тәрәнлек «әжәл койоһо» ул ерзә әле лә бар — Чечен-Ицы калаһы эргәһендә ул. Койо төбөнән, ысынлап та, бик күп катын-кыз һөлдәләре табылған... Һәм шулай ук егеттәрзә корбан кылыу урыны ла билдәле — «канатлы йылан» калаһы үзәгендәге пирамида башына меңдереп салғандар...

Урал батыр ытырғанып күзәткән, корбан кылыу өсөн майҙанға күпләп кыуып килтерелгән бахыр бәндәләрзәң күренеше лә тап испан конкистодорзары осратқан, рәссамдары һүрәтләгән яланғас тәнле индейзар бит:

Бер әсәнән тыуғандай,
Барыһы ла шәп-шәрә...
(717 — 719).

Индейзар батшаһын тәхете менән куша колдары күтәрәп йөрөтөү ысулынаса теүәл сағыла бөйөк эпосыбызза!

Инде икенсе йүнәләште байкайык.

Уралдыкына капма-каршы һул якка — Көнбайышка төбәләп юлланған Шүлгәнебез зә үз сиратында:

Ай киткән, ти, йыл киткән,
Күп йылға, таузар үткән...
(1718 — 1719).

Һис тә көтөлмәгән хәл: Көнбайышка карап дөнгән Шүлгәнебез зә, капма-каршы Көнсығышка юсыклап олаккан Уралыбыз за, бына ғәжәп! — икеһе бер үк тәңгәлдә — Кәһкәһә-йылан илендә (Мексикала) йөзгә-йөз тап килешә (1800 — 1820). Тимәк, еребез шар формаһында түп-түңәрәк икәнлеген, үззәре йөрөп-күрөп, бик борондан ук якшы белгән башкорттар!

Һәм бына ер тарихынан йәнә мөһим мәғлүмәт.

Ике батырыбыз за шулай Кәһкәһә илендә булған сакта капыл зил-зилә куба:

Һарайзы томан баһып,
Быларзың һушы касып,
Һарайза шау-шоу кубып,
Ике уртаға ярылып,
Шүлгән, Зәркүм икеһе
Ер аһтына оскан, ти...
(2098 — 2104).

Тетрәндергес тектоник катастрофа — дөйөм-бөтөн китғабыззың «ике уртаға ярылып» айырымланыуы — хәзерге Беринг диңгезенең һәм боғазының хасил булыуы тасуирлана был шиғри юлдарза, миңеңсә. Ошо дәһшәтле үзгәреш әзәм балаһы аһында мифтарзың да яңыртылыуына килтерә: Евразия китғаһы кешеләре — үззәренә капма-каршы якта урынлашқан Аһкы Донъяны (Америка китғаһын), ә Америка китғаһыныкылар Урта Донъяны (Евразия китғаһын) тере

йән аяк баҫмаҫлык «үлектәр иле» итеп һанай башлайҙар, ә ике Донъя араһындағы һыу һәм һауа океандары иң әүәлге замандарҙа үтеп булмаҫлык кәртәгә әүерелә... Ике араны шифалы кендектәй тоташтырған Көн-Өфө юлыбыҙ ана шулай Беринг боғаҙында өзөлә...

Әмәлһеззән «үлектәр иле»ндә тоткарланып калған Урал батырыбыҙға Тәүтөйәккә кайтыу юлын һомай һылыу тумбыта эпосыбыҙға:

Кайҙа булһа барырһың,
Үзең уйлап бағырһың;
Йылан илен үткән ир,
Уңдан һулға сыжкан ир,
Үзең юлын табырһың...
(2241 – 2245).

Тимәк, Тәүтөйәктән китғабыҙың Көнсығышына (уңға) табан сәфәр сыжкан Уралыбыҙ Тәүтөйәккә көтөлмәгәнсә кире яктан — китғабыҙың Көнбайышынан (һулдан) кайтып етәсәк: Ер шарының түңәрәклеген, Көнсығышка карай бер туктауһыҙ киткән әзәм үзенә озон сәфәренә башланыш төйәгенә төптө капма-каршы тарафтан -- Көнбайыштан кайтып килерен әшкәртә бында һомай!

Самарау-батша, Шүлгән батырыбыҙы ла ул «үлектәр иле»нән кайтартыу сараһын күреп, кызына өндәшә:

Урал батыр һақына
Шүлгәнде лә сығар һин...
...Шүлгәнде лә сығарған...
(2681 – 2689)

Һомайзың артынан бер туктауһыҙ әйәрһә, тыуған иленә үз сиратында ул да тап кире яктан — Көнсығыштан кайтып инерен әшкәрткәндер, моғайын...

Глобаль күләмдәге тектоник үзгәрештәр һөзөмтәһе (китғаларзың айырымланыуы) бабаларҙан каяташтарға яңы карталар һыҙырта. Памир-Алай тауындағы каяла кәзимге «бер үтеҙ тиреһе» (һүр. 16) ошолар тулыландырыла: койрок яғынан баш яғына табан йүнәләштә айырым-айырым Австралия, Азия, Европа, Африка, Америка китғалары... Тап шундай ук әстәлекле, «бер коралай тиреһе»нә һыйышлы китғаларзың картаһы Талас үзәнендә лә бар. Ә теүәллек яғынан иң мөһиме — Кызылком сүле косоғындағы Бүкәнтау каяһында. Бөтә донъяның ысын-фәнни географик атласы бында «бер дөйә тиреһе» әсенә һыйзырылып, тыш яклап өстәлмә рәүешендә башкорттарзың йөшәү урыны махсус рәүештә зурайтып һүрәтләнгән (карағыз: Йыһат Солтанов. Тамырҙар. — «Ватандаш» 1997/3 журналы, 50-һсе бит).

Шулай итеп, айырымланған ике китға кешеләре бер-береһен «үлектәр иле» әруахтары итеп беләләр һәм аралашыуҙар туктала. Меңәр йылдар дауамында бер-береһенән төңөлөп йөшәү аркаһында ике яктың да кәүемдәренә тән, тел, рухиәт-мәзәниәт айырымлыктары тәрәнәйә. Фәкәт яңы диндәр (Христиан, Будда, Ислам һ.б.) барлыкка килеп, әүәлге тәүдин тәғлимәттәре әллә ни һанға һуғылмай башлағас кына, Аҫкы Донъяға йәғни Америка китғаһына океандар аша Урта Донъянан йәғни Евразия китғаһынан караптарҙа сәйәхәт кылыуҙар башлана ла

инде тамам онотолған, танымаҫлыҡ үзгәргән «Яңы Донъя»ны (Американы) кабат асалар...

Башкорттоң ат дағалары...

Әлхасил, беренсе башлап ер йөзөндә ат менергә Уралда өйрәтелде, көпсәк-тырнак-туғынлы тәүге ысын тәгәрмәс һәм арий бабаларыбыздың ат егеүле ике тәгәрмәсле дәһшәтле һуғыш арбаһы Уралда яһалды; арийзарзаң казаныштары ошо Күк Уралдан бөтә Евразия китғаһына таралды — фәндәге был хәкикәтте бер кем дә кире каға алмай. Киреһенсә, тарих төпкөлдәрен тентеүсә ғалимдардың бөтәһе тиң ошо хәкикәткә таянып эш кыла. Әммә был эштәрҙе ат-тәгәрмәс тәүтөйәгендәге нәк атка табыныусы, ат доғаларын (эпостарын) үз аңында тыузырыусы һәм быуындан быуынға тапшырыусы бабалардың Туп-тура токомдары булмыш башкорт ғалимдары түгел, ә башкалар башкара: башкорт халқы үзенә йортон башкаларға улардың бысрак аяктарынан теләгәнсә тапатырға башкөлләй биреп куйғандай, үзенә рухи түрбашын да ана шулай, үз белдектәренсә кыланырға, башкаларға тапандыктыҡка тапшырған...

Ат һәм атка табынуың көллө китғаға таралыуы тураһында төплө хезмәт яҙған е.е. Кузьмина ханым, мәҫәлән, үзенә тиклемге 366 хезмәткә таянып эш кылһала, шул авторҙары араһында бер генә лә башкорт ғалимы юк (сөнки “остаз”дары эшләгәнде генә көтөп яталар — фәкәт шулар әйткәндән сүбек сәйнәргә). Ниһәйәт, “образы батыра и его коня в тюрко-монгольском эпосе” (“наука”, м., 1984) тигән китап та сықты, уның авторы ла шулай ук, үзенә Урал батыры, һәүбән батыры һәм башка атлы батырҙары ер тетрәткән халықтың улы булмайынса, ә мөхтәрәм Р.С. Липец үзе икән дә, рәхмәт төшкөрө! Ошо китабында был автор за үзе һылтанмыш 117 хезмәт әйәләре араһында өс башкортто күрһәтһә лә, ул өсөүҙең берененә дә тырышлығы махсус ат һәм атка табыну доғалары (эпостары) хақында түгел, ә шуға барып етә алмаған кәбәк, тик еңел-елпе генә... Уның карауы Донъяның күпселек, башкортка тиклем бабалары аттың еҫен дә белмәгән, һинд-европа телле ғалимдары был темаға куш куллап тотонарға һәм, шуға бәйле бөтә нәмәнә үззәре (“Иран телләләр”, “Һинд-европалылар”) итәгенә йылғыр өйөрөп, был теманы төркизәр аяк баҫмаҫлыҡ, кул һузмаҫлыҡ кәртәләп тә өлгөргән (юккамы ни мөхтәрәмә Е.Е. Кузьминаның мәкәләһе лә, бер һиндәй кинәйәһез, ап-асык итеп: “Распространение... у ираноязычных племен” тип атала). Шуғалыр за был ғалимә таянған “Иран телле” күп белдекле ғалимдар, башкорт тәүдинен дә, карыһүҙен дә (мифологияһын) йә төптө белмәүзәре, йә һанға һуҡмауҙары (сөнки “Иран телле” ләр тирмәнәнә һыу коймай!) Аркаһындалыр, хезмәттәрендә байтаҡ кына мәҫәләләрҙе сисә алмай интегә, йәки уларҙы бер һинд-европа телләләр яғына бора һалып, укыусыны каш менән күз араһында махсус аймылыштыра. Әммә барыбер европоцентристарҙы борсоған йәшерен хәүеф шауқымы үз көсөндә кала бирә һәм ул Е.Е. Кузьмина һөзөмтәһендә лә һибрәтле сағыла. Мотлакан боронғо “Иран телле” ләрҙеке тип раҫланып килмеш атка табыну йолаларының бөгөнгө төрки телләләр аңында әле булһа шул көйөнсә йәшәп килеүен танып, хәүефле уйға кала ул: “төрки халыктарындағы без

барлаған атка табыныу өлгөләре шуны күрһәтә: төркизәрзең был хайуанға бәйле йолалары һәм дини аң-тоңдары Һинд-европалыларзыкына бик якын...” Бәй, Урал-Алтай һәм Һинд-европа телдәре ғаиләләренәң бер үк *тәүтел* олононан ярған ботактар икәнлеген, өстәүенә, Уралдан донъяға таралмыш матди хазиначар менән бергә, тәүдин һәм уның үзгәртелешә булған Сураштора (Зороастризм) диненә бәйле карыһүзәрзең (мифологияның), табыныу йолаларының да тап Уралдан донъяға таралыуын оноталармы юғиһә?! “һорау тыуа: был йолалар, дини аң-тоңдар төркизәрзә үз аллы яралғанмы, әллә улар ат-хайуандың үзә һәм исеме менән куша Һинд-европалыларзан үтескә алынғанмы? — тип үзә үзенә һорау бирә дә автор, үзә үк һипләп куя. — икенсе тоғмал дөрөслөккә якынырак, — ти ул, — сөнки *тура килешәүзәр (бер ишлелек) йолаларзың бөтә булмыш оспактарында һәм детальдәрәндә дә күзәтелә*, ә улар иһә б.ә. тиклем икенсе мең йыллыҡ язма сығанактарза Һинд-европалыларзыкы буларак бер нисә мең йылдар элек теркәлгән”... Бына бит!, — әлгә дә баяғы шул: һәммәһә дә “Иран теллә” ләрзеке!.. Тәүге ат өйрәтелгән тәүтөйәгебеззә мөхтәрәмә автор бына ни өсөн ныкышмалы рәүештә “урыс далаһы” тип атай, әйтерһәң дә ул башкорт далаһы булмаған! Ә инде “боронғо язма сығанактар”ға килгәндә, уларзың хәзер кайһы телдә тип нарыкланыузарына карамастан, уларзы бөгөнгө кайһы халыҡ бабалары язғанлығы фәндә әлегәсә бәхәслә, өстәүенә, күптәренән башкорт-төрки есә нык аңкып тора. Авторзың фекер ағышының дауамы ла кызыклы: “атка бәйле фольклор һәм карыһүз (мифология) сюжеттарының берзәйлегә бигерәк тә һибрәтлә, — ти ул. — төрөк сәнғәтендә “күк аты”н Көн сатрашы (кресть) һәм ат башын кайыуламыш нурлы түңәрәк менән һүрәтләү алымы нык таралған. Был һын бәхет символы булып тора... Һыу һәм асылташ сығанактарын курсалаусы күк ат-аждаһалар тураһындағы төрөк риүәйәттәре тап шундай “күк аттары” тураһындағы Бәктора һәм фирғәнә риүәйәттәренә бик тартым, был иһә уларзың уртақ сығанактан икәнлектәрен дәлилләй”... Дөп-дөрөс, сөнки заманында Уралдан Урта Азия аша Кесе Азияға (хәзерге Төркиәгә) барып етеп төйәкләнмеш төрөктәр — *тороктар* йәғни *Тора тау кешеләре (башкорт ырыузары)* икәнлегә билдәлә, ә уларзың изге атындағы нурлы сатраш (кресть) — үзәбеззәң Ер Кеңдеге Аркайымдағы изге Көн-Өфө юлы менән изге Куңыр-Буға юлдарының бөтәбөзгә билдәлә символы ул. Шулай ук йәнә Бәктора дәүләтенәң дә (фирғәнә менән куша) боронғо башкорт дәүләте булғанлығы, Бәктораның баш калаһы (хәзерге Афғанстандағы бәлх) эргәһендә ошоғаса бер түгел ике *Изел-Бөрйән* (хәзерге *диль-баджин* һәм *диль-ваджин*) һәм *башкорт (бажир)* калалары йәшәп килеүә мәғлүм. Ә боронғо (емерек) *Изел-Бөрйән (диль-берджин)* калаһының харабаларынан сокоп сығарылмыш тәңкәләрзең бизәгендә иһә ук атыусы *башкорт кейемлә* ирзәр (күберәген *һыбайлылар*) һүрәтләнгән. XII быуаттың ас-самғани тигән гәрәп авторы Бәкторала хәзерге Бәлхтән сак кына төньяктарак *Башкорт* һәм *Кыуатйән (Вашгирд, Кубадван)* калары барлығын яза.

“Ниһәйәт, — тип йомғақлай ғалимә авторыбыз, — Кытайза ла атка табыныу булған. Урта Азияның “күк аттары” бында ғәзәттән тыш юғары баһаланған... Бындай тылсымлы атка әйә булыу батшаға ерзә ғәзәттән тыш ырысдылык һәм ғәйрәтлелек, ә күктә үлемһезлек килтерә тип һаналған. Фантастик Кытай аттарының исеме *Һинд-европалы “күк”кә кайтып кала*”, — ти ул

— әлэгә дә баяғы шул... Был “күк”те иһә һис кенә дә ғалимә юраған бөтмәс-төкәнмәс ғәйрәтле “Һинд-европалы”ларзан эзләнеп тормайынса, башкорт эпостарындағы бөтә донъяға билдәле тулы канлы *Күкбузат, Акбузат* (күк-боз-ат, ак-боз-ат) рәүешле асык күрә алыр ине европоцентризмға бирешмәгән әһелдәр...

Ат һәм атка табыныу тураһындағы тикшеренеүҙәрҙәге ат өйрәтеү һәм уға табыныу эйәләрен (бабаларыбыззы) “Һинд-европалылар”, “Иран телләләр” тип әйләнгән һайын ныкышмалы тылкыузарзан арындырһаҡ, донъя ғалимдары был өлкәлә түбәндәгеләрҙе кире каккыһыз асыклаган.

Кулға эйәләштерелгән хәҙерге ат токомдары элегерәк уйлағанса кырағай “пржевальский аты”нан түгел, ә Уралдан алып Дунайғаса арауыктағы (борондан ук башкорт-скиф ерҙәре! — Й.С.) кырағай тарпаңдан килтереп сығарылған (ә ул тарпан-ат иһә башкорттоң изге таш өйөндә — *Шүлгәнташ мәмерйәһендә* — башкорт-баба кулы менән каяға һүрәтләнмеш! — Й.С.), борон-борондан ук бабаларыбыздың тире дә, қаны ла мул һеңмеш был арауыктағы боронғо кешеләрҙең комарткылары араһында б.ә. тиклем дүрт мең йыл элгәреге ат һөйәктәре табылған. Көнъяк Уралдың таш быуат һәм бронза осорҙарынан қорбанға салынмыш ат һөйәктәре күп қалған. Евразиялағы иң эре йөк аттары, нәзек тояклы еңел-йүгерек арғымақтар (хәҙерге данлыҡлы *ахалтекин* аттарының бабалары) токомдары тап ошо Көнъяк Уралда барлыҡка килтерелгән. Шунһыһын да әйтеп китергә кәрәк: бөгөнгө Көндә ахалтекин ат токомона эйә булмыш төркмәнстанда, һәм ғөмүмән Урта Азияла, ул дәүерҙәрҙә ат заты бөтөнләй булмаған, төркмәнстан тупрағына ат б.ә. тиклем ике мең йыллыҡтың икенсе яртыһында ғына Уралдан килтерелгән.

Ат токомонаң Себергә һәм Қытайға ла Көнбайыштан (Көнъяк Уралдан) килтерелеүе тураһында ышаныслы дәлилдәр бар. Алтай (төрки) телдәренән ат төшөнсәһе монғол, тунгус-манчжур, дравид (тамил), шулай ук тибет-Қытай телдәренә күскән, ә Қытайҙан япон теленә кергән; ат һәм уның исеме менән бергә, әлбиттә, уға табыныу йолалары ла таралған... Шунһы киҫәтеп китеү зә урынлы булыр: был урында “Алтай телдәре” тип бәғзе ғалимдар, башкортто атап әйтмәс өсөн булһа кәрәк, Қытайға кергән “мори” һүҙенең төп эйәһе булған башкорт телен йәшереп “дөйөмләштергән”, сөнки башкорт әлегәсә иреү қарзы (қар һыуын) да, күләүекте (диңгеззе) дә “мәре” (море) ти; был иһә атка қарата “һыузан сыққан мал” (эпостарыбызға йылкы малы һыу төбөнән сыға һәр сак) мәғәнәһендә әйтелеп, шул ук аттың икенсе ләкәбе “йылкы” — “йылға” (шул ук һыу) тигәнгә дә тап килә. Қытайҙарға уның башкорт-төркізәрҙән барып инеүен һисек тә йәшереп өсөндөр, А. Конради һәм Э. Палибленк кеүек һинд-европалы авторҙар был башлап ат эйәләштереүҙе, тохарҙар (этноним) “Иран телле” булған, тигән бер яҡлы раҫлауҙы күз уңында тотоп буғай, шул тохарҙарға йөкмәтә: “тохарҙар... Б.ә. тиклем ике мең йыллыҡтан да һуңламайынса, Қытай сиктәренә күсенә һәм үзҙәре менән бергә аттарҙы һәм арбаларҙы килтерә. Ат, ике тәғәрмәсле һуғыш арбаһы аталыштары, атка табыныуҙың қарыһүзи (мифологик) персонаждарының исемдәре Қытай теленә тохар теленән кергән”... Әммә “тохар” этнонимы ла башкорттоң ук “*тохар-абас-қорот*” — “*тәғәрмәс-қорот*” (Арқайым) йәки шулай ук (шул һүзәрҙән үк) “*тохар-басқорот*” (тохар-башкорт йәғни

тәгәрмәскала башкорто)¹⁰ тигән ләкәбе генә икәнән, ул “тәгәрмәс”тәр Алыс Көнсығышка табан тәгәрмәскалабыз Аркайымдан үзәрәнен изге Көн-Өфө юлы буйлап тәгәрләп киткәнлеген белһәсе шул әһелдәр!..

Уның карауы һары диңгезгәсә тартылмыш ул “һары юл” армыттары без фәкирегеҙ башкорттарға бик мәғлүм. Юккамы ни шул һары диңгезгә һыуҙарын койған бөйөк ике йылғабыззы ла сал дәүерзәрзә, Күк Уралдан барып сығып, шунда йәшәгән бабаларыбыз тап башкортса исемләгән: тәүбаба исеме **Имир (Амур)** һәм **Кыуанһыу**¹¹ (*Хуанхэ* — кытайса ла “Һарыһыу”). Боронғо Кытай тарихи язмаларында **Һары Өй (Корея)** ярымутрауындағы бабаларыбыз — “хан халкы” тураһында хәбәр ителә (әйткәндәй, корей телен ғалимдар алтай телдәр ғайләһенә карата һәм уларҙы бик боронғо төркизәр, тип бара), улар язын — һабантуй, көзөн урактуй гөрләтеп үткәрер булған. һабантуйза — Көнгә (яз килтереүсегә), урактуйза Айға (көз килтереүсегә) корбан салыныр, дәүләт мәсьәләләре хәл ителер, аттар сабыштырып, көрәшеп, бәйге үткәрелер икән. Б.э. тиклем III быуатта Корея дәүләтен нигезләгән Чхумо-ван үзе лә, тап үсәргәндәр башбабаһылай, һауа менән һүлдән (шәренән) яралған, имеш. Уның каһарманлыҡ даны “донъяның дүрт диңгезенәсә”, тимәк, Көн-Өфө һәм Куңыр-Буға юлдарының остарынаса, таралған. “Вэйшу” тигән VI быуат әсәрәндә Чумон батыр тураһында үтә лә “төрки” яңғырашлы ошо юлдарҙы укыйбыз: “Чумондың әсәһе — һыу әйәһенәң кызы (Заятүләгебеззәң кәләше һыуһылыу! — Й.С.) — Пуе ханы тарафынан караңғы бүлмәгә бикләп куйылған, Көнгә күренмәһен тип. Тәзрә ярығынан Көн нуры төшөп, кыз шул қояш нурынан быуазыған”. Был иһә башкорттоң башбабаһы үтез (оғуз) хан яралышы менән дә, “әхүәл Сыңғыз хан вә Акһак Тимер” тигән башкорт тарихындағы алтын (үсәргән) хан кызы ғәмәлек-күрклә быуазыуы тураһындағы карыһүзебез менән дә ике тамсы һыуҙай тап килә...

Кытай бөйөк диуарының көньяғынан буйлап үтмәле Көн-Өфө юл армыты (*Көн юлы*) Уралдағы Ер Кендеге Аркайымдан алып Көнсығыш Кытай диңгезенә Тайвань утрауы аръяғында **Башкорт** (*Баски, Баши*) боғазындағы вак өс утрауҙан хасил **Башкорт** (*Баски йәки Баши*) архипелагына барып етеп, артабан алыс көньяктағы Яңы Гвинеянан ары Яңы Зеландияғаса тартыла. Иғтибар итегеҙ, Тайвань янындағы был өс утраулы архипелагтың исеме сап-саф башкортса: *Баски(р)* — **Башкир**, йәки *Баски(рт)* — **Башкорт** (йәйәләр әсенә алынған өн: кытай телендә “р” өнә әйтелмәгәнлектән, юйылып, “р”-һыз ғына “баски” калған). Диңгез уртаһында һомғол тауҙай калкынып тормош был өс Башкорт утрауы, моғайын, бабаларыбыздың Алыс Көнсығыш ер ситендәге Көнгә табыныу изге қорамы булғандыр, сөнки б.э. тиклем 246 — 210 йылдарҙа Кытайдың беренсе императоры булып тәхеттә ултырмыш үсәргән башкорто Цинь ши-Хуанди шул “диңгез уртаһындағы өс изге тау һәм унда йәшәгән изге Күк кешеләре”н (үсәргәндәрзә) эзләтеп зур экспедиция ебәрә... Көн-Өфө юлының һары армыты үтмеш хәзәрә Кытай ерзәрән, Кытай тарихынан күренеүенсә, б.э. тиклем XIII быуатта ук үзебеззәң **Үсүн (Үсәргән)** фратрияһы биләгән, быуаттар буйна төп кытайҙарҙы

¹⁰ Был хакта “Башкорт хәтерә”ндә (“Ағизел” журналы) киңерәк мәғлүмәт бирзем.

¹¹ Кыуанһыу (кыуан-һыу) — башкортса “һары һыу” тимәк, сөнки үләне кыуарып һарғайған көзгә даланы ла әлегәсә “кыуан дала”, “кыуан үлән” тип әйтәбез.

төнъякка — кан кәрзәш башкорт-һундар яғына ябырылдыртмай бикләп тоткан, йыш кына Кытай тәхетен дә биләгән үсәргән хандары. *Сәнкем (Сян-гун)* исемле бабабыз б.э. тиклем 777 йылда кытайзарзың Чжоу кенәзлеге тәхетенә менеп ултырып, кыр-талашып үз-ара һуғышыусы вак кенәзлектәрзе берләштереп, артабан 610 йыл буйынса дауам итмеш *Үсәргән-Үсен (Цинь)* батшалар шәжәрәһен башлап ебәргән. “Кытай тарихының атаһы” Сыма Цянь языуынса: “Сәнкем батша Үсәргән (Цинь) дәүләтен нигезләне, тирә-яктың кеүәтлә кенәздәре менән илселәр алыша, дуслык мөнәсәбәттәре урынлаштыра һәм уларзы кунакка сакыра башланы. Шунан һуң был Сәнкем Сичжу калаһында Хозайға арнап өс һарысай колон, өс һары үтез башмак һәм өс һарык тәкәһе салды”. Күренеүенсә, изге корбан боронғо башкорт йолаһы буйынса килтерелгән: Дәү Хозайзың өс Донъяһы (*Өскө Донъя, Урта Донъя, Аҫкы Донъя*) асманында имен-аман *Көн-кояш гизһен өсөн* — Көн символы өс бейә колон, ә Ай-Луна йөрөһөн өсөн — Ай символы өс үтез башмак, ә өс Донъяның өс ер йөзө именлегенә өс һарык тәкәһе арналған. Сәнкем батшаны тыузырыусы был Үсәргән (Цинь) кәбиләһе таш быуат азағы дәүерендә *Урзас (Ордос)* таузарынан Кыуанһыу (Хуанхэ) буйзарына күсенеп төшкән булған һәм кытайзарға үззәренәң улар белмәгән шөгөлөн — әзәм сирзәрен уның тәненә таш энәләр сәнсеп дауалау (иглаукальвание) ысулын килтергән. Кытайзар уларзы “Цинь-и” — “Үсәргән-яттар” (варварзар) тип йөрөткән...“Варвар”-башкорттоң бөйөк мәзәниәте, шул исәптән хатта ат-арба-ыштан һәм атка табыныу йолаларынан башлап, дәүләтселлеккә тиклем, “варвар түгел” кәбиләләрзең тормошона дөрөп кергән, башкорт кандары канына ла һеңешкән.

Әйткәндәй, “ыштан” тигәндән, бөтә донъяны башлап бөтәйтмеш башкорт кейем-һалымының тәүгеләренәң исемдәрен һәм төрзәрен бер ыңлай байкап китеү урынлы булыр, сөнки уларзың төрләнеше ат менеүгә дә бәйле.

Катын-кыз кейемдәре

1. **Япкы:** *әсә-аба-кыу* (әсә-апа — асаба енси ағаһын алдан-арттан ышыклагыс кыу-үлән тезмәһе) — сабакыу — сабкы — жапкы — *япкы//юбка*).

2. **Альяпкыс:** *ал-япкы-әсә* — өскө осо билбауға кыстырылып, катын-кыззың ал яғын (әсәлеген) япкыс.

3. **Накидка:** *ана-күткә* — *накүткә* — муйындан алып тубык бөгәренәсә арт яктан каплагыс.

4. **Сапан:** *әсә-апан (асабан)* — *сапан (жунан, чапан)* — *япкыга йәгни юбкага катлап кейеләкәй өс кейеме.*

Ир-ат кейемдәре

— **Халат:** *хал-ат (фаллос)* — яланғас тәнле ирзәрзең аталығына (хәленә) кейзәрелә торған токсай-чехол. Әйткәндәй:

Токсай — “*коток-әсәй*” (фаллоска кейзәртелгән “әсәлек”) тигән һүз.

Чехол — “*әсәк-хал*” — шул ук токсай: “хал”гә (фаллоска) кейзәртелгән “әсәлек” (“че” — эче — әсә), тигән һүз.

Кейем-һалым — шул ук нәмә: “кәйем” дә, “һалым (хәлем)” дә “фаллосым” тигән һүз бит...

Көн-Өфө юл армытының баяғы алыс көнъяк осондағы Яңы Зеландия утрауларының касандырғы башкорт токомонан азымыш *мәселәр (маоризар)*, — ә “*мәре*” һүзе, өстәрәк күргәйнек, *шәре-мәренән яралмыш (Шүлгән)* һәм “*ат*”, “*атка табыныусылар*” тигәнде белдерә, — бына шул маоризар был кейем-һалымды (фаллос кабын) ергә тейер-теймәс озонлокта бамбук көпшәһенән яһап кейзертәп, “*хәлем*” (*холом*) тип атайзар әлегәсә (ир дарманы тап шул “хәлем”енең озонлоғона — “хәленә” карап баһалана). һуңға табан тоташ әзәм кәүзәһе һыйышлы хәлләне (*хәлләне*) лә *хәл-ат* (*хәл-ата* — фаллос) — “*хәлат*” тигәндәр.

2. *Ыштан*: өс-әтән — өстән (ир-ат енси ағзаһы *әтән* өстөнә каплағыс) — билбауға бер осон алдан, икенсе осон арттан кыстырып бәйләнмеш тире ярпыһы, тукыма киҫәге. Азақ, атка һыбайланып менгәс, ул, бер юлы ике балакланып (балаланып), баяғы “*өстән*” һүзенән “*әтән*” (салбар әсенән кейеләкәй) — *ыштан* булып та әүерелә.

3. *Салбар*: *осалы-бар* — осалап (төпләп) һәм ике бар-балаклап, ыштанға барлап (парлап йәғни ыштанға катлап) кейәкәй *осолобар* — *солобар* — *салбар* (*шалвар, чалбар, шаровар*)...

Хәзерге Кытай тупрағында күп быуаттар буйына үз-ара ызғышып-һуғышыусы вак-төйәк батшалыктарзы бер үзәккә буйһондороп, Кытайзың ошоғаса дауамланмыш иң беренсе империяһын төзөү зә баяғы Сәнкем баба токомдары өлөшөнә төшә: б.э. тиклем 246 йылда Үсәргән бәге Чжуан-сян-вандың бер улы *Цинь-ши-Хуанди*¹² тигән императорлык ләкәбе ала; ә уның үзенең атаһынан калған төп (аҫба) ер биләмәләре (хәзерге Сычуань, Хәнән, Хубәй, Шәнси һ.б. өлкәләр) б.э. тиклем XIII быуаттағы Үсүн-Үсәргән ер биләмәләре менән тап килә (тимәк, аҫба ерле-сығышлы үсәргән-башкорт икән дә һуң был баба!). Тап ошо үсәргәнле император Кыуанһыу йылғаһы буйында Кытайзың бөйөк диуарын төзөтә башлай. Тирә-яктағы батшалыктарзы шул бер үзәккә буйһондороу аркаһында хасил булмыш империянан хәзерге Кытай һәм Кытай халкы тарихы башланған, тип һанала. Ләкин ул империя тәүзә *биш ырыулы Үсәргән* һәм *ете ырыулы Башкорт* (бөтәһе *ун ике ырыу*) берлегенең — дөйөм башкорт халкының дөйөм дәүләте рәүешендә нигезләнгәнлеген был “варвар” императорзың кытайзарға хас булмаған эшмәкәрлеге дәлилләй: ул Уралда — “Көнбайышта тороп калған” *ун ике ырыу йәләренең ун ике һынын*, бронзанан койзортоп, *ун ике каланың корамына куйзырта*, ә ун дүрт улын шул ун ике башкорт ырыуларының башлыктары итеп тәғәйенләй (ун икеһе — ырыу башлыктары, ә икеһе шамандар булырға тейеш). Башкорттоң сәсэнлек институты ла беренсе башлап уның һарайында рәсми танылыу ала: барлык ырыуларҙан һарайға йыйылмыш акыл йәләренең сәркәтип-етәксәһе һәм император кәңәшсәһе булған әһел унда “*сәсэн*” тип йөрөтөлә (иероглифтарҙан кытайзар “*шәжән*” тип укыйзар). Император ырыуың, тап башкорт карыһүзәндәге Үсәргән башбабаһылай, мәре-һыузан яралмыш, тип белгәндәр; император Цинь ши-Хуандизың еңеүзәре лә *Кыуанһыу астынан килеп сыкмыш тылсымлы ат һарысай*

¹² Цинь-ши-хуанди тигәндең кытайзар аңлатмыш мәғәнәһе: Цинь — кәбилә исеме (Үсәргән. — Й.С.), ши — беренши (беренсе), хуан — кыуан, кыуалаусы йәғни бойороусы, ди — дәү йәғни бөйөк.

менән асмандагы изге күк бүре ярлыкауы аркаһында (тап башкортса!) өлгәшелгән, имеш: “Чжоу батшалар йортоноң көндәре һанаулы калғас, — ти кытайзар йылғызмаһы, — уға алмашка шундай ук игелекле шәжәрә токомо килмәне¹³. Хакимиәткә Цинь (Үсәргән) йорто үрләне дә рәхимһез хакимлык башланды. Кеүәтле кенәздәрҙең береһе буларак, ул, император, ун өс йәшендә үк Күк асты донъяһын берләштерҙе һәм, үзенең һуңғы сиккә етмеш сәмдәренә, кырағай теләктәренә ирек биреп, үзенең ырыуын һәм яқындарын ғына ашатты ла иркәләне. Ши-Хуандың утыз ете йыл хакимлығы осоронда һәр нәмәлә хәрби көс өстөнлөк итте, идаралык һәм канундарҙың каты системаһы булдырылып, улар һуңғы замандарҙың батшалары тарафынан да үтәлдә. Ши-Хуан үзенең бөйөклөгөнә изге йәндәрҙән өлгәшкән: тәкдир язмышын Кыуанһыу йылғаһының ат эйәһенән алған, асмандағы күк бүрегә таянған, быллар бөтәһе уға дошмандарын еңергә ярзам иткән. Максаттарына ирешеп, ул үзен беренсе император — ши-Хуан тип атаған... Халыкта: үсәргәнле (Циньский) ши-Хуан еңәйттәргә һәм золотҡа юл асты, ә уның улы Ху Хай шуларҙы һуңғы сигенә килтереп еткерҙе, тигән риүәйәт йөрөй һәм уларҙа хаклык бар”... Күренеүенсә, “варвар”-башкорттар хакимиәтен кытайлылар үзәренсә яман кисереп баһалаған... Шулар ук ваҡытта императорыбыҙ ши-Хуандың да, ил кызырып йөрөгәнәндә, тап башкорт халык йырҙарында йырланыуынса, бейек тауҙарға менеп, Ҡыуанһыу быуындарға ядкәрҙәрен ташка сокоп язып калдырыу ғәҙәте булған икән, тап үзебезсә бит ул:

Йүгереп кенә мендем тау башына,
 Болаң килде елеп қаршыма.
 Һау-сәләмәт қайтһам Уралыма,
 Тарих языр Ҡыуанһыу ташына.
 “Илсе Ғайса”.

Қара ла ғына урман, қая бите
 Шаулайзыр за кисен, ел сакта.
 Ташқайзарға сокоп яззым қарғыш,
 Ейәндәрем укыр бер сакта.
 Тәфтиләү”.

Хәҙерге заман Кытай тарихсыһы Фан Вәнһ-линь мәғлүмәттәренә қарағанда, ошо беренсе император Хуанди ырыуы үзен айыу, барс, леопард, ягуар, арыслан токомло (бүре-арыслан токомло үсәргән-шумер!) тип һанаған һәм үтеҙ башлы, әзәм кәүзәле башбаба (Урал-Энкиду!) токомло Яньди ырыуы (Башкорт!) менән элек берлектә йәшәгән илдән — Көнбайыштан (Уралдан!) килгән улар. Ләкин шулар ырыуҙар берлегенең юлбашсыһы булыу өсөн тартышта Хуанди (үсәргәндәр) яғы өстөнлөк алып, баяғы Цинь империяһын төзөгән. “Боронғо күп кәбиләләрҙең риүәйәттәрендә, — ти Фан Вәнһ-лань, — әзәм еңә алмаһ туған калкыу вақиғанын

¹³ Игелекле шәжәрә токомо килмәне — кытайҙарҙың үз токомо килмәне, ә “варварҙар” (башкорттар) килде, тип әсенәү. Хәйер, башкорт Цинь йортон азақ алмаштырған кытайлы Хань йорто шәжәрәһенең һуңғы Хань осорон (икенсе яртыһын) да башкорт батшалар теземе тәшкил итә.

күрәбез. Һәм тик Хуанди менән Яньди (Үсәргән менән Башкорт йәғни Шүлгән менән Урал! — Й.С.) кәбиләләре карыһүзәндә генә туфандың Юй батыр (Урал батыр! — Й.С.) тарафынан ауызлыкланыуы, коро ерзең ипкә килтерелеүе тураһында һөйләнә” (тап “Урал батыр” эпосындағылай! — Й.С.). “Лицзи” тигән боронғо тарихи язмала шул Юй батырға тиклемге йәмғиәт королюлаш ла башкорттоң тап “ожмахка тиң Самарау иле” сифатында һағынып иҫкә алына: “Ул заманда ерзе бөйөк ғәзеллек тантана итте, Күк астындағы донъяла бөтәһе уртак булды, ырыу башлыктары итеп дөйөм йыйындарза иң акыллы һәм һәләтлеләрзе һайланылар, намыҫлы эш кылдылар һәм ғөмүми ризалыкта, тыныслыкта донъя көттөләр. Әзәм балалары үззәренен туғандары түгелдәргә лә — туғандарса, үз улдары түгелдәргә лә үз улдарынса мөнәсәбәттә булдылар. Бына ниңә карттарға — кәзәр-хөрмәт, йәштәргә иғтибар булды; бала-сағаны хәстәрләп тәрбиәләнеләр, ололарзың һәм толдарзың, етем-еһерзең, караусыһыз карт-короноң, зәғиф-зәнкизең язмышын кайғырттылар. Һәр ир-аттың үз яраткан шөгөлә бар, кыз-кыркын үз вақытында ук кейәүгә сыға алыр ине. Азык-түлекте түгеп-сәсеп исрафламайзар, шулай ук үз өйзәрендә йәшереп тә тотмайзар — бөтәһе уртак ине. Эшкә катнашмау уларза оят һаналды, ләкин һәр кем бөтә көсөнән килгәнсә шәхсәнә үзе өсөн генә түгел, ә бөтәһе өсөн тырышып эшләне. Бына ниңә золом алға сыкманы. Алдау, урлау һәм юлбаҫарлык булманы, шуға күрә ишектәрзе, капкаларзы бикләү зә кәрәкмәне. Ошолар бөтәһе бөйөк берзәмлек тәшкил итте лә инде”... Һәм бына үзебеззең “Урал батыр”зан:

550. Һулға китһән, юл буйы —
Уйын-көлкө төн буйы,
Кайғы-әтлек күрмәйсә,
Барлығын да белмәйсә,
Рәхәт йәшәй байманда;
Бүрә, һарык яланда,
Төлкө, тауык урманда
Бергә йәшәп, дуҫ булып,
Самарау кошка баш әйеп,
Кан да эсмәй, ит еймәй,
Һис үлемгә юл куймай
Йәшәп килгән бер ил бар;
Якшылыкка якшылык
Кыла торған йола бар...

Әйе, башкорттоң тап ожмахка тиң Самарау илен һағынып иҫкә алыу был!..

...доғаланы донъяларзы

Ат доғаларын (эпостарыбыззы) хасил кылмыш атка табыныу йолаларын ентекләрәк юллаһак, китғабызға уның таралыу юлдары аша ана шул ат әйәһе башкорттоң быуаттарзан быуаттарға Күк Уралдан кайзарға тиклем елеп барып

еткәнлеген, ил короп донъя көткәнлеген шәйләйбез. Төп күрһәткес хезмәтен бында борон-борондан урта быуаттарғаса (Ислам дине кергәнсе) башкорттоң *Көнгә, Айга* арнап ат корбандары салыу, мәйеттәрен корғандарға ат менән куша ерләү йолаһы үтәй. Ғалимдар аттың һәм уның менән бергә *башкорт-арий* бабаларыбыздың Күк Уралдан кайһы якка кайһы быуаттарға эркелеүен башлыса ана шул ат һалып күмеүле йола калдыктарына карап билдәләй. Бигерәк тә был боронғолардың, нәк хәзерге башкорттағыса, аттың кыу баш һөйәген һәм тояктарын һ.б. изгеләштереүенә кағыла — башкорт ауылдарында бит ошоғаса ат баш һөйәген, бәлә-казанан курсалаусы һәм бәхет килтереүсе “*амал ит*” (*амулет*) рәүешендә, йорт ихатаһының койма баштарына, ситән казығына элөп куялар, ә тояғынан күткән дағаны тупһаға ырымлап кағалар. Шулай ук юлда тояктан катланып сирғып калмыш балсыкты ла, уңыш мул булһын өсөн, бакса түтәлдәренә килтереп һалалар... Борон заман мәйетте лә “теге донъя”ға озатканда кәбергә шулай ук уны курсалаусы ат менән, һис юғында аттың башы-тояғы менән куша ерләп калдырғандар, шуға күрә ошо йола калдыктары, китғабыздың кайһығына мөйөшөндә табылһа ла, *башкорт-төркилек күрһәткесе* булып тора.

Көн-Өфө юлының төньяк-көнсығыш (Һары юл) армыты буйлап Һары дингезгә табан (Кытайға, Японияға) башкорт аттарының өлөп барып өтеү осорон (б.э. тиклем ике мең йыллык) ғалимдарға таянып әйткәйнек инде. Ә ошо юлдың көньяк-көнбайыш армыты (*Көн юлы*) буйлап Ер Кеңдеге Аркайымдан Шүлгән (Үлгән йәки Мертвое море) дингезенә табан Египет яғына карай киткәндә, ул тарафтарға ла ат әйәләренең — Үсәргән ырыу исеменең варианттарын һакламыш ер-һыу атамалары ярылып ята әле лә: Үсәргәндең *Әсәк-мәре* (*Сакмара*) һыуының бик боронғо, ул Яйыкка кушылмаған, ә тура Изелгә (Волгаға) аккан сағындағы, озон үзәнненең калдык дауамы булған *Сәмәрәү* (*Самара*) йылғаһы, хәзерге Волгоград янындағы *Сәр-әсә* (*Царица*) йылғаһы, *Әсә-Тора-Көн* (*Әстерхан*) калаһы, баяғы Сакмар-Самар һыуының йәнә килеп Дағстандағы азашы булған *Сагмур* (*Сакмар*) йылғаһы, заманында (урта быуаттарға) хәзерге Дағстан ерзәрен биләмеш “Бүре-әсә-иле” (Берсилия) дәүләте, Төньяк Кафказдағы икенсе Ил-Бүре-әсә (Эльбурс) тауы һәм Каспий дингезе көньяғындағы (Ирандағы) йәнә лә Ил-Бүре-әсә (Эльбурс) тауы, һәрәп ярымутрауындағы Сәр (Сирия) ком далаһы һәм Сирия дәүләт исеми... Тап ошо юл буйлап Үсәргән (Саргон) батша өтәкселегендәге үсәргән-башкорт бабаларыбыз б.э. тиклем XXIV быуатта Тигр, Евфрат йылға буйзарына — боронданғы үззәренең Сәмәр хан иленең (эпостарыбызғағы Сәмәрхан иленең!) дауамы булған Сәмәргә (Шумерға) кайтып өтеп, ундағы шул сәмәрзәрзән (шумерзәрзан) мираска калмыш һуңғырак осор дәүләтте буйһондороп, бөйөк держава төзөгән; артабан был Саргон батша “Көнбайыштағы дингез аръяғы илен” (балсык китаптарға шулай язылмыш) — Мысырҙы яулап алған һәм уның алтын тәхетенә менеп ултырған — боронғо Египеттың V батшалар шәжәрәһен башлаусы *Усеркаф*¹⁴ батша. Бабаларыбыз үсәргән-скифтардың Көн-Өфө (Кәнифә) юлынан Кафказ аша Египетка йөрөүзәре Геродот тарихында ла (I, 104-105) нык сағыла. Боронғо Египеттың XXII һәм XXIII батшалар шәжәрәләрендә иһә “Үсәргән” ләкәпле *Осоркон I*, *Осоркон II*, *Осоркон III*, *Осоркон IV* батшалардың исемдәре теркәлгән. Үзебезҙең “Оғузнамә”ләге бөйөк Оғуз башбаба (массагет-

¹⁴ *Усер-Каф* — Кафказ тауы артынан (Башкортостандан) килмеш *Үсәргән*, тигән һүз.

башкорттар) барымтаһын да хәтерләйек — боронғо Египеттың III батшалар шәжәрәһендәге Хуни (Һун) батша үзе бит ул... Хатта урта быуаттарға ла, шул ук Мысыр тәхетен яулап алып, Мәмлүк дәүләтен короуп, бер нисә быуат буйына (1250 — 1806) хакимлик иткән, ғәрәп мәзәниәтенә тос өлөш индергән бабаларыбыз араһынан “Күренекле дәүләт эшмәкәрҙәре Насритдин әл-Насири әл-башкурди, Сәнжәр әл-Рукны әл-башкурди, Алаитдин башкурд әл-Насири, Ғилмитдин әл-башкурди Беркун, Сарын әл-дин әл-башкурди тарихи сығанактарға күп иҫкә алына. Араларынан Насритдин әл-Насири ғәрәпсә гүзәл шиғырҙар һөйләмеш ғалим әмир булған. Мәмлүктәрҙең 1322 йылдың 3 мартында Дамаскта донъя куйған. Бөйөк падишаһы Кыратай хазинадар Ғилмитдин әл-башкурдиҙы ифрат аҡыллы дәүләт кешеһе, ғалим һәм әхләки йәһәттән өлгө булырлык шәхес тип баһалайҙар. Ғилмитдин Сәнжәр әл-башкурди — уның замандашы. Ғилмитдин башкурд әл-Насири мысырҙарҙың илханиҙарға (Иран императоры башкорт Казан-ханға. — Й.С.) қаршы һуғышы ваҡытында 1303 йылда вафат булған бөйөк әмир ул” (Әхмәтзәки Вәлиди Туған. Башкорттарҙың тарихы. Өфө, “Китап”, 1994; 22-23-сө биттәр). Тимәк, Нил-Ағизел (Ақ Нил) йылғаһы һыуының тәме башкорт аттарына борондан танһык булған, Көн-Өфө юлының хозайҙары ла бик борондан пирамидалар иленең изге хозайҙарына әүерелгән. Улар араһында һын-һүрәттәре ат айғыры қаһаһы (фаллосы) рәүешендә символлашқан (Көн-атка табынғандар, тимәк!) Көн хозайы Амон-Ара (Амон-Ра), һуңғыраҡ дәүерҙәге шундай ук Көн хозайы Шу (Шүлгән-бейә?!) киң билдәле. Был хозайҙар ер йөзөндә әзәми затлы фирғәүендәр (Шүлгән батыр, Урал батыр?!) рәүешендә кәүзәләнеп, баштарына баяғы асау-айғыр қаһаһын ишаратламыш *фалл* кейеп ултырғандар тәхеттә. Ә боронғо Египеттә Көн-әсәбәз (қояшыбыз) *Һары-Шүлгән-әсә* исемен дә йөрөткән булһа кәрәк (сүлгән — һүл-Көн һәм сүлгән-әсә — Солнце!), сөнки ул исем хәзәрә тарих китаптарына боронғо иероглифтарҙан урыҫсаға *Хора Змей (Һары Йылан!)* тип тәржемә ителә, ә “йылан” һүҙе “йылкы” һәм “Шүлгән” тигәндең үзгәртелеше генә икәне мәғлүм. Тап бына шул *Һары Шүлгән — Көн-әсәбәз* үзе лә инде, *Йылан-әсә* рәүешендә, боронғо Египеттең донъяға билдәле ядкәр ташына һүрәтләп қалдырылған, сөнки бабаларҙың тәүдин тәғлимәтендә **Өҫкө Донъяны** һынландырмыш Африка қитғаһы күгендәге **Көн (қояш)** — **Һары йылан** сифатында, **Аҫқы Донъяны** һынландырмыш Америка қитғаһы күгендәге **Ай (Луна)** — **мөгөзлө Ақ йылан** сифатында, ә **Урта Донъяны** һынландырмыш Евразия қитғаһындағы ер йөзөн яқтыртыусы **Көн — Әсә-бүрә** һәм **ат бейәһе (Ақһақ Кола, Һарысай)** рәүешендә, ә **Ай — бизон-үгез** һәм **ат айғыры (Ақбузат, Күкбузат)** рәүешендә һынланып, ер астында (һыу төбөндә) иһә шулай ук **Ағасак қола (ағасак балык)**, ә **Ай — Ала буға (алабуға балык)** рәүешендә кәүзәләндерелгән. Донъя-Ғаләм-Тереклекте башлап ебәрәүсе һәм дауам иттерәүсе **Ер тороғо — Тора-абыз (Тора тау хозайы)** иһә ер йөзөндә **ат айғыры Кара Юрға (Кара Ер-аға)** сифатында юрғалаған... Тап бына ошо изге аттарға бәйле иң боронғо язма мәғлүмәттә Үҫәргән-Сәмәр (шумер) бабаларыбыздың б.э. тиклем өс мең йыллыҡ аҙағындағы балсык китабында күрәбәз: атын ызалап-ыйықлатып йәберләүсе һыбайлы һәм, шул ызаға түзә алмай, һыбайлыһын арқаһынан тәкмәстөрмеш ат тураһындағы мәсәл бар унда. Был иһә башкорттоң әлегәсә ауыз-тел ижадын

тәшкилләүсә “Кара Юрға”, “Акһак Кола” доғалыктарына (эпостарына) туп-тура бәйле:

“Яз за мине менәһең,
Көз зә мине менәһең,
Как казыкка бәйләйһең,
Кабырғамды һанайһың.
Яз за билем бөгөлгән,
Көз зә билем бөгөлгән,
Кара тирем түгелгән;
Как казыктың кото юк,
Кабырғамдың ите юк...”

Шул сак Акһак Кола имгәнгән аягы менән канһыз хужаһын тибеп осора”...

Шул ук Үсәргән-Сәмәрзең (шумерзың) балсык китабындағы *Шүлгә(н)* батша тураһындағы гимнында ла ат малы телгә алына. Шүлгән-Үсәргән (Саргон) токомдары батшалык иткән был Кесе Азиянан ат б.э. тиклем ике мең йыллыҡ баштарында яқындағы Көнсығышка — хәзерге Төркиә ерзәренә дә ерегә, атты унда үзебеззең *Катай (хет)* башкорттары алып барып еткерә (Ғоҫманкаялы кәберлегендәге ат баштары б.э. тиклем XVII-XIV быуаттарға ерләнгән). Мысырзың Нил йылғаһы буйындағы Бухен кәлғәһендә дә б.э. тиклем 1675 йыл тирәһендәге ат ерләнмеш кәбер бар, нәк был осорға Египет язмаһында “ат” тигән махсус иероглиф тәүбашлап барлыкка килә. Нәзек тояклы бейек Египет аттарының Төркиәләге баяғы Ғоҫманкаялы кәберлегендәге *Катай (хет)* аттары менән бер иш булыуы ла уларзың Көн-Өфө юл армыты (*Көн юлы*) буйлап төньяктан — башкорттарзан килтерелеүен дәлилләй.

Б.э. тиклем ике мең йыллыҡтың икенсе яртыһында Куңыр-Буға юлының Күк Уралдан Күк диңгезгәсә (Һинд океанынаса) тартылмыш Күк юл армыты буйлап та *башкорт-арий* ат-арбаһы Һиндостанға һәм Иранға киң тарала: мәйет янына ат һалып ерләнмеш боронғо кәберзәр шул юл буйындағы Пакистанда бер нисә урында һәм Иранда бик күпләп мәғлүм; ғалимдар был комарткыларзы *кумырыктарға (киммерийцам)* һәм *үсәргәндәргә (скифам)* бәйләйзәр, ә улары иһә сап-саф башкорттар — әлегәсә башкорт халкы ырыузары буларак донъяға мәғлүмдәр. Куңыр-Буға юлы буйлап алыс Көнъякка табан *Инде (Инд)* йылға тамағынаса эркелмеш *башкорт-арий* ат-арбалары, *Инде* йылға тамағынан көнбайышка боролоп, Күк Уралға окшаш таулы-далалы Фарсы култығы яр буйзарын үзләштерә һәм тап шунда башкорттоң боронғо *Куңыр-Буға дәүләте* барлыкка килә. Һуңынан был исем *буға — мога* үзгәреше кисереп, үткән быуат донъя карталарына Иран империяһының “*Моғистан*” өлкәһе рәүешендә теркәлеп йөрөй. Моғистандың төньяк сигенә терәлеп тағы бер *башкорт* дәүләте төзөлә, ул иһә баяғы карталарға шул ук Иран империяһының “*Башкерд*” өлкәһе тип язып йөрөтөлә (1-се һүрәттәге 1-се түңәрәк). Шул ук Фарсы диңгез култығына болғансык һыузарын койоусы Тигр һәм Евфрат йылғалары тамағына табан көнсығыштарак Көн-Өфө юлынан кайырылмыш Үсәргән-Сәмәр (шумер) башкорттары ла асаба Гөрөш (бөйөк Кир) етәкселегендә хәзерге Шираз калаһынан төньяктарак урынлашмыш *Бүрә-әсә (Пәрсә, Фарсы)* дәүләтен төзөй.

Был дәүләт тә, икегә бүленеп королашо буйынса, Күк Уралдағы иң боронго *Туған* тәүдәүләтебеззәй (баш калаһы *Аркайым*) булып, ул да тап шулай *Эске Башкорт* иҫәпләнмеш *Үсәргән як яртынан* (баш калаһы *Пәрсә*, грекса *Персе-поль*) һәм *Тышкы Башкорт* һаналмыш *башкорт як яртынан* (баш калаһы *Башкорт*, грекса *Пасаргад*) ғибәрәт була; тәүдинебеззәң дөйөм кануны буйынса, бында ла *Үсәргән* (*Пәрсә*) як — көньяк-көнбайышта, *Башкорт* (*Пасаргад*) як төньяк-көнсығышта урынлашып, Уралдан килмеш *биш ырыулы Үсәргән* һәм *ете ырыулы Башкорт* (*йәмгәһе бергә ун ике ырыулы башкорт халкы*) вәкилдәренең дөйөм дәүләте була (1-се һүрәттәге 2-се түңәрәктә ике баш кала урындары кара өскөлдәр ярҙамында тамғаланған һәм исемдәре язылған). Иран дәүләтселлеге нәк ошо үсәргәндәрзәң *Бүре-әсә* (*Пәрсә*, *Фарсы*) дәүләтенән башланғанлығы яқшы мәғлүм. Был дәүләттең баяғы ике яртыһы бер заман шул урындағы үз аллы дәүләттәргә *Пәрсәстанға* (*Үсәргән*) һәм Башкорт (*Башжарт*) тауҙары итәгендәге *Оғузистанға* (*башкорт*) айырымланып, азак килеп карталарға Иран империяһының *Фарсистан* (әлекке *Пәрсәстан*) һәм *Хузистан* (әлекке *Оғузистан*) өлкәләре рәүешендә теркәлеп йөрөй (1-се һүрәттә тәре тамғалап күрһәтелгән). Һәм боронго Ирандың тап уртаһында (*Лот* далаһында) *Бөрийәндәр* мәмләкәте лә булған, ә хәзерен унда *Бөрийән* (*Бирджанд*, 1-се һүрәттәге 3-сө түңәрәктә) калаһы... Күк дингез буйҙарын үзләштермеш был *башкорт-арий* бабаларҙың атка табыныуҙары Һиндостан эпосы “*Махабхарата*” ла батшаның изге корбан салыу йолаһы аша ентәкле тасуирланған: йыл һайын көн менән төн тиңәлгәндә (15 октябрзә) батша үзенең бикле торған иң шәп Акбузатын иреккә сығарып ебәрә лә, йыл буйынса шулай үз иркендә калдырып, шул Акбузат тояғы (*Хозай әмере!*) тейгән бөтә ерзәрзә лә үзенең мөкәддәс биләмәһе итеп беркетә (*карышкандарын һуғышып ала*). Көн менән төн тағы ла тиңәлгәс, Акбузатты һыу буйында салалар, батшаның өлкән катыны алтын энә менән ат башын өзөп ала, уртансыһы көмөш энә менән — түшкәһен, кесеһе бронза энә менән койроғон шулай эшкәртә. Башын түргә мендерәләр, ә койроғон алтәргә асып куйып, канын изге һауытка һаркыталар. Донъяның дүрт тарафының (*Көн-Өфө* һәм *Куңыр-Буға* юл армыттарының. — *Й.С.*) вәкилдәре рәүешендә дүрт әжерсе (*жрец*) атка арнаулы доғалар укып тора... Һиндостандағы *Сураштора* (*Заратуштра*) динен (ул дин беззәң Башкортостандан таралған) тотоусыларҙың изге китабы *Ригведала* ана шундай *Бөрийән-эйә* (*Паржанья*) тигән ямғыр язуырыусы изге атка бағышланмыш табыныу доғаһы (*гимны*) бар:

Бөрийән-эйәгә доға (V, 83)

1

Ошо мактау һүзе менән сакыр иң ғәйрәтлене!
 Данлы Бөрийән-эйәне! Ал, табынып, ярлыкауын!
 Үкереүсе буға-үтез¹⁵, йәншишмә ағызыусы,
 Үсәндәрзә яралғыға орлокландырып йөрөй.

2

Ағастарзы көл итә ул, үлтерә өрәктәрзә.
 Бөйөк корал¹⁶ эйәһенән дер калтырай донъялар.

¹⁵ Үкереүсе буға-үтез — был оракта Бөрийән-эйә нәсел үтезе сифатында данлана.

Хатта гонаһһыз за сүгә, буға кеүек көзрәтле
Бөйөн-эйә яуыздарзы үлтергәндә дөһөрзәп.

3

Толпарзарын сыбырткылап ашыктырған күсерзәй,
Ямғыр хәбәрселәрен ул юрғалатып килтерә.
Арысландың күкрәүзәре алыстан ук яңғырай,
Болоттарзы Бөйөн-эйә мөлдөрәткән сағында.

4

Ел-дауылдар которона, ук-йәшендәр атыла,

Үсемлектәр калкыныша, күк йөззәре бүртенә.
Бөтә донъя ғаләмдәре сафлык әсеп яңыра
Бөйөн-эйә апа-ерзе¹⁷ быуазыткан сағында.

5

Кем кануны аркаһында — мәрхәмәтле апа-ер,
Кем кануны аркаһында — тояклылар ырғыша,
Кем кануны аркаһында — мең-мең үсен гөлләнә, —
Ошо Бөйөн-эйә безгә бирһен бөйөк ярлыкау!

6

*О мәреттәр¹⁸, һауығызсы безгә ямғыр күктәрзән!
Асау айғыр¹⁹ дәръяларын ергә ағылдырығыз!
Ошо күк күкрәүе менән килсе беззең яндарга,
Шиғалы һыу түгелдереп, о атабыз асыра²⁰!*

7

Ажғырып-үкер, дөһөрзә, донъяға һал яралғы!
Мөлдөрәмә Өрө арбаң менән йөрө әйләнәп!
Ауызы астан сиселмеш һыу-һабаңды шәп һөйрә!
И Илаһым, тигезләнһен уялар һәм түбәләр!

8

*Оло көзөк күнәгеңде күтәр! Уны түгелдер!
Быуа йырған йырганактар йырлап алга урғылһын!
Майға кандырып һимерт һин йомарт ерзе һәм күкте!
И Илаһым һыйырзарга бирсе сихәтле һулау!*

¹⁶ Бөйөк корал — аталык.

¹⁷ Апа-ер (пайр) — байыр йәғни көндө байытыусы ер.

¹⁸ Мәреттәр (йылкылар) — кар-һалкынды мәретеүсе, яз һәм ямғыр килтереүсе изге көстәр, Бөйөн-эйәнең ярзамсылары.

¹⁹ Асау айғыр — был осракта Бөйөн-эйә нәсел айғыры — үзенең сифатында һынлана. “асау айғыр дәръяларын” — аталыктан ағылмыш ямғыр, тимәк.

²⁰ Асыра (асура, ә Авестала — аһура) — тормош-тереклек эйәһе, тормош килтереүсе, ерзәге йән әйәләрен асыраусы хозай.

О Бөрйән-эйә, касан һин ерзе тетрәтеп кешнәп,
Күк күкрәтеп, яуыздарзың йәнен алған сағыңда,
Быны бөтә Донъя-Ғаләм кабул кыла алкышлап —
Ер йөзөндә моронламыш есемдәрзең көллөһө.

Килтерзең һин безгә ямғыр — үз вакытыңда туктат! —
Кеше үтмәс сүлдәрзе лә һин үтемле яһаның,
Үсемлектәр тыузырзың һин туйынырға халыкка,
Һәм һин көллө есемдәрзән алдың рәхмәт доғаһы!

Европала елгән башкорт аттары

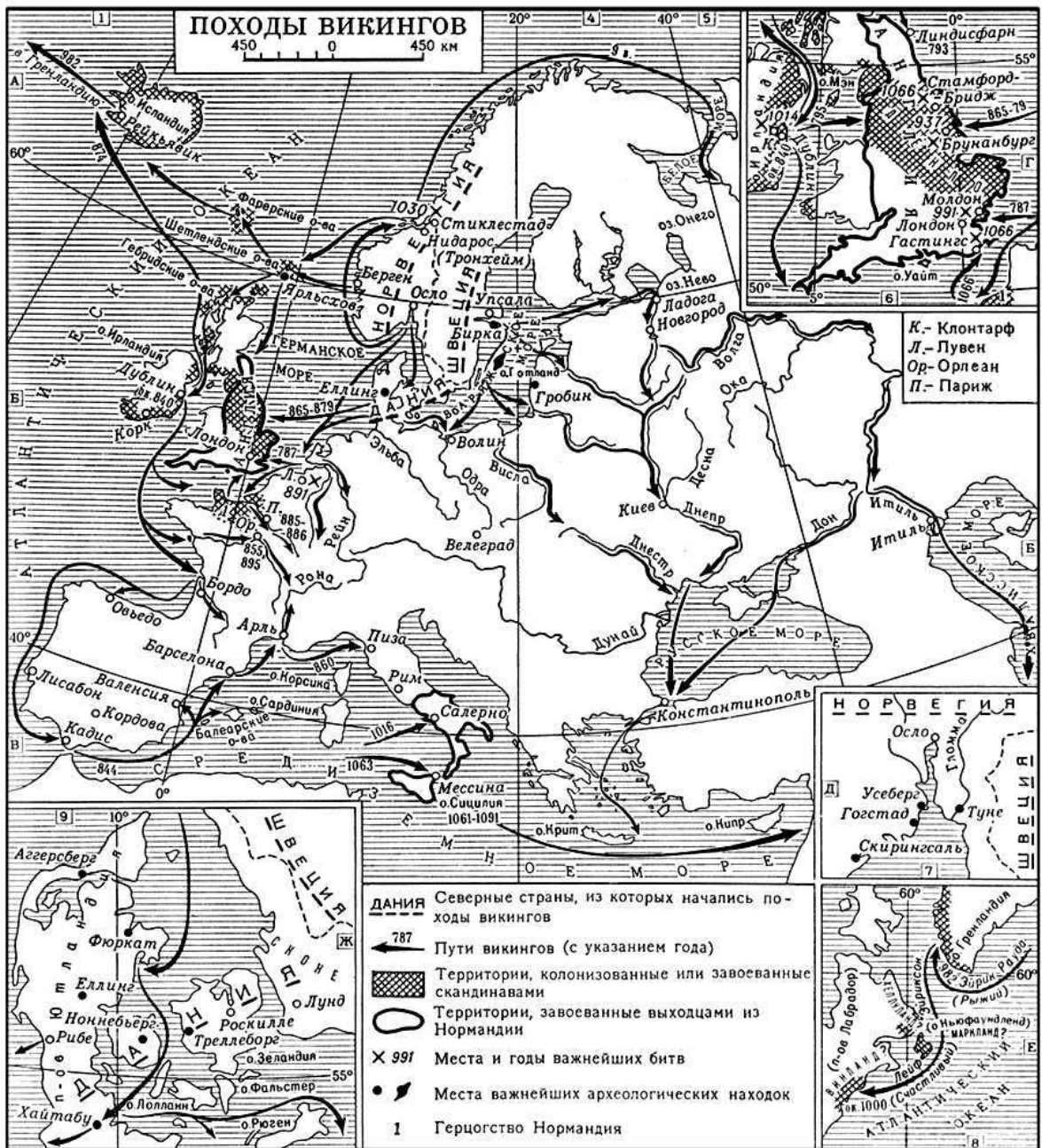
Башкорт бабалар нигезләгән боронғо Римда ла шундай ук дәүләт тантанаһы шул ук көндөрзә гөрләтеп узғарылған. Дүрт ат егелмеш ике тәгәрмәсле арбаларзы бәйге саптырғандар тәүзә, еңеп сыккандың уң як (Башкорт яғы. — И.С.) кырыйға егелмеш атын изгеләштереп, корбан итеп салғандар (һөңгө казап үлтергәндәр), башын өзөп, башак-көлтәләр менән бизәгәндәр. Шунан һуң Римдың изге юл (Куңыр-Буға юлы?) яғы һәм Субура (сувар-сүмәр йәғни Сәмәр-Үсәргән, Көн-Өфө юлы) яғы кешеләре (*Башкорт яғы менән Үсәргән яғы*), шул изге ат башына эйә булыу өсөн, кара-каршы алышқан. Әгәр зә башты изге юл кешеләре йолоп алһа, улар уны батша һарайы диуарына илтеп элгән, ә инде Субура кешеләре эләктерһә, Малам-ат (Малимат) манараһына беркетер булғандар. Аттың канын батша һарайының тупһаһына яғып (һөртөп), калғанын язғаса һаклағандар һәм, язғыһын корбанға салынмыш бызаузар канына болғатып, мал-тыуарзы бәлә-казанан күрсалау өсөн, ырымлап яндырғандар (йылкы канын һәм тирен һөртөп бәлә-казанан күрсаланыу башкортта әле лә бар)... Әсә-бүре улдары Ромул (Урал), Рем (Шүлгән) тарафынан б.э. тиклем 754/753 йылдарза нигезләнемеш, тип һаналған “мәңгелек” Рим калаһының Тибр йылғаһы ярында ултырғаны билдәле. Бына шул йылға Ромул һәм Рем осоронда шулар телендә башкаса — “Альбула(к)” тип аталғанын белдереп, латин теле түгел был, тизәр ғалимдар. Латин авторзары үззәре уны заманында Ромул һәм Рем теленән “*алһыу-көрән йылға*” тип тәржемә кылып булған икән. Тимәк, ике һүззән хасил (кушма һүз) ул исем — “*ал-була(к)*” — тап башкортса (“*ал*” — алһыу төс, “*булак*” — йылға) яңғырай — Уралыбыззағы *Кызыл-йылға* һыңары!.. Ә “*р*” өнөнөң кәзимгесә “*л*”-ға әүерелеше аркаһында хасил булмыш һүз “*булак*” үз сиратында үзенең тәүге әйтеleshендә “*бурак*” (“*бүре*”) икәнлеген, һәм, һуңғы рәүешенә күсеп үзгәргәс тә, үзенең “*бүре*” мәғәнәһен һаклауын (*булак — волак — волк!*), телебеззең ошо кануны һөзөмтәһендә “*бүрег-әр*” (йәғни “*бүре-ир*” — *үсәргән-бүреләр*) ләкәбенәң дә “*болгар*” булып әүерелешен беләбез. Ә боронғо Рим тарихсылары ул тел әйәләренең ысынлап та һинд-европалы түгеллектәрен (“*варварзар*”), Кара дингез төньяғындағы Скифия (скифтар — үсәргәндәр! — И.С.) иленән килеүзәрен, ырыузары буйынса “*энотр, авзон, пеласг*” булыузарын яза. Өстәрәк төсмөрләнемеш башкорт-иске

римдар берзәйлеге күрһәткестәренә таянып, без сит телгә бозоп күсерелмеш был ырыу исемдәрен төзәтеп укый алабыз: “энотр” — инә-гор — һыйыр үгеzenә табыныусы башкорт-уғыззар; “авзон” — абаз-ан (бәжән) — бәжәнәк-башкорттар; “пеласг” — пеле-әсәк — бүре-әсәк йәғни үсәргән-бүреләр...

Көн-Өфө юлының Ер Кендеге Аркайымдан көнъяк-көнбайышка табан Кызыл (Урта) диңгезгә²¹ тартылмыш армыты хәзерге Грецияның шулай ук үсәргән-башкорт бабаларыбыз нигезләмеш баш калаһы Өфөн (Афины) аша Талас (Делос) — Крит (бас-кирит — башкирт?) утрауларына артылып, шунан уңға кайырылып, хәзерге Испанияғаса тартыла. Талас изге утрауында үзебезҙең *гиперборей* (Себер-бурай йәғни буран яғы — Урал) бабалардың *артым итә* (Артемидә — Шүлгән ләкәбе) изге корамы булған, Артымитә корамына улар йыл һайын Көн-Өфө юлы буйлап Уралдан тейешле хәйерҙәрен — бойзай һаламына төрөлмөш (игенселәр иле, тимәк!) затлы бүләктәрен ебәрәп торған. Көн-Өфө юлының Крит утрауына еткәнлеген ундағы *Мин* (Минос) хозайдың изге корамының диуарына һүрәтләнмеш Куңыр-Буға (үгез) аркаһында бейемеш (Уралдағы *Темәс-Шива* ғәзәте!) *Мин* хозай (башкорт Мин — *Мең* ырыуының хозайы) һәм ундағы шулай ук донъяға мәғлүм *Фест дискиһы языулары* (улар башкортса укыла!) дәлилләй. Башкорт Крит утрауын кырағай гректар баһып алғандан һуң да Көн-Өфө юлы кешеләренең мәҙәниәт саткылары уларҙан һутланмыш боронғо грек китаптарында шөйлә һакланып калған. Бүре-әсә хозайбикәнең әзәмиләштерелгән һүрәте лә бар — башкорттоң боронғо осло башлы (“графин”) граф кәпәсен кейеп, таяк таянып тора ул кустыһы арысланбай яһында; хозайбикәнең исеме *Кәрсәй* (Корт-әсәй, бында *корт* — *бүре*). Боронғо гректарға аралаш йәшәгән ошо ғәзиз бабаларыбыз теленән кайһы бер һүзҙәр зә һакланған: *пакана* (бәке-әнә — озон хәнийәр), *палта-йау* (яу балтаһы), *яукыя* (һөңгө), *ян* (ук аткыс яһ), *ики-йә* (ике йәйә йәғни яһ-йәйәле ике яугир һыйзырышлы хәрби әрмә (арба). Ике тәгәрмәсле яу арбаһы күсәрҙәренә бысак — *кера-йәпи* (кыра-йәбе) йәки *ора* (ура, ураҡ) беркетеләп куйылған — быларын боронғо һүрәттәргә лә йыш күрәбәз. Боронғо Афина халкы ла башкорттоң *Кара Юрғаһына* — “кара ат”ка табынған. Бигерәк тә бөтә аттардың эйәһе тип һаналыусы *Ер торогона* — әзәми зат киәфәтендә кәүзәләнмеш *Тора тау* эйәһенә табыныусылар күп булған. Уны ғәзәттә ике (игезәк) һыбайлы (Шүлгән менән Урал. — *Й.С.*) араһында аяғәстә баһтырып торғозоп һүрәтләгәндәр, сөнки тәүдинебезҙә был ике батыр, Дәү Хозайыбыздың ярҙамсылары булған башка кайһы бер хозайларыбыз кеүек үк, Тораның (Тора тау эйәһенә) балалары һәм иң яһын ярҙамсылары һаналған. Игезәктәргәң береһе — Акбузатка (Урал. — *Й.С.*), икенсеһе Кара Юрғаға (Шүлгән. — *Й.С.*) атланған. Йыш кына уларҙы, игезәк-һыбайлыларҙы, *ике ат* йәки *ике ат башы* ла алмаштырған (Шүлгән-Көн менән Урал-Айҙың карыһүз-мифта, тәүге *әзәм киәфәтенән* арынып, тулайым *ат киәфәтенә* керә барыуларының билдәһе. — *Й.С.*). Башкортлокто тоғмаллатыусы был *ат башы* билдәһен Көнбайыш Европаның төрлө мөйөштәрендә осратырға мөмкин. Неапольдәге кәбер-йорттоң (склеп) диуарына сағыу буяулар менән Үсәргән (скиф) өйө һүрәтләнәп, кыйығының ике башына ике *ат башы* беркетелгән. Боронғо Англияла ла өй баштарын ике яһтан ике *ат башы*

²¹ Бик борон заман хәзерге Кызыл диңгез менән Урта диңгез бер бөтөн тәшкил итеп, уның хәзерге Урта диңгез өлөшө лә Кызыл диңгез һаналған.

бизгән, улар баяғы һыбайлы хозай-игезәктәрҙең ләкәбе менән инглиздәрҙә лә *horca* (үзебезҙең *һарысай* ат — Шүлгән-Көн. — Й.С.) һәм *һенгиз* (үзебезҙең *һын-үгез* — Урал-Ай. — Й.С.) тип йөрөтөлгән. Бәйөк Британияның сал каяларында боронғоларҙың изге *Ақбузат* һүрәттәре әлегәсә һақлана... Тәбиғәттең бер үлеп бер терелеүен (кыш һәм йәйҙең алмашыныуын) символлаштырмыш *Кара Ер-ағаны* (*Кара Юрганы*) Урта Азияла һәм Иранда — *Сиявуш* (“*кара айғыр*”), Грецияла *Меланиппа* (“*кара ат*”) тип, тап безҙеңсә атап табынғандар; баяғыса, көн менән төн тиңәлгәндә (15 октябрҙә) шуға арнап *ат бәйгеләре, сәсэн әйтештәре* гөрләтеп үткәргәндәр.

Һүр. 9. Би-кинок (викинг) йәғни Бүре-әсә (буржан) токомдарының һуғыш сәфәрҙәре

Көн-Өфө юлының тап ошо армытынан Бүре-әсә (Би-кинок – викинг) токомло Үсәргән бабаларыбыз бөтә Көнбайыш Европаға таралып, мәңгелек иштәлеккә унда үзҙәренең изге Бүре-әсә исемен – Бүре-әсә өйө (Пруссия) иленә, кала исеждәре итеп Бурзен (Австрияла), Буриж (Париж) калаларына, ә Уралдағы ерһыу атамаларын иһә ундағы йылғаларға – Сөн (Сена), Темәс (Темза) кушып калдырып, артабан улар Бөйөк Брит (“Бөйөк Бүре-эт”тәр – Үсәргәндәр) – Бөйөк Бөйөк Британия, Ир иле (Ирландия) утрауҙарына барып сығалар; шул Ир иле (Ирландия) утрауында безгә таныш һәм безҙең хозайыбыҙ булмыш (Ибне Фазланды хәтерләгез!) фаллос-манаралы һәм койоп куйған башкорт тирмәле (боронғо Болғар калаһы кеүек!) изге кала коралар. Бриттан – Әсә иле (Исландия) утрауына өлгәшеп, уның көньяк-көнсығыш яр буйындағы караптар тороуға ифрат кулайлы диңгез култығына Боргар (“болгар”зың һыңары бөрөг-әр йәғни Бүре-ир – Үсәргән) исемен бирәләр. Көнбайыш Европаның ерле кәбиләләре иһә уларҙы,

беззең шул бабаларзы, Серк (*у-Серк-ан – Үсәргән*) тип белә, ә бөйөк хозайзар төйәге (Урал таузары) йәғни “*ожмах иле*” Серкланд (*Үсәргән иле*) иһә кайзалыр көньяк-көнсығыштарак икәнлеген дә хәтерзәрендә һаклайзар. Үззәрен *брит* (*бүрет, бүреләр*) тип атамыш был килмешәк Үсәргән токомо донъяға кыйыу диңгезселәр рәүешендә таныла, тап ошо “*диңгез бүреләре*”²² телдән-тәлгә *батыр-ас* (батыр-әсә) — *матрос* тип ләкәпләнә, хәзер зә диңгезселәрзә *матрос* тибез. Диңгеззәрзәге караптарзы басып алып талаузан да тартынып тормай улар. Шуға күрә диңгез юлбаһарзарын да шул Үсәргән ләкәбе менән *бүрет – пират* тип атап йөрөтәләр. Улар үззәрен *бүре-әсән* (*бүре-әсәнән таралған током*) тип тә ләкәпләгәнлектән, Көн-Өфө юлының *бүрәсән-бүрзән – Бөрийән* (йәғни Үсәргән) этнонимы был яктарға ла ереккән; бәғзеләр уларзы *бүрег – варяг* тип тә йөрөткән; Алыс Көнбайыштағы был “*бүре балалары*” *варягтарға* илтмәле юл (һыу юлы) Ер Кендегендәге тәгәрмәскалабыз Аркайымдан һәм һакмар буйындағы изге Яғалса (Каялса) таузан көньякка табан башланып, үзенең озон һузымында бер-бер артлы түбәндәге һыу юлдарынан үткән: *һакмар-һамар* озон үзәне (борон улар икәне бер йылға булған) — *Изел-Волга – Уңга* (*Онега*) күле — *Алдагы* (*Ладога*) күле — *Әбин* (*фин, Скандинавияға әбин – алып ин*) *диңгез култыгы – Балдак* (*Балтик, балдак һымак түңәрәк*) диңгезенә коймош һигез йылға тамағынан (*осонан*) — *ос-кан-туң-уба*²³ (*Скандинавия*)... Скандинавияның көнсығыш осондағы Кола (Кольский) ярымутрауынан Уралға табан тура илтәүсә икенсе бер (төньяк) һыу юлы ла булған: *Ак диңгез – Төньяк Двина йылғаһы – Вычегда – Биәрме* (*Биарм, Пермь*) *калаһы* (2-се һүрәт), унан Норвегия караптары хатта урта быуаттарғаса беззең яктарға килгән. Тәүге әйтелмеш иң озон һыу юлының “*гректарзан варягтарға* (*күректәрзән бүректәргә – бүре-Үсәргәндәргә*) юл” тип йөрөтөлмөш армыты буйлап *Бүре-әсә* (*Пруссия*) иленән бер заман *Кейәү* (*Киев*) калаһына *бүрег* (*варяг*) токомло өс бер туған — *Ир-ороз* (*ырыу ире*), *Сөн-әсә* (*бүре-әсә*), *Тора-бүре* (*ата-бүре*) кенәздәр килеп етеп, үззәренең боронғо башкорт *Бүре-әсәй* (*Рәсәй*) дәүләтселлегенә (*Киев Рүсенә*) *кабатлап* һигез һала; боронғо урыс йылғызмаларына *Рюрик, Синеус, Трувор* тип теркәлгән улар... *Варяг-прустарзы* йәнә *прутән, пруктән* (*бүреләрзән, бүре токомонан*) тип, *Пруссияны Прутения* тип тә исемләйзәр. Унда барып сыккан урта быуат ғәрәп сәйәхәтселәре ул халыктың *атка атланған* ғәййәр һуғыш сукмарзары булыуын, бейә һөтөнән кымыз яһап әсеуен, байрамдарза бәйгелә ат сабыштырыуын ентекле хәбәр итә. Ә урыс йылғызмаларында: “*Рюрик – варяг иленән килде... Йәғни прус ырыуынан, прус ере лә шул ырыу исемен йөрөтә, диңгез аръяғында йәшәй һәм варяг атала улар*”, — тигән мәғлүмәттәр бар. Прус теленең бик һирәк калдыктары ошо көндә боронғо латинса манускрипттарзан көскә сүпләп алынған, башка тел әйәләре тарафынан бик нык бозоп язылмыш 800 генә һүзә билдәле, әммә уларзың күбеһендә бөгөнгө башкорт теле һүззәрен еңел танырға була... *Бүре-әсән – Бөржән* (*Бөрийән*) йәғни Үсәргән хақындағы хақ язмалар *Ибне Хардадбех, Ибне әл-Фәкиһ, Ибне Рүстә, әл-Мәсғүди, Йакут* кеүек ғәрәп илгизәрзәре, географтарында осрай. Закария әл-Казвини иһә бына ошоларзы

²² “Диңгез бүреләре” — диңгеззә йөрөүсә “бүреләр токомо” — Үсәргән-бөрийәндәр, тигән һүз; борондан ук (һәм хәзер зә!) иң шәп диңгезселәрзә шулай тип йөрөтәләр.

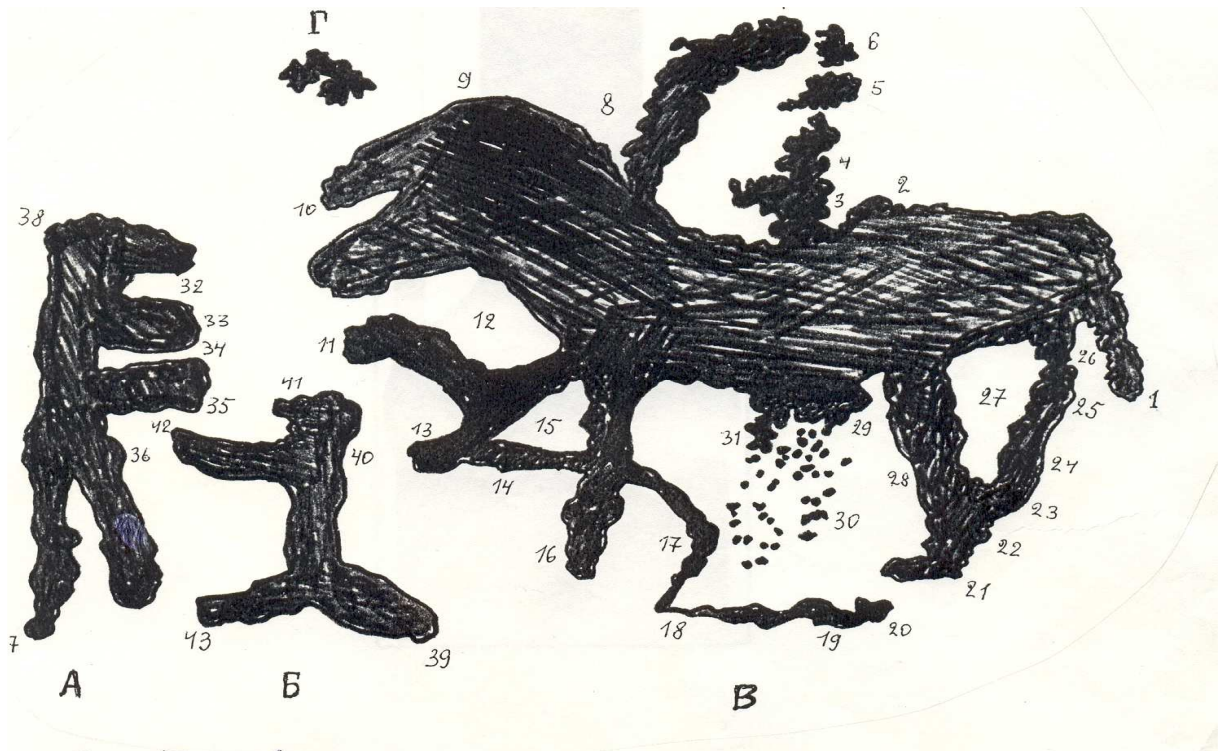
²³ Ос-кан-туң-уба — бында “ос” — йылғаларзың ос-тамағы, “кан” — һыу, йылға, ә “туң-уба” — карлы тау-ярымутрау (Скандинавия).

теркәп калдырған: “Бөржән — төньяктағы бер иркен ил. Унда көндөң кыскарыуы өс сәғәткә тиңәлә, ә төндөң озонлоҗо егерме сәғәткә етә һәм йәнә киреһенсә. Ундағы кешеләр (бөржәндәр) маһтар һәм мәжүсизәр динен тота һаман (Сураштора дине һәм тәүдин тотоусылар. — Й.С.). Славяндар менән һуғыша улар. Күп яктары менән франктарға²⁴ окшағандар. Улар (бөржәндәр) төрлө һөнәргә һәм диңгеззәрзә гизергә бик оҗта”. Тап бына ошо ғәййәр “диңгез бүреләре” Үсәргән-Бөрйәндәр 1001 йылда ук караптарза Көнбайыш халыктары өсөн “билдәһез калған китға” — хәзәрге Төньяк Америка ярына барып сығып, “Яңы Донъя”ны аскандар за инде (Колумбка тиклем үк), әммә быға уларзың иҗе китмәгән — асыш тип һанамаған, сөнки башкорттарзың егерме биш мең йыл элгәре үк эт тиреһенә лә, каяташ битенә лә һызып калдырылған донъя атластары карталарынан (“Ватандаш”/2 – 3, 1997 журналында ул карталарзы бирзём) был китғаны ла, башка китғаларзы ла ғәжәп теүәллекле күрөп белгәндәр... Бүре-әсә токомо һаналмыш Көн-Өфө юлы кешеләре үззәрен йәнә *бургунд*, *вургунд* (*бүрегәндәр* — *бүре токомдары*) тип атап йөрөткәнән дә онотмайык. Бына ошо *бургундтарзың* (*Үсәргән-Бөрйәндәрзәң*) *заманында*, *үззәренең* төп төйәге *Имай* (*Урал таузары*) тәңгәленән кубынып, V быуат баштарында Көн-Өфө юлы буйлап Көнбайыш Европаға үтеүзәрен күрәбөз Византия тарихсылары Прокопий менән Агафий мәғлүмәттәренән. Улар Европаның үзәгендә нығынып, V быуатта шунда үззәренең бойондорокһоз *Бургунд* (*Үсәргән-Бөрйән*) дәүләтен төзөй, баш калаһы — *Олойән* (*Лион*). Ул Көнбайыш ерзәрзә лә, тап Күк Уралдағылай, *Мөсәл* (*Мозель*), *Энә* (*Эн*), *Йәнне* (*Ионна*), *Об*, *Миәс* (*Маас*) һәм *Сөнә* менән *Сона*, *Әрә* (*Арру*) менән *Оло-әрә* (*Луара*) игезәк йылғаларыбыз ағыла; *Шаралы* (*Шароле*), *Котдог-ор*, *Мәрүән* (*Морвен*), *Юрматы* (*Юр*) таузары калкына. IX быуатта үз-ара ызғыштар һөзөмтәһендә Бургунд короллеге кап-урталай ике короллеккә бүленә (кәзимгесә *Үсәргән* һәм *Башкорт* яктарылыр?). 993 йылда кабат берләшеп, *Урал-ата* (*Арелат*) дәүләтен тергезәләр, уның мәркәзе *Урал* (*Арл*) калаһы була. Һуңынан был дәүләтебөз, әүәлге кеүәтен юйып, “изге Рим империяһы”на буйһоноп, урта быуаттарза иһә биләмәләре Францияға һәм Швейцария берләшмәһенә тороп кала, “*Бургунд*” тигән ғорур Үсәргән-Бөрйән исеме генә әлегәсә һаклана ул яктарза, һәм ул кәүемдәр әлегәсә ғәййәр һуғыш сукмарзары, ат йәнле оҗта кавалеристар һанала...

Шул Үсәргән-Бөрйәндәр изгеләштереп табынған һәм доғалығы Ригведаға теркәлгән *ат һынлы* баяғы *күк-йәшен әйәһе Бөрйән-әйәнәң* исеменән ул яктарза (Көнбайыш Европала) ла *күк-йәшен хозайы* ләкәптәре яһалған: литовса “*Перкунийа*”, кельтсә “*Һерчуниа*”, иҗе-көнсығыш немецса “*Виргундия*”, готса “*Файрдуни*”, иҗе исландса “*Фйергун*”, славянса “*Перун*” һ.б. (кәллөһө лә шул Бөрйән-Үсәргән). Башкорт бабалар бик боронғо донъя атластарында китғаларзың карталарын да бүре (эт), үгез, болан, коралай, айыу, ағасбаш айыуы (ленивец), ат тиреләренә шул йәнлектәрзәң һындары рәүешендә һүрәтләгәнлектәре билдәле, шуларзың тау каяларына күсермәләренең кайһы бер өлгөләрен, әйтеп үтеүебөзсә, матбуғатта ла биргәйнек (“Ватандаш” журналының 1997 йылғы 2-3-сө һандары). Шулай за, ул боронғо донъя атласының бер өлгөһөн бында ла күрһәтеп үтеү хәйерле булыр (3-сө һүрәт); боронғо Үсәргән биләмәләренә кергән Балхаш күленә

²⁴ Франктар — *франк*, *варанг* — *бүрегтәрзә* (*варягтарзы*) гректар шулай атаған, шул ук Үсәргән-бөрйән, тимәк. Француздарға ләкәп шуларзан калған.

якын Тирәкте йылғаһы буйындағы Хантау (хан һүрәттәре — донъя карталары сыйылған тау) каяһына б.э. тиклем IV-III мең йыллыктар араһында сыйып төшөрөлгән был мөғжизәлә Америка китғаһы — айыу һәм агасбаш айыуы (ленивец), ә калған китғалар баяғы *ат Бөрйән-эйә* рәүешле һынландырылып, бабаларыбыздың Ер шарын, китғалардың урынлашыу һәм ярҙарының һызаттарын бигерәк якшы беләүзәре сағылған (һүр.10):

һүр. 1. Каяташтағы донъя атласы

А — Төньяк Америка (айыу һынында);

Б — Көнъяк Америка (агасбаш айыуы — ленивец һынында);

В — тәүкитғабыз тоташ Африка — Евразия — Австралия (толпар *Кара Юрга* һынында);

Г — Баффин ере утрауы (Канадаға карай).

Тәүкитғабыз тоташ Африка — Евразия — Австралия һынында асыҡ төсмөрләнә:

1 — Камчатка ярымутрауы, 2 — Таймыр ярымутрауы, 3 — Ак диңгез, 4 — Скандинавия ярымутрауы, 5 — Бөйөк Бөйөк Британия утрауы, 6 — Исландия утрауы, 7 — Пириней ярымутрауы, 8 — Урта диңгез, 9 — Африка, — 10 — Гвинея култығы, 11 — Мадагаскар утрауы, 12 — Мозамбик боғазы һәм Кызыл диңгез, 13 — Сейшель һәм Маскарен утрауҙары, 14 — Чагос архипелагы һәм Мальдив, Лаккадив утрауҙары, 15 — Ғәрәп диңгезе, 16 — Һиндостан ярымутрауы, 17 — Андаман һәм Никобар утрауҙары, 18 — Суматра утрауы, 19 — Ява утрауы, 20 — Тимор утрауы, 21 — Австралия китғаһы, 22 — Яңы Гвинея утрауы, 23 — Филиппиндар, 24 — Тайвань һәм Рюкю утрауҙары, 25 — Япония, 26 — Сахалин утрауы, 27 — Япон, Һары, Көнсығыш-Кытай диңгеззәре тоташлай, 28 — Молукк, Сулавеси, Калимантан утрауҙары, 29 — Һинд Кытайы,

30 — Көнъяк Кытай диңгезендәге утраузар һибелмәһе, 31 — Малакка ярымутрауы.

Төнъяк Америка китғаһында:

32 — Гудзон култығы, 33 — Лабрадор ярымутрауы, 34 — Изге Лаврентий култығы, 35 — Флорида ярымутрауы, 36 — Юкатан ярымутрауы, 37 — Калифорния ярымутрауы, 38 — Алыска (Аляска).

Көнъяк Америка китғаһында:

39 — Өрөу-Бранку мороно, 40 — Амазонка тамағындағы култык, 41 — Гальнас мороно, 42 — Панама, 43 — Сан-Диего мороно.

Күренеүенсә, Американың төнъяк һәм Көнъяк китғалары араһында (хәзерге Панама каналы урынында) диңгез боғазы (һыу) һүрәтләнгән, был иһә хәзерге геологтарзың бынан 25 мең йыл әүәлге Ер шарының неоген дәүер палеогеографик схемаһына тап килә. Шулар уҡ ваҡытта Австралия китғаһы, һинд океанындағы байтаҡ архипелагтар һәм утраулар бик боронғо дәүер китғаһының ул ваҡыттағы айырымланмаған дауамдары рәүешендәге килбәтендә бирелгән. Шуныһы асыҡ: башкорттар таш быуатта уҡ Ер шарының барлыҡ китғаларында, диңгез-океандарында гизеп йөрөгән, китғаларзың һәм утрауларзың географик координаттарын яҡшы белгән. Шуға күрә таш быуаттың Башкортостандағы Шүлгәнташ һәм Испаниялағы Альтамира мәмерйәләрендәге һүрәттәрҙең, араларын меңәрләгән сакрымдар айырыла, Өрөү үк током кешеләре (башкорттар) яһағандай иш килеүҙәренә аптырарға ярамай...

Әйткәндәй, атластағы Төнъяк Америка китғаһының — айыу, Көнъяк Американың — ағасбаш айыуы (ленивец) һындарында кәүзәләнешенә дә сәбәбе бар: бик борон, ат-арба юк сактарҙа уҡ, Куңыр-Буға юлының төнъяк-көнсығышҡа тартылмыш бер армыты (Ай юлы) буйында хәзерге Беринг боғазы аша “Асқы Донъя”ға һизеп үтмеш бабаларыбыҙ ул китғалағы йылға буйҙарында сукайып тороп балыҡ тотосу сәйер айыуларзың күплегенә, ә Көнъяк китғала иһә ағас баштарындағы бәләкәй генә айыу һымаҡ йәнлектәрҙең ботактарҙа, ергә аркаһын биреп, уңайһыҙ хәлдә асылынып тороуларына хайран калған һәм улар аңында был китғалар тап шулар айыу-яңыуларҙар киәфәтендә һынланған. Алыскалағы (Аляскалағы) зур йылғаны ла шуға күрә Аю-кан (“айыу-йылға”) тип исемләгәндәрҙер зә, тәүге “а” кыскарыу һөҙөмтәһендә, (а)юкан — **Юкан//Юкон** хасил булғандыр. Аюкан (Юкон) йылғаһы буйҙарында әлегәсә айыуға табыныусы *Атапаск* — йәки, *атапаск-ир-ат* тип, башкорттоң кәзимге “ир-ат” төркөмләүен ялап әйтһәк, — **ата-Паскират** — **ата-Башкорт** токомдары көн күрә; ә улар иһә, телдәре ныҡ үзгәрһә лә, Уралдағы шулай уҡ *айыуға табыныусы Гәрәй-Кыпсак* (С.И. Руденко, 320-се бит) башкорттарының ырыуаштары булып төсмөрләнә. Башкорт халыҡ ижадындағы әзәми катындың айыуға бисә булыуы һәм бала табыуы тураһындағы “Айыуғолак” әкиәте Алыска (Аляска) ата-башкорттарының да (атапаски) бик яраткан, киң таралған әкиәте икән. Улар за, тап боронғо башкортса, йәйгәһен — йәйләүҙә кабык кыуыштарҙа (Башкортостанда кабыккыуыш, тузлыккыуыш ауылдары барлығын исләгез!), кышкыһын кышлакта *бураларҙа* (ағас өйҙәрҙә) торалар һәм үзҙәрен, тап башкорт кыпсактарылай, кыу

ағас олоно кыуышлығынан — көпсәктән сыккан, тип иҫәпләй; һөйләштәрәндә башкорт һүззәре лә (мәҫәләң, “бүрәнә”, “бура”, “кайык”) бар. “баски” (башкорт) этнонимын бында, Көнсығыш-Кытай диңгезендәге өҫтәрәк иҫкә алынған *Баски* утразары һәм Испаниялағы шундай ук *Баск иле* атамалары һымак ук, үззәре менән бергә боронго башкорттар килтергәнлегә ап-асык, сөнки тәүге кешеләрзәң Америка китғаһына Күк Уралдан киткәнлектәре фән тарафынан иҫбатланған.

Куңыр-Буға юлының тағы ла бер армыты (*Ай юлы*) шулай ук Уралдағы тәгәрмәскалабыз Аркайым тәңгәленән Төнъяк Бозло океанға — Кар диңгезенәсә — Төнъяк Ер утразарына табан тартыла. Был юлдың да башы тап Көнъяктағы хозайзар иленән (Күк Уралдан) һүтелгәнлеген тундра халкы *нганасандар* карыһүзе дөрөҫләй. “Дейбо-нгур тураһындағы карыһүз”зәң “Ерзәң яратылышы” тигән бер сәхифәһендә нәк Уралдағы изге Куш тауыбыз тураһында бара һүз: “Төнъяктағыһы — ир-ат тауы, көнъяктағыһы — катын-кыз тауы”, - тип әйтелә; өҫтәүенә, был Куш таузы төнъяктан — ир (Йөрәк тау! — *Й.С.*), ә Көнъяктан әсә (Шәке тау! — *Й.С.*) терәтә, имеш... Ошондай ук бер риүәйәт башкорт халкында ла бар: “Борон-борон төнъяктағы убаны егет батша убаһы тип, ә көнъяктағыһын кыз батша убаһы тип йөрөтәләр. Имеш, был тирәлә улар икеһе батшалык иткән була” (Башкорт халык ижады. Риүәйәттәр, легендалар. Өфө, 1980, 66-сы бит). Нганасандарзың ырыу-ара исемдәрен генә алайык: *асянду* (әсәнде йәғни Әсә-бүре токомо Үҫәргән), *купчик* (кыпсак), *кокары* (күк-гәрә), *нгойбу* (нуғайбәк), *нерхо* (нөркә)...

Куңыр-Буға юлының шул ук Аркайымдан төнъяк-көнбайышка табан Кар диңгезле Скандинавияға тартылмыш армытынан — *кара юлдан* да башкорттоң ат-арбалары, атка табыныу йолалары киң таралған Көнбайыш Европаға. Боронго Византия тарихсылары Прокопий, Иордан, Агафий һ.б. языуынса, 406 йылда *визготтар* (башкорттар) Испанияға барып етеп төпләнә; ул яктағы европалылар, дөйөмләштереп, *һун* тип атаған ул төрлө ырыу-кәбилә башкорттарын, бактиһәң, Урал таузарынан алып Пириней таузарына тиклем *болан-үгез* (*Куңыр-Буға!*) юл башлап алып барған, тимәк, ул юл әлегә Куңыр-Буға юлы булған... Шул һун-башкорт бабаларыбыз ундағы *Бискай* диңгез култығына үз атамаларын бирә (*Бискай* — *бискар* — *башкир*, *башкорт*), һәм ярзары *билбауланып* уратып алған бик тыныс бер култык буйына *Билбау* калаһын короп, үзенә бапка бер башкорт иләүе рәүешендә төпләнә; үззәрен улар *баск-ир-ат* (*баскират* — *баскирт* — *башкорт*) тип атап йөрөтә, ул иһә хәзергә Уралдағы башкорттарзың улар һымак ук быуаттар буйынса милли үз аллылык өсөн көрәшеүсә туғандары — *баск иле* һәм *баск халкы* булып тора. Өҫтәүенә, *баск* халкын испандар — *васко*, француздар — *баскус*, ә басктар үззәрен-үззәре *вәзкерә* тип атай; был иһә тәүге ике өлгөләге “йотолған” һәм үзгәргән “р” өнөн, өсөнсөләге “т” өнөн генә кире кайтарып тергезһәк, тәүгеләрәндә — *баскор* (*башкир*), һуңғыһында тулы канлы *бәзкерәт* (*башкорт*) килә лә сыға (баск телендә опшоғаса байтак кына башкорт һүззәре һакланған). Басктарзы һәм баск телен, дин йолаларын махсус өйрәнгән академик Н.Я. Маррзың мәғлүмәттәрәненә карағанда, хатта XII быуатта ла Баск илендә, христиан динә ғәййәрләнгән мөхит уратыуында, баск-башкорттоң христианлыкка ла, мосолманлыкка ла һыйышмаған *атка табыныу йолаһы* йәшәп килгән, *ат-хозайға* арнап буралған “сиркәү” — *ат корамы* эшлгән...

Урал менән Скандинавия араһында б.э. тиклемге бик боронғо замандарҙан ук тығыз бәйләнеш булғанлығын, ике араны тоташтырғыс оло юлдан (тимәк, Куңыр-Буға юлынан! — И.С.) арбалы, саналы, һыбайлы һәм артмаклы каруандар өзөлмәгәнлеген, боронғо Урал һәм Скандинавия халыктары мәҙәниәтенең бик күп уртаҡлыктарын да иҫбатланы ғалимдар. Шуларҙың иң кызыклығы — Уралда һәм Скандинавияла бер үк алым менән яһалған бер иш сана табандарының, ағас калактарҙың шул алыс ара ике ерзәге бик боронғо катламдарҙан казып сығарылыуы. Өстәүенә, был әйберҙәр Уралдан да көнбайыштарак бер ерзә лә үсмәй торған һәм Скандинавияла булмаған Урал кәҙер (кедр, эрбет) ағасынан яһалған, тимәк, Кар (Төньяк Бозло) диңгез яры буйҙарына безҙең яктарҙан атка егеп илтелгән... Боронғо Скандинавия халыктары үзҙәренең кайҙан килеп сығышын, бабаларының кем булыуын, кайһы телдә һөйләшкәнлеген дә үз кулдары, кәләмдәре менән ап-асыҡ итеп ярып һалған урта быуаттарҙың география китаптарында: “Европа китғаһының иң көнсығыш өлөшө — скиф иле, без уны бөйөк Свитьод тип йөрөтәбез... Каспий тип аталмыш диңгез ярынан алып төньяктарак бөйөк Свитьодтың үзенәсә арауыкта... *Атаййән хан (Катай-йән?! — И.С.)* дәүләте урынлашкан... Төньяк телдәрҙә булған бөтә ышаныслы риюәйттәрҙә безҙең хәҙерге был төньяк ерзәргә (Скандинавияға) тәү башлап *төркиҙәр* һәм Азия кешеләре күсеп килгәнлеге әйтелә. Шуға күрә ышанып раҫларға мөмкин: үзҙәре менән бергә улар бында төньякка үз әсә телен дә килтергән, һәм ошо тел Саксония, Дания һәм Швеция, Норвегия буйлап һәм Англияның бер өлөшө буйлап таралған. Был халықтың башбабаһы *Тор улы Атан (Один)*²⁵ булған... *Төркиҙәр* тип аталмыш был халык *Нух пәйғәмбәр улы Йәфәттең балаһы Бүрә-әсә (Фирәсә)*²⁶ башбабанан тыуып таралған, имеш... Шуларҙан тәүҙә Швецияға, Швециянан — Норвегияға, Норвегиянан — Исландияға, Исландиянан — Гренландияға күсенеп барып төпләнгән улар”... Һис кенә лә кемдәрҙер һанамыш “һаташыусы”, “хыялый” Йыһат Солтанов түгел, ә бөгөнгө Скандинавия халыктарының урта быуат заман бабалары язып калдырған быларҙы! Шуларҙы дөрөҫләгәндәй, Исландия утрауының Көнсығыш ярында әле булһа *Фаскурдус (Башкорт)* һәм *Боргар (Бөрийән)* култыктары бар...

Өс донъяны урап уҙған башкорттар

Шулай итеп, Ер Кендеге Аркайымдан Ер шарының 4+4= һигез тарафтарына тартылмыш һигез юл армыты буйҙарында кешелек донъяһының тәүге игезәк ике ырыуы (фратрияһы) *Үсәргән-Башкорт* билдәләре ер йөзөндә үзҙәре хаҡында һөрәнләп-ярылып ята, *башкорт-арий* ат-арбаһының, *атка табыныу* йолаһының комарткылары башкортлоктарын күзгә төртөп кысқыра. Улар бабаларҙың теүәллекле донъя атласына һәм китғаларҙың силуэттарына тиклем һүрәтләнмеш сыймаларҙа башкорттоң Кара Юрғаһы һәм Айыуы рәүешле һынланып, *башкорт-арий* үzeneң канатлы толпарында китғалар һәм океандар өҫтөнән Ер шарын айкап йөрөгәнлеген, шуға күрә бөтә ер йөзөн үzeneң биш бармағы кеүек белгәнлеген күрһәтә. Бабаларыбыз өлгәшкән был географик һәм космогоник

²⁵ Тор улы Атан (Один) — *Тора тау улы Урал*. Ата фратрияһы башкорт тураһында бара һүз.

²⁶ Бүрә-әсә (Фирәсә) — Шүлгән батырҙың имсәк әсәһе Бүрә-әсә. Бында әсә фратрияһы Үсәргән хаҡында бара һүз.

белемдең теуәллеге, Ер шарын һәм йыһандың башка есемдәрен үз-ара тығыз мөнәсәбәттә киң күз аллауы ғәжәпкә калдыра беззе: *Көн* һәм *Ай*, — *Урта Донъяның* (Европа һәм Азияның) күк йөзөндә лә, ер йөзөндә лә йылкы малы *Һарысай бейә* (*Көн*) һәм *Акбузат* (*Ай*) киәфәтендә һынланмыш изге есемдәр, — *Ер Кендеге Аркайым* аша ер асты һыузарына төшөп (*Кояш* һәм *Ай* байыуы), *Көнбайыштан Көнсығышқа “ер астынан”* йөзөп узып, *Өскө Донъя* (Африка) һәм *Асқы Донъя* (Америка) күктәренә аллы-артлы алмашлап күтәрелә; шул ук вакытта улар икеһе лә кайһы донъяла булузарына бәйлә үз киәфәтен әленән-әле үзгәртеп, *Көн-әсәбәз* (*апабыз*) Африка китғаһы күгендә — *Һары йылан*, ә шул ук вакытта Америка китғаһы күгендә гизеп барған *Ай-агабыз* иһә куш мөгөзлө *ак йылан* һынын ала (4-се һүрәт), шуға ла бит боронғо Египет кешеләре — *Һары Көн-йыланга*, боронғо Америка кешеләре *ак Ай-йыланга* табынған. Ә Евразия китғаһы кешеләренең, мәсәлән, бөгөнгө башкорттарзың бабаларының, хозайзары булып улар (*Көн*, *Ай*) икеһе лә бер үк мал *йылкы* — изге *Һарысай бейә* һәм изге *Акбузат* киәфәттәрендә *донъяны* ярлыкап елгән... Китғаларыбыззың бөгөнгәсә килеп етмеш аталыштары ла бабаларыбыззың шул *өс Донъя* һәм улар аша гизеп йөрөүсә *Көн* менән *Ай* булмыштарына бәйлә һымак:

1. **Бозин** (*боз-инә* — “буз һыйыр”) — төньяктарза йәшәгәндәрзең башбабаһының имсәк инәһе *бизон* (боз һыйыры), бер үк вакытта ул — *Ай* (боз-һыу йомарлағы тип белгәндәр *Айзы*). Шунан килеп сыға:

Б-ози-н — *ози* — *ози-өйө* — *Азия*.

2. **Әсә-бүре-апа** — Көнъяктарза йәшәгәндәрзең башбабаһының имсәк әсәһе *бүре*, ©р© үк вакытта ул — *Көн*. Шунан килеп сыға:

Ә-сәбүрапа — сәбүрапа — жәбрапа — **Европа**.

3. **Әһәпрәкә-Шүлгән** (*әсә-апа-үр-ака-һүл-Көн* — “аҫаба-үрзән ага һыу-Көн” мәғәнәһендәге термин, йәғни *Өскө Донъя*). Шунан килеп сыға:

А) *әһ-әпрәкә* — *әпрәкә* — **Африка**. һәм:

Ә-һәпрә — *һәпрә* — *кәпрә* — **кобра** (*Һары йылан*).

Б) *Шүлгән* — *шүлке* — **йылкы**. һәм:

Шүлгән — *шылған* — *жылһан* — **йылан**.

4. **Урал-аҫ-ак-ай-ул-ан** (“Урал — Асқы Донъяның ак Айы һәм улы һыйыр-ананың” мәғәнәһендәге термин. Шунан килеп сыға (©р© аз кыҫкарып):

Ур-ал-аҫ-ак-а — *алаҫака* — **Алыҫка//Аляска** (Америка китғаһының боронғо исеме). һәм (*икенсе яртыһынан*):

Уралаҫ-ак-Ай-ал-ан — **ак-айалан** — **ак-йылан**.

Ошо ук есемдәр (*Көн* менән *Ай*) өс Донъяны бер юлы үзе аша тоташтырмыш баяғы *Ер Кендеге Аркайым* аша аҫқа узғандарында ер асты һыузарына тарып, шул һыузарға яраклы йән әйәләренә әүерелә: байыған *кояш* рәүешендә ер асты һыузарына килеп төшкән толпар *Көн-Һарысай бейә* — һыуза йөзмөш *ак әсәк кола* (*ағасак-кола*²⁷) балыкка, ә *ай-Акбузат* — *ала буға*²⁸ (*алабуға*) балыкка әйләнә, имеш. һәм шул ер асты һыузарынан ике балык киәфәтле йөзөп

²⁷ Кола — игезәк төстөң (ала-коланың) һыңары, үзе һары, койрок-ялы кара ат (балык) төсө.

²⁸ Буға — нәсел үгеҙе бүгәй. Был терминда *Айзың йылкыға алмашынғанға тиклемге тәүге үгеҙ киәфәте сағыла*.

үтеп, Көнсығышта кабаттан ер йөзөнә — Өскө (Африка) һәм Аскы (Америка) *Донъяларга* сыккандарында иһә баяғы *агасак-кола* балык киәфәтле *Көнөбөз* йәнә килеп йылкыға йәғни *ак әсәк кола* — *Акһак Кола* бейәгә әүерелә *Аскы Донъяның* (Американың) ер йөзөндә; ә баяғы *алабуга* балык киәфәтле *Айыбыз* иһә *аласыбар* атка (*Күкбузатка*) әүерелә *Өскө Донъяның* (Африканың) ер йөзөндә. Был изге йылкыларзың ана шулай ер (һыу) астынан ни рәүешле үркеп килеп сығыулары башкорттоң мәшһүр һәм сал карыһүзөндә, эпостарында йәнле һынландырылған:

Сыскан һыртлы Кола бейә,
Шүлгән затлы²⁹ Кола бейә,
Йоморо тояк Кола бейә,
Тырпак колак Кола бейә
Шүлгән күлдән сығып килә,
Күл төбөнән сығып килә...
“Акһак Кола”.

“Акһак Кола” эпосында йәнә ошолар за бар:

“Әлек Урал буйында бик татыу ике ырыу йәшәгән”, — тәүигезәк ырыузар (фратрия) *Үсәргән* (*Шүлгән токомо*) менән *Башкорт* (*Урал токомо*) игезәк ырыузың береһе (*Үсәргән*) “ялан якка күсеп китә”, — Уралдан көнъяктағы *Өскө Донъяга*. Өстәрәк күрһәтелгәндәй, эпоста ла шул *Өскө Донъяга* ашкан йылкы итеп *Акһак Кола* атала. “ә Уралда, Бишколон йылғаһы³⁰ яғында, тормош ғәзәттәгесә, үз яйы менән аға бирә”. һәм, тәүдинебеззең *Донъя-Ғаләм* канундары буйынса, *Күк* есемдәрен биш төстә кәүзәләндермеш “биш колон” — *Һарысай* һәм *Акһак Кола* (**Көн**), *Акбузат* һәм *Аласыбар* (**Ай**), *Кара Юрга* (**Ер**) үззәре елгән сфераларзан *Ер Кендеге Аркайымга* “Бишколон йылғаһы яғына”) олаға:

Билдәленән бишәү юк:

Алтмыш колас ала³¹ юк,
Сыңғыз ерән бейә юк,
Тубығы миңле туры юк,
Карлуғас ботло кара юк,
Ялы ерзән һөйрәтелгән
Акһак Кола бейә юк...
“Бишколон”. —

Үсәргән токомло йыуасалыларзың Алтайзағы Пазырык қорғандарынан табылмыш б.э. тиклем V-IV быуаттар комарткылары араһында биш һыбайлы — “биш колон” һүрәтле келәм бар...

Көндөң ер-һыу астынан *Акһак Кола* бейә киәфәтендә сығыуын шул исемле эпосыбызза асык күрһәк, *Айзың* ер-һыу астынан ер йөзөнә *аласыбар* ат киәфәтендә

²⁹ Шүлгән затлы — Акһак Коланың ысынлап та йылкы киәфәтендә кәүзәләндермеш Шүлгән-Көн булыуына ишара.

³⁰ Бишколон йылғаһы — өстәрәк һаналмыш биш төслә йылкыны өс донъяға ла уззырмалы Ер Кендеге Аркайым козоға (ер асты йылғаһы).

³¹ Ала — икенсе урында ул *сыбар-ала* (*аласыбар*) тип атала.

пәйзә булыуын “Алабугат” тигән икенсе бер гүзәл эпосыбыз тасуирлай (“Күк Ирәндәк буйында”. — “Башкортостан” гәзитенәң 1994 й. 3 — 4 февраль һандары). Бабаларыбыздың күзаллауынса, *Һарысайзы — Шүлгән-Көн, Акбузатты — Урал-Ай, ә Кара Юрға*³², *Акһак Кола, Аласыбарзарзы Кара Ер-аға* (Ер торого — Тора тау) әйәләре менеп елгән. Үзәк Азиялағы Хотан өлкәһенәң Будда динә тотоусылар корамдарында тап ошо башкорт карыһүзәндәге *Аласыбарға* атланған, кулына символлаштырып-матдилаштырылмыш *Күк әсә* (кәсә) тоткан **Ер-ағаны** һәм кәсәгә тоҫкалып күктән осоп килеүсә йә *аккошто*, йә *карагошто* кәүзәләндәрмеш һүрәттәр (5-се һүрәт) күп таралған булған (кайһы берзәре Бөйөк Британия музейында һаклана). Бында без башкорт карыһүзәнен бер өлөшөнәң йәнде һынланышын күрәбез: *аккош (Һомай)* — Шүлгәнәң имсәк әсәһе *Бүрә-әсәнәң, ә карагош (Йомай)* — Уралдың имсәк инәһе *Һыйыр-Инәнәң*, үлгәндән һуң кошқа әйләнәп күккә күсмеш йәндәре ул; әйтәлгән һүрәттәге Ер-ағаның кәсәһен *аккош-Һомай* — Имир тәүбабаның *һул әмейендәге әсә ағы (һөт)* менән, *карагош-Йомай* — Имир тәүбабаның *уң әмейендәге инә ағы (ыуыз)* менән тултыра, ерзәге бар тереклектәң әсәләренәң һәм инәләренәң түш һәм елендәренә тиртелһен өсөн... *Тора-аға* (*Тора тау*) менән *Күк-әсә* (*Могажар-Әмбә тау*) хозайзарзың бер-берәһенә катланыу (*секс*) символын бабаларыбыз, билдәле булыуынса, изге Ер Кендәген һынсыл ишаратлаусы тәгәрмәскалабыз Аркайымдың үзәгенә уртаһы кәсә-козокло *Тором* (*терем, тирмә, төрбә*) — түңәрәк бина торғозғандар, Донъя-Ғаләм-Тереклектәң *бишенсе катламында болот һымак йөзөп йөрөмөш* мәңгелек *ак* тәшкил итеүсә Имир тәүбаба *ак-һөтө* менән *ак-ыуызы* баяғы һүрәттәге Ер-аға күтәрәп тоткан шул кәсәгә ағыла ла ер йөзәндәге барса тереклектәң түш һәм елендәренән тиртә, тип белгәндәр. Донъябыздың *Үсәрған яғы Әске Башкортто* (Европа-Африка китғаһын) Имир тәүбабаның мәңгелек *ак-һөтө* менән мәңгә азыкландырыусы миһырбанлы *аккош* башкорт карыһүзәндә *Һомай* исемендә һынланып, ул иһә үзә “*әсәм-ак*” (бүрә-әсәмдәң *ак-һөтө*) терминынан моронлағанға окшай: *әсәм-ак* — *әсәмай* — **Сомай/Һомай** һәм шул “сомай”зан, **Сома** рәүешендә, Куңыр-Буға юлы буйлап Сураштораның (Заратуштраның) изге **Ригведа** китабына ла кергән (Һиндостанда), был хозайзың *Вайшравана, Кувера* тигән ләкәптәре лә булған. Ригведаның иң боронғо өлөштәрендә был хозайзы *төнъяктағы Сәмәрәү* (*Сәмәр хан*) иленәң курсалаусыһы, ожмахка тиң *Ата-Тора-кыры* (*уттара-куру*) йәғни Тора тау батшалығының барса тереклектә йәшәтеүсә әйәһе, тип һанайзар, уны Ай һәм һыуға тығыз бәйләнәштә күрәп табыналар. Сураштораның (Заратуштраның) Көн-Өфө юлы буйлап Пәрсә (Фарсы — Иран) иленә барып еткән изге китабы **Авестала** был *Һомайыбыз әсәк-ак* (*захак*) — Бүрә-әсә *ак-һөтө* тип исемләнә, шул “*әзәк-ак*”тан телебеззәге “*азык-ак*” термины тыуғанға окшай. “*Һомай*”зың боронғо “*һомак*” әйтәләшенән һүз сәнғәте “*һамак*” бар — сәсәндәрәбез һамаклап данлаған

³² Кара Юрға (кара ер-аға) — үз күсәре тирәһендә әйләнгән һәм бер үк вакытта йыһанда гизгән Ер шары һымак һизелдәртмәй зә тигез елеүсә йылкы. Аттың елеү сифаты буйынса үзәнсәлеген белдәргән “юрға” термины башкорттан башка телдәрзә юк та: төрөктәр, мәсәләң, “*раһуан*”, урыстар “*иноходец*” йәғни “*башкаса йөрөүсә*”, тизәр. Боронғо башкорт эпосының көзгәһә һаналмыш Алтай (Алтай һәм Башкорт борон икеһе бергә — бер халык булған) эпосында, башкорт сығанағынан ағылыуын белдәрәп, ат еләшенә карата “*юрғалау*” термины бар: *бурыл бейә “һайысқан осмаҫ һары сүлгә йәйелә төшөп юрғаланы”*.

асәкәйебез *Йомайзы*. Урал таузарының көньяк яртыһы шулай ук бөтә донъяға билдәле *Йомай* (*Умай*) таузары тип аталған.

Донъябыздың *Башкорт ягы Тышкы Башкортто* (Азия-Америка китғаларын) Имир-тәүбаба *ак-ыуызы* менән мәңге емләндерәүсе баяғы миһырбанлы *карагош* башкорт карыһүзәндә изге *Йомай* исемендә кәүзәләнеп, ә ул иһә "*инәйем-ак*" (һыйыр-Инәйемдең *ак-һөтө*) терминынан моронлаган: *инәйем-ак* — *инә-йемак* — *Йемай* — *Йомай* һәм шул "*Йемай*"тан, *Йема-хвайшта* рәүешендә, был термин Көн-Өфө юлы буйлап Сураштораның (Заратуштраның) изге *Авеста* китабына ла кергән (Иранда). Уны ла тап *төнъяктағы* ожмахка тиң *Сәмәрәү* (*Сәмәр хан*) иленең курсалаусыһы, ер йөзөнә тереклек килтерәүсе эйәһе тип һанайзар, Сәмәрәүзе лә изге Йема иле, тип ләкәпләйзәр. "*Инәйем-ак*"тан ("*инә-ем-ак*"тан) телебеззәге *ем-ак* термины тыуған, әле лә ул еребезгә *йем* бирә, *йәм* бирә. "*Йомай*"зың боронғо "*йомак*" әйтелешенән һүз сәнғәте "*йомак*" бар — сәсәндәрәбез *йомак*лап данлаган *Йомайзы*. Урал таузарының төньяк яртыһы шулай ук *Йомай* (*Имай*) таузары тип аталған.

Ер-ағаның (Ер Терәге Тора таузың) тирәһендә өйөрөлмөш йәнлек-хозайзар араһында, *бишенсе кат* күктә *ак-һөт* болото рәүешендә йәйрәп йөзмөш *Йомай* менән *Йомайзан* тыш, уларзан астараккы *өс катта* ла мөһим йән әйәләре булған. Ер-ағаның (Ер Тороғо Тора таузың) *Тимер Тирәк* рәүешендә лә күзалланыуын исләйек, был иһә шул ук *Атам-ир* (*Тимер*) *Торөк* (Атам-Ерзәң тороғо, фаллосы) тигән бер үк мәғәнәне аңлата (был бөйөк фаллостың йәне, *Тимер Казык* йондозо рәүешендә, мәңгелеккә күгебеззәң төбөндә балкып тора). Тап ана шул Тимер Тирәк һәм уның изге йәнлектәре рәүешле һынланмыш Ер-ағабыз (Тора тау) ишараты боронғо башкорт кағанаттарының курсалаусы символы булып килгән, бының тасуирламаһы иһә башкорт карыһүзәң үзөнә нык һендермеш алтай (әлекке башкорт) кәрзәштәрәбез эпосында якшы сағыла:

Етмеш айры күк таузың билтерендә,
Ете яман куйы тайганың култығында
Йөз ботаклы мәңгелек Тирәк
Айға-Көнгә буйы сағылмыш
Алтын һырлы булып тарбайып катты.
Айға табан әйелмеш был янына
Алтын бөрө шул түгелгән,
Көнгә табан әйелмеш ул янына
Көмөш бөрө шул йәйелгән...
Ете аялы мәңгелек Тирәктең башында
Ике түңгәк — ат башындай алтын Кәкүк
Төнөн-көнөн өн алышып,
Йылкылдашып ултырзы...
Үләһенең тынын белер,
Узаһының йәшен белер.
Якшы йөрөрзәң йөрөмтәһен
Күкелдәйзәр алтын Кәкүк,
Яман йөрөрзәң салымтаһын (салынырын)
Аңлаталыр куңыр Кәкүк.

Тимер Тирәктең был башында
 Йылкылдашып былар ултырзы...
 Ете аялы Тимер Тирәктә — урта билдә
 Ике түңгәк — Кара Бөркөт бар булыптыр.
 Тырнактары алмас кеүек,
 Тыныштары (һулыштары) һалкын кеүек.
 Тәңре-Күкле ул өс түбәлә (өс Донъяла)
 Ай канатлы кош үткәрмәс.
 Өс Алтайзың (Донъяның) ул һыртына
 Айры тояк һынды (малды) үткәрмәс.
 Тәңре-Күк төбә карауылсыһы —
 Ике Кара ул Бөркөтөм
 Тимер Тирәктә — урта билдә
 Ояланып, саңкылдашып улар ултырзы...
 Ете аялы Тимер Тирәк төбөндә
 Ике түңгәк — Кара Тойғол (эт),
 Имеш, яталыр кан көсәп...

Башкорт аңында хәзер зә кәкүк кешеләргә ғүмер һанап бирә һәм кешеләрҙең ғүмерен сақырып ала; бөркөт — күктә, эт ерҙә дошмандан һаҡлай. Башкорт кағаны төрбәһенең түрөндә (тәғәрмәскалабыз Аркайым көпсәгендә) тап ана шундай — иң өстә ике кәкүкле, урта билдә ике бөркөтлө, төптә ике тойғол-этле Тимер Тирәк торғозолор булған (хәзерге яңы йыл шыршыһы шунан килә); был иһә кағанаттың Эске Башкорт (Европа-Африка) һәм Тышкы Башкорт (Азия-Америка) китғаларын бер юлы курсалаусы тылсымлы символы булған. Шул символдағы *“ике бүкән — Кара Бөркөт”* кушарлығын (ике башлы бөркөт һүрәтен) Византия империяһы башкорттарҙан үзенең дәүләт символы итеп үзләштерә; кафырлашкан шул һәмһөз символ азак, Византия империяһы емерелгәндән һуң, яуыз Рәсәй империяһының дәһшәтле дәүләт символына әүерелә...

Корбан салып баш өзөү

Донъялағы абруйлы күп ғалимдарзың ат һәм атка табыныузың ер йөзөнә таралыуы тураһындағы һөҙөмтәләрен бергә йомғаҡлағандан һуң, мөхтәрәм Е.Е. Кузьмина ханым фән өсөн ифрат та хәуефле хәлдә белдерергә лә мәжбүр: күктәге етмеш тылсымлы аттар тураһындағы риүәйәттәрҙең һәм атка табыныу йолаларының касан, кайза һәм ни рәүешле килеп сыкканлығы әлегәсә фәндә билдәһез кала, тип әскерһез көйәләнә ул...

Бының өсөн ғәжәпләнер урын юк: глобаль күләмдәге был салдарҙан-сал мәсьәләне сисергә тырышкан ғалимдар бит, үкенескә каршы, Күк Уралда (Төүтөйәктә) тыумыш *тәүкарыһүззең (мифологияның)* төрлө-төрлө китғаларға, халыктарға һибелгән *“көршәк ярысҡтарын”* ғына йыйып алып, куша йәбештереп, касандырғы бөтөн көршәкте тергезергә маташалар, әммә ул барып сыкмай, сөнки көршәктең барыһын бергә тоташтырғыс төп-ирнәүен — тере башкорт карыһүзен (мифын) ситтә торғозоп калдыралар, уны юкка һанайзар (*“Донъя халыктары*

мифтары” тигән энциклопедик һүзлектә лә тап шулай, “башкорт мифологияһы юк” тип, ап-асык шақырайтылған)...

Мәсәләненә төп асылы корбан салып *баш* өзөгә тәйнәлеп йомакланғанға, һәм ул йоланы үтәүзә йә әзәм башы, йә ат башы өзөлгәнә, “кайза ғына бармай, низәр күрмәй ир-егеткәй менән ат башы” тип, икеһе бергә бер кимәдә йөрөгәнә, фән асыштары менән карыһүз (миф) табыштарын кауыштырып, әзәм менән йылкының бергә бауланмыш төп шәжәрәһен барлайык. һәм шуны ла киҫәтеү урынлы булыр: түбәндә бирелмеш *секска* (оят мөнәсәбәткә) бәйлә йөмләләрзән укыусы базап йә оялып калмаһын, сөнки был юлдарзың авторы уйлап сығарған уйзырма түгел улар, ә бөйөк бабаларыбыззың Донъя-Ғаләм-Тереклекте танып-белеү тәғлимәте һәм шуларзы хәзәрәге заман донъя ғалимдарының тикшеренеп асышы. Шулай итеп:

Донъя-ғаләм-Тереклек яратылғанда:

Ер ағаһы (тороғо) Тора тау менән Күк әсәһе (Әмбәһе) Моғажар-Әмбә убаһы бәрелешкәндә (*ғаләми секс йәғни*), Әмбәләге кызлык пәрзәһе — Донъя-Ғаләми хәрәкәттә бығаулап тотоусы “йылан” дың башы — Әмбәгә бәрелеүсә Тора тау тарафынан өзөлөп (башкортта әлегәсә осраған һәр йыландың башына казык — фаллос! — кағыу йолаһы бар), шул бәрелештә Ер һәм Күк бер-берәһенән айырылып, ике-ара урталыкта өсөнсө катлам — Донъя-Ғаләм-Тереклек хасил була, йәнле тормош башлана (**Ф.Б.Я. Кейпер**). Тора таузың тап ошо “йылан өзөгү” батырлығы Ригведала — Индраның, “Урал батыр”за — Уралдың, ә христиан динләләр риүәйәттәрәндә *аға-ер-ағай* (“фаллос — ер фаллосы” тигән һүз) — *а-гаерагай* — *гаерагай* — *Георгий-еңеүсенәң* (*Святой Георгий-Победаносец*) батырлығы рәүешәндә данлана...

Бәрелешкәндә ике як та тәүге яра-йәрәхәткә (зәғифлеккә) дусар була: Күк Әмбәһенәң кызлык пәрзәһе (“йылан” башы) өзөлә (шунан, имеш, катын-кыззағы килем-күрем), Ер Тороғоноң да осло башы мөнтәлә (шунан, имеш, ир-атты сөннәтләү). Был тәүге зәғифлек карыһүз һәм риүәйәттәрзә ғәжәйеп тә үзәнсәлекле сағыла: һыңар ботло бөркөт Гаруда (Ер-ата), Акһак Кола һәм акһак Кара Юрға, акһак Гермес (Ер-абыз), Акһак Тимер йәки Тимер-ләң (“Тимер-фаллос”)...

Донъя-Ғаләм-Тереклектәң *сексуаль* йәһәттәге ошо тәүге хәрәкәтенәң — ер йөзәндә тереклек йәшәй башланышының тәүге шарты рәүешәндә бер юлы “өзөлгән” ике “баш”, күренәүенсә, ябай ғына баштар булмайынса, ике яктан котолғоһоз бер-берәһенә тоҫкалып укталыусы *аталык кото* (сперматозоид) һәм *инәлек түлө* (яйцеклетка) үззәрә булып сыға... Вафат булып кара гүргә (ергә) әйләнгән Имир-тәүбаба тәнәненәң әле һаман тере калған төпкөлөндә — гүр (ер) карыныңда бына ошо ике “баш” бергә кушылып, бер-берәһен *котайтып* та *бөтәйтөп*, донъялағы барса буласак кешеләрзәң башбабалары һәм бер юлы *Көн* менән *Ай* булып гүрзән (ерзән) тыуасак³³ игезәктәрзәң — Шүлгән менән Уралдың — яралғыларына әүерелә лә икеһенә лә йән керә (6-сы һүрәт). Әммә был вақытта инде гермафродит-хөнәсә (ир-кыз) тәбиғәтлә Имир-тәүбаба Донъябыззы хасил

³³ Төрки халыктарза “Гүр улы” тигән эпостар, тау каяһын ярып тыуған батырзар тураһындағы риүәйәттәр билдәлә.

итеү хакына үзе вафат булып өлгөргәнлектән, был тәүте игезәктәр (*Шүлгән-Көн менән Урал-Ай*), донъяға тыуып өлгөрә алмайынса, гүр (ер) карынында калалар, үззәренең донъяға тыуыр — гүрзән (ерзән) сығыр мөззәттәрен зарыгып кетәләр. Күренеүенсә, “баш өзөү” йолаһы, һуңынан кемдәрзәр уйлап сығармыш кына ырым булмайынса, тәүте Донъя-Ғәләми секс фәлсәфәһенә үк һалынған булған, ул иһә ергә тереклектең тыууы, дауамлануы өсөн кәрәк — “беренен үлтермәй тороп, икенсәһен терелтеп булмай”, ти бит башкорт мәкәле...

2. *Машак тау* карынынан (гүрзән) изге Бүре-әсәбез — Шүлгәнде (*Көндө*), ә *Нары тау* карынынан (гүрзән) изге Бозан-инәбез (бизон-һыйыр) Уралды (*Айзы*) тыузырып алып, имезеп үстерәләр. Шуға күрә, “*әсә (инә) һөтө ебәрмәй*”, тигән башкорт мәкәле буйынса, Шүлгән (*Көн*), Имир-тәүбабанан килмеш кешелек киәфәтенә өстәп, ошо имсәк әсәһенәң *бүре* (йәки арыслан) киәфәтен, ә Урал (*Ай*), шулай ук Имир-тәүбабанан килмеш кешелек киәфәтенә өстәп, имсәк инәһенәң *һыйыр* (үтез) киәфәтен ала (шумер балсык китаптарындағы *Һүлгәмөш менән Инәкүтезе* — *Гильгамеш менән Энкиду киәфәттәре*) һәм улар шулай ярым әзәми, ярым януари киәфәтендә гизә. Бына ни өсөн Шүлгән токомо Үсәргәндәр үззәрен — *бүреләр* (бөрийән, бургар, болғар, бургуң, бургунд, варяг) тип, ә Урал токомло башкорттар үззәрен — *үгеззәр* (уғыз, оғуз, ғуз, оғур, уйғур) тип йөрөтәләр. Шумер балсык китаптарында язылыуынса, был игезәк башбабаларзың (*Шүлгән менән Уралдың*) кәүзәләренең өстән бер өлөшө (*башы*) — үлемһез Илаһи зат (*Көн һәм Ай*), ә калған өстән ике өлөшө (*кәүзәһе*) үлемесле бәндәүи током (*әсәбез һауа һәм атабыз Әзәм*), имеш...

3. Йылкыны кулға эйәләштереп, һыбайланып менеү һәм арбаға егеү казанышы бабаларыбыззың матди за, рухи за донъяһын кырка үзгәртә һәм аңыбыззағы Шүлгән (*Көн*) һәм Урал (*Ай*) бәндәүи-Илаһизарыбыз икеһе лә *йылкы* киәфәтен ала. Һөзөмтәлә *Көн-әс* (Көн-әсә) терминынан — *Көн-асау* (бейә), ә *ат-Ай* (ата-Ай) терминынан *йылкы* мәғәнәһендәге *ат* һәм *а-тай* — *тай* терминдары моронлай. Ә боронғо телебеззәге *Көн-асау Ай-кары* (Көн һыуы һәм ай кары) — *Көн-асау айғыры* (асау-бейәһенәң айғыры), *асау айғыры* тип әйтелә әлегәсә. Башкорттоң шул “Көн-әсәү”енән Көн (конь йәғни йылкы) — урыска, әсәү (әсәүә, шул ук йылкы) иһә фарсыға йәғни “Иран телләләр”гә термин булып ерегә. Төрлө осорзарзағы төрлө — *бүре*, *үтез*, *әзәм*, *йылкы* киәфәттәрендәге *Көн* менән *Айға* табыныу йолаларыбыз за төрлө осорзарза башкорт аты, башкорт карыһүзе (мифологияһы) барып еткән тарафтарзың бөтә халыктарына ла тарала. Шулар араһында корбан (кеше корбаны, мал корбаны) салып *баш өзөү* йолаһы ғалимдар өсөн әлегәсә иң серле лә, әһәмиәтле лә бер йомак булып тора: өстә күрһәтелгән иң тәүте, Ер менән Күк сексындағы “баш өзөү” йолаһын кабатлаумы әллә был, ни өсөн?.. Бер кемдәң дә башы етмәстәй шуның асылын аңлау — карыһүзәң (мифологияһының) йомак аскысын бирер.

Төркизәрзә күп быуаттар буйынса, *йылкы башын өзөү* йолаһы менән бер катарзан, *кеше башын өзөү* йолаһы ла үтәлеп килгәнлеге билдәле: башкорттарза дошман һаналмыш “кешене кеше осратһа, башын кыркып алып китә, кәүзәһен яткырып калдыра”, ти бит Ибне Фаһлан да... Шул ук X быуатта, Ф. Энгельс языуынса, герман кәбиләләрендә үз ата-әсәләрен ашау йолаһы булған. Ә башкортта әлегәсә кан дошманына карата “башыңды ашармын”, “каныңды

эсермен” тигән оторо янау бар, “дошманы уның башына етте”, “башын дошман ашаны” тип тә әрнейбез кайһы сакта:

Ут яғалай шеш күрзем,
Шеш башында ит күрзем...
Имәнесле баш күрзем,
Баш күрзем, ау, баш күрзем...
“Изел йорт”.

Катай императорзарының XII быуатта ла кеше канын эсеу йолаһын үтәүзәре империяның тарихынан якшы мәғлүм. Каннибализм күренештәре, Ф. Энгельс әйтмешләй, ер йөзөндәге бөтә халыктарға ла хас булған, бының үткер сағылышы үзәрән “цивилизаторзар” тип иҗәпләүселәрҙең христиан динен дә тылсымлаған: христиандар әлегәсә, сиркәүзәрәндә “Причащение” йолаһын үтәп, поп кулынан кескәй көлсә — “Ғайса пәйғәмбәр тәне”н ашайзар, һәм йотом шарап — “Ғайса пәйғәмбәр каны”н эсәләр... Ғалимдар был йолаларҙы, ашалған кешенең көс-дарманын үзенә һеңдереү максатында үтәлгән, тип аңлата, тик был ғына был йоланың төп сәбәбен һәм үтәлешенең төп мәғәнәһен аса алмай тулыһынса. Әйтеп үтеүебезсә, әлбиттә, карыһүззәге Донъя-Ғаләм-Тереклек яралыу кимәлендәге *тәүге секс* та ята бының башында: Илаһизарҙың тәүге сексуаль йәһәттән “баш өзөү”зәре кешеләрҙең ысынбарлыктағы баш өзөү йолаларында кабатлана. Ләкин ир һәм катын араһындағы тәбиғи секс йолаһының битәбиғи канлы ырым — эзәм, мал үлтәреү йолаһына әүерелешә һуңғырак тарихи осорзарҙа булған булырға тейеш, ә әлек ул шул ук Илаһи тәүге енси “батырлык”ты бәндәләрҙең шул ук *секс* йәһәтендә бермә-бер кабатлауы рәүешендә генә башкарылған, бының дәлилдәре бар. Көнъяк Америка карурмандарында емеш-еләк йыйыу менән көн күрәүсә, әлегәсә бик боронғо таш быуат дәүерендә йәшәүсә бер “кырағай” кәбилә, мәсәлән, шул тирәләге ак тәнлеләрҙең биш йәшлек кызын урлап алып китеп, бәлиғ йәшкә еткәргәнсә асырап үстәрә (азак был ханым, ак тәнлеләр яғына касып кайтып, “кырағайзар” араһындағы тормошон китапқа яза). Кыздың өлгөрөүе — беренсе килемә күренәү менән үк, кәбиләнең бер төркөм ир-егете сексуаль йәһәттән уны “тереклек тыузырыусыға әүерелдәреү” — баяғы быуып-бығаулап тотмош “йылан башын өзөү” йолаһын үтәй, һөҙөмтәлә был ханым — тулы хокуклы катын-кызға, ә “йылан башын өзөүсә”ләр тулы хокуклы ир-атқа әүерелә...

Ләкин сексуаль йола ниңә канлы корбан салыу йолаһына әйләнгән, әйләнәүзәң сәбәптәре, максаттары ни булған? Үткәндәребезҙән һорау алыу саралары инде юклыктан, ошо егерменсә быуатта ла алыс үткәндәребезҙә йәшәп ятмыш таш быуат кәрзәштәребезгә мөрәжәғәт итәйек.

Көн-Өфө юлы буйынан — океан утрауҙарына

Кытайдың Тайвань утрауы көньяғында өстәрәк әйтелгән Башкорт (Баски йәки Баши) диңгез боғазындағы шул ук исемле “изге” өс утрауҙан артабан көньякка узып китеп, Филиппиндардың Ыласын (Лусон), Самар, Меңдана (Минданао) утрауҙарын артта калдырып, шундағы “сәйер” кәбиләләр тураһында

китап язған Арне Фальк-Ренне озатыуында Индонезияның *Яңы Гвинея* утрауына киләбез. Тап шундағы таш быуат кешеләренең йәнле көнкүреше баяғы беззе кызыкһындырған сетерекле һораузарға ни әйтер?

Боронго башкорт *азаматтарының* азымыш калдығы булуы ла бик ихтимал *асамат* кәбиләһен генә алайык. 1961 йылдың 18 ноябрәндә бындағы *кеше баштарын өзөүсә* ошо азаматтарзың йолаларын өйрәнергә, өштәүенә, сувенирға берәй “кеше” (куши)³⁴ алып кайтып китергә тип, американы Майкл Кларк Рокфеллер (Нью-Йорк штаты гөбөрнаторы атаклы Нельсон Рокфеллерзың улы) утрауға килгәс, күп тә үтмәй, баяғы Арне Фальк-Ренне әйтеүенсә, *асаматтар* уның үзенең башынан “кеше” яһап, “кәүзәһенең итен бешереп, саго буткаһына кушып ашайзар”. Ә 1968 йылдың сентябрәндә шул “кырағайзарзы” сукындырырға тип килмеш Стэн Дейл һәм Фил Мастерс тигән ике миссионер-попты ла һәүетемсә бешереп ашаған *яли* кәбиләһе кешеләренән бының максатын һорағас, “көс-дармандары безгә күшән өсөн ашанык без уларзы”, тип кенә аңлаталар. Ләкин был, күренеүенсә, ғалимдарға күптән мәғлүм дәйөм аңлатма ғына; йоланың асылын якшырак төшөнөр өсөн, баяғы Яңы Гвинея азаматтарының (асаматтарының) ак тәнлеләр араһында полицейский булып хезмәт итеүсә Мбисин тигән узаманына һүз бирәйек:

“ — Үсмер йәшәмдән узғас һәм үземде егет итеп тойғас, — ти ул, — атайзарым (малайзар ауылдың *ир-ат йорто*нда — “түбә”лә йәшәүселәрзән бөтәһен дә “атайзарым” тип атай) миңә һынау үтергә вақыт еткәнлеген иҫкәртте.

-- Ә һин нисек итеп тойзоң ул хәләнде?

-- Миңә катынлы булырға вақыт еткәнлеген, орлоғома ир-ат кеүәте керергә вақыт еткәнлеген тойзом мин. Ә бының өсөн “ан” (кәрзин-һауыт) һәм ир-аттың *кыу баш һөйәге* кәрәк, юғиһә баштарға һунарсылык кылыуға бәйле йоланы үтәп булмай... Минә ир-ат итеү өсөн, *баш өзөү кәрәк*... Атайзарым (11 ир) менән кәмәлә төндә Ти ауылына барымта яһап, Бонти тигән кешене үлтереп (үлтерерзән алда исемен һорап белдек), “соко” (сокой торған ағас бысак) ярзамында башын өзөп алдык, азак унан бик матур итеп “кеше” (кыу баш һөйәге) яһанык...

Был айканлы ауылда зур байрам булды. Ир-ат коро кискә тиклем көнө буйы бейене, ә бер-нисә атайым Бонтизың кәүзәһен, өлөштәргә бүлгесләп, Ир-ат йорто Түбә алдындағы ерзе казып ут яғылған сокорза быктырып бешерзе. Катын-кыззарға ла аз-маз өлөш сығарылды, ләкин иң тәмле калъяларзы — бауырын һәм енси ағзаһын атайзарым ашаны... Миңә ит тәтемәне, сөнки мин Ир-атлык һынауын үтмәгәйнем әле...

Баш һөйәген тишеп, бамбук көпшә тығып, шаман уның мейеһен һурып алды, “ан”ға (кәрзин-һауытка) һалды. Атайзарым ул мейене саго тәлгәштәренән тирелгән һимез карышлауыктарға һәм саго буткаһына кушып ашаны, ашағанда баш һөйәген тазартып, күз һәм танау сокорзарын һумалалап, унда вак кабырсактар һәм ынйылар батырзы. Азак “кеше”не (кыу баш һөйәген) казуар-кош каурыйзары менән бизәнеләр”.

Күренеп тора: *кеше башын өзөү* йолаһы, Илаһи тәү йолалағы “*йылан башын өзөү*”зә кабатлап, әзәм балаларының тереклеге, үрсәүе хақына аткарыла. Сөнки

³⁴ “Кеше” (куши) — ундағы асаматтар (азаматтар) үззәре һунарсылык кылып алып кайткан кеше баштарын шулай атайзар.

кеше башына һунарсылык кылғанда ла, башын өзөрзән элек, баш эйәһенен исеме һорап алына — баш өзөүсенен яңы тыуар балаһына кушыу өсөн кәрәк был (шулай эшләнмәһә, бала исемһез кала). Тимәк, был кәбиләлә бала тыуһын һәм исемле булһын өсөн, теге (ят) кәбилә кешеһенен, исемен әйттертеп, *башын өзөргә* кәрәк — әлегә лә баяғы шул, “беренен үлтермәй тороп, икенсенен терелтеп булмай”, тигән башкорт мәкәле... Ләкин ниңә был йола, өстәрәк әйтелгән Америка “кырағайзар”ының хәүеф-хәтәрһез сексуаль йолаһы рәүешенән узып китеп, кеше-дошман башын өзөүгә әүерелгән? Быға тормош үзе этәргән булһа кәрәк боронго бабаларзы. Сөнки кәбилә ерзәре сиктәренен аръяғындағы кәбиләләр, был кәбиләнен кешеләрен үз ерзәре аша артабан уззыртмай, сиктәр кысаһында *быуып-бығаулап* тоткан, был иһә тәүге Илаһи секс ваҡытындағы Донъя-Ғаләм-Тереклекте *быуып-бығаулап* тотоусы дошман-йылан һәм уның “*башын өзөп*” ырысланыу төшөнсәһен көндәлек тормошка күсергән: яңы ерзәргә ынтылыуы бәрәкәтле хәрәкәтте кәбилә сиктәрендә быуып-бығаулап тотоусы ике аяклы кеше-дошман һәм уның *башын өзөп* тоткарлыктан котолоу, ырысланыу кәрәклегенә килтергән...

“Ниһәйәт, мин оҙак көткән мөззәт тә килеп етте. Ауылдың бөтә йәш кыздарын бер-бер артлы тезеп ултырттылар. Улар боттарын киң айырып ултыра, ә мин, тезем буйынса узып, шуларзың беренен һайлап алырға тейеш. Мин Мипузы һайланым катынлыҡка. Шамаһ уның бот араһына “кеше”не (кыу баш һөйәген) куйзы, ә мин уның тәңгәлендә баһып торған килеш алға-артка бәүелеп (ир менән катындың енси кушылыуын ишаратлау. — Й.С.) һәм кыу башка карап һөйләнәм: “Банту был. Ул Ти ауылынан килде һәм бында мәнәге каласаҡ, ә һин, мин ер йөзөндә йәшәгәндә, катыным буласаҡһың”. Шунан мине тәүбаба хөрмәтенә торғозолған иң зур Торак (Тирәк) төбөнә (Ер Тороғо Тора таузы ишаратлауы ағас-бағана төбөнә. — Й.С.) ултырттылар, шамаһ минең боттарымды айыртты, “кеше”не (кыу баш һөйәген), Мипу боттары араһынан алып, минең бот арама куйзы. Мин, кыу баш һөйәгенә күз йоммай текләп, өс көн, өс төн ултырырға тейеш булдым”...

Шамаһ, *өзөлгән башты* икеһенен дә бот араларына куйып, тәүге Илаһи секс ваҡытындағы “*йылан башын өзөү*”ҙе ишаратлаған...

Шул өс көндән һуң йәш егетте “кеше” кыу баш һөйәге менән бергә кәмәлә йөрөтәләр зә, ярға килтереп төшөрәләр. Ә унда ауылдың барлык катын-кызы, ярзан алып ир-ат йорто Түбәгәсә арауыкта бер-бер артлы тезелеп, боттарын киң айыра баһып тора. Шуларзың бот араларынан мүкәйләп үткәс кенә, һынау үтмеш азаматыбыз ысын ир-ат корона керә. Бының мәғәнәһе, моғайын, “*йылан башын өзөү*”ҙән килмеш тәүге мәңгелек коттоң, өзөлгән “кеше” (кыу баш) аша яңырып, ауылдың бөтә катындарына ырыслы күсеүендәләр (яңынан-яңы Шүлгәндәр һәм Уралдар тыуһын өсөн)...

“Донъя яратылғандан алып үтәп килә минең халкым был йоланы, — тип аңлата азамат. — Хәҙер зә без тап шулай тип һанайбыз: бер ир зә, үз тыуған ауылының ир-ат йортона “кеше” (кыу баш һөйәге) килтермәй тороп, нәсәл таратырға хокуклы түгел”...

Был утрауҙа тағы *кәжүк* (куку-куку) кәбиләһе ир-аты ла кеше баштарына һунарсылықтың ифрат ғәййәрзәре булып данлана, ә дошмандың кыркып

алынған аталык ағзаһы уларға кәләшкә егеттең иң шәп туй бүләге булып тора — буласак катын уны ашарға тейеш, был иһә уға тупырлатып улдар табырға кот-кеүәт бирәсәк. Кәкүк кәбиләһе ир-аты баштарға һунарсылык кылғанында өзәләсәк баш әйәһенә әзәплелек күрһәтә: бысак тотоп корбанына якынлашкас ул, уның һуңғы сәғәте һукканлығын, “кәк-күк!” тип, кәкүк булып сакырып ишкәртә; бамбук бысак менән башын өзәп алырған элек, исемән һорашып белә (был исем баш өзәүсенәң тыуар балаһына кушылырға тейеш). Башкортта ла кәкүк кошо кешеләрҙең ғүмер сәғәтен билдәләүсә шомло кош һанала бит: кемдеңдер башы өстәндә осоп үтешләй, йәки өйөнәң түбәһенә кунып *кәкүк сакырһа*, ул кешегә әжәл йәки бәлә-каза килерен көт тә тор...

Инде Яңы Гвинеянан уғата көньяккарак артылып, фольклорсы А. Рид озатыуында *Яңы Зеландия* утрауҙарындағы *мәре*³⁵ (маори) кәрзәштәргә лә һуғылайык бер юлы.

“Һис шикһез, — ти инглиз языусыһы Энтони Троллон, — маоризар тураһында шиғыр менән генә һөйләргә кәрәк”, — шул тиклем сағыу уларҙың тарихы һәм мәҙәниәте. Урыс ғалимы А. Кондратов языуынса, “маоризарҙың бөтә тарихы героик поэма рәүешендә укыла. Уның һынланыш урыны — Тын океандың икһез-сикһез киңлектәре. Һынланмыш ваҡыт арауығы — һуңғы мең йыллыҡ башынан алып безҙең көндәргә тиклем”. Автор ваҡыт мәсьәләһендә генә яңылышып куйғандай — барлык билдәләр, шул иҫәптән Зороастризм диненәң тәүдиндәге Дәү Хозай Имир функцияларын да үзенә йөкмәгән төп хозайы Ахура-Мазда йәки Урал батыр кеүек “берләштерелгән” хозайҙың маори карыһүзендә осрамауы маоризарҙың был утрауға Сураштора (Заратуштра) реформаһына тиклем үк йәғни б.э. тиклем XVII быуаттан да элегерәк йәки шул осорға килгәнлеген дәлилләһә, улар бында тейәлеп килмеш легендар кәбилә кәмәһенәң “*арава*” — *арба* тип аталыуы иһә был датаның боронғо сиге, кәм тигәндә, Уралдан тәү башлап Көнсығыш Кытай диңгезе яр буйҙарына башкорттоң атлы арбаһы килеп етмеш б.э. тиклем ике мең йыл башы менән билдәләнергә тейеш.

Маоризар үзәренәң башбабалары, бында күсенгәнә тиклем, *һаваики* илендә йәшәгән, тип белә; башбабаларҙың әрүәхтәре шул элекке илдә калған, маоризарҙың йәндәре лә үлгәс шул илгә кайта, имеш. Диңгез аръяғындағы ул “*аитаң*”дар (Ай-атаңдар – аруахтар) илендә, имеш, башкорттоң тап олмаһа тиң Самарау илендәгеләй, йән әйәләре “картлыҡты ла, картайып үлеүҙе лә белмәйҙәр”, мәңге йәп-йәш йәшәйҙәр... Бында без “*һаваики*” иленәң *а-һава-ики* — *аһаба-ака* йәки *аһаба-ага* — башкорт аһабалар иле икәнлеген күрәбез; бөтә кешелек донъяһына башланғыс биргән *башкорт ун ике ырыуы* башбабаларының әрүәхтәре ысынлап та башкорт-аһаба иле булмыш Урал тауҙарын төйәкләй бит (һәр береһенәң үз тауы бар). Шул аһабалар иленәң алыс көньяк-көнсығыш сигендәге (Тайвань аръяғында урынлашкан Башкорт утрауҙарындағы, тип аңлайык. — Й.С.) *Көпө* исемле балыксы, балык артынан кыуып, кәмәлә бер туктауһыҙ көньякка киткән дә киткән һәм ошо “*ао-теа-роа*” (“*оҙон аҡ болот*”) утрауына — хәзерге Яңы Зеландияға юлыккан...

Балыксы бабаның исеме “Көпө” — көбө, көп, көпсәк (эсе кыуыш ағас олоно) икәнлеген шәйләһәк, термин тергеҙеү (реконструкция) ярҙамында килеп

³⁵ Мәре — һыу-һүл, Үсәргән башкорт ырыуының башбабаһы Шүлгәнде яралтыусы.

сыға көпө-асак (көпө-ушак) *Кыпсак* — үззәренең килеп сығышын *агас көпсәге эсенән*, тип исәпләмеш башкорт ырыуы *Кыпсак*. Маоризар бабаһы *Көпө* лә шул ук *Кыпсак* түгелме?! Маоризарзың күренекле юлбашсыларын тап боронго башкорт кыпсактарындай, *көпсәк-табут* эсенә һалып күмеү йолаһы ла быға ишара, буғай...

Маоризар хәтере һаклауынса, Көпө баба үзе аскан гүзәл утрау тураһында ырыуаштарына хәбәр итергә кайтып китә, ә улын утрауза торғозоп калдыра: “Бәхил бул. Мин китәм. Инде бында әйләнәп килә алмамын”...

Көпө баба юлынан утрауға Хатупату юлбашсылығында ырыуаштары ағыла һәм шуныһы фибрәтле: диңгез юлын был кәбилә баяғы башкортса “арба” (арава) исемле оло кәмәлә кисә — китға буйлап коро юлда уларзы йөрөткән башкорт атлы арбаһының иштәлегелер, моғайын... Хатупату юлбашсы етәкселегендә Яңы Зеландияға килеүсә шул бабаларын маоризар “*арики*” тип ололай, был да кәзимге үзебеззәң “*арий*” бабалар булһа кәрәк.

Башкорттағы кеүек үк, маоризарза ла ырыу-кәбилә шәжәрәләрен ифрат якшы беләләр: ике маори осрашһа, баяғы Хатупату бабаға әйәрмеш бабаларының был утрауға ни исемле кәмәлә килеүен асыклап, бөгөнгө кемдең шәжәрәләге кайһы тармактан шытыуын бик асык билдәләйзәр. Беззәге ер (ир) хозай — уларзағы күк хозайы “ранги” — *Орангы (ороусы, йәғни ир хозай)*. булып тора. Шул Орангының “тане” — *тәнәй* (беззәге Ер-орангының фаллосы Тора тау) исемле малайы атаһы Орангыға кызыл төслә (Көн-Өфө юлының төсө!) сәкмән бүләк итеп, уны “төнъяктан — көнъякка, көнсығыштан көнбайышка” (Ер Кеңдеге Аркайым аша кишәшәп үткән сатраш — *Көн һәм Ай юлдарына* ишара!) табан йәйәп һала ла, дүрт мөйөшөнә дүрт йондоз беркетә (Ер Кеңдеге Аркайым аша кишәшәп үтмеш Көн-Өфө һәм Куңыр-Буға юлдарының дүрт осона ишара!). Өстәүенә, беззә билдәле Көн һәм Ай юлдарын да, “сатраш” (кресть) рәүешендә, “биш йондоз беркетәп билдәләй”: сатраш кишәшкән урталыкта — бер йондоз, дүрт як оста дүрт йондоз, был иһә башкорттоң йондозло сәкмәнән хәтерләтә (С.И. Руденко китабынан карағыз). Күренеүенсә, тәғәрмәскалабыз Аркайым (Ер Кеңдеге) аша кишәшәп үтмеш һигез юл армытын маоризар за хәтерзәрендә нык һаклаған...

Яңы Зеландияның тап Уралдағылай һалкынса (бәрәңге йылына бер генә уңыш бирә), карағай урмандаһы каплаған таулы, йылғаларға бай тәбиғәте лә ике аралағы окшашлыкты көсәйтә генә һымак. Карағай унда ла “*каури*” (каури-ағай — карағай!) тип, беззәгеләй тип әйтерлек атала, бүрәнәнән бурап һалынған йорттарзы ла “*фаре*” — *бура* тип йөрөтәләр. Бөтә ауыл йыһыла торған оло *бура* алдына изге һындар — игезәк башбабалар (үзебеззәң Шүлгән менән Уралмы!?) киәфәтендәге ырып-бизәлгән ике бағана, тирә-яғына кесерәк бабалар киәфәтле илле (беззә билдәле илле ак — иләк, ил!?) бағана куйғандар. Маоризарзың ағастан осланған һөңгөһә лә “*тиаха*” — *таяк* тип аталып, эт йөнә (Үсәргәндең бүрәһә!) менән суклап бизәлгән, таяк башына телен һәлендермеш эт-бүрә ауызы ырып яһалған. Гәрсә Яңы Зеландияла бүрә заты булмаһа ла, маоризар карыһүзәндә уның ләкәбе — *изге бүрә* бар; уны, тап башкорттағылай, “*вири*” — *бүрә* тип тә, “*мури*” — *мүрә* тип тә әйтәләр; бүрә теше уларза ла тылсымлы көскә әйә. Маори ирзәре түштәрендә, тап Ибне Фазлан язған башкорттарзағылай, “*хәй-тәкә*” (фаллос) ишаратын йөрөткәндәр. Европа сәйәхәтселәре “кыска флейта” тип

атамыш, ә маориса “*коауау*” (курай?!), исемләнмеш көпшәнән улар, көй сығарыу менән бергә, өзләп йырлағандар за. Башкорттоң тәүдинендәге хозайзарзың дүртеһенә табынғандар, шуларзың береһе уларза ла “*тангароа*” — *Тәңре* тип бөйөкләнә (дингез төбөндә ултыра). Ләкин бөтәһенән дә өстә, — быныһы ла тап башкорт тәүдинендәгесә! — *Донъя-Ғаләм-Тереклекте бар кылыусы “эйә”* (Дәү Хозай Имир) үзе урынлашкан. Башкорттағы һымак ук, маоризар донъяһында ла вағырак эйәләр мыжғыған: урман эйәһе, тау эйәһе, һыу эйәһе, һ.б. Башкорт юхалары ла, “*патупаиарехе*” исемләнеп, берсә, ир-атка, берсә, катын-кызға әүерелеп, маоризарзы борсоған. Үлгән кешенең йәне, башкорттағылай, кәүзәһен қалдырып осқан, қайтып-китеп йөрөргә дә һәләтле булған. Һәр төрлө дейеүзәрзе, убырзарзы, ен-бәрейзәрзе “*мана*”һы — *мәнеһе* булған кешеләр генә тылсымлап еңә алған (белдекһез бәндәне башкорт хәзер зә “*мәнеһез*” ти бит). Изге тыйыу “*тапу*”зы — *тубаны* аша атлаған йән үзенең йәшәү дарманынан — *мәнеһенән* языр булған...

Маоризарзың ошоллай үз тәбиғи ағылышында барған тыныс қына тормошон, тап үзебеззең Күк Уралдағы “қырағай” башкорттарзықындай, “цивилизаторзар” селпәрәмә қилтергән: хәзерге Яңы Зеландия тарихсыһы Синклер әйтмешләй, “Европа Яңы Зеландияға яман үләт (чума) ауырыуындай қилде”. 1642 йылдың 13 декабрәндә европалылар ярға аяқ бағыу менән үк унда қораллы бәрелештәр, ихтиладар башланды. 1843 йылда инглиз колонизаторзарына қаршы қабынған ихтилад 30 йыл дауам итә (башкорттоң татар-монгол яуына қаршы 35 йыл һуғышы кеүек). Артиллерия менән қоралланған инглиз ғәскәрзәренә қаршы *напуг* кәбиләһенең бөйөк юлбашсыһы Хоне Хеке етәкселегендәге дәһшәтле һуғыш бер йыл буйына бара. Был юлбашсыһың: “Юк, бирмәйәсәкбез үз еребеззе! Ак тәнле кешеләр әгәр беззең ерзе алырға теләһә, быға үлемесле һуғыш аша ғына ирешер, сөнки без үз еребез өсөн актыққаса һуғышып үләсәкбез!”, - тигән қанатлы һүззәре һәм ғөмүмән маоризарзың: “Ир-егеткә лайық иң яқшы әжәл — тыуған ерең өсөн һуғышып үлеү”, - тигән қануни мәкәле башкорт милли гимны “Урал”дан алынған, тип әйтерлек:

Аямаған йәнен, түккән қанын,
Һис бирмәгән башкорт Уралын...

“Бәндәләр қилә дә китә, ә ер қала”, — быныһы ла яугир маори мәкәле. Шул ук вакытта маоризар, тап башкортқа оқшап, бигерәк бер қатлы ла икәндәр — һөжүм итер көндәрен дошманға алдан ук қиңәтер булғандар. Ә бер вакыт, инглиздарзың зур ғәскәрен үлемесле қамағас, шуларзы, асықмаһындар өсөн, азық-түлек менән тәмин иткәндәр. Ә бер заман қорал, азық-түлек тейәлгән инглиз қарабын қулаға төшөрөү форсаты булып та, ниңә шуны әшләмәнегез, тип европалы бер кеше уларзан һорағас, маори юлбашсыһы аптырап қала: “Ниңә? Акылһыз һин. Әгәр зә без уларзың дарыһын һәм азығын тартып алһак, шунан һуң улар қайһылай итеп һуғыша алыр ине?”

1857 йылда маори кәбиләләренең юлбашсылары йыйынында тантаналы рәүештә маори короле һайлана һәм ул кәбиләләрзең ерзәре *Король Иле* тип иғлан қылына, бақан башына маоризарзың милли флағы күтәрелә. Әлек язмаһыз

һаналмыш маори халкы үз телдәренә ярашлы төзөлгән алфавитты тиз арала үзләштереп, укый-яза белеүселәр һаны ак тәнле колонизаторлар араһындағынан да артып китә. Австриянан бүләк ителгән бөләкәй генә типографияла маори телендә иғланнамәләр, “*Ю кошо*” тигән гәзит тә баһыла башлай.

Маоризарзың ихтилалдары 1872 йылда ғына баһыла — үз аллылык өсөн 230 йыл буйына (тап башкорттарса!) голландтарға, инглиздарға, француздарға каршы барған дәһшәтле көрәш Уралдағы башкорттарзың быуаттарға һузылған шундай ук дәһшәтле алышын хәтерләтә... Башкортостандағы кеүек үк, Король Иленең дә ике-ара килешелгән автономияһы колонизаторлар тарафынан “кағыз яршыһы”нда ғына танылып, А. Кондратов языуынса, маоризар һайлау хокуктары һәм юғары парламентта ике депутат урыны ғына ала. Ләкин, бер маори карты мәргән итеп әйтмешләй, “ак тәнлеләрзең тыныслығы һуғыштан да хәтәрерәк” булып сыға. Сөнки маори ерзәре, тап Башкортостандағылай, төп халык кулынан күпләп һатып һәм тартып алына. Маоризарзың йән иҫәбе биш тапкырға (тап башкорттарзыкылай!) кәмей — европалылар килгәндәге 200 меңдән 40 меңгә генә кала ул XX быуат башында. Европа языусылары был халыкты, XX быуат башындағы урыс демократ языусылары башкорттарға карата әсенеп әйткәндәй, “*үлеп бөтөп барыусы раса*” тип таний. “Әммә, — ти А. Кондратов, — ошо быуатта был ғәййәр халыктың ысын-ысындан яңырып тыуыуы башлана. Маори йәмәғәт эшмәкәрзәре, маори зыялылары барлыкка килә. Маоризарзың йән иҫәбе туктауһыз арта бара. 1970 йыл башына маоризар һаны 250 меңгә етә, был иһә европалылар колонизацияһы башланған осорзағынан да күберәк һәм Пасха утрауынан алып Гавайяғаса һәм Тонга архипелагынаса булған бөтә Полинезия халыктары һанынан да ишлерәк!”

“Маори яңырып тыуыуы” — халык һанының артыуы ғына түгел ул, — тип дауамлай автор. — ағас ырыу сәнғәте йәки шиғри ижад булһынмы, йорт төзөү йәки үззәренең ырыу шәжәрәләрен яттан белеү булһынмы, маоризар үззәренең бабаларының мираһын үтә лә кәзерләп һаклай. Маоризар бигерәк тә бабалары тарафынан калдырылған бай фольклор хазиһаларын — әкиәт һәм карыһүззәрзе, риүәйәт һәм хикәйәттәрзе, тылсымлы тарихтарзы һәм ғәмәли вакиғаларзы хәтерзәрендә нык тотә”. Был иһә бөгөнгө маңкортлаша башлаған башкорттарға ла якшы өлгө булырлык!

Маоризарзың Донъя-Ғаләм-Тереклек яратылыш тураһындағы карыһүззәрәндә тәүдинебеззең безгә таныш тәғлимәте ята ярылып: “Борон-борон заманда — көн дә, төн дә, Кояш та, Ай за, йәшел яландар за, алтын төслө комдар за булмаған сакта, Оранғы йәғни Күк-атайыбыз үзенең катыны *Бабаның* йәғни Ер-әсәйебеззең косағында хәрәкәтһез ойоп яткан. Күп быуаттар буйына улар шулай бер-береһен каты косаклап яткан (ир-кыз йәки гермафродит!), ә уларзың бала яралғылары (буласак хозайзар), һуқыр көсөктәрзәй, икеһенең араһында каты кысылып тотолған. Был кысым, ниһәйәт, түзә алмаслык хәлгә еткән”... Иркыз (гермафродит) Имир тәүбабабыззың куш йомарлак рәүешендәге — үзебеззең Балхаш күле буйы Төлкөлөтау каяһында һүрәтләнемеш тәүге хәле күз алдыбызза! Шуға ла иғтибар кылайык: Яңы Зеландия бит ул *Аҫкы Донъяга* илтеүсә *Ай юлында* (1-енсе һүрәттәге 1— 3 йүнәләшендә) булғанлыктан, ундағы ер-күк есемдәре үззәренең енестәре буйынса беззекеләрзән (*Көн юлындағынан*) киреһенсә йөрөтөлә:

Ер — әсә енесле, Күк — ата енесле; ә иһә *Өскө Донъяга* илтеүсе *Көн юлында* (шул ук һүрәттәге 3 — 1 йүнәлешендә) иһә шул ук Ер — ата енесле, Күк — әсә енесле (боронго Египет һүрәттәрен карағыз).

Атай-әсәйзе ике якка кайырып, Донъяны киңәйтеү һәм барса буласак йәндәрзең яралғыларына йәшәү мөхите тыузырыу өсөн, *“тәнә” — тәнәй* йәғни Ер-атайзың тороғо (фаллосы) Тора тау, яткан урынынан тороп, “бар көсөнә аркаһын турайтла ла ата-әсәнең икеһен ике якка кайырып ебәрә... Оранғы (Күк) һәм Баба (Ер) бер-берәһенән айырылып, алыслаша ла алыслаша, киң асылған Күк менән Ер араһына ел-ямғыр үтеп керә”. Күренеүенсә, башкорттоң тәүдин карыһүзендәге Донъя-Ғаләм-Тереклек яратылышын тасуирлаған һәм шул тәүдиндән Зороастризм диненә лә барып кергән тәғлимәт менән маори тәғлимәте араһында бер ниндәй айырма юк — икеһе лә башкортса, үзебезсә.

Маоризар фольклорында Көн-уттан яратылмыш ер (һыу) асты кызы Ниварека (үзебеззең һыуһылыу!) һәм, уға ғашик булып, ер (һыу) асты донъяһына төшөп әйләнгән Матаора (Заятүләгебез!) зә, Ай үзенә ерзән күтәрәп алған һәм Ай битендә тарбакай ағас (беззеңсә, көйәнтә) тотоп баһып торған кыз Рона (Ай битендәге көйәнтәле Зөһрәбез!) зә бар. Туфандан һуң Ер Тороғо һәм унан күсәги Урал батыр коро ер (Урал таузырын) өйгәндәй, маори батыры Мауи за океан төбөнән коро ер киңәге *“те-ика-а-Мауи” — төйәге-Мауи* (Мауи төйәге йәғни Яңы Зеландия) утрауын тартып сығарған (Урал батыр һымак ук, әжәлдә еңергә генә көсә етмәй уның). Башкорттоң Сак менән Суғын *әсә карғышы* һауаға сорғотоп-осорһа һәм улар азак ике сағыу йондозға әүерелһә, маоризарза быны, өҫтә әйтелгәнсә, *Ай юлында* әсә енесе ата енесенә алмашыныу канунына бәйле, *атай карғышы* алмаштырған — үз ике улын Мауи күккә сорғолтоп, ике сағыу йондозға әйләндергән. Ике риүәйәттә лә улар бер үк: берәһе — таңғы, икенсәһе киске якты йондоз. Башкорт карыһүзендә — Ер тороғоноң (Тора таузың) йәне, маоризарза *“таки-ар” — тәкә-ер* (ер тәкәһе — шул ук Тора тау) йәне Күк төбөндәге юл күрһәткес Тимер Казык (Таки-ар) йондозона әүерелә... Тора тауға (Ер Терәгенә йәки Тирәгенә) бәйле маори риүәйәте ифрат фәһемле. Әйтәйек, бала таба алмаған башкорт катындары атайыбыз Тора тауға менеп үзенә бала ялбарғандай, шундай ук маори катындары ла шул ук изге атайға — *“те-ихо-о-катака” — тейһә кот ага* тирәгенә табынырға киләләр имеш. Тирәк олононоң *көнсығыш яртыһы — ир-ат, көнбайыш яртыһы — катын-кыз* яғы һанала (яктар — тап башкорт карыһүзендәгеләй!). Малай табырға теләгән катын ул изге олондо — көнсығыш яғынан, кыз табырға теләгәнә көнбайыш яғынан ике куллап косаклай за моразына ирешә (буйға қала)...

Азак килеп, бабаларыбыззың *Көнгә* арнап корбан салыу йолаһына бәйле һуңғы һәм төп һорауыбызға ла яуап бар маори карыһүзендә: Мауи батыр, уның картәсәһе “мури” — бүре һәм үз юлы буйлап йүгерәүсә Көн тураһындағы риүәйәт.

Мауи батырзың сабыйлығы үсәргәндәрзең һыузан табып алынмыш башбаһаһы Шүлгәндекенә тап килә (шунан ул Муса пәйғәмбәр, Көн-би, Ек-Мәргән һ.б. шәжәрәләренә лә күскән): “Алыс океанда диңгез ылымыктарынан үрелгән сәңгелдәк тирбәлә тулқындарза. Уның тәңгәлендә өҫтә диңгез коштары сыулашып бөтөрөлә. Сәңгелдәктә әсәһенәң сәстәренә биләүләнемеш сабый ята,

ылымыктарзан башка бер кем дә кош-корттан һәм океан йырткыстарынан курсаламай уны. Сәңгелдәктә Мауи, әсәһе Таранганың сәстәренә биләүләнгән сабий Мауи, ята. Мауи — *бишенсе*, көтөп алынған улаң, әсәһе уны үзенә сәс локманына ураған да диңгезгә ташлаган”... *Бишенсе* ул, тигәне лә кызыккылы — *Үсәргән биш ырыуының*, бишенсе баш бабаһына (Муса пәйғәмбәргә?) табыныу түгелме был?!. Үсәргәннен Сураш араһынан сыккан Сураш-Тора (Заратуштра, Зороастр) бәк кеүек үк, уның ырыузашы һәм кан дошманы булған Муса пәйғәмбәр зә, бәлки, Үсәргәннен *бишәй араһынандыр?*..һәр хәлдә, Үсәргән башбабаларын Бүре-әсә имезеп һәм тәрбиәләп үстергән, ә маоризарза ла Мауи батырзың *Асқы Донъялагы* картәсәһе *Бүре* хакында һүз бара. Мауи батыр уны юллап *Асқы Донъяға* төшә: “Бүре-картәсә уңға боролоп һауаны ескәне, ләкин унда кеше есен тойманы. Ул төньякка әйләнде — унда ла юк. Көнсығышка әйләнһә, унда ла тойолмай. Ниһәйәт, бүре көнбайышка боролоп һауаны ескәне:

-- Оho-ho! Тоям мин уны. Мауи, кинйә ейәнем, һинме был? Ни кәрәк һиңә, ейәнем?

-- Әйе, мин был, Мауи... Миңә һинең *яңак-тештәрәң* кәрәк, Бүре-картәсәй... Бир миңә *яңак-тештәрәңде*...

Бүре уйға калды.

-- Мин картайзым инде. *Яңак-тештәрәң* кәрәкмәй инде миңә. Ал *яңак-тештәрәңде*, озақламай кәрәге тейер һиңә.

Туркыу белмәҫ Мауи картәсәһенә якынланы. Ул Бүренең изге *яңак-тештәрәң* алып кайтып китте”...

Күренеүенсә, *Асқы Донъяға* киткән (үлгән) бүре *яңак-тештәрәң* бабалар бысак-быскы итеп файзаланғандар (хәзерге кул быскыһының бабаһы), һуңынан шул рәүешле корос быскылар яһағандар. Бүре-әсәктең осло азау теше (“әнә”һе) *яңак* һөйәгенән айырым да кулланылып, “*бүрәсәкәнәк*” тип йөрөтөлгән, Үсәргәнскиф бабаларыбыззың шуға окшатып бронзанан койған хәнийәр-әнәһе лә шулай “*бүрәс-әкәнәк*” — *акинәк* исемләнгән...

Мәсьәләнен *төбөнә туз куйыбыз*³⁶ (“тоз коябыз”):

“Мауи ир корона керзе. Өскө Донъя кызына өйләнде ул (Өскө Донъя кызы Айһылыуға өйләнгән Урал! — И.С.)...Иртә һайын *Тама-Көн* (*кояш*) бер ырғыуза күккә аша ла бер кырийзан икенсе кырийға бик шәп йүгереп үтеп, күззән юғала ине. Кешеләр ашык-бошок бешергән аштарын ашап та өлгөрмәйзәр, тағы караңғы төшә. Өскө Донъя халкы, көндәр шундайын кыска, ә төндәр озон, тип һукранды, ләкин был тәртипте үзгәртеү уйы берәһенәң дә башына килмәне. Фәкәт Мауи ғына, елеп бармыш Көндө карашы менән озатып, нисек итеп уны күктә тоткарлау яйын эзләне һәм эзләп тапты, ниһәйәт”...

Иң элек ул Үсәргән-шумер бабаларыбыззың куркыныслы яу коралы *йәтмә* менән кораллана — Көндө көрмәп алырға. Бүре-картәсәһенең тылсымлы *яңак-тештәрәң* дә (быскыны) тотоп, Көнсығышка йүнәлә һәм күккә ырғыған мәлендә Көндө йәтмәгә эләктереп, муйнын короклап өлгөрә — бөтә көсөнә быуа уны (Үсәргәнскиф бабаларыбыззың корбан малын, короклап йыккандан һуң, быуып үлтереп йолаһы). Ахырза Мауи Көндөң “башын” йәғни муйынын бүре-

³⁶ Төбөнә туз куйыу (“тоз койоу”) — бабаларзың канундарын кайын тузына язған дәүерзәрзә мәсьәләнен сиселешен дәлилләү өсөн алға куйылған туз-китап.

кәртәсәнен тылсымлы яңак-тештәре менән быса башлай... Һөҙөмтәлә “Тама-Көн инде үзенең кәзимге юлын бер нисә ырғып кына үтеү һәләтенән яза, күк буйлап ул талғын ғына хәрәкәтләнә башлай һәм әлегәсә ул шулай”.

Күренеүенсә, Көнгә арнап кеше йәки ат корбаны салыу — “*баш өзөү*” йолаһы, төптән тикшереп карағанда, *Көндөң үзенең “башын өзөү”* булып сықты; был иһә Көндөң байырға ашыкмауы, ер йөзөн тигез һәм етерлек яктыртыуы хакына үтәлә. Маори карыһүзәндә Көндөң башын имгәтеү нык тасуирланып, “башын өзөү” асык кына әйтеп еткерелмәһә дә, ғәмәлдә ул өзөлгән, йүгерек аяклы кәүзәһенән айырылған булырға тейеш; сөнки, әгәр шулай булмаһа, хәтәрлекле башты түгел, ә аяктарын имгәтеү етер ине. Әммә-ләкин шулай за, мәсьәләне аныклап бөтөр өсөн, Көн-Өфө юлының Яңы Зеландияға маори бабалары күсеп килгән ошо *Ай юлы* армытының урта биләндәге безгә инде таныш Яңы Гвинея утрауына кире әйләнәп кайтайык та ундағы *маринд-аним* кәбиләһе папуастары карыһүзәһә колак һалайык:

“Көн — куркыныс әйә ул... *Ямдан* котоскос эсе бөркөлдө. Унда *Көн әйәһе* ята — кып-кызыл малай киәфәтле”... Башкорттоң “Әйнә менән Ғәйнә” карыһүзәндәге эсе бөркөп *ямда* ятмыш *Көн* үзе.

“Боронғо замандарза ла Көн булған, тик ул күктә булмаған һәм Көнсығыштан Көнбайышқа табан елмәгән. Ул замандарза шулай ук яктылык та, йылылык та булмаған, әңгер-меңгер генә көндөзгә төнгөлөктөн айырған. Ул сакта *Көн әйәһе* ерзә торған. Ул ир киәфәтле булған һәм тәрән *ямда* ер астында йәшәгән”... Был юлы без Көндөң *азам киәфәтендә* кәүзәләһенә абайлап, “*Көн әйәһе*” тигән терминға иғтибар итәйек: Көн — кәүзәләге баш булһа, ул баштың әйәһе — кәүзә булалыр, тимәк. Дөйөм алғанда, башкорт-шумер карыһүзәндәге Шүлгән был: өстән бер өскө өләшө (*баш-Көн*) үлемһез, ә өстән ике асқы өләшө (кәүзә-уба) үлемесле булған башбаба маринд-аним карыһүзәндәге кеүек үк, башкорттоң Шүлгән-Көнә дә элек (башы өзөлмәс борон), Илаһи күктә түгел, ә бәндәүи ерзә йәшәгән (әммә-ләкин, үлемесле аяктары менән ергә баһа ла, үлемесһез башы күкте айкаған).

“Кешеләр Көн әйәһен ямдан сығарзылар. Улар уның *башын өзөп* алдылар за, кыуанышып, ауылға алып кайттылар. Байрам итеп бейенеләр”... Башкорттоң Әйнә менән Ғәйнәһе куржынға һалып алып кайтқан Көн үзе. Ә байрам-бейеүзәре — боронғо Иран, Һиндостан, Рим башкорттарының Көнгә арнап салған корбан башын батша һарайына алып кайтып оло байрам-бәйге узғарыулары.

“Иртәнсәк ирзәр Көн әйәһенең эшкәртелгән һәм буяулап бизәлгән башын иң асқы урындыкка һалдылар... Баш кызара башланы, колак, танау тишәктәренән, күззәренән, шулай ук ауызынан да нурзар саткыланып, баш тулайым балкыны... Баш акрын ғына урындыктан-урындыкка юғарырак ырғылды. Барғаны һайын ул юғарырак күтәрелеп, ниһәйәт, иң өскө урындыкка кунакланы... Шул сак ике кыз — Көн әйәһенең һеңдекәштәре килеп, уны күккә сөйзәләп, донъя нурға мансылды. *Баш Көнгә әүерелде*”... Һәммәбәззе әлегәсә миһырбанлы яктыртқан һәм йылытқан *Көн-әсәбәззең (кояш-апайзың) ерзән күккә калкыныуы хакына башбабабыз Шүлгәндең башы өзөлөүе* — алдыбызза. Уны күккә сөйгән ике һеңдекәше — *Сак* менән *Сук* икәнлеген дә беләбәз (1996 — 1997 йылдарза “Ағизел” дә “Башкорт хәтере” тип ташка баһылмыш хитаһнамәдән

карағыз). Ошо урында һорау тыуыуы ихтимал: “Шүлгәндең башын башта ук бер ошоллай өзөп осорғас, Көн тыуғас, ниңә тағы шуға арнап яңынан-яңы канлы корбандар салыузар — баш өзөүзәр кәрәкле? Шунһыз за көлөр, елер ине бит күктә Көнөбөз?” Ләкин, маринд-аним карыһүззәрән таслап йыйған һәм ентекләп тикшергән немец ғалимы Г. Неверман ул хакта былай ти: “Боронғоларзың эскерһез инаныуынса, был Донъяның “хозай-эйәләр тарафынан касандыр барлыкка килтерелгән бөтә нәмәһе яйлап үзенең йәшәү көсөн юғалта. Шуға күрә кешеләр әленән-әле тылсымлы тәһсир ярҙамында Донъя-Ғаләм-Тереклекте өр-яңынан тыузырырға тейештәр, быны улар үззәрәнең йола байрамдарында эйәләр тураһындағы карыһүззәрзе тергеҙеүсе махсус тамашалар уйнау аркылы башкаралар. Был тергеҙеү *бик теүәл һәм ентекле* булырға тейеш, сөнки сак кына тайпылыу йәки төшөрөп калдырыу за Донъяның емерелеүенә йәки тәртипһезлегенә дусар кылыуы мөмкин. Шулай итеп, хозай-эйәләр тураһындағы риүәйәттәр ябай хикәйәт сиктәрәнән нык сығып китеп, тылсымлы мәғәнә ала”... Өгәр зә ки “*баш өзөү*” йолаһын әленән-әле үтәп-яңыртып тормаһаң, Көнөң һәм Айың һүнер, ерзә тереклек тукталыр, тигән сал хөрәфәт был. Инде ошо Донъяла тәү тапкыр *кеше башын өзөүзән башланған* сал йоланың *мал башын өзөүгә әүерелешен* асыклайһы ғына калды беззәргә.

Кайтабыз Күк Уралға

Тәүдин карыһүзебез буйынса Үзәргән башбабаһы Шүлгән-Көн — бүре башлы, башкорт башбабаһы Урал-Ай — үтез башлы булғанлығын исләйек. Тәүдин карыһүзе менән һуғарымыш “Гильгамеш”, Авеста, Ригведа риүәйәттәрәнә нигәзләнгән Бундахишна (Һиндостан) изге китабында уларзың тәүтөйәгә лә күрһәтелгән: үтез “*Эранвеже*³⁷ тигән якта... изге йылға *Дайтианың*³⁸ уң ярында³⁹ яратылған, ул үтез ап-ак төслө һәм Айзай нурлы булған”. Был текста үтез-Уралдың ай башлы булыуы сағыла.

Үтез-Урал “үлгәс, кәүзәһе уң *якка*⁴⁰ аузы... *Һәүес урван*⁴¹, үтеззәң йәне, үтез кәүзәһенән сыкты һәм әйтте: “Мин Ахура-Мазда яралтқан Тереклектәрзе һуғарасакмын”... Тимәк, кәүзәһе үлһә лә, үлемесһез йәне (башы) *Айға* әйләнде — нәк *Айзы* бит Илаһи һуғарыусы һанаған боронғолар.

“Үтез үлгәс, уның мейәһе ятқан ерзән илле биш төрлө иген, ун ике төрлө шифалы үләндәр үсте. Мөгөззәрәнән — емеш ағастары, танаузарынан — һуған кыяктары, канынан йөзөм үркәндәре үрсене”... Урал батыр үлгәндән һуң кәүзәһенән хасил булмыш байлыктар кеүек.

“Үтез орлоғонда булған бөтә яктылык һәм аклык Ай булмышына күсте, шунан бөтә булған мал-тыуар яралды”, — йәғни үтез-Уралдың Илаһи өстән бер өлөшө (башы) Илаһи Айға әүерелде...

³⁷ Эранвеже — *ирәм-башы* йәғни Ирәм-Имир тәүбабаның башы — Уралдағы *Баштау*.

³⁸ Дайтиа — *Дай-ык, Яйык* йылғаһы.

³⁹ Уң ярында — Башкорт яғында, сөнки үтез-Урал Башкорт тәуырыуының башбабаһы.

⁴⁰ Хәзер унда уның катқан кәүзәһе — *Уралтау*.

⁴¹ Һәүес урван (һыйыр-ир-абан) — һыйырзың ир-апаһы үтез-Урал.

Бер үк вакытта изге Яйык йылғаһының *һул ярында*⁴² үтез-Урал игезәге — “кешеләрзең башбабаһы *Һайомарт*⁴³ та яратыла һәм ул *Көн булып балкый*”, — Шүлгән башбабабыз нәк үзе булып быныһы. Үтезән һуң Һайомарт та вафат булып, кәүзәһе *һул якка*⁴⁴ ауа. Һайомарт орлоғондағы бөтә яктылык һәм паклык *Көн* булмышына күсә лә шунан кешеләр ярала, — йәғни бүре-Шүлгәндең Илаһи өстән бер өскө өлөшө (башы) Илаһи *Көнгә* әүерелә...

Укыусыларға беззең аша “Ағизел”дән билдәле булмыш башкорт карыһүзәндә лә игезәктәрзең баштары *Көн* һәм *Ай* рәүешендә кәүзәләренән өзөлөп осоусы тәбиғи үлемгә бәйлә (ә шуның канлы корбандар аша кабатланыу сәбәбен өстәрәк профессор Г. Неверман аңлатмаһында биргәйнек). Игезәктәрзең ләкәптәре күп булыуы ла билдәле, шуларзың боронғо Рим варианты (Ромул — Урал, Рем — Шүлгән) аша Уралдағы тау булып катмыш кәүзәләренең исем-аталыштары аңлашыла. *Имир* тәүбабаның “кирегә әйләндереп” әйтелмеш исем-аты “*ирим//ирәм*”де алһак (ожмахка тиң Самарау иле Күк Урал борон “*Ирәм багы*” тип тә йөрөтөлгән⁴⁵):

Ирәм-ул (Ирәмдең улы) — Ирәмәл — Рәмәл//Ромул;

һәм Ирәм (Ирзең әме — кыз як яртыһы) — Рәм//Рем.

Шүлгән башы, өзөлгәндән һуң, *Көн* рәүешендә Ер Кеңдеге Аркайымдың көпсәк-койоһо үтәләй *Көнбайышка* (4-се һүрәттәге 3 — 1 йүнәлешендә — *Көн юлынан*) осоп китә лә, уның аша *Өскө Донъяга* сығып, осохон артабан дауамлай — Аркайымда үз-ара сатрашланмыш һәм артабан дауамланмыш игезәк түңәрәк (восьмерка) сифатындағы *Көн юлы* һәм *Ай юлы* буйлап үзенең мәңгелек сәйәхәтенә күсә.

Урал башы, өзөлгәндән һуң, *Ай* рәүешендә Ер Кеңдеге Аркайымдың көпсәк-койоһо үтәләй төньякка (4-се һүрәттәге 1 — 3 йүнәлешендә — *Ай юлынан*) осоп китә лә, уның аша *Асқы Донъяга* сығып, осохон артабан дауамлай — баяғы игезәк түңәрәк (восьмерка) сифатындағы *Ай юлы* һәм *Көн юлы* буйлап үзенең мәңгелек сәйәхәтенә күсә. Уларға арнап тәүте дәүерзәрзәге кеше баштары өзөү йолаһын һуңға табанырак бүре башы өзөү (*Көнгә* арнап) һәм үтез башы өзөү (*Айға* арнап) алмаштыра. Азак икеһенә ла арнап йылкы башы өзә башлайзар: *Айға* — акбуз ат, *Көнгә* — һарысай ат. “*Йылға*” — “*йылан*” — “*йылкы*” һүззәре бер тамырзан икәнлеген исләһәк, *Өскө Донъя* күте йылғаһындағы *Көн-һарыйылан* — *һарысай йылкыга* әйләнгәнән, *Асқы Донъя* күте йылғаһындағы *Ай-акйылан* иһә *акбуз йылкыга* әүерелгәнән күрәбез — икеһенә лә (*Көнгә* лә, *Айға* ла) ат корбаны салыу йолаһы киләлер ана шунан.

⁴² Һул ярында — Үзәргән яғында, сөнки бүре-Шүлгән Үзәргән ырыуының башбабаһы.

⁴³ Һайомарт (әһәй-мәре-т) — әсәй-бүре-Шүлгән.

⁴⁴ Хәзер унда уның катқан кәүзәһе — *Шылған тауы*.

⁴⁵ Боронғо бер шағир олатайым Хәлил Солтановтың мөхәббәт шиғырынан:

*Ирәм багында сән үстең,
Йөрәгем парәсен кистең,
Саба еле булып истең,
Хәнифәкәй, гөлбостаным...*

Тәүдиндең ошо карыһүз йолалары китғаларға туп-тура *башкорт-арийзарзан* таралыуын, ер йөзөндөгә атка һәм ат культенә бәйлә бөтә язма һәм казылма комарткыларзан тыш, башка бер халыктарза ла булмаған башкорттоң ат тураһындағы бөйөк изге доғалары — эпостары дәлилләй. Шуға күрә бөтә башкорт карыһүзен (мифологияһын) бергә туплап, “Башкорт карыһүзе (мифологияһы)” тигән тос-тос томдар нәшер итеү мотлакан.

Америка китғаһында калған «бүре кешеләре»

«Без — бүреләр ырыуы. Элек Үсәргән булғанбыз. Ата-бабайзар күсеп-кунып йөрөгәндә, уларға бер инә бүре осраған... һунарсы уны алып кайткан да бергә тора башлаған... Шунан һунарсы ситкә китеп, үзе бер ғайлә яһап, балалары

Һүр.18. Әзәмә -- Бүре-ир

булып, зур бер ил коропп ебәргән. Әсәләре бүренән булғас ни, уларзы бүреләр тип йөрөткәндәр»... (Башкорт халык ижады. Ривәйәттәр, легендалар. Өфө, 1980; 82-нсе бит). — Үсәргән ырыуының үззәрен Бүре-әсә токомдары тип һанаған көнбайыш тармағы башкорттарының мифы был. Ошо ук ырыузың Күбәләк-Тиләү тигән көнсығыш тармағы инә үззәрен хан кызы менән кушылған Бүре-ата токомдары итеп иҗәпләгән (Әхүәл Чыңғыз хан вә Аксак Тимер. Казан, 1824; 10 — 11-енсе биттәр һәм: Н.Я.

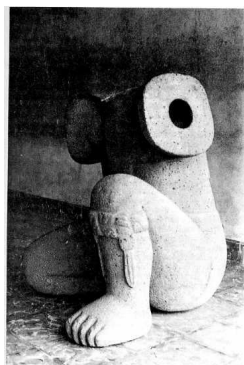
Бичурин (Иакинф). Собрание сведений о народах, обитавших в Средней Азии в древние времена, т. 1, М. — Л., 1950; 214 — 215-енсе биттәр).

Бына шул Бүре-ата менән хан кызынан тыуған током, йәғни беззәгә Күбәләк-Тиләү башкорттары бабаларының бер өләшө, Америка китғаһының иң боронғо кәүемдәренән иҗәпләнә, күп быуаттар элек улар хәзерге Мексика тупрағында төйәкләнәп калып, үззәрен бүре (ягуар) кешеләре тип атаған, ә шул ерзәгә истәк (ацтек) индейзары уларзы «ольмек» («каучук табыла торған ил кешеләре») тип йөрөткән, дөрөсө “үлмәк” (үлектәр иленә -- “үлергә” киткән

кешеләр) булғандар. Был «бүре кешеләре»нең атаклы Ла-

Һүр.19. Аяк бөкләп...

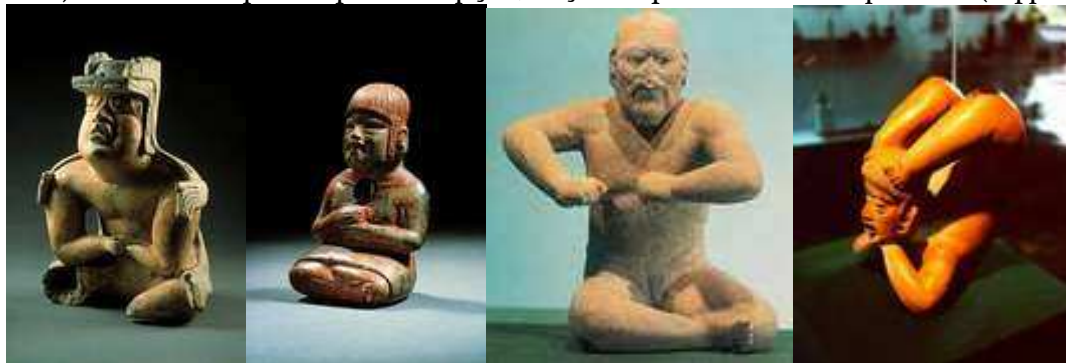
Һүр.20. Тез сәнсеп...

Вента исемле дин мәркәзендә табылған тап комарткылар араһында, ысынлап та, әзәми зат катын менән кушылыуы ата бүре һындары бар (Һүр.18). Һәм дә беззәң һымак ук, бүре-үлмәктәр зә үз ривәйәттәрендә бүрене

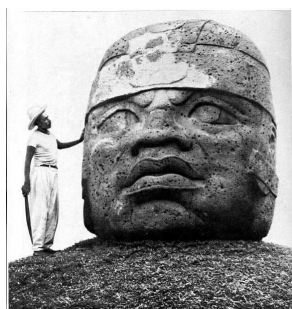
изгеләштергәндәр, үззәрен «бүреләр» һанағандар һәм бүре теше-тырнағы уларза ла, тап беззәгә кеүек үк, кара көстәрзән курсалауы, кот килтереүсе тылсымға эйә булған. Ошо бабалар

Америка китғаһында беренсе тапкыр күктәгә йондоззарзың нисек урынлашыуын, хәрәкәтен ентәкле өйрәнгән, теүәл календарь төзөгән (уның буйынса, тарихтары б.э. тиклем 3113 йылдан башлап иҗәпләнә), һуңырак тыуасак «майя» цифрзар

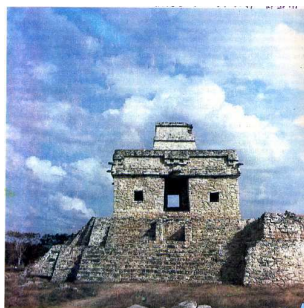
системаһын, язмаһын нигеҙләгән. Америка китғаһында фәкәт үлмәктәр генә *тәгәрмәсте* белгәндәр (М. Стингл тапкан балалар уйынсығы тәгәрмәсле эт) -- был кәүемдең ысынлап та безең Уралдан киткәнлегенә дәлил. Таштан гәжәп оҫта эшләп калдырылған «бүре-үлмәк» кеше һыңдарында уларзың тап башкорт йөззәрен, тап башкортса аяк бөкләп һәм тез сәнсеп ултырыу рәүештәрен күрәбез (һүр.19,20)... һәм, ғөмүмән, үлмәктәрзең теҫ-киәфәте лә башкорттоко (һүр.21).

һүр.21. Үлмәк-бабаларзың теҫ-киәфәте

һүр.22. Баш

һүр.23. Баш-бина

Был хезмәттең “Тәүдиндән кыҫкаса һабак” тигән бүлегендә башкорт-үсәргән бабаларыбыззың, тәүдин тәғлимәте буйынса, ни өсөн үззәрен “Баш кешеләре” һәм “Түш кешеләре” тип атап йөрөткәнлеген аңлатылып, һүрәт-схемаһы ла бирелгәйне; беренселәренең -- Баш-хозайсыкка, икенселәренең Түш (Куш Эмей)-хозайсыкка доға кылыулары иҫкәртелгәйне. Башка

табыңу ғәләмәтен ошо үлмәк-бабаларза ифрат сағыу рәүештә күрәбез (һүр. 22,23). Баш рәүешендәге изге қорам-бинала (һүр.23) Баштың ете тишек-капқаһының әйәләре -- ете ырыу бабаларының аруахтары итеп яһалмыш курсактар (курсаусылар, урыҫса – куклы-обереги) торған, үлмәк-бабалар уларзан ырыуларын зәхмәттән, бәлә-казаларзан курсауын һорап ялбарған (М. Стингл. Тайны индейских пирамид. М. – 1982, стр. 153).

һүр.24. Языусы. Тәхеттәге батша. Әбей-карсык

Билдәле булыуынса, боронғо үлмәктәр цивилизацияһының бөйөк дауамы булып безең эра баштарында шул Мексикалағы Юкатан ярымутрауында майя (был этноним Үтез-Буға атамаһына бәйлә, буғай: *буға – маға – майя – майя*) цивилизацияһы сәскә атқан, майя кешеләренең дә теҫ-киәфәте шул бер үк (һүр. 24) – башкорттоко. Қанбабалары үлмәктәрзеке кеүек үк, уларза ла Уралдағы

башкорт мәзәниәтенә бәйләүсә кызыклы факттар бар, тик беренә иғтибар итәйек.

Изге Коба тауындағы хәзерге баш калабыз Өфөнәң -- сал-боронго дин мәркәзебез булған Көн-Өфө (йәки Үр-өфө -- Рифей) калаһының нигезендә ултырыуын беләбез. Изге Коба тауға без белмәгән замандарға ук дүрт тарафтан һыу юлдары һәм азағырак коро юлдар тартылып сатрашланған, Башкортостандың «дүрт юл» төшөнсәһе барлыкка килгән (хәзергәсә ул шулай)... Инде килеп меңәр-меңәр сакрым алысдыктағы Америка китғаһына бакһак, ошондай ук изге Коба (Кобе) исемле дин мәркәзе баяғы сал тарихлы Юкатан ерендә — үлмәктәрҙең туп-тура вариштары майяларға ла булған, ундағы Кобаға ла, тап беззәгеләй, дүрт тарафтан дүрт түтә юл тартылып сатрашланған! Майяларҙан арыу ук кына ғөрөф-ғәзәт мәғлүмәттәре, хатта язма комарткылары һакланып калған.

Майя -- башкорт ғөрөф-ғәзәттәре

Тезгенде кышкарарак тотоп, китап (Мифы и легенды народов мира. Америка, Австралия и Океания. М. – 2006, стр. 7 – 42) биттәренән барлап үтәйек.

Риүәйәт: майя бабаларына диңгез аша бында күсенәү өсөн Хозай ун ике (12) юл аскан (башкорттоң 12 төп ырыуыналыр).

Әсәләре уларзың баш һөйәктәрен бала сактан ук “йәмшәйткән” (деформация) – башкорттоң боронго Исәт йылғаһы буйында йәшәгән Таҙлар (исседондар) ырыуының йолаһы.

Ирзәре һәм катындары айырым табындарға изәндә ултырып ашай, ашағас ауыз сайкайзар, кул йыуалар; “кунак ашы – кара-каршы” тәртибендә кунакка сакырышалар – тап боронго башкортса.

Башкорттағы кеүек үк, үлән курайға төрлө көй уйнағандар, был курай *коломче* (көйләмсе) тип аталған. Ир-ат, ғәзәттә, катын-кыз менән куша бейемәгән.

Сәсеү, урыу эштәрендә -- кулалмаш, күп көс талап иткәндәрендә *өмә* яһап эшләгәндәр.

Бер-беренә -- “һин” тип, өлкәндәргә -- ағай, апай, инәй, олатай тип, вазифалыларға түрәлектәрен әйтеп өндәшкәндәр.

Боронго башкортса, кыз яғында никах туйынан һуң кейәү кеше кайны йортонда калып, 5-6 йыл (башкортта 2 йыл) буйы кайныға хезмәт иткәндән һуң ғына килән төшөргән. Күп катынлык булмаған. Кайһы сакта бәләкәс кыззың қолағын бәләкәс малайҙан теһләтеп, улар – балиғ булғас кушылырға тейешле кейәү-кәләш, ата-әсәләре коза-козағый һаналған.

Дин кабул итеү – кабаттан тыуыу һаналып, тап башкортса *капут сихил* (кабат сығылыу, сығыу) тип әйтелгән. Баланы дингә фатихалаған әжерсегә (жрецка) туштак менән *койом* (бер койом) шарап биргәндәр һәм әжерсе уны, тап башкортса, бер тынала бөтөргәнсе әсергә тейеш булған.

Майяларға әзәм балаһы, тап төрки-башкорттарғағылай, сабий сактан алып бәлиғ булғансы, ғүмеренәң төрлө осоронда төрлө исемдәр йөрөткән.

Майяларза кеше корбаны салыу ырымы булған, “Урал батыр” эпосында иһә бындай канлы йола каты хөкөм ителә.

Майяларзың үсемлек календары

Боронғо майя язмаларын уларзы Ю.В. Кнарзов укыуының (Ю.В. Кнарзов. Иероглифические рукописи майя. Л., 1975) һөзөмтәләренә таянып фекер йөрөтһәк (бында һәм артабан майялар хақындағы мәғлүмәттәр шул китаптың 230-235, 240-241-се биттәрзән алынды), майяларзың игенселек ысулында орлоктарзы ямғырзар яуыу мизгелендә сәсергә кәрәк булған, юғиһә ямғырзар мизгеле артынан корокок — *кин-тун йаабил* мизгеле килгән, был иһә хәзерге башкортка ла “көн-төн яға (яңдыра мәл) биләй” тип аңлашыла. Һалкын болоттарзы кыуып килтереүсе хозай *каш* — башк. *Кыш; каш-иш* — башк. *Кыш-өшөү*. Уйһыулыктарзы (баһыузарзы) ямғыр-һыуға кандырыусы йомарт хозай *ша-ном* — башк. *Шаңым, шаң* “оло һыу һауыты”, *саңдау* -- “һулау, һыулы урын”. Был хозайзың ләкәбе *иш аном* — башк. *Иш-анам* һәм *ышанам* “хозайға ышанам, өмөт итәм”.

Күк хозайы *ицам-ңа//ицамна* — башк. *Әсәм-уңа//әсәм-10-ы* -- “иген уңдырыусы, календарзың 10-сы айына еткереүсе”. Майя доғалығынан: “Болотло күктең бөйөк әйәһе, кукуруз өсөн якшы йыл килтер безгә!” Был хозай майя календарындағы 4 йыллыҡ әйләнештең иң якшы (уңышлы) йылында бойорған, ул йыл “ик” тип аталып, башк. *Ик* “иген ик” һәм *ык* “һыу” (һыулы йыл) тигәнгә тап килә. Боронғо майялар за, башкорттар (катайзар) за болоттарза күсенеп йөрөүсе аждаһа-йыланға табынған; уның төйәге ямғырлы-еүеш төньяк *тамоанчан* — башк. *Томансан* “томанлы” урында икән. Ю.В. Кнарзов буйынса, майя иленең үлмәктәр (олмектар) хахимлығы осоронда аждаһа-йыландың куркыныслы канатлы кош киәфәтендәгеһе барлыкка килә — башк. *Семрегош*. Күктең 9-сы катындағы йылан-хозай *йашчилан* “йәшен-йылан” — башк. *Йәшен-йылан*.

Ямғыр яузырыусылар *чичик соот* — башк. *Сисек (сиселгән) һауыт //тишек һауыт*.

Ямғырһыз йәшен әйәһе *сак соот* — башк. *Сак (сағыу) һауыт//сыуак һауыт* “аяз күк”.

Ямғыр әйәһе кушкар *хо ваай тун* — башк. *Һыу-бакай-тунлы* (көпөлө) -- башк. һәм урыс әкиәттәрендәге әзәми киәфәткә (һылыу кыз) керә торған хозай-бака (тәлмәрийен).

Күктәге йәшен-әт *цул каан* — башк. *Сүл каганы* “сүл бүреһе”; был хозайбикә, имеш, күк күкрәтеп, “күзенән йәшен ата” — башк. шулай ук “йәшен ата” төшөнсәһе “күз йәшен ата” тип тә аңлашыла.

Йәйғор *че-ле//се-ле*, шуға йәнә майяса *баай//уаай* “байкай” һәм *ат* “ут” һүззәрен кушып әйткәндә — *селеуаайат* — башк. *Салауат* күпере “йәйғор”.

Игенселек терминдарына килгәндә, *кол* “ағастарзан тазартылған ялан” — башк. *кола-ялан*.

Кыр эштәре осоронда баһыуза королған кыуыш *паа-сел* — башк. *баһыл/баһыу*.

Күрәләтә королокта ахмакланып иген сәсеү *тикин мук* — башк. *тиген (тигенһезгә) мүкәйләү*.

Орлок сумырыу өсөн ерзе тишекләгес осло таяк *шул* — башк. *шыла* һәм *шу-шул/шөшлө*, урыс. *шило*; ә был эштәрзе башкарып сығыу *кобен пакал* — башк. *ерзең көбөн бакал/һабан пахал*.

Орлок һалып муйынға асмалы тубал *чим* — башк. *жим//йем* “орлок” һәм *жим-инә//семена* “орлок”.

Королок осоронда тап хәзерге башкорттарзағылай ямғыр теләү *ча чаак//сә сәк* — башк. *сәсәк//сәскә* “хозайзан ерзең сәскәләнеүен теләү”.

Үткер таяк осо менән баһыузағы сүп үләндәрзе утау *паак* — башк. *багак//пак* “бағып тазартыу” һәм *паакел//бәке* “үлән кысқес үткер корал”, *пике* “һөңгө”.

Майя календарын Ю.В. Кнарзов “егерме көнлөк” тип атаһа ла, “егерме айлык” тип әйтеү дәрәс булып (260 көн 13-әр көнлөк 20 айға бүленә). Был иһә уларзағы кукуруздың уртаса үзеү вакытын (40 һәм 60 көн) һәм тылсымлы 13 һанын күз уңында тоткан төрлө арауыктарзарзың -- 364 көнлөк йылды 28-әр көнлөк 13 айға бүлеүсе ($364:13=28$) боронғорак календарзың булыуы менән дә, һәм һуңғырак замандарзағы 65 көнлөк (13 көнлөк 5 ай), 52 көнлөк (13 көнлөк 4 ай) һәм 26 көнлөк (13^{46} көнлөк 2 ай) вак әйләнештәрзең булыуы менән дә дәрәсләнә. Ә тәүзә әйтелгән 260 көнлөк йыл календары иһә, Ю.В. Кнарзов иҗбатлауынса, бик боронғо “игенселек ядкәре” булып тора һәм ул боронғо майя теленән, һуңғы быуындар тарафынан, өләшсә тәржемәләп тә, бозоп та күсерелгән. Шулай булыуға карамастан, текст теле безгә шактай аңлайышлы терминдар менән тулы.

1. **Ин**, боронғоса әйтелешә **имиш** “орлок” — башк. *ик-ин* — *иген* “орлок” һәм *емеш* “орлок”. Язғы сәсеүгә орлок әзерләү айы.

2. **Ик** “ел” — башк. *ик* “орлокто ик (сәс)” һәм *ике* “икенсә ай”. Язғы баткактан ер елләп, сәсергә яраклы вакыт.

3. **Ак** “яуынлы-болотло көн — караңғылык”, “ямғыр” — башк. *ак-яуын* “томалаған өзлөкһөз яуын” һәм *ак* “һыу-ак”.

4. **Һа (һу?)** “сәселгән бөртөктәр” — башк. *үһә//үсә* һәм *үһү//үсәү*. Игендең шытыуы.

5. **Чан**, боронғоса **Чик-чан** “болотло йылан” — башк. *шан* “һыу һаклағыс” һәм *ысык-шан*.

6. **Чам** “сәселгән игендең үлеүе” (һарғайып өлгөрөүе) — башк. *сәм* “мин-минлек, ғорурлык тойғоһо” (иген уңышына карап сәмләнәү), *сәмә//сама* “уңыш күләмен билдәләү”, *сәмәрт//смерть* “үлеү”, *мәрт* “уянмаҫлык (летаргик) йоко”, *сәм-ала//сүмәлә* “урылған иген көлтәләренең өйөмө”. Урак вакыты.

7. **Чи** “болан?” — башк. *жи//йей* “аша” һәм *йый* (игенде йый), *чител//йетел//етте* (етенсә ай). Яңы иген уңышының, йыйылып бөтөп, ауызға етеүе.

⁴⁶ 13 — майя календарзарына хас “иблес һаны” (13) уларзың “иблес иле” һаналыусы аҫкы донъяла (Америка китғаһында) йөшәүзәренең билдәһелер; өскө донъяны (Африка китғаһын) “Дәү Хозай һаны” 14, ә урта донъяны (Евразия китғаһын) “хозай-бәндә һаны” 12 билдәләгән.

8. **Еч**, боронғоса **Ич-ак** “йондоз?” — башк. эс “корһак” һәм эс “ашап-эс”; **ич-ак** — башк. эсәк, эсәк-эс//сәкес “һигез” (һигезенсе ай).

9. **Тох**, боронғоса **Мулук** “байлык” — башк. тук “тамак тук”, муллык “байлык”, тук-уз//туғыз. Туклыкта узған 9-сы ай.

10. **Оч**, боронғоса **Ок** — башк. ос “нимәнендер осо”, ук “осло ук”, ук-табар//октябрь. Йылдың 1-се яртыһының осо — 10-сы ай.

11. **Ки (чи?)** — башк. кей, сис “кейен-сисен” (кейем-һалым). Кышкылыкка кейем-һалым әзерләү айы.

12. **Ееб** “томан, быскак ямғыр” — башк. ейеб//ейеу ебшеп-һыулануу”. Көзгө баткак.

13. **Бең, беен** — башк. бейен “бейе”, бөйән “майлы эсәк”; иске төркисә **бекин** “ныклык, катылык” (ДТС, 92-се бит). Ер туңған вақыт.

14. **Хиш** “ягуар” айы — башк. кыш һәм кеш (кышкы һунар йәнлеге). Һунарға йөрөмтәл кыш айы.

15. **Мен** “эш” — башк. мен (кояш юғары менә — язға тарта) һәм мен (атыңа мен — эш башла). Яз айы.

16. **Чиб** “ныклык”, боронғоса **Киб** “балауыз” — башк. чиб-ир//сибәр “ныклы, матур” һәм чиб-ик//сибек “корошқан”, киб//көп “бал көбө — балауыз”. Баһыу тупрағының балауызланып кибеуе — сәсергә яраклашыу айы.

17. **Чаб-ан**, боронғоса **Каб-ан** “ер геүләүе” — башк. сабан//һабан “ер һөрөү коралынан ерзең геүләүе” һәм кабан “суска” (ер һөрөүсе яныуар). Һабанға төшөү айы.

18. **Хец** “кеүәтләнеү” — башк. көс. Киләһе иген уңышы өсөн ерзең көс туплау айы.

19. **Ку** “күк күкрәүе”, “ямғыр”, боронғоса **Кавак** “озайлы” (ямғыр) — башк. күк “күк күкрәү”, кабак//капак “якшы, шәп”.

20. **Ла** “оло”, “һаким” — башк. оло. Майяларза был ай ицамна (әсәм-ана — үсәргәндәрзең Асаба хозайбикәһе) мизгеле һаналған — сәселәсәк игендәргә уңыш теләп табынғандарзыр, моғайын.

Майяларза календарзарзы әжерселәр (жрецтар) төзөгән, аңлатқан һәм һаклаған, ә улар үлгәс календарь-язмаларын мәйет менән куша кәбергә — “бабалар өйө”нә һалғандар, тап боронғо башкорттарзағы кеүек.

Инде килеп боронғо башкорт-бүре бабаларыбыззың океан аша кайһы юлдарзан қасан һәм нисек итеп Көнъяк Америка китғаһына барыузарын бәйән итәһе қадды.

Көнъяк Америка “бүре”ләре

Үткән бүлектәрзә башкорт бабаларзың донъяла иң тәүге диңгез гизеүселәре булғанлығын, Алыс Көнсығышта Һары һәм Кытай диңгеззәренән қараптарза алыс көнъякка табан Океания утраузары тезмәһе (архипелаг) буйлап Яңы Зеландияғаса барып еткәнлеген комплекслы мәғлүмәттәр аша сискәйнем. Инде шул юлдың урта бер тәңгәленән улар көнсығышқа қарай тоҫқалып, 15 градус көнъяк арқау

(широта) буйлап Көнъяк Америка китғаһына еткән маршрутты фашлайһы калды; тик шунан элек бабалардың ысынлап та иң тәүге диңгез гизеүселәр икәнлеген дәлилләүсә халык-ара диңгез терминдарының иң мөһим бер килкәһен тамаша кылдырырзан алда аз ғына сабыр итеп, бөтә китға (һәм Ер шары) буйлап үткән, башкорт Уралында (Аркайымда) бер-береһен арқыры киҫешеп сатрашланған ике изге юлды иҫкә төшөрәйек (“Хәтерхитап”та тулырак мәғлүмәт бар):

1. Көн-Өфө (Хәнифә) юлы -- китғабызза төньяк-көнсығыштағы һары диңгеззән алып көньяк-көнбайыштағы Кызыл диңгезгәсә.

2. Куңыр-Буға юлы -- көньяк-көнсығыштағы Күк (Һинд) диңгезенән алып төньяк-көнбайыштағы Кара (Карское) диңгезенәсә.

Икәһенәң дә диңгез-океанға барып сыккан остарында ул юлдарзы караптарза “диңгез бүреләре” -- мифик Әсә-Бүренә имеп үскән Шүлгән (һыу стихияһына бәйлә башбаба) токомдары (үсәргән башкорттары) һыу өҫтөнән дауамлаған. Ғүмерә буйзарына диңгез-океан гизеүсә, изге Әсә-Бүренән ярлыканыусы был әзәмдәрзә, һүз азағына “-т” күплек ялғауы теркәп, “батыр-әсә-бүрә-т” (батыр әсә-бүреләр) тип ләкәпләгәндәр; бына шул ләкәп һөйләштәрзә кап-уртаға бүленеп ике исем: “батырәс-бүрәт” (матрос-пират) һүзә барлыкка килгән; ул “диңгез бүреләре”, боронғо сығанактарза күренеүенсә, ысынлап та диңгез юлбасарлығы (морской разбой) менән шөғөлләнгәндәр. (Ошо көндәрзә дә диңгез-океан гизеүзә үзенең ғүмерлек һөнәре иткән кешене “диңгез бүрәһе” -- морской волк -- тип ләкәпләйбөз). Был батыр “диңгез бүреләре” борон “бүрә-әсән” (бүржән, бүрәс -- прус, перс-фарсы) йәғни Бүрә-Әсәнән тыуған, тип тә ләкәпләнгән; көнбайыш диңгеззәрзә айткауы шул маһирзарзы урта быуат ғәрәп географтары тап шулай “бүржән” (хәзәргәсә әйтелештә “бөрийән”) тип яза (Востоковедение, 4. Исторические исследования. Л., 1977; 195 -- 197-һсе биттәр). Боронғо шул “бүрәт” (“бүреләр”) тигән һүзәбөз халык-ара телдә әлегәсә -- борт (карап), порт (караптар тукталышы) булып йөрөй; ә “бүрә-әсә” һүзәбөззәң боронғо формаһы бурс -- хәзәр зә пирс (караптар килеп терәлмәле яр сите). Куңыр-Буға юлының Күк (Һинд) диңгезенә сыккан оһонөң яр сите дә тап шулай бурс -- пәрс (перс), фарс (фарсы) исемләнгән (әлегәсә унда Фарсы диңгез култығы һәм яр буйзары); ул тирәнең диңгез-океан гизәрмәндәрә (матрос-пираттары) шулай ук бурс (бүрсән -- бөрийән), перс (фарсы) тип ләкәпләнгән, илдәрә дә Персия -- Фарсыстан йөрөтөлгән (хәзәргә Иран). Куңыр-Буға юлының Кара (Карское) диңгезгә сыккан оһондағы “диңгез бүреләре”нең бөйзәрә дә, шул баяғы Әсә-Бүрәгә бәйлә би-кунак (“кунак” тип бабалар изге бүренә әйткән; шунан килә кинок -- грекса бүрә-эт) ләкәпләнеп, би-кинк -- викинг атамаһы барлыкка килгән. Китғабыздың алыҫ көнбайыш оһондағы бүрәт-брит (“бүреләр”) барып етеп төйәкләнмеш зур утрау за тап шулай “бүрәт-ән-өйө” -- Британия атамыш...

Изге ике юлдың коро ер өлөштәрәндә дә “бүрә” ләрсә гизеп йөрөүселәрзәң ырыу башлыктарын Көн-Өфө юлындарында -- “би-атас” -- витязь тип, ә Куңыр-Буға юлындағыларын “бәк-ат-ир” -- баһадир, батыр тип йөрөткәндәр.

Инде карашыбыз Алыҫ Көнсығышка -- Көн-Өфө юлының һары диңгез, Кытай диңгезе оһондағы “диңгез бүреләре”нә -- пираттарға йүнәтелә, сөнки караптарза Көнъяк Америка китғаһына (Аҫкы Донъяға) юлығыусылар тап шулар

бит. Улар үткән юлдың тәүге өлөшө ошоллай тоҫмаллана: Яңы Зеландияҫа һузылған һәм “бүрө”ләргә якшы таныш диңгез юлының урта биле тәңгәленәнәрәк көнсығышка тоҫкалып, Санта-Крус утрауҙарынан 15 градус көньяк арқау (широта) буйлап бара-бара Маркиз утрауҙары -- Туамету утрауҙары -- Питкерн утрауы -- Дюси утрауы аша үтеп, кола-ялан уртаһында, тип әйтерлек, яңғызы юғалып калған, күпселек донъяға билдәһеҙ булған ергә -- серле Рапа-Нуи йәки Пасха утрауына килеп етәләр. Был хәл, моғайын, безҙең эраның беренсе мең йыллыҡ урталарында була.

Пасха утрауының географик картаһы

ялҡытҡыс көнкүреш эштәрән өнәмәгән, һәр йәһәттән үзәрән хезмәтләндертергә Полинезия утрауҙарынан кәрәгенсә эш кулдары (ярым колдар) килтергәнгә окшай, был кәүем утрау-дәүләттең “кыска колак”тар тип аталмыш түбән катлам кешеләрән тәшкил иткән. Уларҙың теле Полинезия халыҡтарының, бигерәк тә өҫтәрәк мәғлүмәт бирелгән маорийҙарҙың, теленә яҡынлығы, ә асыраған тауыҡтарының да Полинезия тауыҡ токомонан икәнлегә уларҙың тап шул тарафтан -- көнбайыштан килгәнлегә хақында һөйләй.

Урындағы легендалар буйынса, б.э. V-VI быуаттарында Рапа-Нуиға тәүбашлап ике катамаранда Хоту-Матуа етәкселегендәге 50-ләп “кыска колак” тарыған, улар менән бергә тауыҡтар, файзалы үсемлектәр һәм кәмә төбөндә, осраҡлы рәүештә, бер-нисә комак та килгән; быуаттар дауамында комактар 20 миллионға яман үрсеп, утрауҙағы мөһәбәт пальмаларҙың төшкән һәр сәтләүеген шытмастан элек үк ашап бөтөрә тороп, урмандың тамам юкка сығыуының төп сәбәпселәрәнең береһе булған.

Ә ғалимдар радиоуглерод ысулы менән билдәләүенсә, Пасха утрауында кеше эшмәкәрлегенең башланыуы безҙең эраның 400 -- 700 йылдарына тура килә, ә был иһә ерле телде тикшереп үсе лингвистарҙың билдәләүе менән дә яраша, тип һанай кайһы бер авторҙар. Өммә иң һуңғы ғилми һөҙөмтәләр мәсьәләгә яңыса караш талап итә: Калифорния университеты (АКШ) ғалимдары Терри Хант һәм Карл Липо тарафынан яһалған радиоуглерод анализ Пасха утрауында кеше йәшәй башлау осорон тәүҙә әйтелгәндән 400 -- 800 йыл һуңыраҡка сигертеп, б.э. 1200 йылы тирәһенә кайтарып калдыра. Был осорҙа Евразия китһаһында (Урта Донъяла) башкорттарҙың бөйөк Катай-Көзән империяһы сәскә атқан; уның биләмәләре Япон диңгезенән алып Каспий диңгезенә һузылған һәм, дәүләттең коро ер хәрби көстәрәнән тыш, Тын океан киңлектәрәндә мәғрур диңгез флоты

айкап йөрөгән -- тап шул дәүерзә “озон колак” тип аталмыш башкорт “диңгез бүреләре”нең Пасха утрауында төйәкләнеүе лә, азак Көнъяк Америка ярзарынаса үтеүе лә, миңсә, шик тыузырмай. Билдәле булуынса, был “озон колак” матрос-пираттар утрауға буйзак килеп (тәбиғи!), “кыска колак” катын-кыззарға өйләнгәндәр; уларзың колак шәрифтәре ысынлап та “йәйпе” (озон) булып, аска нык һәленеп төшкән (сәбәбен һуңырак асырбыз). Улар үззәренә башка бер кәүем тәшкил иткән: үзенсәлекле мәзәниәте, теле, язмаһы, таштан балбалдар һынландырыуы менән “кыска колак”тарзан нык айырылған -- улар өстәнән рәхимһез идара кылған.

Пасха утрауында “озон колак” балбалдар

Инде ошо серле утрауза таштан юнып торғозолған, әлегәсә бөтә донъя халыктарын хайран калдырған мәғрур балбалдарға -- ғорур-серле һындарға иғтибар йүнәлтәйек: үзенсәлекле киәфәттәре менән бергә дәмәлдәре лә шак-катырғыс бит -- кайһы-ларының бейеклеге биш-ете катлы йортка тиңә-леп, ауырлығы һикһән тоннағаса етә, ә арала берененә күкрәгендә ул

сактағы полинезиясы-ларға хас булмаған елкәнле карап һүрәте! Өстәүенә, майзаны 164 квадрат километрлы утрау өсөн балбалдар һаны ифрат күп: 200 данаһы яр буйзарына тезелеп, 700-ләбе төрлө урындарза торғозоп һәм яткырып калдырылған. Йәнә лә бер фәһемле объект бар -- “Ер Кендеге”;

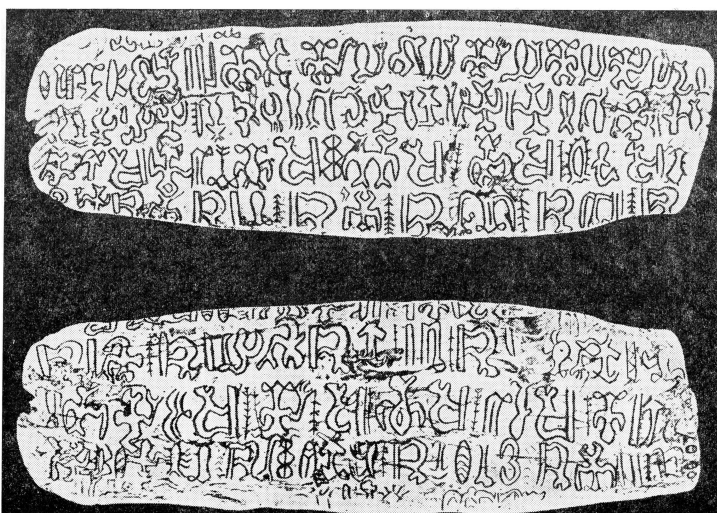

Пасха утрауындағы Ер Кендеге

ул, Уралдағы “Ер Кендеге” Аркайымдың кескәй күсермәһеләй, таштан түңәрәкләп буралған. 1962 -- 1964 йылдарза бында соксонған иң һуңғы археологик экспедиция башлығы Ф. Мазьер һәм уның иптәштәре ерзән казып сығарылған бер таш һынды күреп хайран кала: өстәрәк бәйән ителгән тап Мексика “бүре”ләре үлмәктәрзең (ольмектарзың) комарткыһы кеүек, һакаллы был бабай за тап шул безгә таныш бер үк киәфәттә -- тап башкортса аяк бөкләп ултыра...

Донъя ғалимдары һаман шуға баш вата: кемдәр һынландырған был тотандарзы (титандарзы), ни өсөн? -- серенә төшөнә алмайзар. Ә сер аскысы, миңсә, бәғзе берәүзәр баштарына ла килтермәгән башкорт бабаларында -- баяғы “диңгез бүреләре” матрос-пираттарза!

Һәммәбезгә лә мәғлүм: “теге донъя”ға киткән (үлгән) батырзарыбыз, бейзәребез иҫтәлеген бабаларыбыз уларзың таш һындарын -- балбалдар калкытып мәңгеләш-тергән; был һындар Япон диңгезе ярзарынан алып Ла-Маншкаса китғабыз буйлап тезелгән. Ошо изге йоланы, әлбиттә, мәғрур “диңгез бүреләре” -- матрос-пират бабаларыбыз за тырышып башкарған кеүек: атаклы таш “бүре” ләрзең “озон колак”лы киәфәттәрен, үззәренең донъяһы һаналған һыу битенә тезеп булмағанлыктан, әлеге лә баяғы шул төйәккә -- Пасха утрауына торғозған. Күргән һәр кем хайран кала: колактары йәйпе-озон, сәстәре кызыл-ерән... ни өсөн? Быныһына ла яуап бар. V быуат кытай тарихсылары язып калдырыуынса, ошо “диңгез бүреләре”н тыузырып үстәргән үсен-үсәргәндәрзең “сәсе маймылдыкылай ерән, күззәре зәңгәр” булған. Матрос-пират әһеленең йәйпе-озон колактары ла тәбиғи -- сәбәбе бар. Сөнки диңгеззәрзе айкап, юлбаһарлык кылып тапқан байлығын ул алтынға әйләндәргән һәм шул хазиһаның, карап батканда ла юғалтмаһ өсөн, даими үзәндә -- ауыр алтын алка рәүешәндә колакка әлеп йөрөткән, ғүмере буйына шул ауырлык тартымынан колағы озонайған. Бындайзар вафат булғас, алкаһын дөйөм казнаға һалдыртып алып, аяктарына гер тағып диңгезгә күмгәндәр, шуға күрә лә утраузағы аруахтары алкаһыз һындандырылған...

Пасха утрауындағы “боронго-боронго” язма

Диңгеззәрзе гизеп, хатта Ер шарын урап, донъя күреп кайтқан “озон колак”-тар илдәгеләргә иң мөһим яңылыктарзы хәбәр иткәндәр; шуға күрә әлегәсә алыһтан килгән яңылықты “озон колактан ишеттем” тип һөйләйбәз.

“Озон колак” бабалар-зың үзәнсәлекле язмаһы булған, тигәйнек. Бына шулар-зан калған, “боронго-боронго” (ронго-

ронго) тип аталмыш язма комарткыларзы утрау-зың “кыһса колак”тары тыл-сымлы бетәү рәүешле һаклаһа ла, берәһә лә уны укый белмәгән, сөнки пират бабаларзың үз теләндәге, үззәре уйлап сыһарған йәһшерен язмаһылыр ул -- ошоғаса ғалимдар за серенә төһөнгәнә юк. “Озон колак”тар үззәре, бөтә билдәләр буйынса, XII быуатта (бөйөк Катай-Көзән дәүләте тар-мар кылынған осорза) капыл ғына утраузан юкка сыһкандар, хатта эһләнгән һәм эһләнәп ятқан таш һәйкәл-балбалдары ла эһ урындарында калған -- бының сәбәбе лә, сисәлмәһ сер һаналһа ла, тарихи яктан якшы ук төһмөрләнә (нәүбәттәге бүлектәрзә сисәләр). Был “озонголак” бабаларзың, “кыһса колак”тарзан айырмалы буларак, башкорт теләндә һөйләһкәнләген дәлилләүсә бер килкә һүз-терминдар, әлбиттә, башка тел калыбына һалыныузан күпмәләр үзгәрәһ кисәреп, хәзәрте утрау кешәләренең теләндә кулланыла, мәһәлән (тәүте юлда

калын хәрефтәр менән ерле телдәге һүз һәм һызык аша уның мәғәнәһе, ә юл астында ябай хәрефтәр менән шул һүззең хәзерге башкортса әйтелешә бирелә):

аку-аку -- рух, өй әйәһе

ака -- аға -- айа -- әйә (өй әйәһе, һыу әйәһе һ.б.);

ао -- кәмә ишкәге

ау (балык аулау коралы);

ана -- мәмерйә, ер тишеге

ана, инә, инәлек;

ана каи тангата -- кеше ашау мәмерйәһе

инә (өң) кайыҙлау тән котон, йәғни кешенең котон алыу, ашау;

арики -- юлбашсы, ырыу башлығы

әр-әкә (ир-аға);

атуа -- хозай

ат-уба -- ут-апа (Кояш);

аху -- ак таш өйөмө

ахуа -- ак уба (Акташ, Актүбә, Актау кеүек);

еепе -- ясы, оҙон колак

йәйпе (йәйенке, ясы);

епе -- колак

йәбе (ике йәпле үсен -- колак);

епе ророа -- оҙон колак

йәбе оро-оро (эре-эре йәғни оҙон колак);

ити -- сабий бала

ите (бала -- бауыр ите);

ити-ити -- бәпес

ите-ите (бәп-бәләкәс, бәпес);

кирикири теа -- тәйәлгән таш онтағы

кәре-кәре-тәйә (кәр -- таш), таш-таш тәйә, онтай;

ко-те-уму-о-те -- ханау еепе -- "оҙон колак" тарзы курған ер-мейес"

кәттә-өмә-уты-хандарын-йәйпеләрзең ("оҙон колак" хандарзы өмәләп курған урын);

ронго-ронго -- бик боронғо языу ырылған такта

боронғо-боронғо;

кумара -- бәрәңге (картуф)

көмөрө -- йоморо;

маеа -- таш токомо

мая (тауык ояһына һалынмалы йоморо ак таш), маяк -- таш бағана;

маеа матаа -- таш башаклы ук, һөңгө

мая мәтәлә (таш атыла);

маеа ренго-ренго -- таш кырғыс

мая кырынғы-кырынғы (таш кырғыс);

маеа токи -- таш балға, сүкеш

мая төкөй (таш төкөй -- сүкеш);

маеа хане-хане -- кан төслө кызыл таш

мая кан-кан -- кандай кып-кызыл таш;

Макемаке -- Дәү Хозай

Баға-баға (бағыусыларзың бағыусыһы -- Дәү Хозай);

маори -- әжерсе, әүлиә

бағари, бағыусы;

марае-ронго -- алыстағы бабалар иле

барайы боронго (бараһы боронго ил);

моаи -- боронго таш һын, бабай

бөүәй -- бабай;

момоко -- нәзек, арык

мамык (нескә сүс);

Рапа-Нуи -- Пасха утрауының ерле һөйләштәге исеме

рапат (йәйенке тау);

рима -- биш бармаклы кул суғы

үрмә (бармактар үрмәһе), үрмәләү ағзаһы;

ророа -- эре-эре (үтә эре)

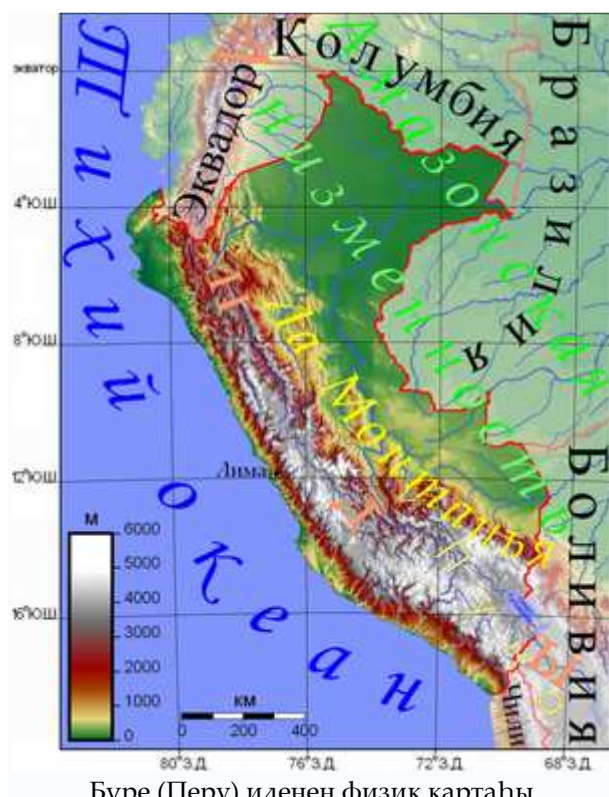
эре-эре;

Тонгарики -- изге ак уба

Тәңренеке;

хури моаи -- легенда буйынса, таш һындарзы аузарыу һуғышы

кырыу маяларзы (таш һындарзы).

Бүре (Перу) иленең физик картаһы

Туғызға тиклем һанаузарында боронго үсәргән-үсән календарының шаңдауы тойола:

1: тахи -- дөгө;

2: руа -- арпа;

3: тору -- тары;

4: ха -- һыу;

5: рима -- үрмә, үрем (иген үреп сыға, шыта);

6: оно -- оно, он;

7: хиту -- йотоу;

8: вару -- барыу;

9: ива -- аба, апа (Кояш-апа).

“Озон колак бүре”ләр -- Көнъяк Америкала

Тәүмифология буйынса, Урта Донъя (Евразия китғаһы) бәндәләре

Өскө (Африка) һәм Асқы (Америка) Донъяларға ике төрлө -- үлеп һәм тере килеш тә китеүзәрен ишкәрткәйнек.

Башкорттарзың Катай-Көзән империяһы билдәле сәбәптәр аркаһында тамам сереп, 1125 йылда ярымкырағай журжан-тунгус кәбиләләре тарафынан

Һәм Аҫкы Донъяларҙа көзгөләгеләй капма-каршыға үзгәрә, йәғни катын-кыз енесле Шүлгән башы Көн-апа (Кояш) -- ир-ат енеслегә әүерелеп, уның ярлыкаусы имсәк әсәһе (эйәһе) Әсә-Бүре -- ир-ат енесле Урал башы Ай-ағаның ярлыкаусыһы Инәкәйгә (Болаң-Һыйыр-эйәгә) алмашына; ә Әсә-Бүре үз сиратында Урал башы Ай-аға яғына күсә. Шулар рәүешле һул як -- уң, уң як -- һул; төньяк -- көньяк, көньяк -- төньяк; көнбайыш -- көнсығыш, көнсығыш -- көнбайышка үзгәрә; шуға күрә лә башкортта: “Ахыр заманда Кояш киренән -- көнбайыштан сығыр”, -- тигән ырым бар. Бына ошо капма-каршыға үзгәреш кағизәһенең үтәләшен Аҫкы Донъяның Бүре (Перу) иле мифологияһында күрәбез: бында Көн (Кояш) -- ата, уның һеңде-катыны Ай -- әсә (ә Урта донъяла улар киреһенсә ине). Тап шулар канунға бәйле, Бүре дәүләтен нигезләүсә, Урта Донъяла сағында Әсә-Бүре ярлыкауындағы “ата бүре” Манко Капак һәм уның нәсәлдәре Аҫкы Донъяла Инка (Инәкәй-Болаң-Һыйыр) ярлыкауына күсә. Ә королдең һеңде-катыны Мамо Окльо Вако -- аңлатып әйткәндә Мәмә-Кушимсәк Аклы-Һөтлө Бағыусы-Әсә-Бүре, моғайын, Урта Донъяла сағында, әле әйтелгәнсә Әсә-Бүренең түгел, ә ундағы ир-ат енесле Ай-ағаның ярлыкаусыһы Инәкәй-Болаң-Һыйырҙың ләкәбен йөрөткәндер. Бүре (Перу) илендә улар икеһе лә Кояш нурынан яралмыш изге заттар һаналған (Г. 46-һсы бит); әйткәндәй, үзәбезҙең Урта Донъя мифологияһында лә бит башкорт-төрки хандарының шәжәрәһе Кояш нурынан башлана!

“Бүре” бабаларҙың көнкүреш хәле, рухи донъяһы (Г. һәм С. китаптары буйынса)

Бабабыҙ Сыңғыз-хан кеүек үк, Манко Капак та Бүре (Перу) иле ырыуҙарына тамға-билдәләр тараткан (Г. 59, 60-һынсы биттәр).

Королде “аҫаба” (сапа) тип зурлағандар һәм ул бөтә ерҙең хужаһы, аҫабаһы һаналған (Г. 62, С. 156-һынсы биттәр).

Королдәр токомон (“бүре” ләрҙе) ябай-ялпынан айырыусы билдә -- аҫка табан һалынып төшкән “озон колак” булған, колактарҙы тишеп, ауыр алка тағып йөрөү ярҙамында шулар сифатка ирешкәндәр (С. 157-һсе бит).

Инәктәр ерен, имеш, боронғо инәктәрҙең береһе Пачаку(р)ти (башкорт) Инка Йупанки сатраш-юлдар (+) ярҙамында (Көн-Өфө -- Куңыр-Буға юлдарылай) дүрт өлөшкә бүлеп биргән. Юлдар киҫешкән сатраш үзәгендә Ер Кендеге Аркайымды хәтерләтеүсә Кашка (Куско) исемле баш кала торған (С. 147-һсе бит).

Йәмәғәт (община) еренән һәр иргә өлөш -- “түбә” (тупу) бүлеп бирелгән (С. 154, Г. 273-өнсө биттәр).

Күмәк көс талап иткән эштәрҙе, тап бөгөнгө башкорт өмәһеләй, “өмә итә” (мита) ярҙамында башкарғандар (С. 155-енсә бит).

Юл-сатраштың һәр буйы юлаусыларҙы хезмәтләндергес куналкалар, азыҡ келәтгәре менән йыһазландырылған, йәйәүләп йөрөгәндәр. “Озон колак” тарҙы (король йорто ағзаларын) һәм юғары чиновниктарҙы күтәртмәләрҙә (носилки) кәҙерләп илткәндәр.

Тап Ырымбур гөбөрнәтере Перовскийҙы хезмәтләндергән башкорт почта хезмәтеләй, юлдың һәр өс сакрым араһын икешәр йүгерек-ир кизеүләп

хезмәтләндергән (береһе йүгергәндә икенсеһе хәл алған): йүгереп килеүсенең кулындағы почтаһын көтөп торған кизеүсе йәһәт әләктереп алып, артабан елдергән (С. 160, Г. 364-енсе биттәр).

Баһуызарза эш сираты ошоллай: иң тәүзә Көн-хозайзың ерен эшкәрткәндәр, шунан һуң -- тол катындарзыкын һәм етемдәрзекең, зәғиф-зәңкизәрзекең һәм карт-короларзыкын, ауырыуызарзыкын; уларзың барыһы ла фәкир катлам һаналған, шуға күрә уларзың эштәрен һау-сәләмәттәр эшләп бирергә тейеш булған. Һуғыштағы яугирзәрзең һәм уларзың катындарының ерзәре лә шул тәртиптә эшкәртелгән. Һуғышта һәләк булғандарзың балаларын, бәлиғ булғандарынса, оло хәстәрлекләп дәүләт асыраған (Г. 247-нсе бит). Һәр ир үзенә ябай һуғыш коралдарын (уҡ, һөңгө һ.б.) яһарға тейеш булған; түңәрәк калкан уларза ла “калканкай” (вальканка) исемләнгән (Г. 396-нсы бит).

Һалдат-мародер, ябай халыкты талаусы үлем язаһына тарттырылған (Г. 284-енсе бит).

Һатлыкйәнде йәғни дошман яғына ауышканды “аука” (аука) тип хурлағандар (Г. 324-енсе бит).

“Алдаһам -- ер йотһон!” тип ант иткәндәр (Г. 77-нсе бит).

Башкортта әлегәсә “уйындан -- урмак” (усы йомок -- йозрок), “усмаклап алыу” әйтемдәре булғандай, тегеләрзә лә, һүззең тәүге ижеген “йотоп”, маки (ус-маки) тип әйткәндәр йозрокто (Г. 83-өнсө бит).

Донъяларзы һәм хозайзарзы тыузырып, кендектәрен кизеүсә Дәү Хозай за тап беззеңсә -- “Кендексе Бүре-Әсә” (Контикси-Виракоча) исемләнгән (С. 159-ынсы бит).

“Урал батыр” эпосындағы кеүек үк, әзәм корбандары салыу тыйылған (Г. 89-ынсы бит).

Йоклағанда йән, тәндән сығып китеп, донъя гизеп йөрөй, күргәндәре -- төш булып күренә, тип белгәндәр (Г. 88-енсе бит).

Бәпес тыуып, күпмелер көн үткәс, сәсен алыу йолаһы башкарылған, шунан һуң исем туйы булған (Г. 209-ынсы бит).

Сәсте, тырнакты алғас, ташламағандар -- бүрәнә ярығына кыстырғандар (Г. 87-нсе бит).

Балаһын ата кеше -- “сура” (чури) тип, әсәһе “бәбәй” (вава) тип әйткән.

Яңы тыуған бәпесте, сынығып үшән өсөн, һалкын һыуза койондорғандар; иртә һайын, биләүләр алдынан, һалкын һыуза койондороп, асык һауала йоклаткандар. Әс айғаса бәпес кулдарын, бит-күзен тырнамаһын өсөн, йүрмәнән ыскындырмағандар. Яман өйрәнмәһен тип, кулға алыузан тыйылғандар; әсә уны, бишеккә әйелеп кенә, көнөнә өс тапкыр имезгән (Г. 216-нсы бит).

Хәзерге башкорт катын-кыззарылай, кайза ғына барһалар за, кул эштәрен калдырмағандар -- эшләү өсөн һәр форсаттан файзаланғандар (Г. 218-енсе бит).

Күз тартыу ырымы ла башкортса: һул күззең өскө кабағы тартһа -- кыуаныска, аскыһы тартһа -- күз йәшенә; уң күззең өскө кабағы тартһа -- килем-байлыкка, аскыһы тартһа -- бәлә-казаға. Аскы кабак тартканда уны һалам осон төртөп “тынысландырғандар”, башкорт әле он һөртә. Колак сыңлауы ла төрлөсә юралған (Г. 226, 227-нсе биттәр).

Таштан бина бурағанда кулланылған кызыл балсык болғатмаһының (раствор) исеме “һыланкак-хәлүә” (льанкак-хальпа) булған (Г. 338-енсе бит).

Король таянып ултырмалы алтын тәхет -- “таяна” (тиана); иген һаклағыс бура -- пирва (Г. 340-ынсы бит).

Һунар табышы улья -- чаку, йәғни суку -- һуғыу -- һуғым. һуғым ите халыкка (фәкиренә, байына бер тигез) өләшелгән.

Башкортостан биләмәләрендә әлегәсә һакланып калған карауыл таузарылай, дошман якынлашыуын күзәтеп тороп, ут (төндә) һәм төтөн (көндөз) ярҙамында таузан-тауға хәбәр бирерзәй карауыл таузары булған (Г. 356-нсы бит).

Июнь айындағы Көн (Кояш) байрамында камырзан изге ашамлыҡ -- бауырһак (санку) бешергәндәр; көндәлек тормошта тары (маис) күрмасы, йәһиһә уның һыуза бешереп киттерелгәнән (бездәге сүк) ашағандар (Г. 386-нсы бит). Бөтә халыҡ катнашлығында оло бәйге үткәрелгән (Г. 394, 395-енсе биттәр).

Шул Кояш байрамында линза ярҙамында Кояштан изге ут алғандар, ул утты киләһе йыл байрамынаса Кояш корамында һүндөрмәй һаклағандар.

Көндәлек тотаноуға утты ағаска ағас өйкәп сығарғандар; ысулы ла, ағасы ла тап шулай “өйкә” (уйака) тип аталған (Г. 389-ынсы бит).

Иген (маис) сәселеп бөтөп, шытып сыккас, тап бөгөнгө башкорттағылай, илде гөрләтеп һабантуй үткәрелгән (Г. 437-нсе бит).

Башкорттоң донъяға билдәле Үсәргән батшалар шәжәрәһе кеүек үк, Бүре (Перу) дәүләтенәң дә королдәр шәжәрәһе булған; ул шәжәрәһе король токомдары, башкорттар аҡ батшаға мөрәжәғәт иткәндәй, Испания короле уларҙы һалымдан азат итеүен һорап, 1603 йылда Мадридқа аткарғандар. Шәжәрә, тап башкорттоко һымаҡ уҡ, ир-ат енесе быуындары буйынса баулап төзөлгән (Г. 646-нсы бит).

Кечуа телендә һакланған башкорт һүзҙәре

Мәшһүр Инка Гарсиласо де ла Вега биргән кысқа һүзлектәге һүз өлгөләре, әлбиттә, уға тиклемге 400 йыл һузымында шөйлә үзгәргән, ә шулай за башкортлоға күзгә төртөп тора.

Түбәндә тәүге юлда калын хәрәфтәр менән кечуа телендәге һүзҙән һуң һызык аша -- урысса аңлатмаһы, ә юл астында ябай хәрәфтәр менән шул һүзҙән бөгөнгө башкортса әйтелешә бирелә:

айа васи -- гробница

аяулының (үлектен) базы;

аймурай -- убирать урожай

айым урай (урыу айы);

айри -- топор

ай-ора (айбалта);

алко -- собака

алакай, алғыр (эт);

апи -- каша

әпи, әпәй (икмәк);

апу, апо -- начальник, господин
апа;
һаравик -- певец, поэт
һармак, һармаклаусы;
йарави -- песня, песнопение
йырау, йыраусы;
аток -- лиса
өтөк;
аука -- предатель
аука (ауышырға һәләтле);
аука-кунапак -- “для врагов” (формула при вручении боевого топора)
ауканы кыйнамак (балта);
аукай -- сражаться
айкай;
ауки -- младший сын царя, “инфант”
әүкәй; үкә (үзбәксә “эне”);
вава -- дитя, ребенок (для матери)
бәбәй, бәпәй;
вакайчай -- сторожить
бағайсақ, бағыусы;
вакча -- сирота
бакса, бағылыусы;
валька -- ожерелье
алка;
вальканка -- щит
калканкай;
вара -- набедренная повязка
бөрә, бөрмә;
варака -- праща
бәрәкәй;
вари -- туземец
бүре, бур;
васи -- дом
базы;
ватай -- связывать
бугай, матай;
вильай -- говорить
һөйләй;
йавар -- кровь
йәбер;
йаколья -- мужской квадратный плащ
якалы;
йача -- знание
яза;

йача васи -- дом обучения, школа
яза базы;
йана-куна -- слуга
яна-күнә;
йунка -- жаркая зона
йүнке, йүнкеткес;
йупа -- рассказ
юпалау;
капак -- богатый, могучий, великий
капак;
карача -- чесотка
карасаңкы, корсаңгы;
каркой -- выбрасывать, гнать
карғай;
карпак -- орошающий
кырпак (кар);
каса -- холод, мороз
каса, кас, кыш;
катыу -- рынок
һатыу;
качи -- соль
ачи, әсе;
каун -- сладкий картофель
кауын;
келька -- письмо, бумага
килкә, килеүсе (хат);
кенти -- колибри
кәнтәй;
кепа -- флейта
көпө, көпшә;
кери -- деревянный сосуд
көрәгә;
кильу -- менустрация
килеу, килем;
кирку, кирко -- твердый, жесткий
кыркыу, кырка;
кора -- трава
коро, кура, кара-кура;
коча -- море, озеро, лагуна, лужа
кисә, кисеу;
кука, кока -- листья для жевания
күк-япрак;
курак -- старший (по рождению)
карый;
локло -- пустой

солокло;
льанкак-хальпа -- склеивающая строительная красная глина
һыланкак-хәләүә;
льоке -- левый
һулакай;
миту -- глина
мәте;
мунай -- хотеть, желать, любить
мөнәй, өнәй;
муру -- пятнистый, двухцветный скот
бурыл;
мучуй -- нехватка
мысай тарыһы (аслыҡ тарыһы);
ньанья -- сестра (для сестры)
нәнә;
ньуньу -- грудь, сосок, молоко
нәнәй;
ньуньуй -- кормить грудью
нәни;
окльо -- девственница
укалы ("укаһы койолмаған");
пако -- мелкий скот
бәкәй (бәрәс);
пакча -- оросительный канал
бакса;
пальо -- женщина царской крови
бәлә;
пара -- дождь
бәрә, бәрәп яуа (ямғыр);
пата -- ступенчатая платформа
баҫа, баҫма, баҫкыс;
пекта -- лук (оружие)
бөктө (ян);
пукара -- крепость
Бохара (кәлғә);
пуруту -- фасоль
бөрө-тыу, бүртеү (орлок);
путуту -- сигнальный инструмент из большой раковины
бутыл (мал муйынына таккыс кыңғырау);
райми -- праздник
байрамы, байрам;
рити -- снег
иретә;
рокот учу -- сорт перца
рәхәт-әсе;

руна -- человек
ир-эне;
руна сими -- “человеческий язык”
ир-эне сәме;
ронто -- яйцо
оронто, оро;
сайри -- табак
сары, һары (япрак);
сапан -- единственный, уникальный
асабан, асаба;
сенка -- нос
сәңкә, сәңкеш танау;
сими -- рот
сөмө, сөмөкәй (тәрәнлек);
сипас -- юноша
себеш;
сора -- опьяняющий напиток
сыра, һыра;
сумак -- прекрасный
һомак, һомакай, һомғол;
супай -- дьявол
һыбай;
тарии -- встречать, находить
тарый;
тиана -- трон царя
таяна;
титу -- великодушный
татыу;
тупа -- сияние, царский
түбә (бейеклек);
тупа ньан -- царская дорога
түбәнән (килгән юл);
тупу -- мера, мера емкости
тәпән;
укумари -- медведь
ау комары;
урку, урко, орко -- холм, гора
үрге, арка, үркәс;
усун -- слива
үсен;
учу, хучу -- перец
әсе;
хайли -- триумф
һыйлы, көйлө;
ханан -- вверху, верх

хан, ханнан;
хатун -- большой, великий
катын, котан;
чаки -- нога
шәкел;
чакиро -- ювелирное изделие из золота
сакыра; сағылдыра (күззе)
чакра, чакара -- возделанное поле, надел
сәхрә;
чальва -- рыба
селбәрә (вак балык);
чампи -- боевой топор с острием на обухе
сапма (сапкыс);
чанка -- нога
саңғы (ағас аяк);
чарки -- валеное мясо
һаркый (һаркыған ит);
чипа -- ловушка, западня
сәпә;
чири -- холодный
сир;
чуки -- копье, пика
сүкей, сокой;
чури -- сын (для отца), племянник (для брата отца)
сүрей, сура.

Билдәле булыуынса, “кис”, “кисеү” һүзенән “гиз”, “гизеү” (мәҫәләһ, диңгез кисеү, диңгез гизеү) килеп сыккан, ә “еү”, (“еүеш”, “ыу”) -- “һыу” тигән һүз. Тимәк, “һыу гизеү”. Шуға бәйлә, беззең “озон колак” бабаларзың телен үзенә һеңдермеш ерле халык атамаһы “кечуа” (кеч-уа) -- “кисә һыу”, “гизә һыу”, йәғни “һыу гизеүселәр” рәүешле тоҫмаллана.

Башкорт халкы, башкорт теле кайза ғына таралмаған да кемгә генә кермәгән: кайза ғына бармай, низәр күрмәй ир-егеткәй менән ат башы, тип юкка ғына йырланмай...

08.03.2009

Йөкмәтке

Тылсымлы асыштар эзенән
Имир-тәүбаба тәненең ағзалары – Урал изге таузары
Тәүдиндән кыскаса һабак
Борцов әфәнденең эзләнеүзәре
Этностар кәрзәшлеге
Немец-баба нимә ти?
Кирилл-баба кириллицаһы
Атлантида, Аркайым һәм тылсымлы “Розо ташы”
“Цивилизаторзар” һәм “кырағайзар”
Ер шарының күсәрзә әйләнеше – арбалағы тәгәрмәс әйләнеше
Ер шарының коро ере тоташ бер китға булған
Урал батыр менән Шүлгән батыр Ер шарын урап уза
Башкорттоң ат дағалары...
...доғаланы донъяларзы
Европала елгән башкорт аттары
Өс донъяны урап узған башкорттар
Корбан салып баш өзөү
Көн-Өфө юлы буйынан – океан утраузарына
Кайтабыз Күк Уралға
Америка китғаһында қалған бүре кешеләре
Майя – башкорт ғөрөф-ғәзәттәре
Майяларзың үсемлек календарзары
Көнъяк Америка “бүре” ләре
“Озон колак бүре” ләр – Көнъяк Америкала
“Бүре” бабаларзың көнкүреш хәле, рухи донъяһы
Кечуа телендә һакланған башкорт һүззәре